

Fremsat den 30. april 2024 af skatteministeren (Jeppe Bruus)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og forskellige andre love

(Gennemførelse af dele af »aftale om grøn skattereform for industri mv.« fra juni 2022, ændringer som følge af emissionsafgiftsloven og udvidelse af adgang til ekstraordinær genoptagelse på afgiftsområdet m.v.)

§ 1

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1353 af 2. september 2020, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 329 af 28. marts 2023 og senest ved § 9 i lov nr. 1797 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 1 og 2, affattes således:

»Afgiftssatsen udgør i 2015-niveau for følgende energiprodukter ved dagtemperatur:

- 1) Gas- og dieselolie: 188,9 øre pr. liter. For gas og dieselolie med 6,8 pct. biobrændstoffer dog 176,0 øre pr. liter.
- 2) Fuelolie: 225,6 øre pr. kg.
- 3) Fyringstjære: 203,1 øre pr. kg.
- 4) Petroleum: 188,9 øre pr. liter.
- 5) Stenkul inkl. stenkulsbriketter, koks, cinders og koksgrus: 67,6 kr. pr. GJ eller 1.892,9 kr. pr. ton.
- 6) Jordoliekoks: 65,5 kr. pr. GJ eller 2.160,4 kr. pr. ton.
- 7) Brunkulsbriketter og brunkul: 67,6 kr. pr. GJ eller 1.284,4 kr. pr. ton.
- 8) Autogas i form af LPG: 114,9 øre pr. liter.
- 9) Anden flaskegas i form af LPG: 212,8 øre pr. kg.
- 10) Gas, bortset fra LPG, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie i form af raffinaderigas: 210,9 øre pr. kg.
- 11) Naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³: 160,6 øre pr. Nm³. Naturgas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg i tillæg til 1. pkt.: 27,5 øre pr. Nm³. For gas nævnt i 1. og 2. pkt., foretages

- 12) der en forholdsmæssig regulering af afgiften ved en lavere eller højere brændværdi end 39,6 MJ pr. Nm³.
For andre varer henhørende under position 2713, 2714 eller 2715 i EU's Kombinerede Nomenklatur
 - a) med et vandindhold på mindst 27 pct.: 56,9 kr. pr. GJ eller 1.627,3 kr. pr. ton, og
 - b) med et vandindhold på mindre end 27 pct.: 56,9 kr. pr. GJ eller 2.139,4 kr. pr. ton.
- 13) For benzin: 170,6 øre pr. liter. For benzin med 4,8 pct. biobrændstoffer dog 162,5 øre pr. liter. For benzin med 9,8 pct. biobrændstoffer dog 153,9 øre pr. liter.
- 14) For ikke bionedbrydeligt affald anvendt som brændsel: 711,6 kr. pr. ton udledt CO₂.
- 15) For smøreolie og lign. under positionerne 27.10, dog undtaget 27.10.19.85 og offsetprocesolier, der er omfattet af 27.10.19.99, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's Kombinerede Nomenklatur: 188,9 øre pr. liter.
- 16) For biogas, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW: 4,8 kr. pr. GJ.
- 17) For metanol af syntetisk oprindelse under position 2905 11 00 i EU's Kombinerede Nomenklatur: 49,8 kr. pr. GJ eller 78,5 øre pr. liter.
- 18) For karburatorvæske: 124,3 øre pr. liter.
- 19) For varer efter § 1, stk. 1, hvor der ikke er fastsat en afgiftssats i nr. 1-18, gælder den afgiftssats, som gælder for et tilsvarende brændsel, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes til opvarmning, eller for en tilsvarende vare, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som motorbrændstof eller som tilsætnings- og fyldstof i motorbrændstof. For varer omfattet af 1. pkt., der anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på sta-

tionære motorer i kraft-varme-værker, gælder den afgiftssats, som gælder for tilsvarende fyringsolier.

Stk. 2. Afgiftssatsen udgør i 2015-niveau følgende ved 15° C:

- 1) For varer nævnt i stk. 1, nr. 1 og 4, 187,8 øre pr. liter, jf. dog nr. 2.
- 2) For varer nævnt i stk. 1, nr. 1, med 6,8 pct. biobrændstoffer 177,1 øre pr. liter.
- 3) For varer nævnt i stk. 1, nr. 13, 169,2 øre pr. liter, jf. dog nr. 4 og 5.
- 4) For varer nævnt i stk. 1, nr. 13, med 4,8 pct. biobrændstoffer 163,8 øre pr. liter.
- 5) For varer nævnt i stk. 1, nr. 13, med 9,8 pct. biobrændstoffer 155,2 øre pr. liter.«

2. I § 2 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Registrerede virksomheder kan som alternativ til stk. 1, nr. 19, vælge, at den afgiftspligtige vares CO₂-udledning beregnes eller analyseres på baggrund af akkrediterede målinger eller andre målinger af tilsvarende kvalitet, jf. stk. 9, og pålægges en afgiftssats på 711,6 kr. pr. ton CO₂ (2015-niveau).«

Stk. 3-7 bliver herefter stk. 4-8.

3. I § 2 indsættes som *stk. 9*:

»*Stk. 9.* Skatteministeren fastsætter regler for opgørelsen af CO₂-udledning efter stk. 3, herunder krav til opgørelse af CO₂-udledning og kontrol af afgiften.«

4. I § 5, *stk. 2*, indsættes som *17. pkt.*:

»Ved opgørelse efter 7. pkt. kan der ikke ske fradrag for CO₂, der er opsamlet og lagret i overensstemmelse med regler herom i CO₂-kvoteordningen.«

5. § 7, *stk. 1, nr. 1*, affattes således:

»1) afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 8-10, 13, 15 og 18, og tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, jf. § 8, til brug om bord på skibe i udenrigsfart, og jetfuel til brug i luftfartøjer, der anvendes i erhvervmæssig udenrigsfart,«.

6. I § 7, *stk. 1, nr. 3, 2. pkt.*, ændres »anvendelse, og« til: »anvendelse,«.

7. I § 7, *stk. 1*, indsættes efter nr. 3 som nye numre:

- »4) afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 8-10, 13, 15 og 18, og tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, jf. § 8, til brug om bord på søfartøjer, for hvilke et rederi er registreret for afgift efter emissionsafgiftsloven for CO₂-udledninger fra det konkrete søfartøj,
- 5) jetfuel, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, jf. § 8, til brug i luftfartøjer til flyvninger, for hvilke et

luftfartsselskab er registreret for afgift efter emissionsafgiftsloven for CO₂-udledninger fra anvendelse af det konkrete luftfartøj, og«.

Nr. 4 bliver herefter nr. 6.

8. § 7, *stk. 4, nr. 1, 1. pkt.*, affattes således:

»afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-12, 15 og 18, og tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19, der anvendes af en virksomhed til erhvervmæssig sejlads med skibe, der ikke er omfattet af stk. 1, dog bortset fra lystfartøjer, indenrigsfærger og fiskerfartøjer, eller på anden måde end som motorbrændstof eller brændstof til fremstilling af varme eller anvendes til fremstilling af elektricitet, som er afgiftspligtig efter lov om afgift af elektricitet.«

9. I § 7, *stk. 4, nr. 2*, ændres »færgedrift« til: »udenrigsfærgefart«.

10. I § 7, *stk. 4*, indsættes efter nr. 2 som nye numre:

- »3) varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 8-10, 13, 15 og 18, og tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19, leveret til brug om bord på søfartøjer, og hvoraf der skal betales afgift efter emissionsafgiftslovens § 8,
- 4) jetfuel og andre afgiftspligtige varer, leveret til brug i luftfartøjer til flyvninger, og hvoraf der skal betales afgift efter emissionsafgiftslovens § 8,«.

Nr. 3 og 4 bliver herefter nr. 5 og 6.

11. I § 7, *stk. 4, nr. 4*, der bliver nr. 6, ændres »erhvervmæssig« til: »til erhvervmæssig udenrigsluftfart«.

12. I § 7, *stk. 6, 2. og 3. pkt.*, og i § 7 *b, stk. 1, 2. og 3. pkt.*, ændres »13,5 kr.« til: »56,3 kr.«, og »4,8 øre« ændres til: »20,3 øre«.

13. I § 9 ændres »nærværende« til: »denne«, og »§§ 9 a-9 d« ændres til: »§§ 9 a, 9 b, 9 d og 9 e«.

14. § 9 *a, stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Der ydes delvis tilbagebetaling, jf. 3. pkt., af afgift af varme og afgiftspligtige varer som nævnt i stk. 1, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, der leveres fra virksomheden, eller rumvarme eller varmt vand i virksomheden. Opgørelse af afgift af energiforbrug nævnt i 1. pkt. sker efter reglerne i § 11 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 8 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 10 i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. Tilbagebetaling efter 1. pkt. opgjort efter 2. pkt. reduceres med satsen for det pågældende energiprodukt efter § 2 ganget med 675/750 i 2025, med 615/750 i 2026, 555/750 i 2027, 495/750 i 2028, 435/750 i 2029 og 375/750 fra og med 2030, jf. dog 4. pkt. For varme opgjort efter stk. 1 og 2, der opfylder kravene i § 7, stk. 6, og § 7 *b, stk. 1*, reduceres tilbagebetalingen opgjort efter 1. og 2. pkt. dog med satsen i § 7, stk. 6, 2. og 3. pkt., og § 7 *b, stk. 1, 2. og 3. pkt.*, ganget med 675/750 i 2025, med 615/750 i 2026, 555/750 i 2027, 495/750 i 2028, 435/750 i 2029 og 375/750 fra og med 2030.«

15. I § 9 a, stk. 5, indsættes efter »stk. 1«: »og 2«.

16. § 9 b, stk. 3, ophæves.

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 3-5.

17. I § 9 b, stk. 4, der bliver stk. 3, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1 og 2«.

18. I § 9 b, stk. 6, 1. pkt., der bliver stk. 5, 1. pkt., ændres »stk. 5« til: »stk. 4«.

19. § 9 c ophæves.

20. Efter 9 d indsættes:

»§ 9 e. Momsregistrerede virksomheder kan for perioden 2025-2029 få tilbagebetalt afgiften efter denne lov af afgiftspligtige varer og varme, der ikke er omfattet af § 9 a, stk. 2, når anvendelsen af varerne og varmen er tilbagebetalingsberettiget efter reglerne i § 11, stk. 1-4, og stk. 5, nr. 1-8, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. dog den nævnte lovs § 11, stk. 13, § 8, stk. 1-3, og stk. 4, nr. 1-8, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. dog den nævnte lovs § 8, stk. 13, eller § 10, stk. 1-4, og stk. 5, nr. 1-8, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. dog den nævnte lovs § 10, stk. 13.

Stk. 2. Momsregistrerede virksomheder kan for perioden 2025-2029 få tilbagebetalt afgiften efter denne lov af afgiftspligtige varer, der ikke er omfattet af § 9 a, stk. 2, når varerne anvendes til brug for indenrigserhvervsflyvninger, indenrigsfærgefart og erhvervsmæssigt fiskeri.

Stk. 3. Tilbagebetalingen efter stk. 1 og 2 reduceres med satsen efter § 2 ganget med 350/750 i 2025, med 430/750 i 2026, med 510/750 i 2027, med 590/750 i 2028 og med 670/750 i 2029.

Stk. 4. Til dokumentation af tilbagebetalingsbeløbet efter stk. 1 og 2 skal virksomheden kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser, der kan danne grundlag for opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet og for, at varer, for hvilke der er ydet tilbagebetaling efter reglerne i § 11, stk. 2, 1. pkt., i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. eller § 10, stk. 2, 1. pkt., i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. ikke er anvendt som motorbrændstof. § 11, stk. 2 og 3, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte regler for opgørelsen af afgift af energiforbrug efter denne lov, der er tilbagebetalingsberettiget efter reglerne i § 11, stk. 3, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 10, stk. 3, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. eller § 9, stk. 9, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. stk. 1, og bestemmelser om dokumentation efter stk. 4.

Stk. 6. Reglerne for varme i stk. 1-5 finder tilsvarende anvendelse for kulde.«

21. I § 10, stk. 4, 1. pkt., ændres »§§ 9 a-9 c« til: »§§ 9 a, 9 b og 9 e«.

22. Efter § 11 indsættes før overskriften før § 12:

»Afgift af varer, der indføres fra steder udenfor Danmark

§ 11 a. Der betales ikke afgift af brændstof i søfartøjers og luftfartøjers standardtanke, når brændstoffet er frigivet til forbrug i et andet medlemsland i EU eller udenfor EU. Ved standardtanke forstås den definition, som er i artikel 24, nr. 2, i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003.«

23. § 12, stk. 3, ophæves.

24. I § 13, stk. 3, ændres »§§ 9 a, 9 b eller 9 c« til: »§§ 9 a, 9 b eller 9 e«.

§ 2

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1349 af 1. september 2020, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 2225 af 29. december 2020 og senest ved § 1 i lov nr. 1797 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 1, affattes således:

»Der betales afgift af mineralolieprodukter m.v. Afgiftsatsen udgør følgende i 2015-niveau for:

- 1) For gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof, 165,0 øre pr. liter ved dagtemperatur og 164,0 øre pr. liter ved 15° C.
- 2) For anden gas- og dieselolie ved dagtemperatur, 103,7 øre pr. liter ved dagtemperatur og 103,1 øre pr. liter ved 15° C.
- 3) For let dieselolie (svovlindhold højst 0,05 pct.) 153,4 øre pr. liter ved dagtemperatur og 152,5 øre pr. liter ved 15° C.
- 4) For svovlfattig dieselolie (svovlindhold højst 0,005 pct.) 132,7 øre pr. liter ved dagtemperatur og 131,9 øre pr. liter ved 15° C.
- 5) For svovlfri dieselolie (svovlindhold højst 0,001 pct.) 132,7 øre pr. liter ved dagtemperatur og 131,9 øre pr. liter ved 15° C.
- 6) For svovlfri dieselolie med 6,8 pct. biobrændstoffer (svovlindhold højst 0,001 pct.) 132,0 øre pr. liter ved dagtemperatur og 131,2 øre pr. liter ved 15° C.
- 7) For fuelolie: 117,5 øre pr. kg.
- 8) For fyringstjære: 105,7 øre pr. kg.
- 9) For petroleum, der anvendes som motorbrændstof, 165,0 øre pr. liter ved dagtemperatur og 164,0 øre pr. liter ved 15° C.
- 10) For anden petroleum 103,7 øre pr. liter ved dagtemperatur og 103,1 øre pr. liter ved 15° C.
- 11) For blyholdig benzin 374,3 øre pr. liter ved dagtemperatur og 371,2 øre pr. liter ved 15° C.
- 12) For blyfri benzin (blyindhold højst 0,013 g pr. liter) 299,3 øre pr. liter ved dagtemperatur og 296,8 øre pr. liter ved 15° C.
- 13) For blyfri benzin med 4,8 pct. biobrændstoffer (blyindhold højst 0,013 g pr. liter) 294,1 øre pr. liter ved dagtemperatur og 291,7 øre pr. liter ved 15° C. For

- blyfri benzin med 9,8 pct. biobrændstoffer (blyindhold højst 0,013 g pr. liter) 288,8 øre pr. liter ved dagtemperatur og 286,4 øre pr. liter ved 15 °C.
- 14) For autogas i form af LPG: 90,0 øre pr. liter.
 - 15) For anden flaskegas i form af LPG, der anvendes som motorbrændstof: 165,4 øre pr. kg.
 - 16) For anden flaskegas i form af LPG og gas, bortset fra LPG, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie i form af raffinaderigas: 136,4 øre pr. kg.
 - 17) For karburatorvæske: 333,8 øre pr. liter ved dagtemperatur og 331,0 øre pr. liter ved 15° C.
 - 18) For smøreolie og lign. under positionerne 27.10, dog undtaget 27.10.19.85 og offsetprocesolier, der er omfattet af 27.10.19.99, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's Kombinerede Nomenklatur: 103,7 øre pr. liter ved dagtemperatur og 103,1 øre pr. liter ved 15° C.
 - 19) For bioolie m.v. under position 1507-1518 i EU's Kombinerede Nomenklatur, som er bestemt til anvendelse, udbydes til salg, anvendes som brændsel til opvarmning eller anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker: 28,9 kr. pr. GJ eller 103,7 øre pr. liter.
 - 20) For metanol under position 2905 11 00 i EU's Kombinerede Nomenklatur, som er bestemt til anvendelse, udbydes til salg, anvendes som brændsel til opvarmning eller anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker: 28,9 kr. pr. GJ eller 45,5 øre pr. liter.«
2. I § 1, stk. 4, 1. pkt., udgår »eller bilag 2«.
3. I § 1, stk. 8, 2. pkt., ændres »128,1 kr. pr. GJ for benzinækvivalenter (2015-niveau) og 74,6 kr. pr. GJ for dieselækvivalenter (2015-niveau)« til: »91,1 kr. pr. GJ for benzinækvivalenter (2015-niveau) og 37,0 kr. pr. GJ for dieselækvivalenter (2015-niveau)«.
4. I § 1, stk. 9, 1. pkt., ændres »117,7 øre« til: »58,4 øre«.
5. I § 1 indsættes efter stk. 10 som nyt stykke:
»Stk. 11. For alle typer benzin, biobenzin og blandinger heraf betales altid minimum 2,67 kr. pr. liter, uanset satserne i stk. 1, 8 og 9. For alle typer diesel, biodiesel og blandinger heraf betales altid minimum 2,46 kr. pr. liter, uanset satserne i stk. 1, 8 og 9. I 1. og 2. pkt. skal både afgift efter denne lov og efter lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter indgå ved beregningen af, om minimumssatsen for det enkelte energiprodukt overholdes.«
- Stk. 11 og 12 bliver herefter stk. 12 og 13.
6. I § 4 a, stk. 2, 1. pkt., ændres »bilag 2, nr. 2 eller nr. 10« til: »§ 1, stk. 1, nr. 2 eller 10«.
7. I § 4 a, stk. 2, 2. pkt., ændres »bilag 2, nr. 1, 3-6 eller 9« til: »§ 1, stk. 1, nr. 1, 3-6 eller 9«.
8. I § 9, stk. 4, 2. og 3. pkt., og i § 9 a, stk. 1, 2. og 3. pkt., ændres »49,8 kr.« til: »24,1 kr.«

9. § 11 a affattes således:

»§ 11 a. Tilbagebetalingen af afgift efter § 11 nedsættes med 4,5 kr. pr. GJ for forbrug, hvoraf der ikke svares afgift efter § 9 a, stk. 1, og § 9 b i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. dog § 11 d. Godtgørelsesberettigede kan vælge, at tilbagebetalingen efter 1. pkt. beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 4,5 kr. pr. GJ delt med afgiftssatsen i § 9, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.«

10. § 11 b ophæves.

11. I § 14, stk. 4, ændres »bilag 2, nr. 2 og 10« til: »§ 1, stk. 1, nr. 2 og 10«.

12. Bilag 1 affattes som bilag 1 til denne lov.

§ 3

I lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1100 af 1. juli 2020, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 2225 af 29. december 2020, og senest ved § 2 i lov nr. 1797 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 2-4, affattes således:

»Stk. 2. Afgiftssatsen udgør i 2015-niveau følgende for:

- 1) Naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ) pr. normal m³ (Nm³): 114,4 øre pr. Nm³.
- 2) Gas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³, som er fremstillet på basis af biomasse, når gassen er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som brændsel til opvarmning: 9,8 øre pr. Nm³.
- 3) Gas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof 146,5 øre pr. Nm³.

Stk. 3. For gas, der anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker, betales der afgift efter stk. 2, nr. 1 og 2. For gas omfattet af 1. pkt. og stk. 2 med en lavere eller højere brændværdi end 39,6 MJ pr. Nm³ foretages en forholdsmæssig regulering af afgiften.

Stk. 4. Satserne nævnt i stk. 2, nr. 1 og 3, reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.«

2. I § 1, stk. 6, 1. pkt., og stk. 7, 2. pkt., ændres »stk. 2, 2. pkt.« til: »stk. 2, nr. 2«.

3. I § 8, stk. 4, 2. og 3. pkt., og i § 8 a, stk. 1, 2. og 3. pkt., ændres »49,8 kr.« til: »24,1 kr.«

4. I § 10, stk. 15, 1. pkt., og i § 10 e, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 1, stk. 2, 2. pkt.« til: »§ 1, stk. 2, nr. 2«.

5. I § 10, stk. 15, 1. pkt., ændres »10 a-10 d« til: »10 a og 10 d«.

6. § 10 a affattes således:

»§ 10 a. Tilbagebetalingen af afgift efter § 10 nedsættes med 4,5 kr. pr. GJ for forbrug, hvoraf der ikke svares afgift efter §§ 9 a og 9 b i lov om kuldi oxidafgift af visse energiprodukter, jf. dog § 10 d. Godtgørelsesberettigede kan vælge, at tilbagebetalingen efter 1. pkt. beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 4,5 kr. GJ delt med afgiftssatsen i § 8, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.«

7. § 10 b ophæves.

8. Bilag 1 affattes som bilag 2 til denne lov.

§ 4

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1099 af 1. juli 2020, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 2225 af 29. december 2020, og senest ved § 3 i lov nr. 1797 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Afgiften udgør følgende:

- 1) For varer, der er nævnt i stk. 1, nr. 1-4, 28,9 kr. pr. gigajoule (GJ) (2015-niveau).
- 2) For varme, der er nævnt i stk. 1, nr. 5, 24,1 kr. pr. GJ (2015-niveau).
- 3) For affald, der er nævnt i stk. 1, nr. 6, 14,5 kr. pr. GJ.«

2. § 1, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Foretager registrerede virksomheder ikke opgørelse af den faktiske brændværdi for varerne omfattet af stk. 1, nr. 1-4, betales afgift efter varenes vægt. Afgiftssatsen udgør følgende i 2015-niveau:

- 1) For varer omfattet af stk. 1, nr. 1, 809,0 kr. pr. ton.
- 2) For varer omfattet af stk. 1, nr. 2, 954,0 kr. pr. ton.
- 3) For varer omfattet af stk. 1, nr. 3, 549,0 kr. pr. ton.
- 4) For varer omfattet af stk. 1, nr. 4, litra a, 827,0 kr. pr. ton.
- 5) For varer omfattet af stk. 1, nr. 4, litra b, 1.087,0 kr. pr. ton.«

3. I § 7, stk. 3, 2. og 3. pkt., og i § 7 b, stk. 1, 2. og 3. pkt., ændres »49,8 kr.« til: »24,1 kr.«

4. § 8 a affattes således:

»§ 8 a. Tilbagebetalingen af afgift efter § 8 nedsættes med 4,5 kr. pr. GJ for forbrug, hvoraf der ikke svares afgift efter § 9 a, stk. 1, og § 9 b i lov om kuldi oxidafgift af energiprodukter m.v., jf. dog § 8 d. Godtgørelsesberettigede kan vælge, at tilbagebetalingen efter 1. pkt. beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 4,5 kr. pr. GJ delt med afgiftssatsen i § 7, stk. 3, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.«

5. § 8 b ophæves.

6. Bilag 1 affattes som bilag 3 til denne lov.

§ 5

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 2711 af 20. december 2021, som ændret bl.a. ved § 12 i lov nr. 2616 af 28. december 2021 og senest ved § 2 i lov nr. 1795 af 28. december 2023, foretages følgende ændring:

1. I bilag 1, liste A, indsættes som nr. 32:

»32) Emissionsafgiftsloven.«

§ 6

I skatteforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 835 af 3. juni 2022, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 1796 af 28. december 2023, foretages følgende ændring:

1. I § 32, stk. 1, indsættes som nr. 5:

»5) Der er indtrådt en ændring i det privatretlige eller offentligtretlige grundlag for et afgiftstilsvar eller en godtgørelse af afgift.«

§ 7

I lov nr. 2606 af 28. december 2021 om ændring af lov om varmforsyning, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. (Prisregulering af og energieffektiviseringsordning med afgiftsfritagelse for overskudsvarme) foretages følgende ændring:

1. I § 7, stk. 4, indsættes som 3. pkt.:

»Uanset 1. pkt. kan en virksomhed vælge, at denne lovs § 2, nr. 1, § 3, nr. 1, og § 4, nr. 1, skal finde anvendelse for virksomheden fra den 1. januar 2022.«

§ 8

I lov nr. 329 af 28. marts 2023 om ændring af lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og forskellige andre love (Forhøjelse af energiafgiften for fossile brændsler for erhverv efter »Aftale om Grøn Skattereform af 8. december 2020« m.v.) foretages følgende ændring:

1. § 1, nr. 6-10, § 2, nr. 6-10, § 3, nr. 7-11, § 4, nr. 2 og 3, og § 13, stk. 3, ophæves.

§ 9

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. § 8 træder i kraft den 31. december 2024.

Stk. 3. §§ 1-6 træder i kraft den 1. januar 2025, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 1, nr. 2, 3, 6, 7 og 10. Skatteministeren kan sætte bestemmelserne i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 5. § 6 har virkning for afgiftsperioder, der begynder den 1. januar 2025 eller senere. For så vidt angår den

afgiftspligtiges eller godtgørelsesberettigedes anmodninger om genoptagelse af afgiftstilsvar henholdsvis godtgørelse af afgift, har § 6 dog også virkning for afgiftsperioder, der begynder før den 1. januar 2025.

Stk. 6. Regler fastsat i medfør af § 9 b, stk. 6, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1353 af 2. september 2020, som ændret ved § 7 i lov

nr. 2225 af 29. december 2020, § 9 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, § 17 i lov nr. 832 af 14. juni 2022 og § 4 i lov nr. 329 af 28. marts 2023, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 9 b, stk. 5, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. denne lovs § 1, nr. 16.

Bilag 1**»Bilag 1: Centrale kraftværker og kraft-varme-værker**

Amagerværket	Fynsværket
Asnæsværket	Herningværket
Avedøreværket	Randersværket
H. C. Ørstedsværket	Skærbækværket
Kyndbyværket	Nordjyllandsværket
Svanemølleværket	Studstrupværket
Stignæsværket	Esbjergværket
Enstedværket, inkl. Blok 3	Rønneværket

«

»Bilag 1: Centrale kraftværker og kraft-varme-værker

Amagerværket	Fynsværket
Asnæsværket	Herningværket
Avedøreværket	Randersværket
H. C. Ørstedsværket	Skærbækværket
Kyndbyværket	Nordjyllandsværket
Svanemølleværket	Studstrupværket
Stignæsværket	Esbjergværket
Enstedværket, inkl. Blok 3	Rønneværket

«

»Bilag 1: Centrale kraftværker og kraft-varme-værker

Amagerværket	Fynsværket
Asnæsværket	Herningværket
Avedøreværket	Randersværket
H. C. Ørstedsværket	Skærbækværket
Kyndbyværket	Nordjyllandsværket
Svanemølleværket	Studstrupværket
Stignæsværket	Esbjergværket
Enstedværket, inkl. Blok 3	Rønneværket

«

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund
3. Lovforslagets hovedpunkter
 - 3.1. Forhøjelse af CO₂-afgift og nedsættelse af energiafgifter
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.1.1. Energiafgifter
 - 3.1.1.1.1. Energiafgifter på rumvarme m.v. og procesformål
 - 3.1.1.1.1.1. Elektricitets- og varmefremstilling på stationære motorer i kraftvarmeværker
 - 3.1.1.1.2. Energiafgifter på motorbrændstoffer
 - 3.1.1.2. CO₂-afgift
 - 3.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.1.2.1. Energiafgifter på rumvarme m.v. og procesformål
 - 3.1.2.1.1. Energiafgifter på rumvarme m.v.
 - 3.1.2.1.2. Energiafgifter på procesformål
 - 3.1.2.1.2.1. Energiafgifter på kvoteomfattede procesformål
 - 3.1.2.1.2.2. Godtgørelse af energiafgifter på ikkekvoteomfattede procesformål
 - 3.1.2.2. Energiafgifter på motorbrændstoffer
 - 3.1.2.2.1. Benzin
 - 3.1.2.2.2. Diesel
 - 3.1.2.2.3. Minimumsafgift for biobrændstoffer og blandinger af motorbrændstoffer
 - 3.1.2.3. CO₂-afgift
 - 3.1.2.3.1. Differentiering af CO₂-afgift på rumvarme m.v. og motorbrændstoffer og procesformål
 - 3.1.2.3.2. Omlægning af CO₂-afgift på rumvarme m.v. og motorbrændstoffer
 - 3.1.2.3.3. Indfasning af CO₂-afgift på procesformål
 - 3.1.2.3.4. CO₂-afgift på kvoteomfattet rumvarme
 - 3.2. Afskaffelse af bundfradraget i CO₂-afgiftsloven
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.3. Udvidelse af CO₂-afgift til indenrigsluftfart, indenrigsfærgesfart og fiskeri
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.1.1. Afgiftsfritagelse for flybrændstof

- 3.3.1.2. Afgiftsfritagelse for skibsbrændstof
- 3.3.1.3. Afgiftsgodtgørelse for skibsbrændstof
- 3.3.1.4. Kvoteomfattede flyvninger og søfart
- 3.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.3.2.1. Ophævelse af afgiftsfritagelse og -godtgørelse af motorbrændstof til indenrigsluftfart
 - 3.3.2.1.1. Administration af afgiftsfritagelse og -godtgørelse på flybrændstoffer
 - 3.3.2.2. Ophævelse af afgiftsfritagelse og -godtgørelse af motorbrændstof til indenrigsfærgefart og fiskeri
 - 3.3.2.2.1. Indenrigsfærgefart
 - 3.3.2.2.2. Fiskeri
 - 3.3.2.2.3. Administration af afgiftsfritagelser og -godtgørelse på søfart
 - 3.3.2.3. Afgiftsfritagelse for kvoteomfattede indenrigsluftfart og indenrigsfærgefart
 - 3.3.2.3.1. Administration af afgiftsfritagelse for udledninger omfattet af emissionsafgiftsloven fra indenrigsluftfart og indenrigsfærgefart
- 3.4. Godtgørelse af energiafgifter for brændsler anvendt i mineralogiske processer m.v.
 - 3.4.1. Gældende ret
 - 3.4.1.1. Energiafgift af brændsler anvendt i mineralogiske processer m.v.
 - 3.4.1.2. CO₂-afgift af brændsler anvendt i mineralogiske processer m.v.
 - 3.4.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.4.2.1. Nedsættelse af energiafgift i mineralogiske processer m.v.
- 3.5. Ophævelse af særlig energiafgift for procesformål i landbrug og lignende erhverv
 - 3.5.1. Gældende ret
 - 3.5.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 3.6. CO₂-afgiftsopgørelse for ikke-bionedbrydeligt affald
 - 3.6.1. Gældende ret
 - 3.6.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 3.7. Ekstraordinær genoptagelse af afgiftstilsvaret eller godtgørelse af afgift ved ændring i det bagvedliggende privatretlige eller offentligretlige grundlag
 - 3.7.1. Gældende ret
 - 3.7.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 3.8. Ændring af overgangsbestemmelse for energiafgift på overskudsvarme for 2022-2023
 - 3.8.1. Gældende ret
 - 3.8.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 4. Konsekvenser for opfyldelsen af FN's verdensmål
- 5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
 - 5.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
 - 5.1.1. Gennemførelse af dele af aftalen om grøn skattereform for industri m.v.
 - 5.1.2. Ændring af overgangsbestemmelse for energiafgift på overskudsvarme for 2022-2023
 - 5.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige
- 6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

- 6.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.
- 6.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
- 7. Administrative konsekvenser for borgerne
- 8. Klimamæssige konsekvenser
- 9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
- 10. Forholdet til EU-retten
 - 10.1. CO₂-afgiftslovens udvidelse til søfart og luftfart
 - 10.2. Minimumsafgiftssatser for benzin, diesel og biobrændstoffer
- 11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
- 12. Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) har med regeringsgrundlaget Ansvar for Danmark fra december 2022 sat ambitiøse klimamål for Danmark. Den grønne omstilling af den danske industri er et vigtigt og nødvendigt skridt på vejen til realisering af klimalovens mål om 70 pct. drivgasreduktion i 2030 og regeringens mål om fremrykkelse af klimaneutralitet til 2045 fra det oprindeligt fastsatte mål om klimaneutralitet i 2050. En ny afgift pr. ton udledt CO₂ for de virksomheder, som er omfattet af EU's kvotehandelssystem, vil bidrage til denne omstilling.

Lovforslaget har til formål at gennemføre de elementer i Aftale om grøn skattereform for industri mv. af 24. juni 2022 (herefter aftalen Grøn skattereform for industri m.v.), som vedrører indførelse af en høj og mere ensartet CO₂-afgift.

Gennemførelse af aftalen Grøn skattereform for industri m.v. medfører en samlet CO₂-reduktion på 4,3 mio. ton i 2030. En højere og mere ensartet CO₂-afgift er et vigtigt instrument til dette. Det er derfor aftalt, at afgiftsniveaet i 2030 udgør 750 kr. pr. ton udledt CO₂ for virksomheder uden for EU's kvotehandelssystem og 375 kr. pr. ton udledt CO₂ for virksomheder inden for EU's kvotehandelssystem. For mineralogiske processer m.v. udgør afgiften dog 125 kr. pr. ton udledt CO₂ i 2030.

Der er i dag energiafgift på visse sektorer, og virksomheder uden for EU's kvotehandelssystem er omfattet af CO₂-afgift. Ved dette lovforslag og et lovforslag om en emissionsafgift foreslås samlet set en ny emissionsafgift på 375 kr. pr. ton CO₂-ækvivalent (CO_{2e}), dog 125 kr. pr. ton CO_{2e} for kvoteomfattede mineralogiske processer m.v., en omlægning af den gældende energi- og CO₂-afgift, så CO₂-afgiften udgør 750 kr. pr. ton CO₂ og en udvidelse til indenrigsluftfart, indenrigsfærger og fiskere.

Med dette lovforslag foreslås at indføre en CO₂-afgiftssats på 750 kr. pr. ton udledt CO₂ i 2030 for de virksomheder, som ikke er omfattet af EU's kvotehandelssystem. Med det

samtidig fremsatte forslag til en emissionsafgiftslov foreslås desuden at indføre en afgift på 375 kr. pr. ton udledt CO_{2e} i 2030 for de virksomheder, som er omfattet af EU's kvotehandelssystem. Det foreslås i samme forbindelse at indføre en afgift på 125 kr. pr. ton udledt CO_{2e} i 2030 for mineralogiske processer m.v. Afgiftsniveauer er opgjort i 2022-niveau ligesom i aftalen.

Det foreslås at forhøje satserne i den nuværende CO₂-afgiftslov til 750 kr. pr. ton CO₂, dog 375 kr. pr. ton for kvoteomfattet rumvarme.

Det foreslås samtidig, at energiafgiften for rumvarme m.v. reduceres, så den samlede beskatning i kr. pr. ton CO₂ er uændret for naturgas. Den foreslåede omlægning vil medføre en højere afgift for olie og kul og lavere afgift for biogent affald. Energiafgiften foreslås for benzin og diesel tilsvarende reduceret, så den samlede beskatning i kr. pr. ton CO₂ er uændret.

Det foreslås at bevare strukturen i de nuværende energiafgifter, men at de gældende afgiftssatser i energiafgiftslovene sænkes i videst muligt omfang i overensstemmelse med minimumssatsen i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (herefter energibeskatningsdirektivet) for så vidt angår proces. Det foreslås at differentiere mellem kvoteomfattet procesformål med en energiafgift på 4,5 kr. pr. gigajoule (herefter GJ) og ikkekvoteomfattet procesformål med en energiafgift på 0 kr. pr. GJ, når der betales CO₂-afgift af samme varer.

Det foreslås i det samtidigt fremsatte forslag til en emissionsafgiftslov at indføre en ny afgift på CO_{2e}-udledningerne (CO₂-ækvivalenter) på det kvoteomfattede område. Den nye afgift vil være en emissionsafgift, hvor det er selve udledningerne, der pålægges en afgift. Afgiftsgrundlaget vil være de CO₂- eller CO_{2e}-udledninger, som fremgår af de udledningsrapporter, som virksomheder med kvoteomfattede aktiviteter skal indlevere til kompetente myndigheder hvert

år. Den kompetente myndighed i Danmark er Energistyrelsen.

Det foreslås at indføre CO₂-afgift på indenrigsluftfart, indenrigsfærgefart og fiskeri.

Endelig foreslås det at justere reglerne om ekstraordinær genoptagelse af afgiftstilsvare og godtgørelse af afgift, så reglerne i højere grad vil svare til genoptagelsesreglerne for indkomstskat m.v. Mere konkret foreslås det, at der også på afgiftsområdet skal være adgang til ekstraordinær genoptagelse, når der indtræder en ændring i det privatretlige eller offentligretlige grundlag for et afgiftstilsvare eller en godtgørelse af afgift. Forslaget vil bl.a. sikre, at der i forhold til det samtidigt fremsatte lovforslag til en ny emissionsafgiftslov vil kunne ske en korrekt fastsættelse af afgiften, når der indtræder ændringer i udledningsrapporter, der udgør beregningsgrundlaget for emissionsafgiften for en tidligere afgiftsperiode. Forslaget vil omfatte alle afgifter og vil finde anvendelse, uanset om genoptagelsen sker på Skatteforvaltningens initiativ eller efter anmodning fra den afgiftspligtige eller godtgørelsesberettigede.

2. Lovforslagets baggrund

Den daværende regering (Socialdemokratiet), Venstre, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre og Det Konservative Folkeparti indgik den 24. juni 2022 aftalen Grøn skattereform for industri m.v. Aftalen indebærer en samlet CO₂-reduktion på 1,3 mio. ton i 2025 stigende 4,3 mio. ton i 2030.

Ifølge aftalen skal der indføres en ny og ambitiøs CO₂-afgift, der vil give virksomhederne incitament til at energieffektivisere og omstille sig samt skabe forudsigelige rammevilkår for den grønne omstilling.

Samtidig indebærer aftalen en målrettet hjælp til grøn omstilling af de virksomheder, der rammes hårdst af CO₂-afgiften, så risikoen for, at udledninger og arbejdspladser flytter til udlandet, mindskes.

Aftalen indebærer, at der for virksomheder uden for EU's kvotehandelssystem skal gælde en afgift på 750 kr. pr. ton udledt CO₂ i 2030, og at der for virksomheder inden for EU's kvotehandelssystem skal gælde en afgift på 375 kr. pr. ton udledt CO₂ i 2030. For udledninger fra mineralogiske processer m.v. inden for kvotesektoren skal der efter aftalen gælde en afgift på 125 kr. pr. ton udledt CO₂ i 2030 for udledninger forbundet med anvendelse af energiprodukter og ikkeenergirelaterede udledninger fra produktionsprocesser. Afgifterne skal indføres fra 2025 til 2030.

Med omlægningen foreslås det at forhøje det samlede afgiftsniveau for procesformål, mens det samlede afgiftsniveau efter omlægningen af brændstofafgifterne og rumvarmeafgiften vil svare til det niveau, der gælder for naturgas inden omlægningen.

CO₂-afgiften foreslås desuden udvidet til indenrigsluftfart, indenrigsfærger og fiskeri.

Aftalen skal ses i sammenhæng med, at der i dag er energiafgifter og CO₂-afgift på brændsler til procesformål i industrien, til kollektiv og individuel varme samt til motorbrændstof.

Omvendt er der i dag, undtagen for kvoteomfattet rumvarme, ikke CO₂-afgift på udledninger inden for EU's kvotehandelssystem. Det foreslås med det samtidigt med dette lovforslag fremsatte forslag til en ny emissionsafgiftslov at indføre en afgift af CO₂e-emissioner fra kvoteomfattede sektorer på 375 kr. pr. ton CO₂e for kvoteomfattede udledninger. Siden aftalens indgåelse i 2022 er EU's kvotehandelssystem udvidet fra stationære anlæg og luftfart til også at omfatte visse søfartsaktiviteter, herunder større færger. Disse vil derfor også være omfattet af den foreslåede emissionsafgift, når de er omfattet af forpligtelser efter direktiv 2003/87/EC, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/959 af 10. maj 2023 (herefter kvotedirektivet). Den foreslåede emissionsafgift vil blive indfaset fra den 1. januar 2025 frem til den 1. januar 2030, hvor den vil udgøre 375 kr. pr. ton CO₂e.

Ifølge aftalen skal udledninger fra kvoteomfattede mineralogiske processer, metallurgiske processer, kemisk reduktion og elektrolyse (herefter mineralogiske processer m.v.) omfattes af en afgift på 125 kr. pr. ton udledt CO₂e i 2030. Den foreslåede emissionsafgift vil derfor indebære en lempet afgiftssats for mineralogiske processer m.v. Den foreslåede afgift skal udgøre 100 kr. pr. ton udledt CO₂e i 2025 stigende med 5 kr. årligt til 125 kr. pr. ton udledt CO₂e i 2030 (2022-priser).

Det foreslås, at ikkekvoteomfattede mineralogiske processer fortsat omfattes af den gældende CO₂-afgiftslov.

Den gældende CO₂-afgift, der omfatter udledninger uden for EU's kvotehandelssystem og kvoteomfattet rumvarme m.v., foreslås forhøjet til 750 kr. pr. ton CO₂. Samtidig med omlægningen af CO₂-afgiften foreslås det at nedsætte energiafgifterne. Den foreslåede omlægning af energiafgifter og CO₂-afgiften skal ifølge aftalen ske fuldt ud fra den 1. januar 2025 for rumvarme m.v. og motorbrændstoffer, mens omlægningen indføres for procesformål, fiskeri, indenrigsfærger og indenrigsflyvning fra og med den 1. januar 2025 til og med den 1. januar 2030.

Kvoteomfattet rumvarme er i dag både omfattet af energiafgifter, CO₂-afgift og kvoter. Efter forslaget til en emissionsafgiftslov vil kvoteomfattet rumvarme også blive omfattet af den nye emissionsafgift. Det samlede afgiftsniveau for kvoteomfattet rumvarme vil dog fortsat svare til det, der gælder for ikkekvoteomfattet rumvarme.

Det foreslås, at ikkekvoteomfattede mineralogiske processer

m.v. vil være omfattet af CO₂-afgiftsloven med en sats på 750 kr. pr. ton CO₂ for så vidt angår de brændselsrelaterede CO₂-udledninger. Det foreslås, at ikkeenergirelaterede udledninger fra disse processer dermed fortsat ikke vil være omfattet af CO₂-afgift.

Det foreslås at lempe energiafgifterne således, at afgiften for rumvarme m.v. og motorbrændstoffer balanceres ud fra, at den samlede beskatning i kr. pr. ton CO₂ ikke ændres. For rumvarme m.v. tages der i forslaget udgangspunkt i satsen for naturgas. Den foreslåede omlægning vil medføre en højere afgift for olie og kul og lavere afgift for biogent affald.

For motorbrændstoffer foreslås af hensyn til minimumssatserne i energibeskatningsdirektivet indført et bundniveau i afgiften, så det sikres, at minimumsafgifterne i EU's energibeskatningsdirektiv altid overholdes.

Det foreslås, at for procesformål vil energiafgifterne blive lempet så vidt muligt, dog således, at minimumssatserne i energibeskatningsdirektivet overholdes. Afgiften foreslås at udgøre 4,5 kr. pr. GJ, da det under hensyntagen til direktivet er den lavest mulige ensartede sats. Både energiafgiftslovene og CO₂-afgiftsloven gennemfører energibeskatningsdirektivet. Det foreslås derfor, at energiafgift af ikkekvoteomfattet energiforbrug til procesformål, hvoraf der er betalt CO₂-afgift, vil kunne godtgøres. Da der ikke betales CO₂-afgift af det kvoteomfattede energiforbrug til procesformål, vil der ikke efter forslaget kunne ske godtgørelse af energiafgift.

Mineralogiske processer m.v. omfattes efter de gældende regler af en energiafgift på 6 kr. pr. GJ i 2025. Med den foreslåede forhøjede CO₂-afgift for ikkekvoteomfattet mineralogiske processer m.v. og forslaget om at indføre en ny emissionsafgift for kvoteomfattede mineralogiske processer m.v., når de aftalte afgiftsniveauer. For mineralogiske processer foreslås derfor, at den kommende energiafgift på mineralogiske processer i gas-, kul- og mineralolieafgiftslovene ophæves.

Ifølge aftalen skal bundfradraget i den gældende CO₂-afgift ophæves. Bundfradraget havde oprindeligt sammenhæng til tildelingen af gratiskvoter inden for EU's kvotehandelssystem, som er ved at blive udfaset.

For rumvarmeafgifterne betyder den foreslåede omlægning, at der fortsat vil skulle pålægges energiafgift, da den nuværende afgift overstiger 750 kr. pr. ton CO₂. Samtidig vil den foreslåede omlægning betyde, at de relative afgifter for forskellige brændsler ændres, da de har forskelligt CO₂-indhold pr. energienhed. CO₂-intensive brændsler som kul og olie vil efter forslaget blive relativt dyrere, mens CO₂-lette brændsler som f.eks. affald med højt biogent indhold vil blive relativt billigere. Den foreslåede omlægning er fastlagt, så rumvarmeafgiften for naturgas holdes uændret.

Endelig foreslås det at tilpasse CO₂-afgiftslovens bestem-

melser, der giver mulighed for at opgøre den afgiftspligtig mængde ved brug af måling efter kvotereguleringen med henblik på at sikre, at CO₂-afgiftslovens indretning er i overensstemmelse med EU's energibeskatningsdirektiv.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Forhøjelse af CO₂-afgift og nedsættelse af energiafgifter

3.1.1. Gældende ret

Der gælder i dag energiafgifter og CO₂-afgifter ved anvendelsen af energiprodukter og elektricitet. Afgifterne er en gennemførelse af energibeskatningsdirektivet.

Der gælder efter energibeskatningsdirektivet bl.a. minimumssatser for energiprodukterne, som er differentieret på baggrund af type og anvendelse. De omfattede energiprodukter er opført i direktivets artikel 2. Dog gælder også en afgift for kulbrintebrændsler anvendt til opvarmning og for alle brændstoffer, der anvendes som motorbrændstof. Direktivet finder anvendelse på disse energiprodukter, der anvendes til opvarmning eller som motorbrændstof. I Danmark er afgifterne på energiprodukterne højere end minimumssatserne med undtagelse af biogas til varme, der følger minimumssatsen.

Afgifterne på energiprodukterne er fastlagt i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. (herefter gasafgiftsloven), lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. (herefter kulafgiftsloven) og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. (herefter mineralolieafgiftsloven). CO₂-afgiften på fossile brændsler og visse biobrændsler m.v. er fastlagt i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter (herefter CO₂-afgiftsloven). Afgift på elektricitet er desuden gennemført i lov om afgift på elektricitet (herefter elafgiftsloven).

3.1.1.1. Enerafgifter

3.1.1.1.1. Energiafgifter på rumvarme m.v. og procesmål

Energiafgiftssatsen på brændslerne er fastsat ud fra de enkelte brændslers energiindhold. Der gælder desuden et højere afgiftsniveau for brændsler, som anvendes til rumvarme m.v., og et lavere afgiftsniveau for brændsler, som anvendes til procesformål, dvs. til opvarmning ved vareproduktion og lignende. Afgiftssatserne for brændstoffer anvendt som motorbrændstoffer er højere end afgiftssatserne for såvel rumvarme m.v. som procesformål. Der gælder dog en række undtagelser til det ovenfor anførte udgangspunkt.

Energiafgiftssatsen for anvendelse af brændsler til opvarmning er differentieret mellem rumvarme m.v. og procesformål. Når brændslerne anvendes til procesformål, er afgiften lavere end ved almindelig anvendelse som f.eks. til rumvarme.

Udgangspunktet er, at brændslerne anvendes til rumvarme m.v., og at energiprodukterne leveres til forbrug med afgifts-

satsen for rumvarme m.v. Energiafgiften på rumvarme m.v. er balanceret omkring 63 kr. pr. GJ.

Momsregistrerede virksomheder kan efter mineralolieafgiftslovens § 11, gasafgiftslovens § 10 og kulafgiftslovens § 8 søge om fuld godtgørelse for afgiften af det forbrug, som anvendes til procesformål. Procesformål omfatter blandt andet forarbejdning og produktion af varer.

Momsregistrerede virksomheder kan i udgangspunktet få godtgjort energiafgifterne på brændsel anvendt til procesformål i samme omfang, som virksomhederne har fradragret for indgående moms af energiprodukter og varme, jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 2, gasafgiftslovens § 10, stk. 2, og kulafgiftslovens § 8, stk. 2.

Den fulde godtgørelse efter mineralolieafgiftslovens § 11 nedsættes dog efter § 11 a med 8,1 kr. pr. GJ (2015-niveau), så virksomheden skal betale afgift på 8,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) for varme og varer anvendt til procesformål, jf. dog mineralolieafgiftslovens §§ 11 b, 11 c og 11 d, som indeholder regler om andre nedsættelser af godtgørelsen efter § 11. Afgiftssatsen på 8,1 kr. pr. GJ indekseres og udgør i 2024-niveau 9,3 kr. pr. GJ. Tilsvarende regler gælder efter gasafgiftslovens § 10 a og kulafgiftslovens § 8 a.

Efter mineralolieafgiftslovens § 11 b nedsættes den fulde tilbagebetaling efter § 11 med 1,6 pct. for forbrug vedrørende rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, forbrug omfattet af tilbagebetaling efter mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 3 og stk. 5, nr. 3, 2.-4. pkt., og andet forbrug, når det udelukkende vedrører afgiftspligtig virksomhed efter momsloven med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl. Tilsvarende regler gælder efter gasafgiftslovens § 10 b og kulafgiftslovens § 8 b.

Efter mineralolieafgiftslovens § 11 c nedsættes den fulde tilbagebetaling af afgift efter § 11 med EU's minimumsafgifter for varer og varme, der anvendes til opvarmning af væksthuse med et overdækket areal på mindst 200 m² i gartnerier bortset fra væksthuse, hvorfra der foregår detail salg. Tilsvarende regler gælder efter gasafgiftslovens § 10 c og kulafgiftslovens § 8 c. Denne tilbagebetaling er med lov nr. 329 af 28. marts 2023 ophævet med virkning fra den 1. januar 2025.

Efter mineralolieafgiftslovens § 11 d finder nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 11 a ikke anvendelse på varer, der er anvendt til kemisk reduktion, varme og varer anvendt i elektrolyse, varme og varer, der anvendes direkte til opvarmning af metallurgiske og mineralogiske processer. Efter lov nr. 329 af 28. marts 2023 vil tilbagebetalingen efter § 11 dog for processer omfattet af § 11 d skulle nedsættes med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025. Tilsvarende regler gælder efter gasafgiftslovens § 10 d og kulafgiftslovens § 8 d.

Afgiftssatserne i energiafgiftslovene reguleres årligt efter

udviklingen i nettoprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik, jf. lov om beregning af et nettoprisindeks. Reguleringen foretages på grundlag af nettoprisindeksets årgennemsnit i året 2 år forud for det kalenderår, i hvilket satsen skal gælde. Satsene forhøjes eller nedsættes med samme procent som den, hvormed nettoprisindekset er ændret i forhold til niveauet i 2015.

Afgiftssatserne er af administrative grunde fastlagt som et beløb pr. handelsenhed (GJ, kilo, liter, ton og Nm³).

3.1.1.1.1. Elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker

Efter mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 2, betales der afgift for brændstoffer, der anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker, dog med tilbagebetaling for den andel brændsler der medgår til elektricitetsfremstillingen. Tilsvarende gælder ved anvendelse i kedler. Afgiftssatsen er den, der gælder for tilsvarende fyringsolier. Dette gælder også for biobrændstoffer. Dermed anses energiprodukterne for at være anvendt til opvarmning, når de anvendes i stationære motorer i kraft-varme-værker.

Efter gasafgiftslovens § 1, stk. 1, 2. pkt., er forgasningsgas m.v., som er produceret på basis af biomasse, og biogas, omfattet af gasafgift, når disse er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som brændsel til opvarmning, eller når gassen anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker, dog med tilbagebetaling for den andel brændsler der medgår til elektricitetsfremstillingen. Tilsvarende gælder ved anvendelse i kedler.

Efter gasafgiftsloven skal der desuden svares afgift af brændsler anvendt til elektricitets- og varmeproduktion, jf. § 1, dog med tilsvarende mulighed for tilbagebetaling for brændsler anvendt til elektricitetsfremstillingen.

3.1.1.1.2. Energiafgifter på motorbrændstoffer

I energibeskatningsdirektivet er minimumssatserne fastsat for de enkelte energiprodukter ud fra energiprodukternes volumen/vægt. I dansk ret er energiafgiftssatserne fastsat ud fra energiprodukternes energiindhold og angivet efter mængde. Dette indebærer, at de forskellige typer danske energiprodukter er pålagt samme afgift, når der tages udgangspunkt i energiprodukternes energiindhold. Det indebærer derfor også, at der målt ud fra volumen kan være forskellige afgiftssatser for benzin og diesel.

Afgiftssatsen for motorbrændstoffer er højere end rumvarmeafgiften. Samtidig er minimumssatserne efter energibeskatningsdirektivet for motorbrændstoffer højere end for opvarmningsformål. Der gælder en ens afgiftssats i kroner pr. GJ for biobrændstoffer og fossile brændstoffer anvendt som motorbrændstoffer. Biobrændstoffer har et lavere energiindhold end fossile brændstoffer, og derfor resulterer denne struktur i en lavere energiafgift pr. liter for biobrændstoffer end for fossile brændstoffer.

Af mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1, fremgår hvilke typer af motorbrændstof, der er omfattet af afgiftspligten, samt afgiftssats. Afgiftspligten omfatter således bl.a. gas- og dieselolie, petroleum, benzin og flaskegas i form af LPG, når disse energiprodukter anvendes som motorbrændstof.

Der gælder desuden efter § 1, stk. 2, afgiftspligt for energiprodukter, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som motorbrændstof eller som tilsætnings- og fyldstof i motorbrændstof. For disse betales der afgift efter den afgiftssats, der gælder for tilsvarende motorbrændstof.

Efter mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 8, kan der af biobrændstoffer, der anvendes som motorbrændstof eller tilsætnings- eller fyldstof i motorbrændstof, og som afsættes af visse registrerede virksomheder, betales afgift efter energiindholdet, hvis det opgøres eller foreligger. Afgiften er i sådanne tilfælde 128,1 kr. pr. GJ for benzinækvivalenter (2015-niveau) og 74,6 kr. pr. GJ for dieselækvivalenter (2015-niveau).

Efter mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 9, udgør afgiften 117,7 øre pr. liter (2015-niveau) af metanol under position 2905 11 00 i EU's Kombinerede Nomenklatur, der anvendes til fremstilling af elektricitet i brændselceller i motorkøretøjer, og som afsættes af visse registrerede virksomheder.

Bortset fra afgiften af benzin kan momsregistrerede virksomheder få tilbagebetalt energiafgift undtagen 9,3 kr. pr. GJ i 2024 af energiprodukter anvendt til visse formål, jf. mineralolieafgiftslovens § 11, gasafgiftslovens § 10 og kulafgiftslovens § 8. Tilbagebetalingen sker i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående moms for olieprodukter og varme. Tilbagebetalingen omfatter dog motorbrændstof, der udelukkende anvendes til momspligtig virksomhed med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl samt transport fra ejendommens område af egne produkter hidrørende fra den nævnte virksomhed. Det er en betingelse, at motorbrændstoffet ikke anvendes i registrerede motorkøretøjer.

Afgiftssatserne i energiafgiftslovene reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik, jf. lov om beregning af et nettoprisindeks. Reguleringen foretages på grundlag af nettoprisindeksets årsgennemsnit i året 2 år forud for det kalenderår, i hvilket satsen skal gælde. Satserne forhøjes eller nedsættes med samme procent som den, hvormed nettoprisindekset er ændret i forhold til niveauet i 2015.

Afgiftssatserne er af administrative grunde fastlagt som et beløb pr. handelsenhed (GJ, kilo, liter, ton og Nm³).

Efter gasafgiftslovens § 10, stk. 3, og mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 3, tilbagebetales afgiften af motorbrændstoffer, som anvendes til momspligtig virksomhed med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl dog på tilsvarende måde som afgift af varme og varer anvendt til procesformål. Der ydes ligeledes

afgiftsgodtgørelse for transport fra ejendommens område af egne produkter hidrørende fra den nævnte virksomhed. Afgift af motorbrændstof anvendt i registrerede motorkøretøjer refunderes ikke. Afgiften tilbagebetales efter reglerne i gasafgiftslovens § 10 b og mineralolieafgiftslovens § 11 b.

3.1.1.2. CO₂-afgift

Efter CO₂-afgiftsloven svares der afgift af anvendelsen af energiprodukter omfattet af mineralolieafgiftsloven, gasafgiftsloven og kulafgiftsloven, dog med en række undtagelser.

Omfattet af CO₂-afgift er varer, der er afgiftspligtige efter mineralolieafgiftsloven, bortset fra bioolier m.v. og metanol omfattet af mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 19 og 20, hvis metanolen ikke er af syntetisk oprindelse. Mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 19 og 20, omfatter bioolier m.v. under position 1507-1518 og metanol under position 2905 11 00 i EU's kombinerede Nomenklatur, som er bestemt til anvendelse, udbydes til salg, anvendes som brændsel til opvarmning eller anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker.

Omfattet af CO₂-afgift er varer, der er afgiftspligtige efter kulafgiftsloven og gasafgiftsloven, bortset fra biogas m.v. til varmfremstilling. Når en sådan biogas distribueres via det kollektive gasnet, vil det dog som udgangspunkt være blandet med fossilt gas, og der betales derfor afgift af hele blandingen. Størstedelen af den ledningsførte biogas modtager imidlertid støtte i form af et produktionstillæg efter lov om gasforsyning, som overstiger afgiften.

Varer, der er afgiftspligtige efter mineralolieafgiftsloven, kulafgiftsloven og gasafgiftsloven, er energiprodukter, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som brændsel til opvarmning eller som motorbrændstof, og smøreolie og lign. under pos. 27.10, dog undtaget 27.10.19.85 og offsetprocesolier, der er omfattet af 27.10.19.99, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's Kombinerede Nomenklatur, og karburatorvæske.

Det følger af CO₂-afgiftslovens § 1, stk. 2, at der desuden svares afgift af biogas, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW. Denne afgift kaldes også metanafgiften.

Ud over metanafgiften gælder der efter CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 3, 1. pkt., en CO₂-afgiftsfritagelse for biobrændstoffer, der anvendes som motorbrændstof. Biobrændstoffer er præciseret til at være flydende eller gasformige brændstoffer, der anvendes som motorbrændstof, fremstillet på biomasse.

Efter CO₂-afgiftslovens § 7 a gælder desuden en fritagelse for affald uden kulbrinter som defineret i kulafgiftsloven og for affald med urenheder af kulbrinter på mindre end 1 pct. Dette skal ses i sammenhæng med, at der kun gælder en afgiftssats for ikke-bionedbrydeligt affald anvendt som

brændsel, jf. § 2, stk. 2, nr. 14, hvilket omfatter affald fra fossile kilder, jf. § 2, stk. 6, 2. pkt.

Afgiftssatserne er af administrative grunde fastlagt som et beløb pr. handelsenhed (GJ, kilo, liter, ton og Nm³).

Satsen for det enkelte brændsel er fastlagt efter det gennemsnitlige kulstofindhold i det pågældende brændsel og den forventede CO₂-udledning. Det skyldes, at indholdet af kulstof i et energiprodukt har direkte sammenhæng til CO₂-udledning fra energiproduktet ved forbrænding, hvor kulstof omdannes til CO₂.

Afgiftssatsen reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik, jf. lov om beregning af et nettoprisindeks. Reguleringen af satserne foretages på grundlag af nettoprisindeksets årsgennemsnit i året 2 år forud for det kalenderår, i hvilket satsen skal gælde. Satserne forhøjes eller nedsættes med samme procent som den, hvormed nettoprisindekset er ændret i forhold til niveauet i 2015. Afgiften er derfor 195,7 kr. pr. ton CO₂ i 2024.

CO₂-afgiften godtgøres som udgangspunkt ikke.

Det fremgår af CO₂-afgiftslovens § 9 a, at der kan ydes fuld tilbagebetaling for afgift af varme og af afgiftspligtige varer, der anvendes i virksomhedens produktionsenhed, hvis virksomheden har en tilladelse til at udlede CO₂ efter lov om CO₂-kvoter (herefter kvoteloven) (kvoteomfattet produktionsenhed), og som anvendes til procesformål. Det fremgår desuden af CO₂-afgiftslovens § 9 b, at virksomheder kan få tilbagebetalt afgiften efter CO₂-afgiftsloven af varme, der leveres fra en kvoteomfattet produktionsenhed, f.eks. fjernvarme, og som anvendes til procesformål.

Energiprodukter, der anvendes til kvoteomfattet elproduktion, er fritaget fra CO₂-afgift, jf. lovens § 7, stk. 1, nr. 2 og 3.

Det fremgår af CO₂-afgiftslovens § 9 c, at visse ikkekvoteomfattede virksomheder, som udleder CO₂ i forbindelse med anvendelse af brændsler til proces, under visse betingelser kan opnå et fast bundfradrag. Bundfradraget blev indført med henblik på at sidestille disse virksomheder med tilsvarende virksomheder inden for kvotesektoren, der modtog gratiskvoter. Se også pkt. 3.2 i de almindelige bemærkninger om forslaget om afskaffelse af bundfradraget.

3.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Som led i aftalen Grøn skattereform for industri m.v. foreslås det at omlægge afgifterne, så energiafgifterne nedsættes, mens CO₂-afgiften forhøjes, så afgiftsniveauet samlet set svarer til ca. 1.285 kr. pr. ton, hvor 750 kr. pr. ton CO₂ er CO₂-afgift (2022-priser). Omlægningen balanceres efter satserne for naturgas, så der fortsat som udgangspunkt gælder samme sats pr. GJ i energiafgiftslovene og pr. ton

CO₂ i CO₂-afgiftsloven. Se også nedenfor i pkt. 3.1.2.1. og 3.1.2.2.

Omlægningen skal for rumvarme m.v. og motorbrændstoffer ske fuldt ud fra den 1. januar 2025, mens omlægningen for procesformål samt fiskeri, indenrigsfærgefart og indenrigsflyvning indføres fra den 1. januar 2025 til den 1. januar 2030. CO₂-afgiften vil således for rumvarme m.v. og motorbrændstoffer udgøre 750 kr. pr. ton CO₂ fra den 1. januar 2025, dog 375 kr. pr. ton CO₂ for kvoteomfattet rumvarme m.v., mens CO₂-afgiftsniveauet for procesformål, samt fiskeri, indenrigsfærgefart og indenrigsflyvning vil udgøre 350 kr. pr. ton CO₂ den 1. januar 2025 stigende til 750 kr. pr. ton CO₂ den 1. januar 2030 (2022-priser). Se også nedenfor i pkt. 3.1.2.3.1.2 og 3.1.2.3.1.3.

Det foreslås som en følge af de forskellige indfasninger for rumvarme m.v. og motorbrændstoffer og procesformål, at der indføres en differentiering mellem rumvarme m.v. og motorbrændstoffer på den ene side og procesformål på den anden side i CO₂-afgiftsloven. Denne differentiering vil svare til den, der følger af energiafgiftslovene. Differentieringen vil ikke have nogen virkning fra den 1. januar 2030, hvor satsen for både rumvarme m.v. og procesformål vil være 750 kr. pr. ton CO₂ (2022-priser). Se også nedenfor i pkt. 3.1.2.3.1.

For rumvarme medfører omlægning i sammenhæng med CO₂-afgiftens systematik, at rumvarme, der også er kvoteomfattet, skal omfattes af en lempet CO₂-afgift på 375 kr. pr. ton CO₂ (2022-priser). Se også nedenfor i pkt. 3.1.2.3.4.

For motorbrændstoffer og rumvarme skal det samlede afgiftsniveau efter omlægningen så vidt muligt svare til det gældende afgiftsniveau. Det foreslås derfor, at energiafgifterne for rumvarme m.v. udgør ca. 30,5 kr. pr. GJ (2022-priser). For naturgas svarer det til ca. 535 kr. pr. ton CO₂ (2022-priser). Se også nedenfor i pkt. 3.1.2.1.1.

For motorbrændstoffer foreslås energiafgifterne at udgøre ca. 96,1 kr. pr. GJ for fossil benzin og ca. 39,0 kr. pr. GJ for fossil diesel (2022-priser). Det svarer til ca. 1.316 kr. pr. ton CO₂ for fossil benzin og ca. 527 kr. pr. ton CO₂ for fossil diesel (2022-priser). Se også nedenfor i pkt. 3.1.2.1.2.

Energiafgifterne for procesformål foreslås som udgangspunkt nedsat til 4,5 kr. pr. GJ, som er den laveste ensartede sats i overensstemmelse med energibeskatningsdirektivet. Det svarer til ca. 80 kr. pr. ton CO₂ for naturgas. Minimumssatsen foreslås ikke indekseret, hvormed det reale afgiftsniveau vil falde over tid.

Ved omlægningen skal minimumssatserne i energibeskatningsdirektivet overholdes. Som udgangspunkt vil minimumssatserne blive overholdt ved brug af energiafgifterne. For procesformål, der ikke er kvoteomfattet, og hvor der samtidig betales CO₂-afgift for samme energiforbrug,

foreslås det dog, at der sker fuld godtgørelse af energiafgift og at minimumssatsen i stedet overholdes ved brug af CO₂-afgiften. Se også nedenfor i pkt. 3.1.2.1.2.2.

For motorbrændstoffer medfører omlægningen desuden, at energiafgiftssatsen sænkes til minimumssatsen for benzin og diesel i energibeskatningsdirektivet, som er angivet i euro pr. liter. Samtidig fastholdes som udgangspunkt en ens sats pr. GJ for fossile og biomotorbrændstoffer. Det medfører dog, at afgiften på rene biobrændstoffer i visse tilfælde vil ligge under minimumssatserne i energibeskatningsdirektivet. Det foreslås derfor, at der indføres en bund for afgiftssatsen, så der altid som minimum skal betales afgift svarende til minimumssatsen. Se også nedenfor i pkt. 3.1.2.2.

3.1.2.1. Energiafgifter på rumvarme m.v. og procesformål

3.1.2.1.1. Energiafgifter på rumvarme m.v.

Det foreslås, at energiafgiften for rumvarme m.v. nedsættes til ca. 30,5 kr. pr. GJ fra og med den 1. januar 2025 (2022-priser).

Afgiftssatsen for energiafgiften for rumvarme m.v. foreslås baseret på et grundbeløb, der er fastsat i 2015-niveau, hvorefter satsen reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Fra og med den 1. januar 2025 foreslås grundbeløbet i 2015-niveau at udgøre 28,9 kr. pr. GJ.

Den foreslåede ændring af energiafgiftssatsen for rumvarme m.v. vil ske i mineralolieafgiftslovens § 1, gasafgiftslovens § 1 og kulafgiftslovens § 1.

3.1.2.1.2. Energiafgifter på procesformål

Det foreslås, at energiafgiften for procesformål lempes til 4,5 kr. pr. GJ, og at den ikke indekseres.

Desuden foreslås det, at når det afgiftspligtige energiprodukt anvendes til procesformål i aktiviteter, der falder uden for kvotedirektivets anvendelsesområde, kan virksomheden få godtgjort den fulde energiafgift af energiproduktet, hvis energiproduktet er omfattet af CO₂-afgift.

Minimumssatserne i energibeskatningsdirektivet overholdes dermed ved energiafgifterne for kvoteomfattede aktivitet og aktiviteter ved CO₂-afgiften, for ikkekvoteomfattede dog ved energiafgifterne, hvis energiproduktet er undtaget for CO₂-afgift.

I 2030 vil det samlede energi- og CO₂-afgiftsniveau for energiprodukter anvendt i kvoteomfattede aktiviteter være 4,5 kr. pr. GJ svarende til ca. 60 kr. pr. ton CO₂, mens afgiftsniveauet for energiprodukter, der anvendes i ikkekvoteomfattede aktiviteter, vil være på 750 kr. pr. ton CO₂ (2022-priser), dog 4,5 kr. pr. GJ, svarende til ca. 60 kr. pr. ton CO₂ for energiprodukter, der ikke er omfattet af CO₂-afgiften.

Det foreslås samtidig at ophæve de særlige satser for landbrug m.v., så disse sektorer fremover skal betale den almindelige energiafgift til procesformål.

3.1.2.1.2.1. Energiafgifter på kvoteomfattede procesformål

Som led i aftalen Grøn skattereform for industri m.v. foreslås det, at energiafgiften for procesforbrug skal udgøre 4,5 kr. pr. GJ fra og med den 1. januar 2025 (2022-priser). Afgiften indekseres ikke.

Den foreslåede ændring af energiafgiftssatsen for rumvarme m.v. vil ske i mineralolieafgiftslovens § 1, gasafgiftslovens § 1 og kulafgiftslovens § 1.

3.1.2.1.2.2. Godtgørelse af energiafgifter på ikkekvoteomfattede procesformål

Det foreslås som led i gennemførelsen af aftalen Grøn skattereform for industri m.v. at indføre en godtgørelse for energiafgift, der anvendes til ikkekvoteomfattet procesformål, når der betales CO₂-afgift af det samme energiforbrug. Det vil medføre, at virksomheder, der anvender energiprodukter til ikkekvoteomfattede procesformål, kan få godtgjort hele energiafgiften.

Godtgørelsen vil dog være betinget af, at der betales CO₂-afgift af det konkrete energiforbrug. Det skal sikre, at der altid betales afgift svarende til minimumsafgift fastsat i energibeskatningsdirektivet. Det gælder både for energiprodukter, der er omfattet af energibeskatningsdirektivet, og energiprodukter, der nationalt er omfattet af energi- og CO₂-afgift.

Der betales ikke CO₂-afgift af visse biobrændsler og biobrændstoffer. Der betales således ikke CO₂-afgift af bioolier m.v. og metanol omfattet af mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 19 og 20, hvis metanolen er af ikke-syntetisk oprindelse. Der betales ikke CO₂-afgift af gas, der er fremstillet på basis af biomasse, medmindre det er blandet med fossil gas. Der betales desuden ikke CO₂-afgift af biobrændstoffer, der anvendes som motorbrændstoffer, jf. dog CO₂-afgiftslovens § 1, stk. 2. Godtgørelse af energiafgift for ikkekvoteomfattede procesformål finder derfor ikke anvendelse ved brug af disse energiprodukter.

Det foreslås således, at energiafgiften for procesformål i ikkekvoteomfattede aktiviteter udgør 0 kr. pr. GJ fra og med den 1. januar 2025. Dog skal den udgøre 4,5 kr. pr. GJ fra og med den 1. januar 2025 for energiprodukter, der er omfattet af energiafgifterne, men fritaget for CO₂-afgift.

Afgiften udgør dermed for ikkekvoteomfattet procesformål 0 kr. pr. GJ i 2025.

Tilsvarende gør sig gældende for energiprodukter anvendt til hotellers rumvarme, hvor energiafgiftssatsen svarer til satsen for procesformål.

3.1.2.2. Energiafgifter på motorbrændstoffer

Som led i gennemførelsen af aftalen Grøn skattereform for industri m.v. foreslås det, at energiafgiften for motorbrændstoffer nedsættes, da CO₂-afgiften for motorbrændstoffer samtidig foreslås forhøjet til en ensartet CO₂-afgift på 750 kr. pr. ton CO₂. Dermed fastholdes det samlede afgiftsniveau så vidt muligt.

Før omlægningen var energiafgiften for benzin 135,0 kr. pr. GJ og for diesel 78,6 kr. pr. GJ (2022-priser). Omlægningen er balanceret efter, at standardsatserne, som typisk tankes på tankstationen, er uændrede. Det medfører en energiafgift for benzin efter omlægning på 96,1 kr. pr. GJ og 39,0 kr. pr. GJ for diesel (2022-priser).

Efter energibeskatningsdirektivet gælder minimumssatser for anvendelsen af motorbrændstoffer, som er angivet i kroner pr. liter. Minimumssatsen er den samme for tilsvarende fossile brændstoffer og biobrændstoffer.

Det foreslås at fastsætte energiafgiften i kroner pr. GJ for fossile motorbrændstoffer så lavt som muligt under hensyntagen til minimumssatserne. Den tilsvarende energiafgift i kr. pr. GJ foreslås at gælde for biobrændstoffer. Da satsen i kroner pr. GJ er sat så lavt, vil minimumssatserne være overholdt i de fleste blandinger af biobrændstoffer og fossile brændstoffer.

Dog vil afgiftssatsen for visse blandinger og rene biobrændstoffer være så lav, at den ikke overholder minimumssatserne. Derfor foreslås det, at der indføres en bund i afgiftsniveauet, så afgiftssatsen for motorbrændstoffer til enhver tid overholder minimumssatserne i energibeskatningsdirektivet.

Tilbagebetaling af afgiften af motorbrændstof anvendt i jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl vil fortsat kunne ske ned til 4,5 kr. pr. GJ og påvirkes således ikke af omlægningen på motorbrændstoffer, jf. dog differentieringen mellem kvote og ikkekvotefattat proces.

Lempelsen for farvet gas- og dieselolie samt petroleum påvirkes ikke af omlægningen på motorbrændstoffer.

3.1.2.2.1. Benzin

Det foreslås som led i gennemførelsen af aftalen Grøn skattereform for industri m.v., at energiafgiften for benzin og benzinækvivalenter skal udgøre 96,1 kr. pr. GJ fra og med 2025 (2022-priser).

Afgiftssatsen for energiafgiften for benzin foreslås baseret på et grundbeløb, der er fastsat i 2015-niveau, hvorefter satsen reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Fra den 1. januar 2025 foreslås grundbeløbet for benzin og benzinækvivalenter i 2015-niveau at udgøre 91,1 kr. pr. GJ.

De foreslåede satser vil gælde tilsvarende for energiprodukter, hvoraf der skal betales afgift efter satsen for benzin efter mineralolieafgiftslovens § 2, stk. 2.

3.1.2.2.2. Diesel

Som led i gennemførelsen af aftalen Grøn skattereform for industri m.v. foreslås det, at energiafgiften for diesel og dieselækvivalenter skal udgøre 39,0 kr. pr. GJ fra og med 2025 (2022-priser).

Afgiftssatsen for energiafgiften for diesel og dieselækvivalenter foreslås baseret på et grundbeløb, der er fastsat i 2015-niveau, hvorefter satsen reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Fra den 1. januar 2025 foreslås grundbeløbet for diesel og dieselækvivalenter i 2015-niveau at udgøre 37,0 kr. pr. GJ (2022-priser).

3.1.2.2.3. Minimumsafgift for biobrændstoffer og blandinger af motorbrændstoffer

De gældende regler om blandinger af fossile brændstoffer og biobrændstoffer foreslås videreført, så det fortsat er udgangspunktet, at der gælder en fast sats pr. GJ for anvendelsen af en type brændstof, uanset om der er tale om biobrændstoffer eller fossile brændstoffer.

Det foreslås samtidig, at en blanding af brændstoffer til enhver tid skal overholde minimumssatserne i energibeskatningsdirektivet. Tilsvarende gælder, hvor biobrændstoffer anvendes rent.

Det foreslås derfor, at der i mineralolieafgiftslovens § 1 indføres en minimumssats for motorbrændstoffer, så der for alle typer benzin, biobenzin blandinger heraf altid betales minimum 2,67 kr. pr. liter, uanset satserne som følger af § 1, stk. 1-8. For alle typer diesel, biodiesel og blandinger heraf altid betales minimum 2,46 kr. pr. liter, uanset satserne som følger af stk. 1-8. Både mineralolieafgift og CO₂-afgift skal indgå ved vurdering af om minimumssatsen for det enkelte energiprodukt overholdes.

Det er således udgangspunktet, at der betales de satser, som følger af § 1, som er fastsat ud fra energiprodukternes energiindhold. I det omfang der måtte være en afgiftssats, som efter omlægning af en del af energiafgifterne til CO₂-afgift og emissionsafgift ikke længere betaler minimumsafgiftssatsen efter energibeskatningsdirektivet, vil det med den nye bestemmelse sikres, at der fortsat betales energiafgift, så minimumsafgiftssatserne i energibeskatningsdirektivet overholdes.

Til forskel fra de danske energiafgifter indekseres minimumssatsen efter energibeskatningsdirektivet ikke. Med tiden vil forskellen mellem minimumssatsen og den faste og ens afgift pr. GJ på brændstoffer derfor udlignes. Afgiftssatsen for biobenzin forventes i ca. 2031 at overholde minimumssatsen alene som følge af indeksering. Forskellen

for biodiesel er større, hvorfor det forventes, at der vil gå yderligere 20 år, før det er tilfældet for biodiesel. De konkrete tidspunkter vil afhænge af den faktiske prisudvikling i samfundet.

3.1.2.3. CO₂-afgift

Som led i gennemførelsen af aftalen Grøn skattereform for industri m.v. foreslås det at forhøje CO₂-afgiften til 750 kr. pr. ton CO₂ fra den 1. januar 2025 (2022-priser).

Det foreslås som led i aftalen at indfase forhøjelsen for procesformål, fiskeri, indenrigsfærgefart og indenrigsflyvning fra 350 kr. den 1. januar 2025 stigende med 80 kr. årligt til 750 kr. pr. ton CO₂ fra og med den 1. januar 2030 (2022-priser). Den høje sats på 750 kr. pr. ton CO₂ (2022-priser) fra den 1. januar 2025 vil således kun gælde for rumvarme m.v. og motorbrændstoffer. Se også nedenfor i pkt. 3.1.2.3.2. og 3.1.2.3.3.

Da der i dag ikke differentieres generelt mellem procesformål og rumvarme m.v. i CO₂-afgiften, foreslås det at indføre en sådan differentiering i CO₂-afgiftsloven svarende til den, der gælder i energiafgiftslovene mellem procesformål og rumvarme m.v. Se også nedenfor i pkt. 3.1.2.3.1.

Det foreslås samtidig at tilpasse CO₂-afgiften på kvoteomfattet rumvarme. CO₂-afgiften gælder i dag ikke for udledninger, der skal svares kvoter af efter CO₂-kvoteloven. Der gælder dog CO₂-afgift på rumvarme m.v., der produceres på et kvoteomfattet anlæg, for at sikre, at sådan kvoteomfattet rumvarme ikke opnår en fordel i forhold til ikkekvoteomfattet rumvarme. Med indførelsen af emissionsafgiften for det kvoteomfattede område, jf. det samtidigt hermed fremsatte lovforslag, herunder kvoteomfattet rumvarme, foreslås det, at kvoteomfattet rumvarme omfattes af CO₂-afgiften med en sats på 375 kr. pr. ton CO₂ fra og med 2030 (2022-priser), så det samlede afgiftsniveau for kvoteomfattet rumvarme fortsat svarer til det, der gælder for ikkekvoteomfattet rumvarme. Godtgørelsen indføres sideløbende med indfasningen af emissionsafgiften på kvoteomfattet rumvarme i perioden fra 2025 til 2030. Der vil således fra og med 2030 af kvoteomfattet rumvarme skulle svares CO₂-afgift på 375 kr. pr. ton CO₂ og emissionsafgift på 375 kr. pr. ton CO₂ (2022-priser). Se også nedenfor i pkt. 3.1.2.3.4.

3.1.2.3.1. Differentiering af CO₂-afgift på rumvarme m.v. og motorbrændstoffer og procesformål

Som led i gennemførelsen af aftalen Grøn skattereform for industri m.v. foreslås en omlægning af CO₂-afgiften på rumvarme m.v. og motorbrændstoffer fra den 1. januar 2025, mens omlægningen af CO₂-afgiften på procesformål, fiskeri, indenrigsfærgefart og indenrigsflyvning sker som en indfasning fra den 1. januar 2025 til den 1. januar 2030.

Det foreslås derfor, at der i CO₂-afgiftsloven indføres en dif-

ferentiering mellem rumvarme m.v. og procesformål, mens omlægningen indføres i perioden 2025-2029. Differentieringen vil følge differentieringen i energiafgiftslovene, som både omfatter proces, motorbrændstof anvendt i landbrug m.v., som fremgår nærmere af gasafgiftslovens § 10, stk. 1-5, mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 1-5, og kulafgiftslovens § 8, stk. 1-4. Differentieringen vil desuden omfatte motorbrændstof anvendt til erhvervmæssig indenrigsflyvning, indenrigsfærgefart og erhvervmæssigt fiskeri. Disse anvendelser udgør procesformål.

Det foreslås, at godtgørelsen efter CO₂-afgiftsloven skal udgøre differencen mellem satsen for forbrug til rumvarme m.v. og satsen for forbrug til procesformål. Det foreslås desuden, at satsen for godtgørelse gradvis sænkes frem mod 2029, så virkshederne fra 2030 og frem ikke længere kan få godtgjort CO₂-afgift for forbrug til procesformål, og CO₂-afgiften derfor vil være den samme, uanset om brændslerne anvendes til procesformål eller rumvarme m.v.

For så vidt angår afgrænsningen af procesformål i den foreslåede midlertidige ordning om godtgørelse af forbrug i CO₂-afgiftsloven, foreslås det, at der henvises til afgrænsningen af procesformål, som følger af gasafgiftsloven, kulafgiftsloven og mineralolieafgiftsloven, da afgiftssatsen for disse energiafgifter allerede er differentieret efter, om brændslerne anvendes til procesformål, eller til rumvarme m.v.

Forslag til konkrete satser for rumvarme m.v. og motorbrændstoffer og procesformål fremgår nærmere nedenfor i pkt. 3.1.2.3.2 og 3.1.2.3.3.

3.1.2.3.2. Omlægning af CO₂-afgift på rumvarme m.v. og motorbrændstoffer

Som led i gennemførelsen af aftalen Grøn skattereform for industri m.v. foreslås det, at CO₂-afgiften for rumvarme m.v. og motorbrændstoffer forhøjes til 750 kr. pr. ton CO₂ fra og med den 1. januar 2025 (2022-priser).

Afgiftssatsen for CO₂-afgiftsloven foreslås baseret på et grundbeløb, der er fastsat i 2015-niveau, hvorefter satsen reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Fra den 1. januar 2025 foreslås grundbeløbet i 2015-niveau at udgøre 711,6 kr. pr. ton CO₂.

3.1.2.3.3. Indfasning af CO₂-afgift på procesformål

Som led i gennemførelsen af aftalen Grøn skattereform for industri m.v. foreslås det, at CO₂-afgiften for procesformål forhøjes til 350 kr. pr. ton CO₂ i 2025, 430 kr. pr. ton CO₂ i 2026, 510 kr. pr. ton CO₂ i 2027, 590 kr. pr. ton CO₂ i 2028, 670 kr. pr. ton CO₂ i 2029 og 750 kr. pr. ton CO₂ fra og med den 1. januar 2030 (2022-priser).

Processatsen vil i loven fremgå som en forholdsmæssig re-

duktion af satsen for rumvarme m.v. I forhold til den almindelige CO₂-afgift for rumvarme m.v. reduceres satsen med 400 kr. pr. ton CO₂ i 2025, 320 kr. pr. ton CO₂ i 2027, 240 kr. pr. ton CO₂ i 2027, 160 kr. pr. ton CO₂ og med 80 kr. pr. ton CO₂ i 2029 (2022-priser). Fra og med den 1. januar 2030 vil CO₂-afgiftssatsen for procesformål og rumvarme m.v. være ens, og der vil derfor ikke ske reduktion af satsen.

3.1.2.3.4. CO₂-afgift på kvoteomfattet rumvarme m.v.

Som led i gennemførelsen af aftalen Grøn skattereform for industri m.v. foreslås det, at kvoteomfattet rumvarme m.v. omfattes af CO₂-afgiften med en sats på 375 kr. pr. ton CO₂ (2022-priser). Der vil således af kvoteomfattet rumvarme m.v. skulle svares CO₂-afgift på 375 kr. pr. ton CO₂ og emissionsafgift på 375 kr. pr. ton CO₂ (2022-priser). Emissionsafgiften og omlægningen af CO₂-afgiften vil blive indfaset fra den 1. januar 2025 til den 1. januar 2030. Hermed vil det samlede afgiftsniveau for kvoteomfattet rumvarme ligestem med de gældende afgifter svare til det, der gælder for ikkekvoteomfattet rumvarme m.v. Dette samlede afgiftstryk på kvoteomfattet rumvarme er forudsat i den politiske aftale, og det ville herudover forårsage utilsigtede incitamenter, hvis det samlede afgiftstryk på kvoteomfattet rumvarme m.v. sænkes. Se også ovenfor i pkt. 3.1.2.3.2.

Det foreslås, at CO₂-afgiftssatsen for kvoteomfattet rumvarme m.v. følger den samme årlige regulering, som gælder for den generelle CO₂-afgift, som foreslås baseret på et grundbeløb, der er fastsat i 2015-niveau, hvorefter satsen reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Kvoteomfattet rumvarme m.v. foreslås samtidig omfattet af den nye emissionsafgiftslov, hvor afgiften foreslås at udgøre 375 kr. pr. ton udledt CO₂ (2022-priser). Den samlede energi- og CO₂-afgift og kvotepris på kvoteomfattet rumvarme m.v. vil dermed udgøre 1.284 kr. pr. ton CO₂ (2022-priser), hvilket svarer til afgiften på ikkekvoteomfattet rumvarme m.v.

3.2. Afskaffelse af bundfradraget i CO₂-afgiftsloven

3.2.1. Gældende ret

Kvoteomfattede virksomheders brændselsforbrug til procesenergi samt kvoteomfattet elproduktion er fritaget for CO₂-afgift.

Kvotevirksomheder har typisk energiintensive processer med en vis kapacitet, mens ikkekvoteomfattede virksomheder enten har lignende energiintensive processer, men kapacitet under bagatelgrænserne i kvotedirektivets bilag 1, eller er mindre energiintensive virksomheder.

Der blev i 2010 indført et bundfradrag i CO₂-afgiftsloven for ikkekvoteomfattede virksomheders brændselsforbrug til visse tunge processer. Formålet var at udligne den fordel,

som kvoteomfattede virksomheder kunne opnå i form af tildeling af gratiskvoter inden for kvotesystemet.

Efter CO₂-afgiftslovens § 9 c, stk. 1, kan momsregistrerede ikkekvoteomfattede virksomheder, som anvender afgiftspligtige brændsler til formål, der er omfattet af CO₂-afgiftslovens bilag 1 (proceslisten), i visse tilfælde få et bundfradrag i virksomhedens CO₂-afgift. Bundfradraget kan også anvendes i CO₂-afgiften af brændselsforbrug medgået til produktion af kulde til procesformål. Bundfradraget kan anvendes på den del af CO₂-afgiften, der skal betales af forbrug af brændsler, som anvendes til procesformål, og som er godtgørelsesberettigede efter gas-, kul- eller mineralolieafgiftsloven.

Bundfradraget gælder ikke for brændsler, der er anvendt til fremstilling af fjernvarme og bestemt til procesformål omfattet af proceslisten.

Bundfradraget er baseret på den konkrete virksomheds historiske energiforbrug til tunge processer i proceslisten og afgiftsbetaling i en basisperiode, som enten er perioden 2003-2007 eller året 2008. Bundfradraget er således et fast beløb, der fratrækkes CO₂-afgiften af energiforbrug til procesformål. Bundfradraget indekseres årligt. Bundfradraget kan ikke ændres ved f.eks. produktionsudvidelser.

Bundfradraget er knyttet til den enkelte virksomhed, men det kan i visse situationer overdrages.

3.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Som led i gennemførelsen af aftalen Grøn skattereform for industri m.v. foreslås det at ophæve bundfradraget i CO₂-afgiftslovens § 9 c for ikkekvoteomfattede virksomheder fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ophævelse vil medføre, at ikkekvoteomfattede virksomheder, som udleder CO₂ som led i, at virksomheden anvender brændsler til proces, fremover ikke kan anvende et bundfradrag i CO₂-afgiften.

3.3. Udvidelse af CO₂-afgift til indenrigsluftfart, indenrigsfærgfart og fiskeri

3.3.1. Gældende ret

Energiafgifterne og CO₂-afgiften gennemfører energibeskatningsdirektivet. Derfor gælder energiafgiftslovene og CO₂-afgiftsloven for energiprodukter, der anvendes som motorbrændstof. Der gælder desuden fritagelser og godtgørelse for en række anvendelser af motorbrændstof i energiafgiftslovene og i CO₂-afgiftsloven i overensstemmelse med energibeskatningsdirektivet. Flere af disse bestemmelser om fritagelse og godtgørelse af afgift for motorbrændstoffer anvendt til luft- og søfart er ens i energiafgiftslovene og CO₂-afgiftsloven.

Energibeskatningsdirektivets anvendelsesområde er i overensstemmelse med Rådets direktiv (EU) 2020/262 af 19. december 2019 om den generelle ordning for punktafgifter (omarbejdning) som ændret senest ved Rådets direktiv (EU) 2022/543 af 5. april 2022, begrænset til det danske land- og søterritorium. Søterritoriet udgøres af ydre og indre territorialt farvand, hvor det ydre territoriale farvand udadtil er begrænset til linjer trukket således, at afstanden fra ethvert punkt på disse linjer til det nærmeste punkt på basislinjen er 12 sømil.

Som udgangspunkt leveres motorbrændstoffer til brug for luftfart og søfart med fuld CO₂-afgift. Der gælder dog en række fritagelser og godtgørelser for disse anvendelser, som medfører, at udgangspunktet i praksis er, at der ikke skal svares CO₂-afgift af motorbrændstof anvendt til luftfart og søfart.

Der gælder efter CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 1, nr. 1, en afgiftsfritagelse for visse varer, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse efter § 8, til brug om bord på skibe i udenrigsfart, fiskerfartøjer med en bruttotonnage på 5 t og derover eller en bruttoregister-tonnage på 5 t og derover og jetfuel til brug i luftfartøjer, der anvendes erhvervsmæssigt.

Fritagelsen omfatter varer, der fremgår af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 8-10, 13, 15 og 18, og tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19. Det omfatter gas- og dieselolie, fuelolie, fyringstjære, petroleum, autogas i form af LPG, anden flaskegas i form af LPG, gas bortset fra LPG, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie i form af raffinaderigas, benzin, smørelolie og lign. under positionerne 27.10, dog undtaget 27.10.19.85 og offsetprocesolier, der er omfattet af 27.10.19.99, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's Kombinerede Nomenklatur, karburatorvæske og varer, der er omfattet af CO₂-afgiftspligt efter § 1, stk. 1, men hvor der ikke er fastsat en CO₂-afgiftssats i øvrigt.

Der gælder således i dag afgiftsfritagelse for energiprodukter til brug om bord på skibe i udenrigsfart. Ligeledes gælder der afgiftsfritagelse for fiskerfartøjer med en bruttotonnage på 5 t og derover eller en bruttoregister-tonnage på 5 t og derover, mens dette ikke gælder for mindre fiskerfartøjer. Endelig gælder der en afgiftsfritagelse for luftfartøjer, der anvendes erhvervsmæssigt, men ikke for øvrige typer af luftfartøjer.

Bestemmelsen om afgiftsfritagelse indebærer, at energiprodukter til brug i disse typer fartøjer og anvendelser kan fritages for afgift. Øvrige afgiftspligtige varer skal leveres med fuld afgift til sådanne typer fartøjer. Anvendes de ovenfor nævnte varer til brug for øvrige typer fartøjer eller anvendelser, skal leverance også ske med fuld afgift.

Der gælder efter CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 4, nr. 1, en godtgørelsesordning for visse afgiftspligtige varer, der anvendes af en virksomhed til erhvervsmæssig sejlads med

skibe og fiskerfartøjer, der ikke er omfattet af stk. 1, dog bortset fra lystfartøjer.

Godtgørelsen omfatter varer, der fremgår af § 2, stk. 1, nr. 1-12, 15 og 18, og tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19. Det omfatter gas- og dieselolie, fuelolie, fyringstjære, petroleum, stenkul, inkl. stenkulsbriketter, koks, cinders og koksgrus, jordoliekok, brunkulsbriketter og brunkul, autogas i form af LPG, anden flaskegas i form af LPG, gas bortset fra LPG, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie i form af raffinaderigas, naturgas og bygas, andre varer henhørende under position 2713, 2714 eller 2715 i EU's Kombinerede Nomenklatur, smørelolie og lign. under positionerne 27.10, dog undtaget 27.10.19.85 og offsetprocesolier, der er omfattet af 27.10.19.99, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's Kombinerede Nomenklatur, karburatorvæske og varer, der er omfattet af CO₂-afgiftspligt efter § 1, stk. 1, men hvor der ikke er fastsat en CO₂-afgiftssats i øvrigt.

Der gælder desuden efter CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 4, nr. 2, en godtgørelsesordning for visse afgiftspligtige varer, der anvendes til færgedrift.

Godtgørelsen omfatter varer, der fremgår af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 8-10, 15 og 18, og tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19. Det omfatter gas- og dieselolie, fuelolie, fyringstjære, petroleum, autogas i form af LPG, anden flaskegas i form af LPG, gas bortset fra LPG, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie i form af raffinaderigas, smørelolie og lign. under positionerne 27.10, dog undtaget 27.10.19.85 og offsetprocesolier, der er omfattet af 27.10.19.99, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's Kombinerede Nomenklatur, karburatorvæske og varer, der er omfattet af CO₂-afgiftspligt efter § 1, stk. 1, men hvor der ikke er fastsat en CO₂-afgiftssats i øvrigt.

Endelig gælder efter CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 4, nr. 4, en godtgørelsesordning for andre varer end jetfuel, hvis brændslerne anvendes til brug for luftfartøjer, der anvendes erhvervsmæssigt.

Dette indebærer blandt andet, at der er en mulighed for godtgørelse af CO₂-afgift på brændsler anvendt af fiskerfartøjer, i det omfang levering ikke kan ske uden afgift efter § 7, stk. 1. Ligeledes er der mulighed for at opnå godtgørelse af CO₂-afgift på brændsler anvendt til erhvervsmæssig sejlads samt til færgedrift. Endelig er der mulighed for godtgørelse af andre typer energiprodukter end jetfuel til brug for luftfartøjer, der anvendes erhvervsmæssigt.

3.3.1.1. Afgiftsfritagelse for flybrændstof

Efter energibeskatningsdirektivets artikel 14, stk. 1, litra b), skal energiprodukter, der leveres til anvendelse som flybrændstof, fritages for energiafgift, medmindre der er tale om ikkeerhvervsmæssig privatflyvning. Fritagelsen kan dog begrænses efter artikel 14, stk. 2, til international transport og transport inden for EU.

Ved ikkeerhvervsmæssig privatflyvning forstås ejerens eller en fysisk eller juridisk persons brug af et luftfartøj, som den pågældende har rådighed over enten ved leje eller på anden måde, til navnlig andre formål end personbefordring og godstransport eller levering af tjenesteydelser mod vederlag eller til offentlige formål.

Som erhvervsmæssig flyvning anses bl.a. skole- og træningsflyvning, når det sker mod vederlag, flyvning med henblik på transport af personer eller gods mod vederlag og levering af tjenesteydelser med fly mod vederlag, f.eks. flyvning, der har til formål at sprøjte afgrøder, trafikovervågning, fotoflyvning m.v.

Afgiftsfritagelsen gælder ikke for aktiviteter som f.eks. udlejning af fly med motorbrændstof, medmindre lejeren selv leverer tjenesteydelser med fly mod vederlag.

Denne fritagelse er gennemført i energiafgiftslovene og i CO₂-afgiftsloven. Der skal derfor ikke svares energi- eller CO₂-afgift af energiprodukter, der anvendes som flybrændstof, medmindre der er tale om ikkeerhvervsmæssig privatflyvning.

Fritagelsen i CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 1, nr. 1, finder anvendelse for jetfuel til brug i luftfartøjer, der anvendes erhvervsmæssigt, og medfører, at varen leveres uden afgift.

Virksomheder, der er autoriserede oplagshavere efter mineralolieafgiftsloven, kan levere brændstof afgiftsfrit ombord i fly. Virksomheder kan desuden få bevilling fra Skatteforvaltningen til at modtage jetfuel afgiftsfrit fra en oplagshaver med henblik på levering ombord i fly.

Godtgørelsesordningen i CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 4, nr. 4, finder anvendelse for andre varer end jetfuel, hvis brændslerne anvendes til brug for luftfartøjer, der anvendes erhvervsmæssigt, og medfører, at varen skal leveres med afgift, som efterfølgende kan godtgøres.

Virksomheder, der anvender brændstoffet til erhvervsmæssige flyvninger, og som har en bevilling fra Skatteforvaltningen til at modtage brændstoffet med afgift, men derefter kan søge om godtgørelse af afgiften, skal opfylde en række betingelser. Virksomheden skal således angive konkret hvilke fly, der er omfattet af godtgørelsesordningen, og beskrive det erhvervsmæssige formål. Desuden skal virksomheden opgøre forbruget af brændstof anvendt til det enkelte fly, der anmodes om godtgørelse for. I den forbindelse skal virksomheden angive start- og sluttidspunkt for flyvningen, registrering af antal flyvninger pr. dag, hvor flyet har været anvendt og data og tidspunkt for påfyldning af brændstof og mængde. Der skal også ske opdeling mellem brændstof anvendt i flyet til erhvervsmæssige og ikkeerhvervsmæssige formål.

Tilbagebetaling sker månedligt.

3.3.1.2. Afgiftsfritagelse for skibsbrændstof

Efter energibeskatningsdirektivets artikel 14, stk. 1, litra c, skal energiprodukter, der leveres til anvendelse som motorbrændstof med henblik på sejlads i EU-farvande (herunder fiskeri), bortset fra fritidsfartøjer, og elektricitet, der produceres om bord på et fartøj, fritages for energiafgift. Fritagelsen kan dog begrænses efter artikel 14, stk. 2, til international transport og transport inden for EU. CO₂-afgiftsloven gennemfører energibeskatningsdirektivet.

Efter CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 1, nr. 1, er visse energiprodukter, der anvendes som motorbrændstof med henblik på udenrigssejlads, fiskerfartøjer med en bruttotonnage på 5 t og derover eller en bruttoregister-tonnage på 5 t og derover, fritaget for CO₂-afgift. Fritagelsen gælder dog ikke for sejlads med fritidsfartøjer.

Ved fritidsfartøjer forstås ethvert fartøj, som ejeren eller en fysisk eller juridisk person anvender, og som den pågældende har rådighed over enten ved leje eller på anden måde, til ikkeerhvervsmæssige formål, navnlig andre formål end personbefordring og godstransport eller levering af tjenesteydelser mod vederlag eller til offentlige formål.

Afgiftsfritagelsen gælder ikke for aktiviteter som f.eks. udlejning af skib med motorbrændstof, medmindre lejeren selv leverer tjenesteydelser med skib mod vederlag. Afgiftsfritagelsen gælder heller ikke for lystfartøjer m.v.

Fritagelsen medfører, at motorbrændstoffer, der leveres af oplagshavere til brug ombord på skibe i udenrigsfart, kan leveres uden afgift. Oplagshaveren skal opfylde dokumentationskrav ved disse leverancer, som svarer til dem, der gælder ved udførsel af varer til udlandet. Ved periodiske udførselsangivelser, der omhandler flere bunkringer, skal oplagshaveren for den enkelte bunkring kunne fremlægge en erklæring fra skibets fører, styrmand eller maskinchef om, at olien er modtaget om bord. Der gælder desuden en række krav til erklæringens indhold og dokumentation for salget.

Sker bunkringen ikke, mens skibet ligger ved kaj, men i stedet under skibets forbisejling eller henliggen på reden (ankerplads uden for en havn, flodmunding eller lign.), kan erklæringen gives af skibets mægler. Leveres brændstoffet til rederier med henblik på direkte levering til bestemte skibe i udenrigsfart, skal leverandøren fremlægge en erklæring fra rederiet om, at leverancen er bestemt til udførelse med et nærmere angivet skib.

For fiskere er oplagshaveres mulighed for at udlevere motorbrændstoffer afgiftsfrit efter § 7, stk. 1, nr. 1, betinget af, at fartøjet, der leveres til, er omfattet af en fritagelsesbevilling, og at brændstoffet leveres direkte i skibets fremdriftstank. Udenlandske fiskerfartøjer, der har aktiviteter i dansk farvand, og som vil omfattes af muligheden for at modtage afgiftsfri brændstof ved fritagelsesbevilling, skal momsregistreres.

Fritagelsen gælder også flaskegas, der leveres fra en regi-

streret oplagshaver til brug ombord i fiskerfartøjer, når anvendelsen sker til opvarmning af f.eks. styrehus og kabys.

Der gælder desuden krav til dokumentation af, at brændstoffet er leveret til det konkrete fiskerfartøj.

3.3.1.3. Afgiftsgodtgørelse for skibsbrændstof

Efter CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 4, nr. 1, tilbagebetales afgiften for energiprodukter, der anvendes af en virksomhed til erhvervmæssig sejlads med skibe og fiskerfartøjer, der ikke er omfattet af § 7, stk. 1, nr. 1, dog bortset fra lystfartøjer.

Efter CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 4, nr. 2, tilbagebetales afgiften for motorbrændstoffer, der anvendes til færge-drift. Der gælder særlige betingelser for muligheden for afgiftsfri leverance af motorbrændstof til visse færges i indenrigsfart.

Fiskerfartøjer, der ikke kan få leveret brændstof afgiftsfrit efter § 7, stk. 1, nr. 1, kan dermed få godtgjort afgiften af brændstoffer, der leveres til erhvervmæssig sejlads.

Virksomheder, der anmoder om godtgørelse af afgift efter § 7, stk. 4, nr. 1 og 2, skal som udgangspunkt være momsregistreret hos Skatteforvaltningen for at opnå godtgørelse. Det gælder også for udenlandske fiskerfartøjer, der fisker i dansk farvand. Virksomheder, der udøver momsfri erhvervmæssig sejlads med personer, kan dog få godtgjort CO₂-afgiften af motorbrændstoffer. Det gælder bl.a. trafikelskaber.

Brændstof, der anvendes ombord på skibet, er omfattet af afgiftsfritagelsen og afgiftsgodtgørelserne. Det omfatter både motorbrændstof, der anvendes til sejlads, og brændstof, der anvendes i forbindelse med øvrige aktiviteter ombord på fartøjet, som knytter sig til skibets egentlige funktion og anvendelse som skib.

Fritagelsen og godtgørelserne omfatter ikke brændstof, der anvendes til f.eks. arbejdsredskaber, der fungerer uafhængigt af skibets øvrige funktioner. I disse tilfælde skal det godtgørelsesberettigede forbrug opgøres særskilt fra brændstoffet, der anvendes til ikke-afgiftsfritagne formål.

Det er desuden en betingelse for afgiftsfritagelsen eller godtgørelsen for fiskerfartøjerne, at der anvendes farvede olieprodukter, jf. bekendtgørelse nr. 1126 af 25. august 2023 om farvning af gas- og dieselolier og petroleum.

3.3.1.4. Kvotefatte flyvninger og søfart

Kvotefatet fastlægger et system og et marked for handel med CO₂-kvoter og er gennemført i dansk ret ved CO₂-kvotefatet og CO₂-kvotefatbekendtgørelsen. Direktivet omfatter visse drivhusgasudledninger fra aktiviteter, som fremgår af direktivets bilag I (ETS 1) og IV (ETS 2).

De kvotefatte aktiviteter omfattet af bilag 1 udgør en række processer i stationære anlæg, herunder særligt forbrænding af brændsel til rumvarme og industri på stationære

anlæg, herunder mineralogiske processer, der overstiger visse kapaciteter, og luftfart. Fra den 1. januar 2024 er bilaget udvidet til at omfatte søfart på skibe over 5.000 bruttotonnage.

Kvotefatet er desuden med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/959 af 10. maj 2023 om ændring af direktiv 2003/87/EF om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og afgørelse (EU) 2015/1814 om oprettelse og drift af en markedsstabilitetsreserve i forbindelse med Unionens system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner udvidet til at omfatte et nyt kvotesystem (ETS 2), der omfatter CO₂e-udledninger fra forbrug af brændsel og brændstoffer til opvarmning i bygningssektoren og som motorbrændstoffer i vejtransportsektoren og andre sektorer. Kvotereturneringspligten i ETS 2 indtræder fra 2027. Kvotefatte aktiviteter på stationære anlæg (ETS 1) udgør en lang række produktionsprocesser m.v., herunder fremstilling af cementklinker, raffinering af olie og produktion af ammoniak. Der gælder i en lang række tilfælde en bagatelgrænse, så kun anlæg med f.eks. en vis produktionskapacitet kan anses for at udføre kvotefatte aktiviteter. Kvotefatet omfatter både energirelaterede og ikkeenergirelaterede udledninger fra disse aktiviteter.

Luftfart er omfattet af kvotefatets ETS 1. Kvotefatte luftfart inden for en medlemsstat omfatter dog bl.a. ikke flyvninger, der udføres med henblik på at transportere en regerende monark m.v., militære flyvninger, flyvninger, der udføres med luftfartøjer med en højst tilladt startmasse på under 5.700 kg, flyvninger foretaget af en erhvervmæssig luftfartsoperatør, der enten i tre på hinanden følgende perioder på 4 måneder foretager under 243 flyvninger pr. periode, eller foretager flyvninger med samlede årlige udledninger på under 10.000 t.

Kvotefatte søtransport omfatter søtransportaktiviteter, der er omfattet af artikel 1 i forordning (EU) 2015/757, med undtagelse af de søtransportaktiviteter, der er omfattet af art. 2, stk. 1a, og, indtil den 31. december 2026, art. 2, stk. 1b, i denne forordning. Det omfatter skibe på 5.000 bruttotonnage og derover, når sejladsen sker med henblik på transport af gods eller passagerer til kommercielle formål. Fra 2027 omfattes også offshore-skibe på 5.000 bruttotonnage og derover.

Efter kvotefatet skal der ikke returneres kvoter for i øvrigt kvotefatte udledninger, når udledningen stammer fra bæredygtig biomasse.

Aktørerne i kvotefatet skal overvåge og rapportere deres udledninger af drivhusgasser. Desuden skal aktørerne lade denne overvågning og rapportering verificere af en uafhængig verifikator. Verifikatoren skal akkrediteres af et bemyndiget akkrediteringsorgan. Endelig skal aktørerne returnere kvoter svarende til deres udledninger i ton.

For udledninger fra luftfart og søfart skal en luftfartsoperatør henholdsvis et rederi også være i besiddelse af en over-

vågningsplan og indlevere en udledningsrapport til en kompetent myndighed. Overvågningen og rapporteringen skal verificeres af en akkrediteret verifikator før indlevering til myndigheden. Der skal for hver luftfartsoperatør og rederi udpeget en administrerende medlemsstat. Luftfartsoperatøren eller rederiet skal returnere kvoter til den kompetente myndighed i den administrerende medlemsstat.

Kvotedirektivet er gennemført med lov om CO₂-kvoter (CO₂-kvoteloven).

Energistyrelsen overvåger i dag 58 luftfartsoperatører, hvoraf 8 luftfartsoperatører er rapporteringspligtige og returnerer kvoter. Nogle af disse luftfartsoperatører samt luftoperatører, der overvåges af andre EU-lande, udfører indenrigsflyvninger i Danmark.

Der er i dag kvoteomfattet indenrigsfærgefart i Danmark. For nuværende skal to indenrigsfærger returnere kvoter i 2025. Det omfatter visse færger på ruten mellem Sjællands Odde og Aarhus, mellem Sjællands Odde og Ebeltoft samt mellem Hou og Sælvig. Ruter, hvor der er anvendt en mulighed i kvotedirektivet for indtil 2030 at lade udledninger fra visse ruter være undtaget fra krav i kvotedirektivet, anses ikke være at være kvoteomfattet i perioden, hvor de er undtaget fra disse krav. Udledninger fra ruten mellem Rønne og Køge skal derfor efter denne lov ikke anses for at være kvoteomfattede, i perioden, hvor ruten er undtaget fra returneringspligten.

3.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Som led i gennemførelsen af aftalen Grøn skattereform for industri m.v. foreslås det at ophæve CO₂-afgiftsfritagelsen for motorbrændstof anvendt til indenrigsfærger, fiskere og indenrigsrutefly. Dermed vil brændstof til disse anvendelser blive omfattet af CO₂-afgiften for motorbrændstoffer fra og med den 1. januar 2025. Se også nedenfor om afgiftsniveauet i pkt. 3.3.2.1. Se også nedenfor om administration af ændringen i pkt. 3.3.2.2.-3.3.2.5.

Udvidelsen af CO₂-afgiftsloven foreslås at ske samtidig med indførelsen af emissionsafgift for kvoteomfattede indenrigsfærger og indenrigsruteflyvninger. Det foreslås som en videreførelse af gældende ret, at kvoteomfattede udledninger ikke også skal pålægges CO₂-afgift. Det foreslås derfor, at der kan ske godtgørelse af CO₂-afgift af udledninger, hvor af der skal svares emissionsafgift. Se også nedenfor i pkt. 3.3.2.2.-3.3.2.5.

Afgiftsniveauet vil være det, der gælder for motorbrændstoffer til transport i CO₂-afgiftsloven. Det foreslås dog, at afgiften indføres sammen med afgiftsniveauet for procesformål. Se også ovenfor i pkt. 3.1.2.3.3.

Fritagelser og godtgørelse for motorbrændstof anvendt til luftfart og søfart i energifgiftslovene berøres ikke af ovenstående ændring.

3.3.2.1. Ophævelse af afgiftsfritagelse og -godtgørelse af motorbrændstof til indenrigsluftfart

Fritagelsen og godtgørelsen i CO₂-afgiftsloven for motorbrændstof anvendt til erhvervmæssig luftfart foreslås begrænset til erhvervmæssig udenrigsluftfart.

Det medfører, at registrerede virksomheder fra og med den 1. januar 2025 ikke vil kunne levere flybrændstof afgiftsfrit, når det er bestemt til brug for erhvervmæssige indenrigsflyvninger. Virksomheder, der foretager disse flyvninger, vil desuden ikke kunne få godtgørelse af afgiften.

Med indenrigsflyvning forstås en flyvning, der både starter og ender på en dansk flyveplads. Med dansk flyveplads forstås både offentlige og private anlæg, hvor flyvemaskiner kan starte og lande. Det omfatter bl.a. lufthavne og svæveflyvepladser. Den afgiftsmæssige definition af indenrigsflyvning har ikke i øvrigt sammenhæng til den momsretlige definition. Ved indenrigsflyvning forstås desuden ikke flyvninger, der starter eller slutter på Færøerne eller i Grønland.

Med rute-flyvning forstås regelmæssig, erhvervmæssig transport af passagerer og/eller transport af fragt udført med luftfartøjer.

Med charterflyvning forstås ikke-regelmæssig, erhvervmæssig transport af passagerer udført med luftfartøjer, som er godkendt til befordring af mere end 10 passagerer, eller ikke-regelmæssig, erhvervmæssig transport af fragt udført med luftfartøjer, hvis højst tilladte startmasse overstiger 5.700 kg.

Med taxaflyvning forstås ikke-regelmæssig, erhvervmæssig transport af passagerer udført med luftfartøjer, som er godkendt til befordring af højst 10 passagerer, eller ikke-regelmæssig, erhvervmæssig transport af fragt udført med luftfartøjer, hvis højst tilladte startmasse ikke overstiger 5.700 kg.

Med erhvervmæssig indenrigsflyvning forstås derudover bl.a. skole- og træningsflyvning, når det sker mod vederlag, flyvning med henblik på transport af personer eller gods mod vederlag, og levering af tjenesteydelser med fly mod vederlag, f.eks. flyvning, der har til formål at sprøjte afgrøder, trafikovervågning, fotoflyvning m.v.

Levering af jetfuel vil fortsat kunne ske uden afgift efter CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 1, nr. 1, når leverancen er til brug i luftfartøjer, der anvendes til erhvervmæssig udenrigsfart. Registrerede virksomheder kan således fortsat levere brændstof til sådanne anvendelser afgiftsfrit ombord i fly. Registrerede virksomheder skal som i dag sikre, at luftfartøjet skal anvendes til erhvervmæssig udenrigsfart. Kan dette ikke dokumenteres, skal der ske levering med afgift, som efterfølgende kan søges godtgjort hos Skatteforvaltningen efter de gældende betingelser for godtgørelse.

Virksomheder, der anvender andre CO₂-afgiftspligtige varer

end jetfuel til brug i luftfartøjer, der anvendes til erhvervs-mæssig udenrigsfart, kan desuden anmode Skatteforvaltningen om godtgørelse af afgift. Ved anmodning om godtgørelse af afgiften skal virksomheden opfylde betingelser, der også gælder for godtgørelse i dag.

Ændringen af anvendelsesområdet for afgiftsfritagelsen påvirker i øvrigt ikke afgiften af brændstof bestemt til ikke-erhvervs-mæssig privatflyvning.

Der vil således fremover skulle svares afgift ved anvendelse af motorbrændstof til indenrigsflyvninger og ikkeerhvervs-mæssige udenrigsflyvninger, mens der fortsat kan ske fritagelse eller godtgørelse ved brug i erhvervs-mæssige udenrigsflyvninger.

Afgiftspligten gælder, når tankning sker i Danmark inden for dansk land- eller søterritorium.

Se desuden pkt. 3.3.2.5 om godtgørelse af udledninger omfattet af emissionsafgiftsloven.

3.3.2.1.1. Administration af afgiftsfritagelse og -godtgørelse på flybrændstoffer

Da udgangspunktet efter gældende ret i praksis er, at flybrændstof leveres afgiftsfrit, og da det i langt i de fleste tilfælde er fritaget for afgift, er det nødvendigt at indsætte krav, der skal være opfyldt, før der kan ske afgiftsfri leverance.

Det foreslås, at registrerede virksomheder afgiftsfrit vil kunne levere jetfuel til brug i luftfartøjer, der anvendes i erhvervs-mæssig udenrigsfart. Virksomheder, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse efter CO₂-afgiftslovens § 8, vil ligeledes afgiftsfrit kunne levere jetfuel til brug i luftfartøjer, der anvendes i erhvervs-mæssig udenrigsfart.

Registrerede virksomheder og virksomheder, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse efter § 8, vil skulle sikre, at motorbrændstoffet er til brug for erhvervs-mæssig udenrigsfart. Der gælder desuden krav til dokumentation af, at brændstoffet er leveret til det konkrete fartøj.

Oplagshaveren skal opfylde dokumentationskrav ved disse leverancer, som svarer til dem, der gælder ved udførsel af varer til udlandet.

Registrerede virksomheder kan anmode Skatteforvaltningen om tilladelse til at angive ved periodiske udførselsangivelser, der omhandler flere tankninger. I sådanne tilfælde skal oplagshaveren for den enkelte tankning kunne fremlægge en erklæring fra luftfartøjets fører eller lign. om, at olien er modtaget om bord. Erklæringen skal desuden indeholde oplysninger om 1) leverandørens navn og adresse, 2) fartøjets navn og hjemsted, 3) leveringssted og dato, 4) fartøjets udenlandske bestemmelsessted, 5) varens art og mængde og 6) fartøjets kvittering (fra kaptajn eller lignende).

Vedlagt erklæringen skal desuden være en kopi af den ud-

stedte faktura eller følgeseddel vedrørende leverancen. Der skal også kunne fremlægges dokumentation for salget i form af ordre, bankafregning eller lignende.

3.3.2.2. Ophævelse af afgiftsfritagelse og -godtgørelse af motorbrændstof til indenrigsfærgesfart og fiskeri

3.3.2.2.1. Indenrigsfærgesfart

Godtgørelsen i CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 4, nr. 1, for motorbrændstof anvendt til skibsfart foreslås ændret til ikke at omfatte indenrigsfærgesfart. Tilsvarende foreslås det, at godtgørelsen i § 7, stk. 4, nr. 2, kun skal omfatte udenrigssøfart.

Indenrigsfærgesfart forstås som færgesfart mellem danske havne. Den afgiftsmæssige definition af indenrigsfærgesfart har ikke i øvrigt sammenhæng til den momsretlige definition. Ved indenrigsfærgesfart forstås desuden ikke færgesfart, der starter eller slutter på Færøerne eller i Grønland.

Det medfører, at virksomheder, der foretager indenrigs-sej-lads, fra og med den 1. januar 2025 ikke vil kunne få godtgørelse af afgiften af motorbrændstof anvendt hertil. En virksomhed kan dog anmode om godtgørelse for den forholdsmæssige andel af afgiften, der vedrører udenrigs-sej-lads, i tilfælde hvor tankning er sket med henblik på indenrigs-sej-lads. Det skal i disse tilfælde kunne dokumenteres, at tankning er sket med indenrigs-sej-lads som formål, og at brændstoffet fra denne tankning er anvendt til udenrigs-sej-lads.

Ændringen af anvendelsesområdet for afgiftsfritagelsen påvirker i øvrigt ikke afgiften af brændstof bestemt til anden søfart. Der vil således fortsat efter CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 4, nr. 1, kunne ske godtgørelse af afgiften for anden erhvervs-mæssig sej-lads med skibe.

Afgiftspligten gælder, når tankning sker i Danmark inden for dansk land- eller søterritorium.

3.3.2.2.2. Fiskeri

Fritagelsen i CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 1, nr. 1, for motorbrændstof anvendt til brug om bord på skibe i udenrigsfart, fiskerfartøjer med en bruttotonnage på 5 t og derover eller en bruttoregister-tonnage på 5 t og derover foreslås ændret til ikke at omfatte fiskerfartøjer.

Godtgørelsen i CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 4, nr. 1, foreslås ændret, så fiskerfartøjer udgår.

Motorbrændstof anvendt om bord på fiskerfartøjer vil dermed fremover skulle leveres med fuld CO₂-afgift og uden mulighed for godtgørelse.

Afgiftspligten gælder både for indenrigs og udenrigs fiskeri, når tankning sker i Danmark inden for dansk land- eller søterritorium.

3.3.2.2.3. Administration af afgiftsfritagelser og -godtgørelse på søfart

Det foreslås at tilpasse de administrative regler ved fritagelse og godtgørelse af CO₂-afgift på motorbrændstoffer.

Den foreslåede ophævelse af afgiftsfritagelsen i § 7, stk. 1, nr. 1, for fiskerfartøjer vil medføre, at disse ikke kan modtage afgiftsfrie leverancer af motorbrændstof. Det vil desuden medføre, at registrerede virksomheder og virksomheder, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse efter § 8, kun vil kunne levere varer, der er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-12, 15 og 18, og tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19, afgiftsfrit til brug om bord på skibe i udenrigsfart. Dermed vil registrerede virksomheder og virksomheder med bevilling efter § 8 ikke fremover skulle sikre dokumentation m.v. på, at de afgiftsfrie leverancer sker til fiskerfartøjer, ligesom fiskerfartøjer ikke vil skulle sikre kaptajnserklæringer og fritagelsesbevilling med dertilhørende krav om momsregistrering for udenlandske fiskerfartøjer med aktiviteter i dansk farvand.

Den foreslåede ændring af § 7, stk. 4, nr. 1, for fiskerfartøjer og indenrigsfærger vil medføre, at godtgørelse af afgift af varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-12, 15 og 18, og tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19, fremover kun kan ske til erhvervsmæssig sejlads med skibe, dog ikke fiskerfartøjer, indenrigsfærger og lystfartøjer. Fiskerfartøjer og indenrigsfærger vil dermed fremover ikke skulle være i besiddelse af en godtgørelsesbevilling og herunder kravet om momsregistrering med henblik på at få godtgjort afgiften.

Den foreslåede ændring af § 7, stk. 4, nr. 2, for færgefart vil medføre, at udenrigsfærger fortsat vil være omfattet af gældende krav om godtgørelsesbevilling, dokumentation for forbrug af brændstof m.v. Da indenrigsfærgefart ikke vil være omfattet af godtgørelsesmuligheden, vil udenrigsfærgefart skulle kunne dokumentere ved kaptajnserklæring m.v. at brændstoffet er anvendt til udenrigsfærgefart. Virksomheder med udenrigsfærgefart vil således skulle kunne fremlægge en erklæring fra fartøjets fører eller lign. om, at olien er modtaget om bord. Erklæringen skal desuden indeholde oplysninger om 1) leverandørens navn og adresse, 2) fartøjets navn og hjemsted, 3) leveringssted og dato, 4) fartøjets udenlandske bestemmelsessted, 5) varens art og mængde og 6) fartøjets kvittering (kaptajn eller lignende).

Vedlagt erklæringen skal desuden være en kopi af den udstedte faktura eller følgeseddel vedrørende leverancen. Der skal også kunne fremlægges dokumentation for salget i form af ordre, bankafregning eller lignende.

Ændringerne har ikke indflydelse på afgiftspligt samt krav til godtgørelse og fritagelse for afgift efter mineralolieafgiftsloven.

3.3.2.3. Afgiftsfritagelse for kvoteomfattede indenrigsflyvninger og indenrigsfærgefart

Det foreslås at indføre en godtgørelse i CO₂-afgiftsloven for udledninger fra motorbrændstof til indenrigsflyvninger og -sejladser, hvoraf der er betalt afgift efter den foreslåede emissionsafgiftslovs § 8.

Der vil efter den foreslåede emissionsafgiftslov skulle betales afgift på 375 kr. pr. ton CO₂ af udledninger, for hvilke der skal returneres en CO₂-kvote efter kvotereguleringen, herunder også udledningen fra visse flyvninger og sejladser.

Efter den foreslåede emissionsafgiftslovs § 8 vil virksomheder registreret efter loven månedligt skulle svare en foreløbig afgift af afgiftspligtige udledninger. Efter udløbet af kalenderåret foretages efter § 9 en endelig opgørelse af afgiftstilsvaret, og eventuel restafgift skal betales, eller overskydende afgift skal tilbagebetales.

Virksomheden vil således kunne anmode Skatteforvaltningen om godtgørelse af CO₂-afgift for motorbrændstof, hvoraf der er betalt foreløbig emissionsafgift for de samme udledninger. Virksomheden vil skulle kunne godtgøre over for Skatteforvaltningen, at der er betalt foreløbig afgift efter den foreslåede emissionsafgiftslovs § 8 af udledningen.

Erhvervsmæssig luftfart er som udgangspunkt omfattet af kvotereguleringen. Dog skal virksomheden, der foretager flyvningerne, opfylde en række betingelser, før der er tale om kvoteomfattet flyvning, bl.a. skal der foretages mindst 243 kvoteomfattede flyvninger om året. Da kvotepligten således afhænger af forhold, der først kendes efter udgangen af året, vil udgangspunktet være, at disse virksomheder vil kunne få godtgjort den betalte CO₂-afgift for flybrændstof, når en verificeret udledningsrapport er indgivet til den kompetente myndighed.

Efter ændringen af kvotedirektivet med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/959 af 10. maj 2023 omfatter kvotereguleringen fra 2024 sejladser på bl.a. færger på 5.000 bruttotonnage eller derover, jf. kvotedirektivets bilag 1. Kvotepligten for søfart indføres fra 2024 til 2026. Færger anses dog for omfattet af kvotesystemet fra det år, rederier er forpligtede til at returnere CO₂-kvoter for udledningen fra søfart. Skibe på 5.000 bruttotonnage eller derover overvåger og indrapporterer brændstofforbrug m.v. efter MRV-forordningen. På baggrund af indrapporterede data beregnes CO₂-udledninger for det givne kalenderår og disse verificeres, hvorefter der kan svares kvoter af CO₂-udledningerne.

I materialet, der ligger til grund for udledningsrapporten, skal virksomheden kunne dokumentere udledningen fra det enkelte kvoteomfattede fartøj, brændstofforbruget herfra samt afgangssted og ankomststed for flyvningen eller sejladsen.

Virksomheder kan månedligt anmode Skatteforvaltningen om godtgørelse af afgiften.

Den foreslåede fritagelse skal godkendes af Rådet for Den Europæiske Union (herefter EU-Rådet) efter energibeskat-

ningsdirektivets artikel 19. Fritagelsen vil derfor skulle sættes i kraft af skatteministeren, når EU-Rådet har godkendt fritagelsen.

3.3.2.3.1. Administration af afgiftsfritagelse for udledninger omfattet af emissionsafgiftsloven fra indenrigsluftfart og indenrigsfærgefart

Den foreslåede indsættelse af det nye § 7, stk. 1, nr. 4, i CO₂-afgiftsloven medfører, at varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 8-10, 13, 15 og 18, og tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19, kan leveres afgiftsfrit fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, jf. § 8, til brug om bord på skibe, for hvilke virksomheden er registreret for afgift efter emissionsafgiftsloven for CO₂-udledninger fra det konkrete søfartøj.

Den foreslåede indsættelse af det nye § 7, stk. 1, nr. 5, i CO₂-afgiftsloven medfører at jettuel kan leveres afgiftsfrit fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, jf. § 8, til brug om bord på skibe, for hvilke virksomheden er registreret for afgift efter lov om emissioner fra kvoteomfattede sektorer for CO₂-udledninger fra anvendelse af det konkrete luftfartøj.

Registrerede virksomheder og virksomheder, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse efter § 8, vil skulle sikre, at motorbrændstoffet er til brug for en aktivitet, der er afgiftspligtig efter emissionsafgiftsloven, og er leveret til brug for et konkret fartøj og anvendelse omfattet af afgiftspligten.

Virksomheden, der skal svare afgift efter emissionsafgiftsloven, skal kunne dokumentere afgiftspligten ved fremvisning af registrering efter emissionsafgiftsloven. Virksomheden skal desuden for luftfart skulle kunne fremvise dokumentation for, at flyvningen vil blive anset for kvoteomfattet, og for søfart, at fartøjet, som brændstoffet leveres til brug for, er kvoteomfattet.

Oplagshaveren skal opfylde dokumentationskrav ved disse leverancer, som svarer til dem, der gælder ved udførsel af varer til udlandet.

Registrerede virksomheder kan anmode Skatteforvaltningen om tilladelse til at angive ved periodiske udførselsangivelser, der omhandler flere tankninger. I sådanne tilfælde skal oplagshaveren for den enkelte tankning kunne fremlægge en erklæring fra luftfartøjets fører eller lign. om, at olien er modtaget om bord. Erklæringen skal desuden indeholde oplysninger om 1) leverandørens navn og adresse, 2) fartøjets navn og hjemsted, 3) leveringssted og dato, 4) fartøjets udenlandske bestemmelsessted, 5) varens art og mængde og 6) fartøjets kvittering (kaptajn eller lignende).

Vedlagt erklæringen skal desuden være en kopi af den udstedte faktura eller følgeseddel vedrørende leverancen. Der skal også kunne fremlægges dokumentation for salget i form af ordre, bankafregning eller lignende.

Den foreslåede indsættelse af det nye § 7, stk. 4, nr. 3,

medfører, at der kan anmodes om godtgørelse af afgift af varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 8-10, 13, 15 og 18, og tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19, der er leveret til brug om bord på skibe, når der skal betales afgift heraf efter § 9 i emissionsafgiftsloven. Tilsvarende gælder for jettuel i den nye § 7, stk. 4, nr. 4, der leveres til brug om bord på luftfartøjer, når der skal betales afgift heraf efter emissionsafgiftslovens § 9.

Virksomheder, der anmoder om godtgørelse efter § 7, stk. 4, nr. 3 og 4, vil som udgangspunkt skulle være momsregistrerede hos Skatteforvaltningen for at opnå godtgørelse. Dog kan virksomheder, der udøver momsfri erhvervsmæssig sejlads med personer, kunne få godtgjort CO₂-afgiften af motorbrændstoffet. Det gælder f.eks. trafikelskaber.

Virksomheder, der anmoder om godtgørelsen, vil desuden skulle være i besiddelse af en godtgørelsesbevilling fra Skatteforvaltningen.

Virksomhederne skal kunne dokumentere, at godtgørelsesbetingelserne er opfyldt. Virksomheden, der skal svare afgift efter emissionsafgiftsloven, skal kunne dokumentere afgiftspligten efter ved fremvisning af registrering efter emissionsafgiftsloven. Virksomheden skal desuden for luftfart kunne fremvise dokumentation for, at flyvningen vil blive anset for kvoteomfattet, og for søfart, at fartøjet, som brændstoffet leveres til brug for, er kvoteomfattet.

Brændstof, der anvendes ombord på fartøjet, er omfattet af afgiftsfritagelserne og -godtgørelserne. Det omfatter både motorbrændstof, der anvendes til sejlads, og brændstof, der anvendes i forbindelse med øvrige aktiviteter om bord på fartøjet, som knytter sig til fartøjets egentlige funktion og anvendelse som henholdsvis luftfartøj eller søfartøj.

Fritagelserne og godtgørelserne omfatter ikke brændstof, der anvendes til f.eks. arbejdsredskaber, der fungerer uafhængigt af fartøjets øvrige funktionen. I disse tilfælde skal det godtgørelsesberettigede forbrug opgøres særskilt fra brændstoffet, der anvendes til ikke-afgiftsfritagne formål.

Det er desuden en betingelse for afgiftsfritagelsen eller -godtgørelsen for fiskerfartøjerne, at der anvendes farvede olieprodukter, jf. bekendtgørelse nr. 1126 af 25. august 2023 om farvning af gas- og dieselolier og petroleum.

3.4. Godtgørelse af energiafgifter for brændsler anvendt i mineralogiske processer m.v.

3.4.1. Gældende ret

3.4.1.1. Energiafgift af brændsler anvendt i mineralogiske processer m.v.

Momsregistrerede virksomheder, der til mineralogiske processer, metallurgiske processer, kemisk reduktion og elektrolyse forbruger afgiftspligtige brændsler, kan opnå fuld godtgørelse af deres energiafgift af forbruget. Det fremgår af

gasafgiftslovens § 10 d, mineralolieafgiftslovens § 11 d og kulafgiftslovens § 8 d.

Mineralogiske processer er den oftest forekommende proces af disse fire procesformer. Begrebet ”mineralogiske proces m.v.” anvendes derfor i dette lovforslag som samlebetegnelse for alle fire procesformer.

Kemisk reduktion er en elektronoptagelse. Det betyder, at et atom, molekyle eller en ion optager elektroner som led i en produktionsproces. Til kemisk reduktion anvendes afgiftspligtige brændsler som f.eks. kulprodukter, idet brændslet anvendes som reduktionsmiddel (særligt formål). Det er alene i disse situationer, at brændslerne omfattes af fritagelsen.

Elektrolyse er en måde at udskille et stof, f.eks. aluminium, ved hjælp af elektricitet.

Metallurgiske processer kan f.eks. omfatte smeltning af metal i en ovn, hvor metallens indre fysiske struktur forandres.

Mineralogiske processer m.v. er beskrevet i CO₂-afgiftslovens bilag 1, nr. 10-13, 29 og 30. f.eks. er fremstilling af cement en mineralogisk proces. Processen sker ved hjælp af opvarmning i en ovn. Visse øvrige krav skal desuden være opfyldt, før der er tale om en mineralogisk proces m.v. i energiafgiftsmæssig henseende.

Godtgørelsen af energiafgifterne sker ved en fuld godtgørelse af afgiften. Dermed nedsættes godtgørelsen af afgifterne ikke med 4,5 kr. pr. GJ efter gasafgiftslovens § 10 a, mineralolieafgiftslovens § 11 a og kulafgiftslovens § 8 a.

Med lov nr. 329 af 28. marts 2023 forhøjedes energiafgifterne for brændsler anvendt til mineralogiske processer m.v. med 6 kr. pr. GJ i 2021-priser fra den 1. januar 2025. Efter gasafgiftslovens § 10 d, kulafgiftslovens § 8 d og mineralolieafgiftslovens § 11 d skal der ske en nedsættelse af tilbagebetaling af afgiften med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau) for brændsler anvendt til mineralogiske processer m.v. Afgiften skal desuden indekseres efter mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Det svarer til en CO₂-afgift på ca. 105 kr. pr. ton på naturgas (2021-priser).

3.4.1.2. CO₂-afgift af brændsler anvendt i mineralogiske processer m.v.

Momsregistrerede virksomheder, der udøver kvoteomfattede aktiviteter, kan efter CO₂-afgiftslovens § 9 a få godtgjort CO₂-afgiften af brændsler, der er anvendt til kvoteomfattede aktiviteter, herunder mineralogiske processer, metallurgiske processer og visse former for elektrolyse. Processer med kemisk reduktion udgør ikke kvoteomfattede aktiviteter.

Der gælder desuden efter CO₂-afgiftslovens § 9 c et bundfradrag i CO₂-afgiftsloven for virksomheder, der ikke udøver kvoteomfattede aktiviteter, når brændslerne anvendes til formål nævnt i CO₂-afgiftslovens bilag 1.

CO₂-afgiftsloven omfatter ikke ikkeenergi-relaterede udledninger fra f.eks. opvarmning af råstoffer som kalk m.v., der udleder CO₂ ved opvarmning.

Der betales derfor i dag som udgangspunkt CO₂-afgift af brændsler anvendt i mineralogiske processer m.v., medmindre udledningerne er kvoteomfattede, eller anlægget, hvorpå aktiviteten foregår, er omfattet af bundfradraget i § 9 c.

3.4.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Som led i gennemførelsen af aftalen Grøn skattereform for industri m.v. foreslås det at omlægge energi- og CO₂-afgifterne på brændsler anvendt i mineralogiske processer m.v. til samlet set at udgøre 750 kr. pr. ton CO₂ (2022-priser).

Med lovforslagets foreslås forhøjelse af CO₂-afgiften til 750 kr. pr. ton CO₂ (2022-priser), jf. pkt. 3.1.2.3, og ophævelse af bundfradraget i § 9 c, jf. pkt. 3.2. Med forslag om indførelse af emissionsafgiftsloven foreslås en afgift på 375 kr. pr. ton CO₂ (2022-priser) for udledninger fra kvoteomfattede aktiviteter.

Alle disse ændringer medfører en højere CO₂-afgift for ikkekvoteomfattede mineralogiske processer m.v. og en ny emissionsafgift for kvoteomfattede mineralogiske processer m.v.

Det foreslås derfor, at der skal ske fuld godtgørelse af energiafgiften på brændsler anvendt i mineralogiske processer m.v. fra den 1. januar 2025. Dermed sikres det, at afgiftsniveauet for udledninger fra ikkekvoteomfattede mineralogiske processer m.v. så vidt muligt rammer det aftalte niveau på 750 kr. pr. ton CO₂.

3.4.2.1. Nedsættelse af energiafgift i mineralogiske processer m.v.

Det foreslås fra den 1. januar 2025 at godtgøre energiafgiften fuldt ud på brændsler anvendt til mineralogiske processer m.v.

Ændringen foreslås gennemført ved at ophæve den forhøjelse af energiafgiften for brændsler anvendt i mineralogiske processer m.v., som blev gennemført med lov nr. 329 af 28. marts 2023.

Forhøjelsen af energiafgiftssatserne for brændsler anvendt til mineralogiske processer m.v. efter lov nr. 329 af 28. marts 2023 vil dermed ikke træde i kraft den 1. januar 2025.

3.5. Ophævelse af særlig energiafgift for procesformål i landbrug og lignende erhverv

3.5.1. Gældende ret

Momsregistrerede virksomheder, der til procesformål forbruger afgiftspligtige brændsler til jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug, eller pelsdyr-

avl, kan opnå godtgørelse for den fulde afgift nedsat med 1,6 pct. Nedsættelsen svarer til en afgiftssats på ca. 1,5 kr. pr. GJ.

Dette forbrug vedrører f.eks. opvarmning af staldbygninger og korntørring af egne produkter i landbruget. Godtgørelsen følger af mineralolieafgiftslovens § 11 b, gasafgiftslovens § 10 b og kulafgiftslovens § 8 b.

Udgangspunktet er, at momsregistrerede virksomheder, der til procesformål forbruger afgiftspligtige brændsler til jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug, eller pelsdyravl, kan opnå godtgørelse for den fulde afgift nedsat med 1,6 pct.

Som en særlig undtagelse fra dette udgangspunkt gælder, at godtgørelsen af afgiften kan nedsættes med EU's minimumsafgifter for de varer og varme, som anvendes til opvarmning af væksthuse med et overdækket areal på mindst 200 m². Det gælder i gartnerier bortset fra væksthuse, hvorfra der foregår detailsalg.

For momspligtige aktiviteter ydes desuden afgiftsgodtgørelse for afgiftsmærket landbrugsdiesel, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 3, 1. og 2. pkt., og mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 3, 1. og 2. pkt. Godtgørelsen kan nås for den fulde afgift nedsat med 1,6 pct.

Med lov nr. 329 af 28. marts 2023 forhøjes afgiftssatsen for brændsler til jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug, eller pelsdyravl med 6 kr. pr. GJ (2021-niveau) fra den 1. januar 2025. Afgiftsforhøjelsen er i den forbindelse omlagt fra at være en procentnedsættelse af godtgørelsen af afgiften til at være en nedsættelse på 7,5 kr. pr. GJ (2021-niveau).

Med lov nr. 329 af 28. marts 2023 ophævedes de særlige regler for energiafgift af opvarmning af væksthuse i gasafgiftslovens § 10 c, kulafgiftslovens § 8 c og mineralolieafgiftslovens § 11 c fra den 1. januar 2025. Ophævelsen medfører, at der fra den 1. januar 2025 ikke vil gælde særlige godtgørelsesregler for opvarmning af væksthuse med et overdækket areal på mindst 200 m² i gartnerier, hvor der ikke sker detailsalg. Varer og varme, som anvendes i væksthuse i gartnerier, vil blive afgiftspålagt efter reglerne for landbrug, gartneri m.v. i gasafgiftslovens § 10 b, kulafgiftslovens § 8 b og mineralolieafgiftslovens § 11 b.

3.5.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af aftalen Grøn skattereform for industri m.v., at en del af de nuværende energiafgifter skal omlægges til en høj og mere ensartet CO₂-afgift. I den forbindelse vil der også skulle ske en omlægning af en del af energiafgifterne på fossile brændsler til erhvervsmæssigt procesformål, herunder på forbrug af brændsler vedrørende rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger og opvarmning af væksthuse.

I forbindelse med omlægning af energiafgift til CO₂-afgift vil det skulle sikres, at virksomhederne fortsat betaler minimumssatserne fastsat i energibeskatningsdirektivet. Både energiafgifterne og CO₂-afgiften gennemfører energibeskatningsdirektivet, mens emissionsafgiften falder udenfor direktivet.

Derfor vil der fortsat ikke kunne ske en fuld godtgørelse af energiafgift efter gasafgiftslovens § 10 a, kulafgiftslovens § 8 a og mineralolieafgiftslovens § 11 a.

Dog vil den generelle nedsættelse af godtgørelse af energiafgift efter gasafgiftslovens § 10 a, kulafgiftslovens § 8 a og mineralolieafgiftslovens § 11 a blive fastsat til et lavere niveau, end det som vil gælde for brændsler til jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug, eller pelsdyravl fra den 1. januar 2025. Der vurderes herefter ikke at ville være grundlag for at opretholde særsatser for disse brancher.

Det foreslås, at gasafgiftslovens § 10 b, kulafgiftslovens § 8 b og mineralolieafgiftslovens § 11 b ophæves. Herefter vil der gælde samme satser for reduktion af afgiftsgodtgørelse for momsregistrerede virksomheder, der til procesformål forbruger afgiftspligtige brændsler til jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug, eller pelsdyravl, som gælder generelt for proceserhverv efter gasafgiftslovens § 10 a, kulafgiftslovens § 8 a og mineralolieafgiftslovens § 11 a.

3.6. CO₂-afgiftsopgørelse for ikke-bionedbrydeligt affald

3.6.1. Gældende ret

Energibeskatningsdirektivet er gennemført ved gasafgiftsloven, kulafgiftsloven, mineralolieafgiftsloven og CO₂-afgiftsloven. Efter direktivet skal der gælde en afgift ved anvendelser af energiprodukter og elektricitet, der er omfattet af direktivets anvendelsesområde.

Efter CO₂-afgiftslovens § 1 skal der svares afgift af afgiftspligtige varer. Afgiftssatsen er i § 2 fastsat for energiprodukter, hvor afgiftssatsen er balanceret efter en afgift på 170 kr. pr. ton udledt CO₂ (2015-niveau). Afgiften ligger på anvendelsen af afgiftspligtige energiprodukter og er således ikke indrettet som en emissionsafgift.

Efter CO₂-afgiftslovens § 5 fastsættes, hvordan den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode skal opgøres. Efter stk. 2 gælder særlige regler for, hvordan virksomheder opgør den afgiftspligtige mængde CO₂, hvoraf der skal betales afgift efter § 2, stk. 1, nr. 14. Efter 1. pkt. opgør virksomheder med tilladelse til udledning af CO₂, jf. CO₂-kvoteloven, afgiften som energiindholdet i den indfyrede mængde ikke-bionedbrydeligt affald til fremstilling af varme ganget med affaldets faktiske emissionsfaktor. Det er i 2.-5. pkt. angivet, hvordan energiindholdet opgøres. Der er i 6. pkt. angivet en standardemissionsfaktor, som skal anvendes, hvis affaldets

faktiske emissionsfaktor ikke opgøres i overensstemmelse med CO₂-kvoteloven.

Efter § 5, stk. 2, 7. pkt., skal virksomheder, der anvender ikke bionedbrydeligt affald som brændsel, som har tilladelse til udledning af CO₂, jf. CO₂-kvoteloven, og som foretager direkte opgørelse af tons udledt CO₂ i overensstemmelse med lov om CO₂-kvoter, uanset 1.-6. pkt. anvende denne direkte opgørelse som en opgørelse af den afgiftspligtige mængde CO₂ for ikke bionedbrydeligt affald, hvoraf der skal betales afgift efter § 2, stk. 1, nr. 14.

I den direkte opgørelse efter 7. pkt., foretages efter 8.-11. pkt. fradrag i den afgiftspligtige mængde svarende til andelen af udledningerne, som vedrører produktionen af elektricitet. Der kan efter 12.-14. pkt. tages yderligere fradrag i den afgiftspligtige mængde varme, som forbruges af virksomheden selv, og som opfylder betingelserne for tilbagebetaling i § 9 a, og for andre brændsler.

Det følger af 15. og 16. pkt., at ved beregning af afgift af ikke-bionedbrydeligt affald på grundlag af den afgiftspligtige mængde opgjort efter 7.-13. pkt. fradrages afgift, som eller ikke er fradraget eller tilbagebetalt af andre brændsler end ikke-bionedbrydeligt affald, for hvilket der er udledt CO₂ i overensstemmelse med CO₂-kvoteloven samt regler om periodisering.

Efter 17. pkt., skal virksomheden, hvis der foreligger verificerede oplysninger til brug for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde i overensstemmelse med CO₂-kvotelovgivning for en afgiftsperiode, anvende disse oplysninger ved opgørelsen af afgiften.

Bestemmelserne om at anvende opgørelse efter kvotereguleringen som grundlag for opgørelsen af den CO₂-afgiftspligtige mængde ikke-bionedbrydeligt affald blev indført med lov nr. 1353 af 21. december 2012. Indførelsen af denne opgørelsesmetode skyldtes, at det er særligt vanskeligt at opgøre den afgiftspligtige mængde i ikke-bionedbrydeligt affald. Indførelse af muligheden for at anvende den såkaldte skorstensmålemetode efter kvotereguleringen medførte mulighed for at opgøre den afgiftspligtige mængde mere præcist end ved anvendelse af en standardfaktor. Det er en forudsætning, at udledning, der er afgiftspligtig efter CO₂-afgiftsloven, indgår i opgørelsen efter CO₂-kvotereguleringen. Med udbredelsen af CO₂-fangst er der dog en risiko for, at § 5, stk. 2, medfører, at CO₂, der er fanget og lagret i overensstemmelse med CO₂-kvotereguleringen, ikke indgår i opgørelsen af den afgiftspligtige mængde efter CO₂-afgiftsloven.

3.6.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås at ændre CO₂-afgiftslovens § 5, stk. 2, så det fremgår, at ved opgørelse i overensstemmelse med CO₂-

kvotelovgivningen kan der ikke ske fradrag for CO₂, der er fanget og lagret i overensstemmelse med regler herom i CO₂-kvotereguleringen.

Det medfører, at det klart fremgår af CO₂-afgiftslovens § 5, stk. 2, at CO₂-afgiften regnes på baggrund af den anvendte mængde afgiftspligtige energiprodukter, selvom opgørelse kan ske på baggrund af måling af udledning. Foretages der CO₂-fangst af CO₂ fra et afgiftspligtigt energiprodukt, kan denne fangede CO₂ ikke fradrages i den afgiftspligtige mængde efter § 5, stk. 2. Dermed sikres det, at der betales afgift af CO₂-udledninger fra energiprodukter i overensstemmelse med energibeskatningsdirektivet.

3.7. Ekstraordinær genoptagelse af afgiftstilsvaret eller godtgørelse af afgift ved ændring i det bagvedliggende privatretlige eller offentligretlige grundlag

3.7.1. Gældende ret

Skatteforvaltningslovens §§ 31 og 32 indeholder fristreglerne for ordinær og ekstraordinær fastsættelse af afgiftstilsvaret og godtgørelse af afgift.

Den ordinære frist for fastsættelse af afgiftstilsvaret og godtgørelse af afgift følger af skatteforvaltningslovens § 31. Efter denne bestemmelse er fristen for Skatteforvaltningens afsendelse af varsel om ændring af afgiftstilsvaret eller godtgørelse af afgift fastsat til 3 år efter angivelsesfristens udløb henholdsvis det tidspunkt, hvor kravet om godtgørelse af afgift tidligst kan gøres gældende af den godtgørelsesberettigede, jf. § 31, stk. 1, 1. og 2. pkt.

Afgiftstilsvaret henholdsvis godtgørelsen skal fastsættes senest 3 måneder efter varslingsfristens udløb, jf. skatteforvaltningslovens § 31, stk. 1, 3. pkt. Fristen skal desuden forlænges efter anmodning fra den afgiftspligtige eller den godtgørelsesberettigede, hvis det har betydning for dennes mulighed for at varetage sine interesser, jf. § 31, stk. 1, 4. pkt.

Fristen for den afgiftspligtiges anmodning om genoptagelse af afgiftstilsvaret udløber 3 år efter angivelsesfristens udløb, jf. skatteforvaltningslovens § 31, stk. 2, 1. pkt., svarende til myndighedernes varslingsfrist. Den afgiftspligtige skal således, hvis afgiftstilsvaret ønskes ændret, inden fristens udløb fremlægge oplysninger af faktisk eller retlig karakter, der kan begrunde ændringen. Fristen for anmodning om genoptagelse vil ligeledes finde anvendelse, hvis den afgiftspligtige har afgivet en efterangivelse, men nu ønsker denne ændret.

Tilsvarende skal en anmodning om godtgørelse af afgift fremsættes af den godtgørelsesberettigede senest 3 år efter det tidspunkt, hvor kravet om godtgørelse tidligst kan gøres gældende, jf. skatteforvaltningslovens § 31, stk. 2, 2. pkt.

Reglerne om ekstraordinær fastsættelse af afgiftstilsvaret og godtgørelse af afgift følger af skatteforvaltningslovens

§ 32. Efter denne bestemmelse kan der i nærmere afgrænsede tilfælde gives adgang til ændring af afgiftstilsvaret eller godtgørelsen af afgift uden for den ordinære genoptagelsesfrist i § 31.

Skatteforvaltningslovens § 32 svarer i hovedtræk til skatteforvaltningslovens § 27 vedrørende ekstraordinær ansættelse af indkomstskat m.v. Bestemmelserne er dog ikke fuldstændigt harmoniseret.

Der kan i medfør af skatteforvaltningslovens § 32, stk. 1, ske ekstraordinær genoptagelse af et afgiftstilsvaret eller en godtgørelse af afgift i følgende fire tilfælde:

1) Hidtidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en afgørelse fra skatteankesforvaltningen, et motorankenævns eller Landsskatteretten eller ved en praksisændring offentliggjort af Skatteministeriet. I disse tilfælde kan genoptagelse foretages til gunst for den afgiftspligtige fra og med den afgiftsperiode, der er helt eller delvis sammenfaldende med den afgiftsperiode, der var til prøvelse i den første sag, der resulterede i underkendelse af praksis, eller den afgiftsperiode, der er påbegyndt, men endnu ikke udløbet, 3 år forud for underkendelsen af praksis. Tilsvarende kan genoptagelse ske til gunst for den godtgørelsesberettigede vedrørende godtgørelse af afgift, der kunne være gjort gældende fra og med det tidspunkt, der var til prøvelse i den første sag, der resulterede i underkendelse af praksis, eller 3 år forud for underkendelsen af praksis.

2) Ændringen er en direkte følge af en ændring af et afgiftstilsvaret eller godtgørelse af afgift vedrørende den afgiftspligtige eller den godtgørelsesberettigede for samme eller en anden afgiftsperiode.

3) Den afgiftspligtige henholdsvis den godtgørelsesberettigede eller nogen på dennes vegne forsætligt eller groft uagtsomt har bevirket, at afgiftstilsvaret eller godtgørelsen er fastsat på et urigtigt eller ufuldstændigt grundlag.

4) Skatteforvaltningen efter anmodning fra den afgiftspligtige eller den godtgørelsesberettigede giver tilladelse til ændring af afgiftstilsvaret eller godtgørelsen som følge af, at der foreligger særlige omstændigheder.

En ændring af afgiftstilsvaret eller godtgørelsen af afgift kan – ligesom det er tilfældet for indkomstskatter m.v. – kun foretages ekstraordinært, hvis den varsles af Skatteforvaltningen, eller anmodningen fra den afgiftspligtige henholdsvis den godtgørelsesberettigede fremsættes senest 6 måneder efter, at Skatteforvaltningen henholdsvis den afgiftspligtige eller den godtgørelsesberettigede er kommet til kundskab om det forhold, der begrunder den ekstraordinære genoptagelse, jf. skatteforvaltningslovens § 32, stk. 2.

Endelig følger det af skatteforvaltningslovens § 32, stk. 3, at Skatteforvaltningen, medmindre den afgiftspligtige henholdsvis den godtgørelsesberettigede udtaler sig herimod, kan ændre et forhold i opgørelsen af et afgiftstilsvaret eller godtgørelsen af afgift, selv om Skatteankesforvaltningen,

Skatterådet eller Landsskatteretten tidligere har truffet afgørelse om forholdet.

3.7.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Skatteforvaltningslovens §§ 31 og 32 er en videreførelse af §§ 35 B og 35 C i den tidligere gældende skattestyrelseslov. Skattestyrelseslovens §§ 35 B og 35 C blev indført ved lov nr. 410 af 2. juni 2003. Før indførelsen heraf var afgiftsområdet ikke omfattet af de samme fristregler som skatteområdet. Med lovændringen blev reglerne harmoniseret, så fristerne på afgiftsområdet i hovedtræk svarede til fristerne på skatteområdet, der nu fremgår af skatteforvaltningslovens §§ 26 og 27.

Fristreglerne på afgiftsområdet blev dog – af hensyn til at der ikke i enhver henseende er parallelitet mellem skatte- og afgiftsområdet – ikke fuldstændigt harmoniseret. Det var kun en del af genoptagelsesgrundene på skatteområdet, der blev vurderet relevante på afgiftsområdet. Det var således kun § 35, nr. 2, 5, 7 og 8, i den tidligere gældende skattestyrelseslov, der er videreført i skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 2, 5, 7 og 8, der blev vurderet relevante på afgiftsområdet, jf. Folketingstidende 2002-03, tillæg A, side 4612.

Bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 1, hvorefter en ansættelse af indkomstskat m.v. uanset fristerne i skatteforvaltningslovens § 26 kan ændres, hvis der er indtrådt en ændring i det privatretlige eller offentligretlige grundlag for ansættelsen, blev således ikke anset for relevant på afgiftsområdet.

Det er derfor ikke muligt i dag at ændre et afgiftstilsvaret eller en godtgørelse af afgift efter udløbet af fristerne i skatteforvaltningslovens § 31 med den begrundelse, at der er indtrådt en ændring i det privatretlige eller offentligretlige grundlag for afgiftstilsvaret eller godtgørelsen af afgift.

Den manglende adgang til ekstraordinær genoptagelse kan føre til situationer, hvor det efter en ændring af det privatretlige eller offentligretlige grundlag for et afgiftstilsvaret eller en godtgørelse af afgift ikke er muligt at genoptage afgiftsperioder for at opnå den korrekte fastsættelse af afgiftstilsvaret eller godtgørelsen.

Det er således Skatteforvaltningens erfaring, at der både i forbindelse med behandling af den afgiftspligtiges anmodning om genoptagelse og Skatteforvaltningens kontrol er behov for en generel udvidelse af adgangen til ekstraordinær genoptagelse på afgiftsområdet, der svarer til reglerne for indkomstskatter m.v.

Det foreslås derfor, at det i skatteforvaltningslovens § 32, stk. 1, indsættes som nr. 5, at et afgiftstilsvaret eller en godtgørelse af afgift uanset fristerne i § 31 kan fastsættes eller ændres efter anmodning fra den afgiftspligtige henholdsvis den godtgørelsesberettigede eller efter Skatteforvaltningens bestemmelse, hvis der er indtrådt en ændring i det privatret-

lige eller offentligretlige grundlag for afgiftstilsvaret eller godtgørelsen af afgift.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at et afgiftstilsvaret eller en godtgørelse af afgift kan fastsættes eller ændres, selv om tidsfristerne for ordinær genoptagelse, jf. skatteforvaltningslovens § 31, er overskredet, hvis der er sket ændringer i relation til det privatretlige eller offentligretlige grundlag for afgiftstilsvaret eller godtgørelsen af afgift. Derved vil Skatteforvaltningen ikke miste muligheden for at genoptage et afgiftstilsvaret eller en godtgørelse af afgift, hvis der er indtrådt en ændring i det privatretlige eller offentligretlige grundlag for afgiftstilsvaret eller godtgørelsen. Tilsvarende vil den afgiftspligtige eller godtgørelsesberettigede ikke miste muligheden for at få genoptaget et afgiftstilsvaret eller en godtgørelse af afgift, hvis der er indtrådt en ændring i det privatretlige eller offentligretlige grundlag for afgiftstilsvaret eller godtgørelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil således – i lighed med skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 1 – kunne anvendes, når der er indtrådt en ændring i det privatretlige eller offentligretlige grundlag for et afgiftstilsvaret eller en godtgørelse af afgift i forhold til det, der var grundlaget for det oprindelige afgiftstilsvaret eller den oprindelige godtgørelse af afgift, i det omfang de almindelige betingelser for ekstraordinær genoptagelse i øvrigt iagttages, herunder reaktionsfristen i skatteforvaltningslovens § 32, stk. 2.

Som eksempel på den foreslåede bestemmelses anvendelsesområde, der vil blive aktualiseret ved det samtidigt fremsatte lovforslag til en ny emissionsafgiftslov, kan nævnes den situation, hvor Energistyrelsen har truffet afgørelse om at ændre en udledningsrapport, der har udgjort beregningsgrundlaget for den nye emissionsafgift. Hvis den ordinære genoptagelsesfrist i skatteforvaltningslovens § 31 er overskredet, vil der med hjemmel i den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 32, stk. 1, nr. 5, efterfølgende kunne ske ekstraordinær genoptagelse af den hertil knyttede emissionsafgift på baggrund af Energistyrelsens afgørelse.

Det foreslås, at den foreslåede bestemmelse vil få virkning for afgiftsperioder, der begynder den 1. januar 2025 eller senere. For så vidt angår den afgiftspligtiges eller godtgørelsesberettigedes anmodninger om genoptagelse af afgiftstilsvaret henholdsvis godtgørelse af afgift, foreslås bestemmelsen dog også at få virkning for afgiftsperioder, der begynder før den 1. januar 2025.

I de tilfælde, hvor genoptagelsen sker på den afgiftspligtiges eller godtgørelsesberettigedes anmodning, vil forslaget således få bagudrettet virkning for afgiftsperioder, der allerede er begyndt på lovens ikrafttrædelsestidspunkt. Dette skal sikre, at forslaget også indfører en genoptagelsesadgang for disse afgiftsperioder. Af hensyn til retssikkerheden for de afgiftspligtige og godtgørelsesberettigede vil den bagudrettede virkning dog kun omfatte de tilfælde, hvor genoptagelsen sker efter på den afgiftspligtiges eller godtgørelsesberettigedes initiativ.

For nærmere om virkningsbestemmelsen henvises til lovforslagets § 9, stk. 5, og bemærkningerne hertil.

3.8. Ændring af overgangsbestemmelse for energiafgift på overskudsvarme for 2022-2023

3.8.1. Gældende ret

Ved indgåelse af Klimaaftale for energi og industri mv. 2020 af 22. juni 2020 mellem den daværende regering (Socialdemokratiet), Venstre, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Liberal Alliance og Alternativet bekræftede partierne indholdet i Aftale om øget udnyttelse af overskudsvarme af 28. marts 2019, men var samtidig enige om behovet for at fremme overskudsvarme yderligere.

På den baggrund blev aftalepartierne enige om at lempe elvarmeafgiften til EU's minimumssatser, hvorved afgiften for elbaseret overskudsvarme skulle bortfalde med henblik på at fremme overskudsvarme fra blandt andet datacentre og supermarkeder. Denne del af aftalen er udmøntet ved lov nr. 2225 af 29. december 2020.

Desuden blev aftalepartierne enige om at fjerne overskudsvarmeafgiften, hvis overskudsvarmen er certificeret eller underlagt en tilsvarende aftaleordning, der sikrer energieffektiviseringer hos overskudsvarmeleverandøren. Udformningen af den konkrete model blev aftalt ved Opfølgende aftale ifm. Klimaaftale for energi og industri mv. af 7. september 2021. Denne del af aftalen blev implementeret ved lov nr. 2606 af 28. december 2021.

Ved denne lovs § 2, nr. 1, § 3, nr. 1, og § 4, nr. 1, blev bestemmelserne om overskudsvarmeafgift på tværs af en række love nyaffattet. Det indebar bl.a., at reglerne om afgift af ekstern overskudsvarme i gasafgiftsloven, kulafgiftsloven og mineralolieafgiftsloven blev ændret, idet den såkaldte vederlagsregel, som var et afgiftsloft på ekstern overskudsvarme, blev ophævet, overskudsvarmeafgiften blev sænket fra 50,0 til 24,5 kr. pr. GJ (2015-niveau), og der blev indført afgiftsfritagelse ved indgåelse i en energieffektiviseringsordning.

Det fremgår af lovens ikrafttrædelsesbestemmelse i § 7, stk. 1, at loven træder i kraft den 1. januar 2022, jf. dog stk. 2 og 3. Det følger af stk. 2, at lovens § 1, nr. 4, om en ændring af lov om varmforsyning (herefter varmforsyningsloven) først træder i kraft den 1. januar 2024. Af stk. 3 følger det, at skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 2, nr. 2, § 3, nr. 2, og § 4, nr. 2.

Det følger herudover af lovens § 7, stk. 4, 1. pkt., at for aftaler om levering af overskudsvarme indgået før den 1. januar 2022 finder de hidtil gældende regler anvendelse indtil den 1. januar 2024.

Skatteforvaltningen har administreret afgiftsændringerne i medfør af nyaffattelsen af bestemmelserne om overskudsvarmeafgift i lovens § 2, nr. 1, § 3, nr. 1, og § 4, nr. 1,

som om de var trådt i kraft den 1. januar 2022 også i relation til aftaler, der var indgået før den 1. januar 2022.

I SKM2024.29.SR har Skatterådet imidlertid truffet afgørelse om, at vederlagsreglen finder anvendelse indtil den 1. januar 2024 for aftaler om levering af overskudsvarme indgået før den 1. januar 2022, idet vederlagsreglen er omfattet af overgangsbestemmelsen i § 7, stk. 4, 1. pkt., i lov nr. 2606 af 28. december 2021.

Skatterådets afgørelse i SKM2024.29.SR har den afledte virkning, at for aftaler om levering af overskudsvarme indgået før den 1. januar 2022 skal der for 2022 og 2023 betales en afgift på 50,0 kr. pr. GJ kombineret med afgiftsloftet i medfør af vederlagsreglen i stedet for 24,5 kr. pr. GJ (2015-niveau), og at der ikke er adgang til afgiftsfritagelse ved indgåelse i en energieffektiviseringsordning. Hvis der er tale om nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraft-varme-anlæg er afgiften dog 41,7 kr. pr. GJ kombineret med afgiftsloftet i medfør af vederlagsreglen. Ændres der efter udgangen af 2021 på en aftale indgået før den 1. januar 2022, finder de nye regler dog anvendelse. Dette gælder alle ændringer i aftalen om prisfastsættelsen, men ikke andre ændringer i aftalen af underordnet betydning.

Det følger af gasafgiftsloven, kulafgiftsloven og mineralolieafgiftsloven, at overskudsvarmeafgiften opgøres som en reduktion af tilbagebetaling af energiafgifter, og at denne tilbagebetaling sker ved, at virksomhederne foretager modregning i deres afgiftstilsvær efter momsloven. Skatteforvaltningen har derfor ikke mulighed for at udsøge hvilke virksomheder, der er omfattet af overgangsbestemmelsen i § 7, stk. 4, 1. pkt. Der har således ikke været mulighed for at afgøre hvor mange eller hvilke virksomheder, der har været omfattet af overgangsbestemmelsen eller den nøjagtige rækkevidde af Skatterådets afgørelse.

Det bemærkes, at lov nr. 2606 af 28. december 2021 indeholder to nyaffattelser af henholdsvis gasafgiftslovens § 10, stk. 9, kulafgiftslovens § 8, stk. 8, og mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9. Det er dog alene den første version af de respektive ændringer, der er sat i kraft, dvs. lovens § 2, nr. 1, § 3, nr. 1, og § 4, nr. 1. Skatteministeren har hjemmel til at kunne sætte den anden affattelse af bestemmelserne i kraft. Dette er dog endnu ikke sket.

3.8.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Skatterådets afgørelse i SKM2024.29.SR medfører, at virksomheder der har indgået aftale om levering af overskudsvarme før den 1. januar 2022, ikke vil have mulighed for afgiftsfrihed i 2022 og 2023, hvis de er indgået i en energieffektiviseringsordning, og aftalen om levering af overskudsvarme ikke efterfølgende er ændret i 2022 eller 2023.

Herudover medfører afgørelsen, at disse virksomheder, der leverer overskudsvarme i henhold til aftale indgået før den 1. januar 2022, heller ikke vil have mulighed for at blive

omfattet af den nye lavere afgift på 24,5 kr. pr. GJ (2015-niveau) før den 1. januar 2024.

Disse virksomheder skal i stedet betale den hidtil gældende afgift på 50,0 kr. pr. GJ (hvis der er tale om nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraft-varme-anlæg er afgiften dog 41,7 kr. pr. GJ) kombineret med afgiftsloftet i medfør af vederlagsreglen for leveret overskudsvarme i 2022-2023, dvs. de hidtil gældende regler som fandt anvendelse frem til udgangen af 2023, jf. ikrafttrædelsesbestemmelsen i lov nr. 2606 af 28. december 2021. Disse virksomheder vil for de pågældende aftaler først blive omfattet af den nye afgift på 24,5 kr. pr. GJ (2015-niveau) og muligheden for afgiftsfritagelse fra den 1. januar 2024.

Dette er ikke i overensstemmelse med Klimaaftale for energi og industri mv. 2020 af 22. juni 2020 og Opfølgende aftale ifm. Klimaaftale for energi og industri mv. af 7. september 2021, hvoraf følger, at aftalepartierne blev enige om at fjerne overskudsvarmeafgiften, hvis overskudsvarmen er certificeret eller underlagt en tilsvarende aftaleordning, der sikrer energieffektiviseringer hos overskudsvarmeleverandøren. Der var ligeledes politisk enighed om, at afgiften generelt skulle fastsættes til 24,5 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2022, uanset om virksomheden havde indgået aftale om levering af overskudsvarme før den 1. januar 2022 eller senere.

Hvis overgangsbestemmelsen justeres, så den bringes i overensstemmelse med Klimaafalten for energi og industri mv. 2020 af 22. juni 2020 og den opfølgende aftale ifm. Klimaafalten for energi og industri mv. af 7. september 2021, kan det medføre en skærpet retstilstand for visse virksomheder, da visse virksomheder kan risikere at skulle betale en højere afgift ved at have aftaler omfattet af de nye regler fra den 1. januar 2022 og dermed ikke længere være omfattet af vederlagsreglen, som blev ophævet med lov nr. 2606 af 28. december 2021. Dette vil afhænge af den konkrete pris, som overskudsvarmen leveres til, da afgiftsloftet er udformet som en procentdel af dette vederlag.

Der kan således være virksomheder, der vil opnå en økonomisk fordel af Skatterådets afgørelse, mens det for andre virksomheder vil være en ulempe.

Skatteministeriet vurderer på denne baggrund, at der med dette lovforslag bør fremsættes forslag, så virksomheder, der har indgået en eller flere aftaler om levering af overskudsvarme før den 1. januar 2022, kan vælge, om de vil omfattes af de nye afgiftsregler i denne overgangsperiode, som det var forudsat i Klimaafalten for energi og industri mv. 2020 af 22. juni 2020 og den opfølgende aftale i forbindelse med Klimaafalten for energi og industri mv. af 7. september 2021.

På denne baggrund foreslås det, at overgangsbestemmelsen i § 7, stk. 4, i lov nr. 2606 af 28. december 2021 ændres i form af indsættelse af et nyt 3. pkt., der fastsætter, at en

virksomhed, der har indgået aftaler om levering af overskudsvarme før den 1. januar 2022, kan vælge, at denne lovs § 2, nr. 1, § 3, nr. 1, og § 4, nr. 1, skal finde anvendelse for virksomheden fra den 1. januar 2022, uanset at det følger af 1. pkt., at de hidtil gældende regler finder anvendelse indtil den 1. januar 2024

Den foreslåede ændring af overgangsbestemmelsen vil medføre, at virksomheder, der har indgået en eller flere aftaler om levering af overskudsvarme før den 1. januar 2022, selv kan vælge at være omfattet af de nye afgiftsregler i denne overgangsperiode, som det var intentionen i den politiske aftale. Hermed vil det sikres, at disse virksomheder har mulighed for at vælge at anvende den 1. januar 2022 som ikrafttrædelsestidspunkt, hvis dette er mest favorabelt for dem i overgangsperioden 2022 og 2023.

Den foreslåede ordning vil alene omfatte virksomheder, der har indgået leverandøraftaler før den 1. januar 2022, og som derfor er omfattet af overgangsbestemmelsen i § 7, stk. 4, i lov nr. 2606 af 28. december 2021. Hvis en virksomhed har indgået flere leverandøraftaler før den 1. januar 2022, skal virksomheden træffe et samlet valg for hvilke overgangsregler, der skal gælde for disse aftaler i 2022 og 2023, dvs. at alle disse aftaler skal enten være omfattet af de tidligere gældende eller de nye afgiftsregler.

Forslaget ændrer ikke på, at overgangsbestemmelsen i § 7, stk. 4, i lov nr. 2606 af 28. december 2021 kun finder anvendelse, så længe der ikke ændres på aftalen. Ændres der efter udgangen af 2021 på en aftale indgået før den 1. januar 2022, vil de nye regler finde anvendelse for den eller de ændrede aftaler.

Vælger virksomheden vedrørende de pågældende aftaler at være omfattet af de nye regler fra den 1. januar 2022, indebærer det, at virksomheden vil være omfattet af den lave overskudsvarmeafgift på 24,5 kr. pr. GJ varme (2015-niveau) uden noget afgiftsloft efter vederlagsreglen, eller at virksomheden vil være fritaget for overskudsvarmeafgift, hvis virksomheden opfylder kravene til at være indgået i en energieffektiviseringsordning. I det omfang virksomheden ikke vælger, at de nye afgiftsregler skal finde anvendelse fra den 1. januar 2022, vil det betyde, at virksomheden vil skulle svare overskudsvarmeafgift efter de regler, som var gældende inden ikrafttræden af lov nr. 2606 af 28. december 2021 frem til og med den 31. december 2023. Det indebærer, at virksomheden skal betale 50,0 kr. pr. GJ varme (dog 41,7 kr. pr. GJ hvis der er tale om nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraft-varme-anlæg) kombineret med afgiftsloftet i medfør af vederlagsreglen.

Det bemærkes, ændringen kun vedrører den første version af

de ændringer, der følger af § 2, nr. 1, § 3, nr. 1, og § 4, nr. 1, i lov nr. 2606 af 28. december 2021 vedrørende henholdsvis gasafgiftslovens § 10, stk. 9, kulafgiftslovens § 8, stk. 8, og mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9. Da § 2, nr. 2, § 3, nr. 2, og § 4, nr. 2, i lov nr. 2606 af 28. december 2021, som indebærer en anden affattelse af bestemmelserne, ikke er sat i kraft, er disse ikke gældende ret. Disse bestemmelser vurderes derfor ikke at have betydning for dette forslag, som alene vedrører virksomhedernes afgiftsbetaling for 2022 og 2023.

For nærmere om overgangsbestemmelsen henvises til lovforslagets § 7, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

4. Konsekvenser for opfyldelsen af FN's verdensmål

Lovforslagene vurderes at understøtte FN's verdensmål for bæredygtig udvikling, delmål 7.2 om, at andelen af vedvarende energi i det globale energimix inden 2030 øges væsentligt, og for klimaindsats, delmål 13.2 om at indbygge tiltag mod klimaforandringer i nationale politikker, positivt. Der henvises til pkt. 8 om klimamæssige konsekvenser.

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

5.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

5.1.1. Gennemførelse af dele af aftalen Grøn skattereform for industri m.v.

Lovforslagets økonomiske konsekvenser for det offentlige er vurderet sammen med forslag til lov om afgift af CO₂-emissioner fra kvoteomfattede sektorer (emissionsafgiftsloven), der gennemfører dele af aftalen Grøn skattereform for industri m.v.

Forslagene skønnes samlet set at medføre et umiddelbart merprovenu på ca. 725 mio. kr. i 2025 stigende til ca. 2.050 mio. kr. i 2030, jf. tabel 1. Efter tilbageløb og adfærd skønnes merprovenuet at udgøre ca. 900 mio. kr. i 2030.

Adfærden skønnes at blive påvirket allerede fra 2023 som følge af, at aftalen Grøn skattereform for industri m.v. blev indgået i 2022. Den aftalte højere beskatning af CO₂-udledninger fra 2025 skønnes at reducere afgiftsbelagt energiforbrug allerede fra 2023 svarende til et mindreprovenu på ca. 25 mio. kr. i 2023 og 2024, jf. tabel 1.

Opgjort i varig virkning skønnes virkningen efter tilbageløb og adfærd med betydelig usikkerhed at udgøre ca. 375 mio. kr. Selv om afgifterne indekseres, er den varige virkning mindre end provenuet i 2030, da grundlaget skønnes at være faldende over tid.

Tabel 1. Provenumæssige konsekvenser af afgiftsmæssige ændringer af aftalen Grøn skattereform for industri m.v.

Mio. kr. (2022-niveau)	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	Varigt
Umiddelbar virkning	-	-	725	1.075	1.400	1.675	1.875	2.050	825
Virkning efter tilbageløb	-	-	525	800	1.025	1.250	1.400	1.525	600
Virkning efter tilbageløb og adfærd	-25	-25	425	600	750	850	875	900	375

Anm. : Beregningerne er opgjort på samme model og grundlag som anvendt i forbindelse med indgåelse af aftalen Grøn skattereform for industri m.v. Der er afrundet til hele 25 mio. kr.

I 2030 udgør merprovenuet ca. 0,9 mia. kr. efter tilbageløb og adfærd. Provenueeffekten dækker over to modsatrettede effekter. Der er et merprovenu på ca. 1,1 mia. kr. efter tilbageløb og adfærd i 2030 som følge af udvidelse af grundlaget og højere afgiftsniveau for CO₂-beskatningen. Afskaffelse af bundfradraget i CO₂-afgiften skønnes at medføre et merprovenu på ca. 50 mio. kr. Hertil kommer et mindreprovenu på ca. 0,2 mia. kr. efter adfærd som følge af omlægningen af afgifterne af rumvarme. Omlægningen af rumvarme er neutral for naturgas, men øger beskatningen for olie, kul og fossilt affald. For biogent affald reduceres beskatningen, hvilket samlet set medføre en lempelse for rumvarme m.v.

Opgørelsen af provenueffekt er opgjort med stor usikkerhed. Der er tale om markante afgiftsforhøjelser på en række

forskelligartede grundlag, hvor effekterne er uden for erfaringsområdet. Hertil kommer usikkerheden som følge af udvikling i priser på brændsler, kvotepriser, fremskrivninger af afgiftsgrundlaget m.v. Indretning af den aftalte omstillingsstøtte og tilskud til fangst og lagring af CO₂ (CCS) kan ligeledes påvirke afgiftsgrundlaget.

Lovforslagene forventes at reducere arbejdsudbuddet med ca. 200 fuldtidspersoner, mens det ikke skønnes at påvirke Gini-koefficienten, jf. tabel 2. Den samfundsøkonomiske virkning skønnes til ca. 700 mio. kr. Der skønnes en CO₂-reduktion på ca. 2,6 mio. ton CO₂, hvilket medfører en skønnet skyggepris på ca. 275 kr. pr. ton CO₂.

Tabel 2. Effekter af afgiftsmæssige ændringer af aftalen Grøn skattereform for industri m.v.

2030 (2022-niveau)	Umiddelbar virkning	Virkning efter tilbageløb og adfærd	Arbejdsudbud	Ændring i Ginikoefficient	Samfundsøkonomi	CO ₂ -reduktion	Skyggepris
	Mio. kr.	Mio. kr.	Fuldtidspersoner	Pct.-point	Mio. kr.	Mio. ton CO ₂	Kr. pr. ton CO ₂
Effekter ved lovforslaget	2.050	900	-200	0	-700	2,6	275

Anm. : Beregningerne er opgjort efter samme model og på samme grundlag som anvendt i forbindelse med indgåelse af aftalen Grøn skattereform for industri m.v. Den samfundsøkonomiske virkning er afrundet til nærmeste 100 mio. kr., mens provenueffekten er afrundet til nærmeste 25 mio. kr. Der er afrundet til hele 100 fuldtidspersoner. Endelig er der afrundet til 25 mio. ton CO₂ og kr. pr. ton CO₂. Ved opgørelse af fordelingsvirkninger er der antaget fuldt tilbageløb på den andel, der påhviler den offentlige sektor, hvilket bl.a. indebærer, at det offentlige forbrug ikke påvirker Gini-koefficienten. Skyggeprisen er opgjort i faktorpriser.

Med implementering af aftalen Grøn skattereform for industri m.v. målrettes energiafgifter m.v. i højere grad efter CO₂-beskatning fra og med 2025. Skatteudgifter på området vurderes dermed at udgøres af afvigelse fra CO₂-beskatningen inden for lovgivningen. Det indebærer, at skatteudgiften vedrørende afgiftsfritagelser og lempelser vedrørende færger, fly, jordbruget m.v. bortfalder. Ligeledes foreslås bundfradraget i CO₂-afgiftsloven afskaffet med dette lovforslag. Det reducerer skatteudgifterne med ca. 2,5 mia. kr. Ligeledes vurderes, at afgiftsfritagelse for biomasse bortfalder som skatteudgift, hvilket reducerer skatteudgifterne med ca. 5,6 mia. kr.

Med aftalen indføres en lempet emissionsafgift for kvoteo-

mfattede mineralogiske processer m.v., der omfattes af en afgiftssats på 125 kr. pr. ton CO₂e mod den generelle sats på 375 kr. pr. ton CO₂e. Den lempede sats vurderes at udgøre en ny skatteudgift på usikkert 0,6 mia. kr. frem mod de fuldt indfasede afgifter i 2030.

Lovforslagene skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for kommuner og regioner.

5.1.2. Ændring af overgangsbestemmelse for energiafgift på overskudsvarme for 2022-2023

Lovforslaget skønnes med betydelig usikkerhed at medføre, at der for hvert af årene 2022 og 2023 ikke skal ske betaling på omkring 45 mio. kr., som udgør et utilsigtet merprovenu

i forhold til det som blev lagt til grund i forbindelse med Klimaaftalen for energi og industri 2020 af 22. juni 2020 og Opfølgende aftale ifm. Klimaaf-tale for energi og industri mv. af 7. september 2021.

Der kan samtidig være nogle virksomheder, der vil opnå en økonomisk fordel af Skatterådets afgørelse, hvor der i 2022 og 2023 med betydelig usikkerhed skønnes at være tale om en lempelse på omkring 5 mio. kr. for hvert af de 2 år, i forhold til det som blev lagt til grund i forbindelse med Klimaaftalen for energi og industri 2020 af 22. juni 2020 og Opfølgende aftale ifm. Klimaaf-tale for energi og industri mv. af 7. september 2021. Lovforslaget ændrer ikke herpå, idet det sikrer, at virksomheder har mulighed for at vælge ikrafttrædelse den 1. januar 2022 af afgiftsreglerne, hvis det er mere favorabelt for dem i overgangsperioden 2022 og 2023.

Lovforslaget vedrører alene en overgangsordning for 2022 og 2023. Der er således ingen varige økonomiske konsekvenser af lovforslaget.

Lovforslagets skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for regioner og kommuner.

5.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes isoleret set at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på 5,9 mio. kr. i 2025, 5,0 mio. kr. årligt i 2026-2030 og 4,2 mio. kr. årligt i 2031 og 2032 til kontrol og vejledning.

Ophævelsen af de særlige satser for landbrug m.v. i energiafgiftslovene, så disse brancher fremover skal betale den almindelige energiafgift til procesformål og dermed bidrage til en mere ensartet CO₂-afgift, vurderes at være i overensstemmelse med princip 1 om mere enkle og klare regler.

Lovforslaget vurderes at være i overensstemmelse med principperne om digitaliseringsklar lovgivning.

For så vidt angår princip 1 for digitaliseringsklar lovgivning bemærkes det, at lovforslaget ikke ændrer på eksisterende krav om digital kommunikation, mulighederne for automatisk sagsbehandling, sammenhængen på tværs, tryk og sikker datahåndtering, anvendelse af offentlig infrastruktur samt forebyggelse af snyd og fejl for de områder, der er berørt af lovforslaget.

Lovforslaget vurderes ikke at have implementeringsmæssige konsekvenser for kommuner og regioner.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

6.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslagets økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v. er vurderet sammen med det samtidigt hermed fremsatte forslag til lov om afgift af CO₂-emissioner fra kvoteomfattede sektorer (emissionsafgiftsloven), hvor det foreslås

at gennemføre dele af aftalen Grøn skattereform for industri m.v.

Belastningen ved forslaget dækker over to modsatrettede effekter, hvor udvidelsen af grundlaget og det højere afgiftsniveau for CO₂-beskatningen øger belastningen, mens omlægningen af afgifterne af rumvarme i mindre grad skønnes at medføre en reduceret belastning.

Samlet set skønnes forslaget at medføre en øget belastning på erhverv på ca. 825 mio. kr. i 2025 stigende til ca. 2.250 mio. kr. i 2030. For husholdninger skønnes belastningen at blive reduceret med ca. 100 mio. kr. i 2025 stigende til ca. 175 mio. kr. i 2030.

Forslaget til ændring af overgangsbestemmelse for energiafgift på overskudsvarme for 2022-2023 skønnes med betydelig usikkerhed at medføre, at der ikke skal ske betaling af omkring 45 mio. kr. for hvert af de 2 år, som ellers ville skulle ske som følge af Skatterådets afgørelse.

6.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslagets administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v. er vurderet sammen med forslag til lov om afgift af CO₂e-emissioner fra kvoteomfattede sektorer (emissionsafgiftsloven), hvor det foreslås at gennemføre dele af aftalen Grøn skattereform for industri m.v.

Erhvervsstyrelsen har på baggrund af oplysninger fra Skatteministeriet (og med betydelig usikkerhed) opgjort de administrative konsekvenser for erhvervslivet ved implementeringen til ca. 30 mio. kr. i løbende omkostninger og ca. 2 mio. kr. i omstilling.

Der skal derfor foretages en AMVAB-måling for at kvantificere omkostningerne nærmere. Resultaterne af målingen vil fremgå af den samlede konsekvensvurdering af lovforslagets erhvervsøkonomiske konsekvenser i forbindelse med fremsættelsen af lovforslaget.

De administrative omkostninger består bl.a. i, at kvoteomfattede virksomheder med indenrigsflyvninger og indenrigsfærgefart, vil kunne få godtgørelse af CO₂-afgift, og at virksomheder med ikkekvoteomfattet procesformål vil kunne få godtgørelse af energiafgift for anvendelser og brændsler, hvoraf der betales CO₂-afgift. Denne angivelse vil også kunne medføre administrative omstillingsomkostninger.

Forslaget medfører også administrative lettelser for virksomheder. Lettelserne består bl.a. i, at virksomheder, herunder færger og fiskere, der omfattes af afgift, ikke vil skulle anmode om bevilling fra Skatteforvaltningen til at modtage brændstof afgiftsfrit. Og virksomheder, der omfattes af afgift, vil ikke skulle anmode om godtgørelse.

Forslaget til ændring af overgangsbestemmelse for energiafgift på overskudsvarme for 2022-2023 vurderes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Innovations- og iværksættertjekket for erhvervsrettet regulering vurderes ikke at være relevant for dette lovforslag.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

8. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslagets klimamæssige konsekvenser er vurderet sammen med det samtidigt fremsatte forslag til lov om afgift af CO₂e-emissioner fra kvoteomfattede sektorer (emissionsafgiftsloven), hvor det foreslås at gennemføre dele af aftalen Grøn skattereform for industri m.v.

Forslaget skønnes samlet set at medføre en reduceret CO₂-udledning på ca. 1,3 mio. ton CO₂ i 2025 stigende til ca. 2,6 mio. ton CO₂ i 2030. Effekten består af en CO₂-reduktion på ca. 2,5 mio. ton CO₂ som følge af udvidelse af grundlaget og højere afgiftsniveau for CO₂-beskatningen, samt en CO₂-reduktion på ca. 0,1 mio. ton CO₂ som følge af omlægningen af afgifterne af rumvarme. Efter indgåelse af aftalen er det foretaget to justeringer. En højere sats end forudsat for kvoteomfattet almindelige procesformål og gartnerier, som medfører en reduceret CO₂-udledning på ca. 0,02 mio. ton CO₂ i 2030. Hertil kommer en øget CO₂-udledning på ca. ca. 0,02 mio. ton CO₂ i 2030 som følge af en lavere sats for dele af indenrigssøfarten. Effekterne af disse to justeringer udligener dermed hinanden. Justeringen for dele af indenrigssøfarten skal ses i lyset af, at kvotesystemet udvides, hvilket skønnes at medføre en CO₂-reduktion på ca. 0,08 mio. ton CO₂ i 2030.

9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

10.1. CO₂-afgiftslovens udvidelse til søfart og luftfart

Det følger af forslaget, at søfart og luftfart omfattes af CO₂-afgiftsloven, med undtagelse af international søfart og udenrigsflyvninger, samt kvoteomfattet indenrigsflyvninger og indenrigsfærefart, der omfattes af emissionsafgiftsloven.

CO₂-afgiftsloven er en harmoniseret afgift i medfør af energibeskatningsdirektivet. Det følger heraf, at medlemsstaterne har mulighed for at pålægge afgift på energiprodukter, der leveres til anvendelse som motorbrændstof med henblik på sejlads eller til anvendelse som flybrændstof. Dog giver direktivet ikke mulighed for, at der pålægges energiafgift på denne type brændsler, hvis de anvendes til international transport og transport inden for EU. Derfor følger det også af lovforslagets § 2, nr. 5, 8, 9 og 11, at der forsat skal være mulighed for at opnå afgiftsfritagelse eller afgiftsgodt-

gørelse efter CO₂-afgiftsloven, hvis der er tale om energiprodukter, som anvendes til international søfart samt til udenrigsflyvninger. Hermed sikres det, at energibeskatningsdirektivets bestemmelse i artikel 14, stk. 2, efterleves.

Det følger herudover af forslaget, at kvoteomfattet søfart og luftfart undtages fra CO₂-afgift. Dette svarer til de undtagelser, som allerede gælder i dag for kvoteomfattet industri og kvoteomfattet elproduktion, som anses for at udgøre statsstøtte, og som er anmeldt til Europa-Kommissionen i medfør af den generelle gruppefritagelsesforordning (Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108, med senere ændringer). En undtagelse af kvoteomfattet søfart og luftfart fra CO₂-afgiftsloven vurderes på samme måde at kunne omfattes af artikel 44 i den generelle gruppefritagelsesforordning, da de pågældende energiprodukter fortsat pålægges afgift i medfør af de øvrige energiafgiftslove, hvorfor minimumssatserne fastsat i energibeskatningsdirektivet fortsat opretholdes. Det følger af energibeskatningsdirektivets artikel 19, at fritagelsen for CO₂-afgiften kræver, at Kommissionen stiller forslag herom for Rådet, som skal vedtage forslaget med enstemmighed.

10.2. Minimumsafgiftssatser for benzin, diesel og biobrændstoffer

Det følger af forslaget, at der i mineralolieafgiftslovens § 1 indføres en minimumssats for alle typer benzin, diesel, biobrændstoffer og blandinger heraf. Baggrunden herfor er at sikre, at minimumsafgiftssatserne i energibeskatningsdirektivet også overholdes fremadrettet, når en stor del af energiafgifterne omlægges til CO₂-afgift. I den forbindelse vil der ske en samlet afgiftslempelse for særligt biobrændstoffer, som ikke omfattes af CO₂-afgift, men som forsat er underlagt minimumsafgiftssatserne i energibeskatningsdirektivet.

Det er således udgangspunktet, at der betales de satser, som følger af mineralolieafgiftslovens § 1, som er fastsat ud fra energiprodukternes energiindhold. I det omfang der måtte være en afgiftssats, som efter omlægning af en del af energiafgifterne til CO₂-afgift og emissionsafgift ikke længere opfylder minimumsafgiftssatsen efter energibeskatningsdirektivet, vil det med den nye bestemmelse sikres, at der forsat betales en energiafgift, så minimumsafgiftssatserne i energibeskatningsdirektivet overholdes.

Forslaget vurderes ikke at udgøre statsstøtte, da der er tale om en supplerende generel afgiftssats, som gælder for alle typer energiprodukter, og som alene har til formål at sikre, at energibeskatningsdirektivets minimumssatser fortsat overholdes ved en omlægning af en del af energiafgifterne til CO₂-afgift.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 9. februar

2024 til den 8. marts 2024 (28 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Affald Plus, Akademikerne, Aluminium Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ARI (Affalds- og ressourceindustrien under DI), Biogas Danmark, Bio-brændselsforeningen, Blik- og Rørarbejderforbundet, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Flaskegenbrug, Brancheforeningen for Husstands-vindmøller, Brancheforeningen for Skov, Have og Park-Forretninger, Brintbranchen, Bryggeriforeningen, Business Danmark, CEPOS, Cevea, DAKOFA, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Frie Autocampere, Danmarks Jordbrugsforskning, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Skibskredit, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Affaldsforening, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Maskinhandlerforening, Dansk Metal, Dansk Methanolforening, Dansk Offshore, Dansk Retursystem A/S, Dansk Skovforening, Dansk Solcelleforening, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Energiforbrugere (DENFO), Danske Halmleverandører, Danske Rederier, DANVA, Dataetisk Råd, Datatilsynet, Det Økologiske Råd, DI, DI Transport, Digitaliseringsstyrelsen, Drivkraft Danmark, Eksportrådet, Emballageindustrien, Energi Danmark, Energinet.dk, Energistyrelsen, Energitilsynet, Erhvervsstyrelsen – Område for Bedre Regulering (OBR), FH – Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Finansforbundet, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen Danske

Revisorer, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frie Funktionærer, FSR – danske revisorer, GAFSAM, GRAKOM (erhvervs- og arbejdsgiverorganisation inden for grafisk kommunikation, medier og markedsføring), Greenpeace Danmark, Green Power Denmark, HK-Kommunal, HK-Privat, HOFOR, HORESTA, Investering Danmark, Justitia, Kapitalmarked Danmark, KL, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kraka, Kræftens Bekæmpelse, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Polio-, Trafik- og Ulykkesskadede, Landskatteretten, Lederne Søfart, Ledernes Hovedorganisation, Lokale Pengeinstitutter, Mellempfolkeligt Samvirke, Miljøstyrelsen, Mineralolie Brancheforeningen, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Nationalt Center for Miljø og Energi, Naturstyrelsen, Noah, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Nærbutikkernes Landsforening, Oxfam IBIS, Plastindustrien, Rejsearbejdere.dk, Rejsearrangører i Danmark, Restaurationsbranchen.dk, SEGES Innovation P/S, Serviceforbundet, Sikkerhedsstyrelsen, SKAD – Autoskade- og Køretøjsopbyggerbranchen i Danmark, Skatteankeforvaltningen, SMVdanmark, SRF Skattefaglig Forening, Søfartsstyrelsen, Vedvarende Energi, VELTEK, Vin og Spiritus Organisationen i Danmark, Vindmølleindustrien, VisitDenmark, WWF, Ældre Sagen, Økonomistyrelsen og Økologisk Landsforening.

Lovforslagets § 1, nr. 4, om tilpasning af opgørelsesregler for CO₂-afgift på affald har ikke været i høring. Der er tale om en tilpasning, der skal sikre, at CO₂-afgiftslovens opgørelsesregler bringes i overensstemmelse med EU's energibeskatningsdirektiv.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	<p>Lovforslagets økonomiske konsekvenser for det offentlige er vurderet sammen med forslag til lov om afgift af CO₂-emissioner fra kvoteomfattede sektorer (emissionsafgiftsloven), der gennemfører dele af aftalen Grøn skattereform for industri m.v.</p> <p>Lovforslagene skønnes samlet set at medføre et umiddelbart merprovenu på ca. 725 mio. kr. i 2025 stigende til ca. 2.050 mio. kr. i 2030. Efter tilbageløb og adfærd skønnes merprovenuet at udgøre ca. 900 mio. kr. i 2030. Varigt skønnes virkningen efter tilbageløb og adfærd usikkert at udgøre ca. 375 mio. kr.</p>	<p>Forslaget om ændring af overgangsbestemmelse for energiafgift på overskudsvarme for 2022 og 2023 skønnes med betydelig usikkerhed at medføre, at der for hvert af årene 2022 og 2023 ikke skal ske betaling på omkring 45 mio. kr., som udgør et utilsigtet merprovenu i forhold til det som blev lagt til grund i forbindelse med Klimaafspraken af 22. juni 2020 og Opfølgende aftale ifm. Klimaafspraken for energi og industri mv. af 7. september 2021. Forslaget vedrører alene en overgangsordning for 2022 og 2023. Der er således ingen varige økonomiske konsekvenser af lovforslaget.</p>
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Lovforslaget vurderes isoleret set at medføre administrative omkostninger for Skatte-

		forvaltningen på 5,9 mio. kr. i 2025, 5,0 mio. kr. årligt i 2026-2030 og 4,2 mio. kr. årligt i 2031 og 2032 til kontrol og vejledning.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen.	<p>Lovforslagets økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v. er vurderet sammen med forslag til lov om afgift af CO₂-emissioner fra kvoteomfattede sektorer (emissionsafgiftsloven), der gennemfører dele af aftalen Grøn skattereform for industri m.v.</p> <p>Belastningen ved forslaget dækker over to modsatrettede effekter, hvor udvidelsen af grundlaget og det højere afgiftsniveau for CO₂-beskatningen øger belastningen, mens omlægningen af afgifterne af rumvarme skønnes at medføre en reduceret belastning i mindre grad.</p> <p>Samlet set skønnes forslagene at medføre en øget belastning på erhverv på ca. 825 mio. kr. i 2025 stigende til ca. 2.250 mio. kr. i 2030. For husholdninger skønnes belastningen at blive reduceret med ca. 100 mio. kr. i 2025 stigende til ca. 175 mio. kr. i 2030.</p> <p>Forslaget til ændring af overgangsbestemmelse for energiafgift på overskudsvarme for 2022-2023 skønnes med betydelig usikkerhed at medføre, at der ikke skal ske betaling af omkring 45 mio. kr. for hvert af de 2 år, som ellers ville skulle ske som følge af Skatterådets afgørelse.</p>
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen.	<p>Lovforslagets administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v. er vurderet sammen med forslag til lov om afgift af CO₂-emissioner fra kvoteomfattede sektorer (emissionsafgiftsloven), der gennemfører dele af aftalen Grøn skattereform for industri m.v.</p> <p>Erhvervsstyrelsen har på baggrund af oplysninger fra Skatteministeriet (og med betydelig usikkerhed) opgjort de administrative konsekvenser for erhvervslivet ved implementeringen til ca. 30 mio. kr. i løbende omkostninger og ca. 2 mio. kr. i omstilling.</p> <p>Der skal derfor foretages en AMVAB-måling for at kvantificere omkostningerne nærmere.</p>
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Klimamæssige konsekvenser	Lovforslagets klimamæssige konsekvenser er vurderet sammen med forslag til lov om afgift af CO ₂ -emissioner fra kvoteomfattede sektorer (emissionsafgiftslo-	Ingen.

	ven), der gennemfører dele af aftalen Grøn skattereform for industri m.v. Forslaget skønnes samlet set at medføre en reduceret CO ₂ -udledning på ca. 1,3 mio. ton CO ₂ i 2025 stigende til ca. 2,6 mio. ton CO ₂ i 2030.	
Miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	<p>Det følger af forslaget, at søfart og luftfart omfattes af CO₂-afgiftsloven, men dog ikke for så vidt angår international søfart og udenrigsflyvninger, samt søfart og luftfart, der omfattes af emissionsafgiftsloven. En undtagelse af kvoteomfattet søfart og luftfart fra lov om CO₂-afgift vurderes på samme måde at kunne omfattes af artikel 44 i den generelle gruppefritagelsesforordning, da de pågældende energiprodukter fortsat pålægges afgift i medfør af de øvrige energiafgiftslove, hvorfor minimumssatserne fastsat i energibeskatningsdirektivet fortsat opretholdes. Det følger af energibeskatningsdirektivets art. 19, at fritagelsen for CO₂-afgiften kræver at Kommissionen stiller forslag herom for Rådet, som skal vedtage forslaget med enstemmighed.</p> <p>Det følger af forslaget, at der i mineralolieafgiftslovens § 1 indføres en minimumssats for alle typer benzin, diesel, biobrændstoffer og blandinger heraf. Baggrunden herfor er at sikre, at minimumsafgiftssatserne i energibeskatningsdirektivet også overholdes fremadrettet, når en stor del af energiafgifterne omlægges til CO₂-afgift.</p>	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikkeerhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det følger af CO₂-afgiftslovens § 1, at der svares CO₂-afgift af varer, der er afgiftspligtige efter mineralolieafgiftsloven, kulafgiftsloven og gasafgiftsloven, dog med en række undtagelser.

Omfattet af CO₂-afgift er varer, der er afgiftspligtige efter mineralolieafgiftsloven, bortset fra bioolier m.v. og metanol omfattet af den nævnte lovs § 1, stk. 1, nr. 19 og 20, hvis metanolen ikke er af syntetisk oprindelse.

Omfattet af CO₂-afgift er varer, der er afgiftspligtige efter kulafgiftsloven og gasafgiftsloven, bortset fra gas omfattet af gasafgiftslovens § 1, stk. 1, 2. pkt., der omfatter gas, der er fremstillet på basis af biomasse.

Varer, der er afgiftspligtige efter mineralolieafgiftsloven, kulafgiftsloven og gasafgiftsloven, er energiprodukter, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som brændsel til opvarmning eller som motorbrændstof.

Det følger af CO₂-afgiftslovens § 1, stk. 2, at der desuden svares afgift af biogas, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW. Denne afgift kaldes også metanafgiften.

Af CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 1 og 2, fremgår afgiftssatserne for afgiftspligtige energiprodukter, herunder for rene energiprodukter og blandinger af forskellige energiprodukter. Afgiftssatserne er fastlagt på grundlag af energiprodukternes CO₂-indhold og er balanceret omkring en afgiftssats på 170 kr. pr. ton CO₂ (2015-niveau) for varerne ved dagtemperatur (8° C). Afgiftssatserne i stk. 1 og 2 reguleres efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt. I 2023-niveau er afgiftssatserne derfor balanceret omkring 181,7 kr. pr. ton CO₂.

Efter CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 1, udgør afgiften således i 2015-niveau følgende:

- 1) Gas- og dieselolie, 45,1 øre pr. liter. For gas og dieselolie med 6,8 pct. biobrændstoffer dog 42,0 øre pr. liter.
- 2) Fuelolie, 53,9 øre pr. kg.
- 3) Fyringstjære, 48,5 øre pr. kg.
- 4) Petroleum, 45,1 øre pr. liter.

- 5) Stenkul, inkl. stenkulsbriketter, koks, cinders og koksgrus, 16,1 kr. pr. GJ eller 452,1 kr. pr. ton.
- 6) Jordoliekoks, 15,6 kr. pr. GJ eller 516,0 kr. pr. ton.
- 7) Brunkulsbriketter og brunkul, 16,1 kr. pr. GJ eller 306,8 kr. pr. ton.
- 8) Autogas i form af LPG, 27,4 øre pr. liter.
- 9) Anden flaskegas i form af LPG, 50,8 øre pr. kg.
- 10) Gas, bortset fra LPG, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie i form af raffinaderigas, 50,4 øre pr. kg.
- 11) Naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ) pr. normal m³ (Nm³), 38,4 øre pr. Nm³. Naturgas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ) pr. normal m³ (Nm³), der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg i tillæg til 1. pkt. 6,6 øre pr. Nm³.
- 12) Andre varer henhørende under position 2713, 2714 eller 2715 i EU's Kombinerede Nomenklatur
- a) med et vandindhold på mindst 27 pct., 13,6 kr. pr. GJ eller 388,8 kr. pr. ton,
- b) med et vandindhold på mindre end 27 pct., 13,6 kr. pr. GJ eller 511,2 kr. pr. ton.
- 13) Benzin, 40,8 øre pr. liter. For benzin med 4,8 pct. biobrændstoffer dog 38,8 øre pr. liter. For benzin med 9,8 pct. biobrændstoffer dog 36,8 øre pr. liter.
- 14) Ikke bionedbrydeligt affald anvendt som brændsel, 170 kr. pr. ton udledt CO₂.
- 15) Smøreolie og lign. under positionerne 27.10, dog undtaget 27.10.19.85 og offsetprocesolier, der er omfattet af 27.10.19.99, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's Kombinerede Nomenklatur, 45,1 øre pr. liter.
- 16) Biogas, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW, 1,2 kr./GJ.
- 17) Metanol af syntetisk oprindelse under position 2905 11 00 i EU's Kombinerede Nomenklatur, 11,9 kr./GJ eller 18,5 øre pr. liter.
- 18) Karburatorvæske, 29,7 øre pr. liter.
- 19) For varer efter § 1, stk. 1, hvor der ikke er fastsat en afgiftssats i nr. 1-18, gælder den sats, som gælder for et tilsvarende brændsel, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes til opvarmning, eller for en tilsvarende vare, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som motorbrændstof eller som tilsætnings- og fyldstof i motorbrændstof. For varer omfattet af 1. pkt., der anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker, gælder den afgiftssats, som gælder for tilsvarende fyringsolier.
- Af § 2, stk. 2, 1. pkt., fremgår afgiftssatsen for varer nævnt i § 2, stk. 1, nr. 1, 4 og 13, ved 15° C, da disse varer oftest sælges ved 15° C.
- Af § 2, stk. 2, 2. pkt., fremgår, at der for gas nævnt i § 2, stk. 1, nr. 11, foretages en forholdsmæssig regulering af afgiften ved en lavere eller højere brændværdi end 39,6 MJ pr. Nm³, som satsen i nr. 11 er angivet efter.
- Det foreslås, at CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 1 og 2, affattes således:
- »Afgiftssatsen udgør i 2015-niveau for følgende energiprodukter ved dagtemperatur:
- 1) Gas- og dieselolie: 188,9 øre pr. liter. For gas- og dieselolie med 6,8 pct. biobrændstoffer dog 176,0 øre pr. liter.
 - 2) Fuelolie: 225,6 øre pr. kg.
 - 3) Fyringstjære: 203,1 øre pr. kg.
 - 4) Petroleum: 188,9 øre pr. liter.
 - 5) Stenkul inkl. stenkulsbriketter, koks, cinders og koksgrus: 67,6 kr. pr. GJ eller 1.892,9 kr. pr. ton.
 - 6) Jordoliekoks: 65,5 kr. pr. GJ eller 2.160,4 kr. pr. ton.
 - 7) Brunkulsbriketter og brunkul: 67,6 kr. pr. GJ eller 1.284,4 kr. pr. ton.
 - 8) Autogas i form af LPG: 114,9 øre pr. liter.
 - 9) Anden flaskegas i form af LPG: 212,8 øre pr. kg.
 - 10) Gas, bortset fra LPG, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie i form af raffinaderigas: 210,9 øre pr. kg.
 - 11) Naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³: 160,6 øre pr. Nm³. Naturgas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg i tillæg til 1. pkt.: 27,5 øre pr. Nm³. For gas nævnt i 1. og 2. pkt. foretages der en forholdsmæssig regulering af afgiften ved en lavere eller højere brændværdi end 39,6 MJ pr. Nm³.
 - 12) For andre varer henhørende under position 2713, 2714 eller 2715 i EU's Kombinerede Nomenklatur
 - a) med et vandindhold på mindst 27 pct.: 56,9 kr. pr. GJ eller 1.627,3 kr. pr. ton, og
 - b) med et vandindhold på mindre end 27 pct.: 56,9 kr. pr. GJ eller 2.139,4 kr. pr. ton.
 - 13) For benzin: 170,6 øre pr. liter. For benzin med 4,8 pct.

biobrændstoffer dog 162,5 øre pr. liter. For benzin med 9,8 pct. biobrændstoffer dog 153,9 øre pr. liter.

14) For ikke bionedbrydeligt affald anvendt som brændsel: 711,6 kr. pr. ton udledt CO₂.

15) For smøreolie og lign. under positionerne 27.10, dog undtaget 27.10.19.85 og offsetprocesolier, der er omfattet af 27.10.19.99, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's Kombinerede Nomenklatur: 188,9 øre pr. liter.

16) For biogas, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW: 4,8 kr. pr. GJ.

17) For metanol af syntetisk oprindelse under position 2905 11 00 i EU's Kombinerede Nomenklatur: 49,8 kr. pr. GJ eller 78,5 øre pr. liter.

18) For karburatorvæske: 124,3 øre pr. liter.

19) For varer efter § 1, stk. 1, hvor der ikke er fastsat en afgiftssats i nr. 1-18, gælder den sats, som gælder for et tilsvarende brændsel, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes til opvarmning, eller for en tilsvarende vare, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som motorbrændstof eller som tilsætnings- og fyldstof i motorbrændstof. For varer omfattet af 1. pkt., der anvendes til elektricitets- og varmefremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker, gælder den afgiftssats, som gælder for tilsvarende fyringsolier.

Stk. 2. Afgiftssatsen udgør i 2015-niveau følgende ved 15° C:

- 1) For varer nævnt i stk. 1, nr. 1 og 4, 187,8 øre pr. liter, jf. dog nr. 2.
- 2) For varer nævnt i stk. 1, nr. 1, med 6,8 pct. biobrændstoffer 177,1 øre pr. liter.
- 3) For varer nævnt i stk. 1, nr. 13, 169,2 øre pr. liter, jf. dog nr. 4 og 5.
- 4) For varer nævnt i stk. 1, nr. 13, med 4,8 pct. biobrændstoffer 163,8 øre pr. liter.
- 5) For varer nævnt i stk. 1, nr. 13, med 9,8 pct. biobrændstoffer 155,2 øre pr. liter.«

Det foreslås i *nr. 1*, at afgiftssatsen i 2015-niveau for gas- og dieselolie udgør 188,9 øre pr. liter fra og med den 1. januar 2025, dog 176,0 øre pr. liter for gas- og dieselolie med 6,8 pct. biobrændstoffer.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for gas- og dieselolie forhøjes fra 45,1 øre pr. liter til 188,9 øre pr. liter (2023-priser) fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for gas- og dieselolie med 6,8 pct. biobrændstoffer forhøjes fra 42,0 øre pr. liter til 176,0 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Satsen foreslås angivet ved dagtemperatur (8° C). Afgifts-

satserne foreslås med denne ændring angivet ved 15° C i det foreslåede § 2, stk. 2, 1. pkt., i CO₂-afgiftsloven.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for gas- og dieselolie udgøre 226,1 øre pr. liter fra og med den 1. januar 2025, dog 210,7 øre pr. liter for gas- og dieselolie med 6,8 pct. biobrændstoffer.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Det foreslås i *nr. 2*, at afgiftssatsen i 2015-niveau for fuelolie udgør 225,6 øre pr. kg fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for fuelolie forhøjes fra 53,9 øre pr. kg til 225,6 øre pr. kg (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for fuelolie udgøre 270,0 øre pr. kg fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Det foreslås i *nr. 3*, at afgiftssatsen i 2015-niveau for fyringstjære udgør 203,1 øre pr. kg fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for fyringstjære forhøjes fra 48,5 øre pr. kg til 203,1 øre pr. kg (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for fyringstjære udgøre 243,1 øre pr. kg fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Det foreslås i *nr. 4*, at afgiftssatsen i 2015-niveau for petroleum udgør 188,9 øre pr. liter fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for petroleum forhøjes fra 45,1 øre pr. liter til 188,9 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for petroleum udgøre 226,1 øre pr. liter fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Det foreslås i *nr. 5*, at afgiftssatsen i 2015-niveau for stenkul inkl. stenkulsbriketter, koks, cinders og koksgrus udgør 67,6 kr. pr. GJ eller 1.892,9 kr. pr. ton fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for stenkul inkl. stenkulsbriketter, koks, cinders og koksgrus forhøjes fra 16,1 kr. pr. GJ eller 452,1 kr. pr. ton til 67,6 kr. pr. GJ eller 1.892,9 kr. pr. ton (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for stenkul inkl. stenkulsbriketter, koks, cinders og koksgrus udgøre 80,9 kr. pr. GJ eller 2.265,8 kr. pr. ton fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Det foreslås i *nr. 6*, at afgiftssatsen i 2015-niveau for jordolie-koks udgør 65,5 kr. pr. GJ eller 2.160,4 kr. pr. ton fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for jordolie-koks forhøjes 15,6 kr. pr. GJ eller 516,0 kr. pr. ton til 65,5 kr. pr. GJ eller 2.160,4 kr. pr. ton (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for jordolie-koks udgøre 78,4 kr. pr. GJ eller 2.586,0 kr. pr. ton fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Det foreslås i *nr. 7*, at afgiftssatsen i 2015-niveau for brunkulsbriketter og brunkul udgør 67,6 kr. pr. GJ eller 1.284,4 kr. pr. ton fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for brunkulsbriketter og brunkul forhøjes fra 16,1 kr. pr. GJ eller 306,8 kr. pr. ton til 67,6 kr. pr. GJ eller 1.284,4 kr. pr. ton (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for brunkulsbriketter og brunkul udgøre 80,9 kr. pr. GJ eller 1.537,4 kr. pr. ton fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Det foreslås i *nr. 8*, at afgiftssatsen i 2015-niveau for autogas i form af LPG udgør 114,9 øre pr. liter fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for autogas i form af LPG forhøjes fra 27,4 øre pr. liter til 114,9 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for autogas i form af LPG udgøre 137,5 øre pr. liter fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Det foreslås i *nr. 9*, at afgiftssatsen i 2015-niveau for anden flaskegas i form af LPG udgør 212,8 øre pr. kg fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for anden flaskegas i form af LPG forhøjes fra 50,8 øre pr. kg til 212,8 øre pr. kg (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for anden flaskegas i form af LPG udgøre 254,7 øre pr. kg fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Det foreslås i *nr. 10*, at afgiftssatsen i 2015-niveau for gas, bortset fra LPG, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie i form af raffinaderigas, udgør 210,9 øre pr. kg fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for gas, bortset fra LPG, forhøjes fra 50,4 øre pr. kg til 210,9 øre pr. kg (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for gas, bortset fra LPG, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie i form af raffinaderigas, udgøre 252,4 øre pr. kg fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Det foreslås i *nr. 11, 1. pkt.*, at afgiftssatsen i 2015-niveau for naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³ udgør 160,6 øre pr. Nm³ fra og med den 1. januar 2025. Det foreslås i *2. pkt.*, at afgiftssatsen i 2015-niveau for naturgas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg i tillæg til 1. pkt., udgør 27,5 øre pr. Nm³ fra og med den 1. januar 2025. Det foreslås i *3. pkt.*, at for gas nævnt i 1. og 2. pkt. foretages der en forholdsmæssig regulering af afgiften ved en lavere eller højere brændværdi end 39,6 MJ pr. Nm³.

Den foreslåede ændring i 1. pkt. vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³ forhøjes fra 38,4 øre pr. Nm³ til 160,6 øre pr. Nm³ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring i 2. pkt. vil medføre, at tillægssatsen for naturgas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg forhøjes 6,6

øre pr. Nm³ til 27,5 øre pr. Nm³ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³ udgøre 192,2 øre pr. Nm³ fra og med den 1. januar 2025. Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for naturgas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg i tillæg til 1. pkt., udgøre 32,9 øre pr. Nm³ fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatserne vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Det foreslåede 3. pkt. vil medføre, at ved beregning af afgiftssatsen for gas som nævnt i CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 11, 1. og 2. pkt., med en højere eller lavere brændværdi end 39,6 MJ pr. Nm³, skal der ske en forholdsmæssig regulering af det afgiftsniveau, der fremgår af § 2, stk. 1, nr. 11, 1. og 2. pkt.

Det foreslåede 3. pkt. er en videreførelse af det gældende § 2, stk. 2, 2. pkt.

Det foreslås i nr. 12, at afgiftssatsen i 2015-niveau for andre varer henhørende under position 2713, 2714 eller 2715 i EU's Kombinerede Nomenklatur a) med et vandindhold på mindst 27 pct., udgør 56,9 kr. pr. GJ eller 1.627,3 kr. pr. ton fra og med den 1. januar 2025, og b) med et vandindhold på mindre end 27 pct. udgør 56,9 kr. pr. GJ eller 2.139,4 kr. pr. ton fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for andre varer henhørende under position 2713, 2714 eller 2715 i EU's Kombinerede Nomenklatur med et vandindhold på mindst 27 pct. forhøjes fra 13,6 kr. pr. GJ eller 388,8 kr. pr. ton til 56,9 kr. pr. GJ eller 1.627,3 kr. pr. ton (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for andre varer henhørende under position 2713, 2714 eller 2715 i EU's Kombinerede Nomenklatur med et vandindhold på mindre end 27 pct. forhøjes fra 13,6 kr. pr. GJ eller 511,2 kr. pr. ton til 56,9 kr. pr. GJ eller 2.139,4 kr. pr. ton (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for andre varer henhørende under position 2713, 2714 eller 2715 i EU's Kombinerede Nomenklatur a) med et vandindhold på mindst 27 pct., udgøre 68,1 kr. pr. GJ eller 1.947,9 kr. pr. ton fra og med den 1. januar 2025, og b) med et vandindhold på mindre end 27 pct. udgøre 68,1 kr. pr. GJ eller 2.560,9 kr. pr. ton fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslo-

vens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Det foreslås i nr. 13, 1. pkt., at afgiftssatsen i 2015-niveau for benzin udgør 170,6 øre pr. liter fra og med den 1. januar 2025. Det foreslås i nr. 13, 2. pkt., at afgiftssatsen i 2015-niveau for benzin med 4,8 pct. biobrændstoffer udgør 162,5 øre pr. liter fra og med den 1. januar 2025. Det foreslås i nr. 13, 3. pkt., at afgiftssatsen i 2015-niveau for benzin med 9,8 pct. biobrændstoffer udgør 153,9 øre pr. liter fra og med den 1. januar 2025.

Det foreslåede 1. pkt. vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for benzin forhøjes fra 40,8 øre pr. liter til 170,6 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Det foreslåede 2. pkt. vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for benzin med 4,8 pct. biobrændstoffer forhøjes fra 38,8 øre pr. liter til 162,5 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Det foreslåede 3. pkt. vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for benzin med 9,8 pct. biobrændstoffer forhøjes fra 36,8 øre pr. liter til 153,9 øre pr. liter (2015-niveau) (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatserne i § 2, nr. 13, er angivet ved dagtemperatur (8° C). Når benzin har en temperatur på 8° C, kan disse satser anvendes til at beregne afgift af den konkrete vare. Har benzin i stedet en temperatur på 15° C, fremgår de relevante afgiftssatser af CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 2, der med dette ændringsforslag foreslås ændret til § 2, stk. 2, nr. 1-3.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for benzin udgøre 204,2 øre pr. liter fra og med den 1. januar 2025. Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for benzin med 4,8 pct. biobrændstoffer udgøre 194,5 øre pr. liter fra og med den 1. januar 2025. Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for benzin med 9,8 pct. biobrændstoffer udgøre 184,2 øre pr. liter fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Det foreslås i nr. 14, at afgiftssatsen i 2015-niveau for ikke bionedbrydeligt affald anvendt som brændsel udgør 711,6 kr. pr. ton udledt CO₂ fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for ikke bionedbrydeligt affald anvendt som brændsel forhøjes fra 170 kr. pr. ton CO₂ til 711,6 kr. pr. ton CO₂ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for ikke bionedbrydeligt affald anvendt som brændsel udgøre 851,8 kr. pr. ton udledt CO₂ fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslo-

vens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Det foreslås i *nr. 15*, at afgiftssatsen i 2015-niveau for smøreolie og lign. under positionerne 27.10, dog undtaget 27.10.19.85 og offsetprocesolier, der er omfattet af 27.10.19.99, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's Kombinerede Nomenklatur, udgør 188,9 øre pr. liter fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for smøreolie og lign. under positionerne 27.10, dog undtaget 27.10.19.85 og offsetprocesolier, der er omfattet af 27.10.19.99, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's Kombinerede Nomenklatur, forhøjes fra 45,1 øre pr. liter til 188,9 øre pr. liter (2015-niveau).

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for smøreolie og lign. under positionerne 27.10, dog undtaget 27.10.19.85 og offsetprocesolier, der er omfattet af 27.10.19.99, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's Kombinerede Nomenklatur, udgøre 226,1 øre pr. liter fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Det foreslås i *nr. 16*, at afgiftssatsen i 2015-niveau for biogas, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW, udgør 4,8 kr. pr. GJ fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for biogas, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW, forhøjes fra 1,2 kr. pr. GJ til 4,8 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2030.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for biogas, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW, udgøre 5,7 kr. pr. GJ fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Det foreslås i *nr. 17*, at afgiftssatsen i 2015-niveau for metanol af syntetisk oprindelse under position 2905 11 00 i EU's Kombinerede Nomenklatur udgør 49,8 kr. pr. GJ eller 78,5 øre pr. liter fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for metanol af syntetisk oprindelse under position 2905 11 00 i EU's Kombinerede Nomenklatur forhøjes fra 11,9 kr. pr. GJ eller 18,5 øre pr. liter til 49,8 kr. pr. GJ eller 78,5 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for metanol af syntetisk oprindelse under position 2905 11 00 i EU's Kombinerede

Nomenklatur udgøre 59,6 kr. pr. GJ eller 94,0 øre pr. liter fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Det foreslås i *nr. 18*, at afgiftssatsen i 2015-niveau for karburatorvæske udgør 124,3 øre pr. liter fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for karburatorvæske forhøjes fra 29,7 øre pr. liter til 124,3 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for karburatorvæske udgøre 148,8 øre pr. liter fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Det foreslås i *nr. 19, 1. pkt.*, at for varer efter § 1, stk. 1, hvor der ikke er fastsat en afgiftssats i nr. 1-18, gælder den afgiftssats, som gælder for et tilsvarende brændsel, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes til opvarmning, eller for en tilsvarende vare, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som motorbrændstof eller som tilsætnings- og fyldstof i motorbrændstof. Det foreslås i *nr. 19, 2. pkt.*, at for varer omfattet af 1. pkt., der anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker, gælder den afgiftssats, som gælder for tilsvarende fyringsolier.

Det vil medføre, at der for de energiprodukter, hvor der ikke findes en afgiftssats i CO₂-afgiftslovens § 2, skal betales afgift efter den sats, der gælder for det tilsvarende brændsel, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes til opvarmning, eller for en tilsvarende vare, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som motorbrændstof eller tilsætnings- eller fyldstof til motorbrændstof. Det vil også medføre, at for varer omfattet af 1. pkt., der anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker, gælder den sats, som gælder for tilsvarende fyringsolier. Bestemmelsens opbygning er tilsvarende den udfyldningsbestemmelse, der gælder for afgiftspligtige varer efter mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 2. Der vil således skulle betales CO₂-afgift af afgiftspligtige varer, der i dag ikke er fastsat en CO₂-afgiftssats for.

De afgiftspligtige varer, der omfattes af ændringen, er brændsler til opvarmning eller motorbrændstof, som er omfattet af udfyldningsbestemmelsen i mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 2, og som ikke i øvrigt er omfattet af CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 1-17, samt det foreslåede § 2, stk. 1, nr. 18. Det medfører, at afgiftspligtige varer, der er omfattet af udfyldningsbestemmelsen, vil blive behandlet på samme måde, uanset om der beregnes CO₂-afgift eller energiafgift.

Det vil medføre, at der kan opkræves CO₂-afgift af alle varer, der er afgiftspligtige efter CO₂-afgiftslovens § 1.

Afgiftssatsen oplistet i CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 1, er balanceret efter varens CO₂-udledning. Ved anvendelse af udfyldningsbestemmelsen vil beregningen af afgiftssatsen have tæt sammenhæng til varens faktiske CO₂-udledning, om end den ikke hver gang vil svare præcist til den faktiske CO₂-udledning.

Afgiftssatsen for andre afgiftspligtige varer end dem, der fremgår af § 2, stk. 1, nr. 1-18, vil dermed tilsvarende blive påvirket af de i øvrigt foreslåede satsændringer.

Den foreslåede bestemmelse er i øvrigt en videreførelse af CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 19.

Det foreslås at affatte § 2, stk. 2, således at afgiftssatsen for en række blandingsprodukter ved 15° C nedsættes fra og med den 1. januar 2025.

Det foreslås i § 2, stk. 2, nr. 1, at for varer nævnt i stk. 1, nr. 1, og nr. 4, udgør 187,8 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025, jf. dog nr. 2.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for varer nævnt i stk. 1, nr. 1, og nr. 4, forhøjes fra 44,8 øre pr. liter til 187,8 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Gas- og dieselolie er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1, og petrole-um er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 4.

Afgiftssatsen vil for varer nævnt i § 2, stk. 1, nr. 1, og nr. 4, udgøre 224,8 øre pr. liter (2025-niveau) fra og med den 1. januar 2025. Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Det foreslås i § 2, stk. 2, nr. 2, at for varer nævnt i stk. 1, nr. 1, med 6,8 pct. biobrændstoffer udgør 177,1 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for varer nævnt i stk. 1, nr. 1, med 6,8 pct. biobrændstoffer, forhøjes fra 418 øre pr. liter til 177,1 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Gas- og dieselolie med 6,8 pct. biobrændstoffer er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1.

Afgiftssatsen vil for varer nævnt i stk. 1, nr. 1, med 6,8 pct. biobrændstoffer udgøre 212,0 øre pr. liter (2025-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Det foreslås i § 2, stk. 2, nr. 3, at for varer nævnt i stk. 1, nr.

13, udgør 169,2 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025, jf. dog nr. 4 og 5.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for varer nævnt i stk. 1, nr. 13, forhøjes fra 40,4 øre pr. liter til 169,2 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Benzin er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 13.

Afgiftssatsen vil for varer nævnt i stk. 1, nr. 13, udgøre 202,5 øre pr. liter (2025-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Det foreslås i § 2, stk. 2, nr. 4, at for varer nævnt i stk. 1, nr. 13, med 4,8 pct. biobrændstoffer udgør 163,8 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for varer nævnt i stk. 1, nr. 13, med 4,8 pct. biobrændstoffer, forhøjes fra 38,5 øre pr. liter til 163,8 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Benzin med 4,8 pct. biobrændstoffer er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 13.

Afgiftssatsen vil for varer nævnt i stk. 1, nr. 13, med 4,8 pct. biobrændstoffer udgøre 196,1 øre pr. liter (2025-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Det foreslås i § 2, stk. 2, nr. 5, at for varer nævnt i stk. 1, nr. 13, med 9,8 pct. biobrændstoffer, udgør 155,2 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for varer nævnt i stk. 1, nr. 13, med 9,8 pct. biobrændstoffer forhøjes fra 36,5 øre pr. liter til 155,2 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Benzin med 9,8 pct. biobrændstoffer er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 13.

Afgiftssatsen vil for varer nævnt i stk. 1, nr. 13, med 9,8 pct. biobrændstoffer udgøre 185,8 øre pr. liter (2025-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Til nr. 2

Med § 4, nr. 2, i lov nr. 329 af 28. marts 2023 blev en

bestemmelse indsat i CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 2, som 3. pkt., om, at registrerede virksomheder som alternativ til stk. 1, nr. 19, kan vælge, at den afgiftspligtige vares CO₂-udledning beregnes eller analyseres på baggrund af akkrediterede målinger eller andre målinger af tilsvarende kvalitet, jf. stk. 9, og pålægges en afgiftssats på 170 kr. pr. ton CO₂ (2015-niveau). Efter § 13, stk. 3, i lov nr. 329 af 28. marts 2023 fastsætter skatteministeren tidspunktet for ikrafttrædelse af § 4, nr. 2 og 3. Bestemmelserne er ikke sat i kraft.

Med lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås det at ophæve CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 1 og 2, og i stedet indsættes § 2, stk. 1 og 2. Den bestemmelse, der blev vedtaget med § 4, nr. 2, i lov nr. 329 af 28. marts 2023, og som skal indsættes i § 2, stk. 2, som 3. pkt., kan derfor ikke ved ikrafttrædelse indsættes på den ved vedtagelsen forudsatte placering.

Det foreslås i § 2, at indsætte efter stk. 2 som nyt stykke, at registrerede virksomheder som alternativ til stk. 1, nr. 19, kan vælge, at den afgiftspligtige vares CO₂-udledning beregnes eller analyseres på baggrund af akkrediterede målinger eller andre målinger af tilsvarende kvalitet, jf. stk. 9, og pålægges en afgiftssats på 711,6 kr. pr. ton CO₂ (2015-niveau).

Det foreslåede vil medføre, at afgiftssatsen for afgiftspligtige varer omfattet af det foreslåede § 2, stk. 1, nr. 19, vil kunne opgøres på baggrund af beregning, f.eks. ved støkiometriske beregninger eller analyse af resultater fra akkrediterede målinger eller målinger af tilsvarende kvalitet til brug i røggasanalyser af varerne.

De konkrete krav til metoder til opgørelse af CO₂-udledning vil blive fastsat ved bekendtgørelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Dermed vil afgiftssatsen for afgiftspligtige varer omfattet af det foreslåede § 2, stk. 1, nr. 19, i CO₂-afgiftsloven enten kunne fastslås ved brug af udfyldningsbestemmelsen eller på baggrund af beregning eller analyse på baggrund af akkrediterede målinger eller målinger af tilsvarende kvalitet af den relevante vare.

De afgiftspligtige varer, der omfattes af ændringen, er brændsler til opvarmning eller motorbrændstof, som er omfattet af udfyldningsbestemmelsen i CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 19. Det medfører, at afgiftspligtige varer, der er omfattet af udfyldningsbestemmelsen, vil blive behandlet på samme måde, uanset om der beregnes CO₂-afgift eller energiafgift.

Det foreslås, at afgiften, når muligheden for at beregne eller analysere CO₂-udledningen fra produktet anvendes, skal balanceres ud fra 711,6 kr. pr. ton CO₂ (2015-niveau) og indekseres efter § 2, stk. 8. Satsen på 711,6 kr. pr. ton CO₂ (2015-niveau) svarer til den afgiftssats, som de øvrige afgiftspligtige produkter er balanceret omkring. Satsen for energiprodukter, der fastsættes efter CO₂-afgiftslovens § 2,

stk. 3, vil således pr. 1. januar 2025 være 851,8 kr. pr. ton CO₂.

Det foreslåede viderefører § 4, nr. 2, i lov nr. 329 af 28. marts 2023.

Til nr. 3

Med § 4, nr. 3, i lov nr. 329 af 28. marts 2023 blev der i CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 8, indsat en regel om, at skatteministeren fastsætter regler for opgørelse af CO₂-udledning, herunder krav til opgørelse af CO₂-udledning og kontrol af afgiften efter det foreslåede § 2, stk. 2, 3. pkt., i CO₂-afgiftsloven. Efter § 13, stk. 3, i lov nr. 329 af 28. marts 2023 fastsætter skatteministeren tidspunktet for ikrafttrædelse af § 4, nr. 2 og 3. Bestemmelserne er ikke sat i kraft.

Det foreslås, at der i § 2 som *stk. 9* indsættes en bestemmelse om, at skatteministeren fastsætter regler for opgørelsen af CO₂-udledning efter det foreslåede stk. 3, i CO₂-afgiftsloven, herunder krav til opgørelse af CO₂-udledning og kontrol af afgiften.

Når en virksomhed anvender denne opgørelsesmetode, gælder en afgiftssats på 711,6 kr. pr. ton CO₂ (2015-niveau), jf. det foreslåede § 2, stk. 3, i CO₂-afgiftsloven, som fremgår af lovforslagets § 1, nr. 2. Det er hensigten, at skatteministeren fastsætter nærmere regler om følgende forhold:

1) Godkendte metoder til opgørelse af CO₂-udledning.

2) Tidspunkt for indlevering af dokumentation for opgørelsesmetode skal indgives til Skatteforvaltningen, herunder om indsendelse kan ske elektronisk.

Skatteministeren vil bl.a. kunne fastsætte regler om hvilke opgørelsesmetoder, der kan godtages som opgørelse for afgiften. Det omfatter bl.a. opgørelse på baggrund af akkrediteret måling og måling af tilsvarende kvalitet til brug i støkiometriske beregninger eller i røggasanalyser. Skatteministeren vil desuden kunne fastsætte regler om krav til nøjagtigheden af analyserne.

Det foreslåede stk. 9 viderefører § 4, nr. 3, i lov nr. 329 af 28. marts 2023.

Til nr. 4

Energibeskatningsdirektivet er gennemført ved gasafgiftsloven, kulafgiftsloven, mineralolieafgiftsloven og CO₂-afgiftsloven. Efter direktivet skal der gælde en afgift ved anvendelse af energiprodukter og elektricitet, der er omfattet af direktivets anvendelsesområde.

Efter CO₂-afgiftslovens § 1 skal der svares afgift af afgiftspligtige varer. Afgiftssatsen er i § 2 fastsat for energiprodukter, hvor afgiftssatsen er balanceret efter en afgift på 170 kr. pr. ton udledt CO₂ (2015-niveau). Afgiften ligger på

anvendelsen af afgiftspligtige energiprodukter og er således ikke indrettet som en emissionsafgift.

Efter CO₂-afgiftslovens § 5 fastsættes, hvordan den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode skal opgøres. Efter stk. 2 gælder særlige regler for, hvordan virksomheder opgør den afgiftspligtige mængde CO₂, hvoraf der skal betales afgift efter § 2, stk. 1, nr. 14. Efter 1. pkt. opgør virksomheder med tilladelse til udledning af CO₂, jf. CO₂-kvoteloven, afgiften som energiindholdet i den indfyrede mængde ikke-bionedbrydeligt affald til fremstilling af varme ganget med affaldets faktiske emissionsfaktor. Det er i 2.-5. pkt. angivet, hvordan energiindholdet opgøres. Der er i 6. pkt. angivet en standardemissionsfaktor, som skal anvendes, hvis affaldets faktiske emissionsfaktor ikke opgøres i overensstemmelse med CO₂-kvoteloven.

Efter § 5, stk. 2, 7. pkt., skal virksomheder, der anvender ikke bionedbrydeligt affald som brændsel, som har tilladelse til udledning af CO₂, jf. CO₂-kvoteloven, og som foretager direkte opgørelse af tons udledt CO₂ i overensstemmelse med lov om CO₂-kvoter, uanset 1.-6. pkt. anvende denne direkte opgørelse som en opgørelse af den afgiftspligtige mængde CO₂ for ikke bionedbrydeligt affald, hvoraf der skal betales afgift efter § 2, stk. 1, nr. 14.

I den direkte opgørelse efter 7. pkt., foretages efter 8.-11. pkt. fradrag i den afgiftspligtige mængde svarende til andelen af udledningerne, som vedrører produktionen af elektricitet. Der kan efter 12.-14. pkt. tages yderligere fradrag i den afgiftspligtige mængde varme, som forbruges af virksomheden selv, og som opfylder betingelserne for tilbagebetaling i § 9 a, og for andre brændsler.

Det følger af 15. og 16. pkt., at ved beregning af afgift af ikke-bionedbrydeligt affald på grundlag af den afgiftspligtige mængde opgjørt efter 7.-13. pkt. fradrages afgift, som eller ikke er fradraget eller tilbagebetalt af andre brændsler end ikke-bionedbrydeligt affald, for hvilket der er udledt CO₂ i overensstemmelse med CO₂-kvoteloven samt regler om periodisering.

Efter 16. pkt., skal virksomheden, hvis der foreligger verificerede oplysninger til brug for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde i overensstemmelse med CO₂-kvotelovgivningen for en afgiftsperiode, anvende disse oplysninger ved opgørelsen af afgiften.

Bestemmelserne om at anvende opgørelse efter kvotereguleringen som grundlag for opgørelsen af den CO₂-afgiftspligtige mængde ikke-bionedbrydeligt affald blev indført med lov nr. 1353 af 21. december 2012. Indførelsen af denne opgørelsesmetode skyldtes, at det er særligt vanskeligt at opgøre den afgiftspligtige mængde i ikke-bionedbrydeligt affald. Muligheden for at anvende den såkaldte skorstensmålemetode efter kvotereguleringen medførte derfor bedre mulighed for præcis opgørelse af den afgiftspligtige mængde. Det er en forudsætning, at udledning, der er afgiftspligtig

efter CO₂-afgiftsloven, indgår i opgørelsen efter CO₂-kvotereguleringen. Med udbredelsen af CO₂-fangst er der dog en risiko for, at § 5, stk. 2, giver anledning til fortolknings tvivl i forhold til, om CO₂, der er fanget og lagret i overensstemmelse med CO₂-kvotereguleringen, indgår i opgørelsen i overensstemmelse med kvotereguleringen, og om denne CO₂ skal medregnes i opgørelsen af den afgiftspligtige mængde.

Efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87 af 13. oktober 2003 om et system for handel med kvoter i Unionen med senere ændringer gælder der i artikel 12, stk. 3a, en undtagelse til kvotereturneringspligten, for emissioner, der er verificeret som opsamlede og transporterede med henblik på permanent lagring til et anlæg, der er omfattet af en gyldig tilladelse i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid.

Det foreslås i § 5, stk. 2, som 17. pkt. at indsætte en bestemmelse om, at der ved opgørelse efter 7. pkt. ikke kan ske fradrag for CO₂, der er opsamlet og lagret i overensstemmelse med regler herom i CO₂-kvoteordningen.

Det vil medføre, at det klart fremgår af CO₂-afgiftslovens § 5, stk. 2, at CO₂-afgiften for virksomheder, der anvender ikkebionedbrydeligt affald som brændsel, som har tilladelse til udledning af CO₂, jf. CO₂-kvoteloven, og som foretager direkte opgørelse af tons udledt CO₂, jf. § 5, stk. 2, 7. pkt., regnes på baggrund af den anvendte mængde afgiftspligtige energiprodukter, selvom opgørelse kan ske på baggrund af måling af udledning. Foretages der CO₂-fangst af CO₂ fra et afgiftspligtigt energiprodukt, kan denne fangede CO₂ ikke fradrages i den afgiftspligtige mængde efter § 5, stk. 2.

Til nr. 5

Efter CO₂-afgiftslovens § 3 skal virksomheder, der skal registreres efter mineralolieafgiftsloven, kulafgiftsloven og gasafgiftsloven, samt virksomheder, som forbruger biogas, der anvendes til motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med indfyret effekt på over 1.000 kW, registreres hos Skatteforvaltningen for CO₂-afgift.

Efter mineralolieafgiftsloven, kulafgiftsloven og gasafgiftsloven er udgangspunktet, at der betales afgift ved energiproduktets overgang til forbrug. Der betales derfor som udgangspunkt også CO₂-afgift ved energiproduktets overgang til forbrug.

CO₂-afgiftslovens §§ 5 og 6 regulerer opgørelse af den CO₂-afgiftspligtige mængde og fradrag i den afgiftspligtige mængde. Efter CO₂-afgiftslovens § 6, stk. 1, nr. 3, fradrages ved opgørelsen af den afgiftspligtige mængde efter § 5 varer, der fritages for afgift efter § 7.

Det følger af § 8, nr. 3, at virksomheder, der ikke er registre-

ret efter § 3, i samme omfang som fastsat i mineralolieafgiftslovens § 10 og kulafgiftslovens § 7, stk. 4, af Skatteforvaltningen kan meddeles bevilling til afgiftsgodtgørelse for leverancer af afgiftspligtige varer, der fritages for afgift efter § 7.

Det fremgår af CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 1, nr. 1, at visse CO₂-afgiftspligtige brændsler, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, jf. § 8, til brug om bord på skibe i udenrigsfart, fiskerfartøjer med en bruttotonnage på 5 t og derover eller en bruttoregister-tonnage på 5 t og derover og jetfuel til brug i luftfartøjer, der anvendes erhvervsmæssigt, er fritaget for CO₂-afgift.

De afgiftspligtige brændsler, der er omfattet af afgiftsfritagelse efter § 7, stk. 1, nr. 1, er dem, der fremgår af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 8-10, 13, 15 og 18, og tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19. Det omfatter gas og dieselolie, herunder med iblandet biobrændstof på 6,8 pct., fuelolie, fyringstjære, petroleum, autogas i form af LPG, anden flaskegas i form af LPG, gas bortset fra LPG, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie i form af raffinaderigas, benzin, herunder med iblandet biobrændstoffer på 4,8 pct. eller 9,8 pct., smørelie og lign. under positionerne 27.10, dog undtaget 27.10.19.85 og offsetprocesolier, der er omfattet af 27.10.19.99, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's Kombinerede Nomenklatur, og karburatorvæske og varer omfattet af § 1, stk. 1, for hvilke der ikke er fastsat en sats i § 1, stk. 1, nr. 1-18.

Det følger således af § 7, stk. 1, nr. 1, at der ikke skal betales CO₂-afgift af disse afgiftspligtige brændsler, når de leveres fra en virksomhed registreret efter § 3 eller fra en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse efter § 8, til brug for en række oplistede formål.

Disse formål omfatter brug om bord på skibe i udenrigsfart, fiskerfartøjer med en bruttotonnage på 5 t og derover eller en bruttoregister-tonnage på 5 t og derover og jetfuel til brug i luftfartøjer, der anvendes erhvervsmæssigt.

Denne fritagelsesbestemmelse medfører i sammenhæng med godtgørelsesmuligheder i § 7, stk. 4, at der i dag alene skal svares afgift ved levering af motorbrændstof til brug for ikkeerhvervsmæssige privatflyvninger og fritidsfartøjer uden efterfølgende mulighed for godtgørelse af afgift.

Det foreslås at affatte § 7, stk. 1, nr. 1, således:

»afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 8-10, 13, 15 og 18, og tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, jf. § 8, til brug ombord på skibe i udenrigsfart, og jetfuel, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, jf. § 8, til brug i luftfartøjer, der anvendes i erhvervsmæssig udenrigsfart,«.

Ændringen medfører, at CO₂-afgiftsfritagelsen i § 7, stk. 1, nr. 1, skal begrænses til at omfatte leverancer af varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 8-10, 13, 15 og 18, og tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19, fra virksomheder registreret efter § 3 eller med bevilling efter § 8 til brug ombord i skibe i udenrigsfart, og leverancer af jetfuel, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, jf. § 8, til brug i luftfartøjer, der anvendes i erhvervsmæssig udenrigsfart.

Der vil dermed fremover skulle betales CO₂-afgift af brændstof anvendt i fiskerfartøjer med en bruttotonnage på 5 t og derover eller en bruttoregister-tonnage på 5 t.

Der vil også skulle betales CO₂-afgift af jetfuel, der anvendes erhvervsmæssigt, medmindre det anvendes i udenrigsfart.

Ophævelsen af afgiftsfritagelsen for fiskerfartøjer medfører, at registrerede virksomheder og virksomheder, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse efter § 8, kun vil kunne levere varer, der er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-12, 15 og 18, og tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19, afgiftsfrit til brug om bord på skibe i udenrigsfart.

Dermed vil registrerede virksomheder og virksomheder, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse efter § 8, ikke fremover skulle sikre dokumentation m.v. for, at de afgiftsfrie leverancer sker til fiskerfartøjer.

Tilsvarende vil fiskerfartøjer ikke skulle sikre kaptajnserklæringer og fritagelsesbevilling med dertilhørende krav om momsregistrering for udenlandske fiskerfartøjer med aktiviteter i dansk farvand.

Ændringen af afgiftsfritagelsen for jetfuel til brug for luftfartøjer, der anvendes erhvervsmæssigt medfører, at registrerede virksomheder og virksomheder, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse efter § 8, vil skulle sikre, at motorbrændstoffet, der leveres afgiftsfrit, er til brug for erhvervsmæssig udenrigsluftfart. Der vil desuden gælde et krav til dokumentation af, at brændstoffet er leveret til det konkrete fartøj.

Oplagshaveren vil skulle opfylde dokumentationskrav ved disse leverancer, som svarer til dem, der gælder ved udførsel af varer. Som dokumentation for, at brændstoffet er leveret til det konkrete fartøj, og at det skal anvendes til erhvervsmæssig udenrigsfart, vil registrerede virksomheder og virksomheder, der har bevilling efter § 8, skulle kunne fremlægge en erklæring fra luftfartøjets fører eller lign. om, at olien er modtaget om bord.

Erklæringen skal desuden indeholde oplysninger om 1) leverandørens navn og adresse, 2) fartøjets navn og hjemsted, 3) leveringssted og dato, 4) fartøjets udenlandske bestemmelsessted, 5) varens art og mængde og 6) fartøjets kvittering (kaptajn eller lignende).

Vedlagt erklæringen vil der desuden skulle være en kopi af den udstedte faktura eller følgeseddel vedrørende leveran-

cen. Der skal også kunne fremlægges dokumentation for salget i form af ordre, bankafregning eller lignende.

Registrerede virksomheder vil kunne anmode Skatteforvaltningen om tilladelse til at angive ved periodiske udførselsangivelser, der omhandler flere tankninger. I sådanne tilfælde skal oplagshaveren for den enkelte tankning kunne fremlægge en erklæring, jf. ovenfor, om, at olien er modtaget om bord.

Ændringen for så vidt angår fiskerfartøjer skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 7, hvor det foreslås, at muligheden for afgiftsgodtgørelse efter CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 4, nr. 1, ændres, så afgiften af brændstof anvendt til fiskerfartøjer, indenrigsfærger og skibe i færgedrift, der ikke er omfattet af § 7, stk. 1, nr. 1, fremover ikke kan tilbagebetales. Der vil dermed skulle betales CO₂-afgift af brændstoffer anvendt til fiskerfartøjer og indenrigsfærgedrift med skibe.

Ændringen for så vidt angår luftfartøjer skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 8, hvor det foreslås, at muligheden for afgiftsgodtgørelse efter CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 4, nr. 4, begrænses til brug i luftfartøjer, der anvendes til erhvervmæssig udenrigsluftfart. Der vil dermed skulle betales CO₂-afgift af brændstoffer anvendt til brug i luftfartøjer, der anvendes til erhvervmæssig indenrigsluftfart.

Det skal desuden ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 8 og 10, hvor det foreslås at indføre en mulighed for at fritage eller godtgøre afgift af brændstof anvendt til indenrigsfærgedrift med skibe og luftfart, når der er betalt afgift efter emissionsafgiftslovens § 8 af det samme forbrug.

Til nr. 6

Det følger af CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 1, nr. 3, at afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 5-7, 12 og 18, og tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraft-varme-værker, som har tilladelse til udledning af CO₂, jf. kvoteloven, og der afsætter elektricitet, eller til dampskibsfart og jernbanedrift efter bestemmelserne i kulafgiftslovens § 7, stk. 1 og 6, kan fritages for afgift.

De afgiftspligtige brændsler, der er omfattet af afgiftsfritagelse efter § 7, stk. 1, nr. 3, er dem, der fremgår af § 2, stk. 1, nr. 5-7 og 12. Det omfatter stenkul, inkl. stenkulsbriketter, koks, cinders og koksgrus, jordoliekok, brunkulsbriketter, brunkul og andre varer henhørende under position 2713, 2714 eller 2715 i EU's Kombinerede Nomenklatur, og karburatorvæske og varer omfattet af § 1, stk. 1, for hvilke der ikke er fastsat en sats i § 1, stk. 1, nr. 1-18.

Det foreslås i § 7, stk. 1, nr. 3, 2. pkt., at »anvendelse, og« ændres til »anvendelse,«.

Der er ved ændringen af 2. pkt. tale om en konsekvensændring af lovforslagets § 1, nr. 8.

Til nr. 7

Efter CO₂-afgiftslovens § 3 skal virksomheder, der skal registreres efter mineralolieafgiftsloven, kulafgiftsloven og gasafgiftsloven, samt virksomheder, som forbruger biogas, der anvendes til motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med indfyret effekt på over 1.000 kW, registreres hos Skatteforvaltningen for CO₂-afgift.

Efter mineralolieafgiftsloven, kulafgiftsloven og gasafgiftsloven er udgangspunktet, at der betales afgift ved energiproduktets overgang til forbrug. Der betales derfor som udgangspunkt også CO₂-afgift ved energiproduktets overgang til forbrug.

CO₂-afgiftslovens §§ 5 og 6 regulerer opgørelse af den CO₂-afgiftspligtige mængde og fradrag i den afgiftspligtige mængde. Efter CO₂-afgiftslovens § 6, stk. 1, nr. 3, fradrages i den afgiftspligtige mængde efter § 5 varer, der fritages for afgift efter CO₂-afgiftslovens § 7.

Det følger af § 8, stk. 1, nr. 3, at virksomheder, der ikke er registreret efter § 3, i samme omfang som fastsat i mineralolieafgiftslovens § 10 og § 7, stk. 4, i kulafgiftsloven af Skatteforvaltningen kan meddeles bevilling til afgiftsgodtgørelse for leverancer af afgiftspligtige varer, der fritages for afgift efter § 7.

Det fremgår af CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 1, nr. 1, at visse CO₂-afgiftspligtige brændsler, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, til brug om bord på skibe i udenrigsfart, fiskerfartøjer med en bruttotonnage på 5 t og derover eller en bruttoregister-tonnage på 5 t og derover og jefuel til brug i luftfartøjer, der anvendes erhvervmæssigt, er fritaget for CO₂-afgift.

De afgiftspligtige brændsler, der er omfattet af afgiftsfritagelse efter § 7, stk. 1, nr. 1, er dem, der fremgår af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 8-10, 13, 15 og 18, og tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19. Det omfatter gas og dieselolie, herunder med iblandet biobrændstof på 6,8 pct., fuelolie, fyringstjære, petroleum, autogas i form af LPG, anden flaskegas i form af LPG, gas bortset fra LPG, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie i form af raffinaderigas, benzin, herunder med iblandet biobrændstoffer på 4,8 pct. eller 9,8 pct., smørelie og lign. under positionerne 27.10, dog undtaget 27.10.19.85 og offsetprocesolier, der er omfattet af 27.10.19.99, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's Kombinerede Nomenklatur, og karburatorvæske og varer omfattet af § 1, stk. 1, for hvilke der ikke er fastsat en sats i § 1, stk. 1, nr. 1-18.

Det følger således af § 7, stk. 1, nr. 1, at der ikke skal betales CO₂-afgift af disse afgiftspligtige brændsler, når de leveres fra en virksomhed registreret efter § 3 eller fra en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse efter § 8, til brug for en række oplistede formål.

Disse formål omfatter brug om bord på skibe i udenrigsfart, fiskerfartøjer med en bruttotonnage på 5 t og derover eller en bruttoregister-tonnage på 5 t og derover og jetfuel til brug i luftfartstøjer, der anvendes erhvervs-mæssigt.

Med kvotedirektivet er der oprettelsen et kvotesystem på CO₂-emissioner fra udtømmende oplyste aktiviteter i direktivets bilag I. Direktivets bilag I omfatter bl.a. udledninger fra aktiviteter i stationære anlæg, luftfart og søfart.

Efter CO₂-afgiftsloven godtgøres i visse tilfælde afgiften for CO₂-udledning fra energiprodukter, der anvendes i kvoteomfattede aktiviteter.

CO₂-afgiftslovens § 9 a indeholder regler om fuld tilbagebetaling af afgift af varme og af afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-10, nr. 11, 1. pkt., og nr. 12, 15 og 17, der anvendes i momsregistrerede virksomheders produktionsenheder med en tilladelse til udledning af CO₂, efter CO₂-kvoteloven, til aktiviteter omfattet af §§ 8-10 i lov nr. 1095 af 28. november 2012 om CO₂-kvoter.

CO₂-afgiftslovens § 9 b indeholder regler om momsregistrerede virksomheders mulighed for tilbagebetaling af CO₂-afgiften af varme, der leveres fra en produktionsenhed med tilladelse til udledning af CO₂ efter kvoteloven til virksomheden, og som anvendes til procesformål, som er tilbagebetalingsberettigede efter mineralolieafgiftslovens § 11, gasafgiftslovens § 10 eller kulafgiftslovens § 8.

Der gælder dog ikke godtgørelse af afgift for CO₂-udledninger fra energiprodukter, der anvendes i kvoteomfattet produktion af rumvarme.

Det foreslås i § 7, stk. 1, at der efter nr. 3 indsættes som nye numre:

»4) afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 8-10, 13, 15 og 18, og tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, jf. § 8, til brug om bord på søfartøjer, for hvilke et rederi er registreret for afgift efter emissionsafgiftsloven for CO₂-udledninger fra det konkrete søfartøj,

5) jetfuel, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, jf. § 8, til brug i luftfartøjer til flyvninger, for hvilke luftfartsselskabet er registreret for afgift efter emissionsafgiftsloven for CO₂-udledninger fra anvendelse af det konkrete luftfartøj, og«.

Det medfører, at leverancer af varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 8-10, 13, 15 og 18, og tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19, fra rederier registreret efter § 3 eller med bevilling efter § 8 til brug ombord på skibe, for hvilke rederierne er registreret for afgift efter emissions-

afgiftsloven for CO₂-udledninger fra det konkrete søfartøj, fritages for CO₂-afgift.

Det medfører desuden, at leverancer af jetfuel til brug i luftfartøjer til flyvninger, for hvilke luftfartsselskaberne er registreret for afgift efter emissionsafgiftsloven for CO₂-udledninger fra anvendelse af det konkrete luftfartøj, kan fritages for CO₂-afgift.

Med den foreslåede nye emissionsafgiftslov indføres en afgift på CO₂-emissioner fra aktiviteter, der er omfattet af kvotedirektivet. Med denne lov vil CO₂-udledning fra kvoteomfattede aktiviteter dermed blive pålagt at betale emissionsafgift på 375 kr. fra og med den 1. januar 2025 (2022-priser).

Emissionsafgiften vil inden for kvoteomfattet søfart kun omfatte indenrigsfærgesfart. Øvrige kvoteomfattede sejlads og anden ikkekvoteomfattet sejlads, f.eks. fiskeri, foreslås ikke omfattet af emissionsafgiften. Rederier med emissionsafgiftspligtige udledninger fra indenrigsfærgesfart vil skulle lade sig registrere for denne afgift hos Skatteforvaltningen.

Brændstof anvendt til kvoteomfattet indenrigsfærgesfart, hvor rederier skal betale emissionsafgift af udledningerne, vil dermed efter det foreslåede blive fritaget for afgift.

Emissionsafgiften vil omfatte kvoteomfattede indenrigsflyvninger. Luftfartsselskaber med emissionsafgiftspligtige udledninger fra indenrigsflyvninger skal lade sig registrere for denne afgift hos Skatteforvaltningen.

Efter kvotereguleringen kan der være tilfælde, hvor der først sent på året er klarhed om, hvorvidt en flyoperatørs flyvninger er kvoteomfattede og dermed pligtige at svare emissionsafgift efter den foreslåede emissionsafgiftslov. Der kan ligeledes være andre tilfælde, hvor der først er blevet betalt CO₂-afgift ved anvendelse af brændstof til en aktivitet, som efterfølgende viser sig at være kvoteomfattet, og hvor udledninger derfra er afgiftspligtige efter emissionsafgiftsloven.

I sådanne tilfælde vil rederiet og luftfartsselskabet kunne lade sig registrere for emissionsafgift og efterfølgende anmode Skatteforvaltningen om godtgørelse af allerede betalt CO₂-afgift for udledninger, hvoraf rederiet og luftfartsselskabet er blevet bekendt med, at der skal betales emissionsafgift, efter de foreslåede § 7, stk. 4, nr. 3 og 4, jf. nærmere i lovforslagets § 1, nr. 10.

Til nr. 8

Efter mineralolieafgiftsloven, kulafgiftsloven og gasafgiftsloven er udgangspunktet, at der betales afgift ved energiproduktets overgang til forbrug. Der betales derfor som udgangspunkt også CO₂-afgift ved energiproduktets overgang til forbrug.

Efter CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 4, nr. 1, tilbagebetales afgift for visse afgiftspligtige varer, der anvendes af en

virksomhed til erhvervsmæssig sejlads med skibe og fiskerfartøjer, der ikke er omfattet af stk. 1, dog bortset fra lystfartøjer. Afgiften tilbagebetales også, hvis energiprodukterne anvendes på anden måde end som motorbrændstof eller brændstof til fremstilling af varme eller anvendes til fremstilling af elektricitet, som er afgiftspligtig efter elafgiftsloven.

De afgiftspligtige brændsler, der er omfattet af afgiftsgodtgørelse efter CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 4, nr. 1, er dem, der fremgår af § 2, stk. 1, nr. 1-12, 15 og 18, og tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19. Det omfatter gas og dieselolie, herunder med iblandet biobrændstof på 6,8 pct., fuelolie, fyringstjære, petroleum, stenkul, inkl. stenkulsbriketter, koks, cinders og koksgrus, jordoliekok, brun-kulsbriketter, brunkul, autogas i form af LPG, anden flaskegas i form af LPG, gas bortset fra LPG, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie i form af raffinaderigas, naturgas og bygas, og andre varer henhørende under position 2713, 2714 eller 2715 i EU's Kombinerede Nomenklatur, smørelie og lign. under positionerne 27.10, dog undtaget 27.10.19.85 og offsetprocesolier, der er omfattet af 27.10.19.99, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's Kombinerede Nomenklatur, og karburatorvæske og varer omfattet af § 1, stk. 1, for hvilke der ikke er fastsat en sats i § 1, stk. 1, nr. 1-18.

Efter § 7, stk. 4, nr. 1, 2. og 3. pkt., tilbagebetales afgiften dog ikke for elektricitet produceret på anlæg, som ikke er omfattet af kvoteloven. Andelen af afgiftspligtige varer, som er forbrugt til produktionen af elektricitet i kraft-varme-værker, der afsætter elektricitet, opgøres efter reglerne i mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 2, kulafgiftslovens § 7, stk. 1, eller gasafgiftslovens § 8, stk. 2.

Virksomheder, der anmoder om godtgørelse af afgift efter CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 4, nr. 1, skal som udgangspunkt være momsregistreret hos Skatteforvaltningen for at opnå godtgørelse. Det gælder også for udenlandske fiskerfartøjer, der fisker i dansk farvand. Virksomheder, der udøver moms-fri erhvervsmæssig sejlads med personer, kan dog få godtgjort CO₂-afgiften af motorbrændstoffer. Det gælder bl.a. trafikelskaber.

Brændstof, der anvendes om bord på søfartøjet, er omfattet af afgiftsfritagelsen og afgiftsgodtgørelserne. Det omfatter både motorbrændstof, der anvendes til sejlads, og brændstof, der anvendes i forbindelse med øvrige aktiviteter om bord på fartøjet, som knytter sig til fartøjets egentlige funktion og anvendelse som søfartøj.

Fritagelsen og godtgørelserne omfatter ikke brændstof, der anvendes til f.eks. arbejdsredskaber, der fungerer uafhængigt af skibets øvrige funktioner. I disse tilfælde skal det godtgørelsesberettigede forbrug opgøres særskilt fra brændstoffet, der anvendes til ikke-afgiftsfritagne formål.

Det er desuden en betingelse for afgiftsgodtgørelsen for fiskerfartøjerne, at der anvendes farvede olieprodukter, jf.

bekendtgørelse nr. 1126 af 25. august 2023 om farvning af gas- og dieselolier og petroleum.

Agiften tilbagebetales i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående moms for varerne.

Det foreslås at § 7, stk. 4, nr. 1, 1. pkt., affattes således:

»afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-12, 15 og 18, og tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19, der anvendes af en virksomhed til erhvervsmæssig sejlads med skibe, der ikke er omfattet af stk. 1, dog bortset fra lystfartøjer, indenrigsfærger og fiskerfartøjer, eller på anden måde end som motorbrændstof eller brændstof til fremstilling af varme eller anvendes til fremstilling af elektricitet, som er afgiftspligtig efter lov om afgift af elektricitet.«

Det foreslåede § 7, stk. 4, nr. 1, 1. pkt., vil for fiskerfartøjer og indenrigsfærger medføre, at godtgørelse af afgift af varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-12, 15 og 18, og tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19, fremover kun kan ske til erhvervsmæssig sejlads med skibe, dog ikke fiskerfartøjer, indenrigsfærger og lystfartøjer.

Det medfører, at der fremover skal betales CO₂-afgift af brændstoffer, der anvendes af fiskerfartøjer, der ikke er omfattet af § 7, stk. 1. Der vil således ikke kunne opnås godtgørelse af afgift for afgiftspligtige varer til disse anvendelser.

Fiskerfartøjer vil dermed fremover ikke skulle være i besiddelse af en godtgørelsesbevilling og herunder kravet om momsregistrering med henblik på at få godtgjort afgiften.

Agiften vil dog forsat kunne blive tilbagebetalt, hvis energiprodukterne anvendes på anden måde end som motorbrændstof eller brændstof til fremstilling af varme eller anvendes til fremstilling af elektricitet, som er afgiftspligtig efter elafgiftsloven.

Ændringen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 5, hvor det foreslås, at der skal betales CO₂-afgift af brændstof anvendt i fiskerfartøjer med en bruttotonnage på 5 t og derover eller en bruttoregister-tonnage på 5 t og derover.

Til nr. 9

Efter mineralolieafgiftsloven, kulafgiftsloven og gasafgiftsloven er udgangspunktet, at der betales afgift ved energiproduktets overgang til forbrug. Der betales derfor som udgangspunkt også CO₂-afgift ved energiproduktets overgang til forbrug.

CO₂-afgiftslovens §§ 5 og 6 regulerer opgørelse af den CO₂-afgiftspligtige mængde og fradrag i den afgiftspligtige mængde. Efter CO₂-afgiftslovens § 6, stk. 1, nr. 3, fradrages i den afgiftspligtige mængde efter § 5 varer, der fritages for afgift efter § 7.

Det fremgår af CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 4, nr. 2, at afgif-

ten af visse CO₂-afgiftspligtige brændsler tilbagebetales, når de anvendes til færgedrift.

De afgiftspligtige brændsler, der er omfattet af afgiftsfritagelse efter § 7, stk. 4, nr. 2, er dem, der fremgår af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 8-10, 13, 15 og 18, og tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19. Det omfatter gas og dieselolie, herunder med iblandet biobrændstof på 6,8 pct., fuelolie, fyringstjære, petroleum, autogas i form af LPG, anden flaskegas i form af LPG, gas bortset fra LPG, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie i form af raffinaderigas, benzin, herunder med iblandet biobrændstoffer på 4,8 pct. eller 9,8 pct., smøreolie og lign. under positionerne 27.10, dog undtaget 27.10.19.85 og offsetprocesolier, der er omfattet af 27.10.19.99, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's Kombinerede Nomenklatur, og karburatorvæske og varer omfattet af § 1, stk. 1, for hvilke der ikke er fastsat en sats i § 1, stk. 1, nr. 1-18.

Virksomheder, der anmoder om godtgørelse af afgift efter § 7, stk. 4, nr. 2, skal som udgangspunkt være momsregistreret hos Skatteforvaltningen for at opnå godtgørelse.

Det foreslås, at i § 7, *stk. 4, nr. 2*, ændres »færgedrift« til »udenrigsfærgefart«.

Det medfører, at der skal betales CO₂-afgift af brændstof anvendt til indenrigsfærgefart, mens afgiften af brændstof anvendt til udenrigsfærgefart fortsat kan tilbagebetales.

Formålet med ændringen fra færgedrift til udenrigsfærgefart er dels at tilpasse fritagelsen til kun at omfatte udenrigsfærgefart og dels at ensrette formuleringerne i CO₂-afgiftslovens bestemmelser om afgiftsfritagelser og afgiftsgodtgørelse for færgedrift eller færgefart, hvor sidstnævnte ændring således ikke er tilsigtet at have indholdsmæssig betydning.

I denne lov vil der være tale om udenrigsfærgefart, når søtransporten sker mellem to havne, hvoraf den ene ligger uden for Danmark. I tilfælde, hvor der er tale om flere anløbshavne, vil den først kommende anløbshavn være bestemmende for, om der er tale om indenrigsfart eller udenrigsfart.

Ved indenrigsfærgefart forstås desuden ikke færgefart, der starter eller slutter på Færøerne eller i Grønland.

Ændringen medfører, at udenrigsfærger fortsat vil være omfattet af gældende krav om godtgørelsesbevilling, dokumentation for forbrug af brændstof m.v.

Det skal ligeledes dokumenteres, at brændstoffet er anvendt til udenrigsfærgefart. Denne dokumentation skal ske ved kaptajnserklæring m.v., hvorved rederier med udenrigsfærgefart vil skulle kunne fremlægge en erklæring fra fartøjets fører eller lign. om, at olien er modtaget om bord. Erklæringen skal desuden indeholde oplysninger om 1) leverandørens navn og adresse, 2) fartøjets navn og hjemsted, 3) leveringssted og dato, 4) fartøjets udenlandske bestemmel-

sessted, 5) varens art og mængde og 6) fartøjets kvittering (kaptajn eller lignende).

Vedlagt erklæringen skal desuden være en kopi af den udstedte faktura eller følgeseddel vedrørende leverancen. Der skal også kunne fremlægges dokumentation for salget i form af ordre, bankafregning eller lignende.

Ændringen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 7 og 10, hvor det foreslås, at der skal kunne godtgørelse af afgift for brændstof anvendt i kvoteomfattet indenrigsfærgefart.

Til nr. 10

Efter CO₂-afgiftslovens § 3 skal virksomheder, der skal registreres efter mineralolieafgiftsloven, kulafgiftsloven og gasafgiftsloven samt virksomheder, som forbruger biogas, der anvendes til motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med indfyret effekt på over 1.000 kW, registreres hos Skatteforvaltningen for CO₂-afgift.

Efter mineralolieafgiftsloven, kulafgiftsloven og gasafgiftsloven er udgangspunktet, at der betales afgift ved energiproduktets overgang til forbrug. Der betales derfor som udgangspunkt også CO₂-afgift ved energiproduktets overgang til forbrug.

CO₂-afgiftslovens §§ 5 og 6 regulerer opgørelse af den CO₂-afgiftspligtige mængde og fradrag i den afgiftspligtige mængde. Efter CO₂-afgiftslovens § 6, stk. 1, nr. 3, fradrages i den afgiftspligtige mængde efter § 5 varer, der fritages for afgift efter § 7.

Det fremgår af CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 1, nr. 1, at visse CO₂-afgiftspligtige brændsler, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, til brug om bord på skibe i udenrigsfart, fiskerfartøjer med en bruttotonnage på 5 t og derover eller en bruttoregister-tonnage på 5 t og derover og jetfuel til brug i luftfartøjer, der anvendes erhvervsmæssigt, er fritaget for CO₂-afgift.

De afgiftspligtige brændsler, der er omfattet af afgiftsfritagelse efter § 7, stk. 1, nr. 1, er dem, der fremgår af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 8-10, 13, 15 og 18, og tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19. Det omfatter gas og dieselolie, herunder med iblandet biobrændstof på 6,8 pct., fuelolie, fyringstjære, petroleum, autogas i form af LPG, anden flaskegas i form af LPG, gas bortset fra LPG, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie i form af raffinaderigas, benzin, herunder med iblandet biobrændstoffer på 4,8 pct. eller 9,8 pct., smøreolie og lign. under positionerne 27.10, dog undtaget 27.10.19.85 og offsetprocesolier, der er omfattet af 27.10.19.99, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's Kombinerede Nomenklatur, og karburatorvæske og varer omfattet af § 1, stk. 1, for hvilke der ikke er fastsat en sats i § 1, stk. 1, nr. 1-18.

Det følger således af § 7, stk. 1, nr. 1, at der ikke skal betales CO₂-afgift af disse afgiftspligtige brændsler, når de leveres fra en virksomhed registreret efter § 3 eller fra en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse efter § 8, til brug for en række oplistede formål.

Disse formål omfatter brug om bord på skibe i udenrigsfart, fiskerfartøjer med en bruttotonnage på 5 t og derover eller en bruttoregister-tonnage på 5 t og derover og jetfuel til brug i luftfartstøjer, der anvendes erhvervsmæssigt.

Efter CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 4, nr. 1, tilbagebetales afgift for afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-12, 15 og 18, og tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19, der anvendes af en virksomhed til erhvervsmæssig sejlads med skibe og fiskerfartøjer, der ikke er omfattet af stk. 1, dog bortset fra lystfartøjer. Efter § 7, stk. 4, nr. 2, tilbagebetales afgiften af visse CO₂-afgiftspligtige brændsler, når de anvendes til færgedrift.

Brændstof, der anvendes om bord på fartøjet, er omfattet af afgiftsfritagelserne og -godtgørelserne. Det omfatter både motorbrændstof, der anvendes til sejlads, og brændstof, der anvendes i forbindelse med øvrige aktiviteter om bord på fartøjet, som knytter sig til fartøjets egentlige funktion og anvendelse som henholdsvis luftfartøj eller søfartøj.

Fritagelserne og godtgørelserne omfatter ikke brændstof, der anvendes til f.eks. arbejdsredskaber, der fungerer uafhængigt af fartøjets øvrige funktioner. I disse tilfælde skal det godtgørelsesberettigede forbrug opgøres særskilt fra brændstoffet, der anvendes til ikke-afgiftsfritagne formål.

Virksomheder, der anmoder om godtgørelse af afgift efter § 7, stk. 4, nr. 2, skal som udgangspunkt være momsregistreret hos Skatteforvaltningen for at opnå godtgørelse.

Efter CO₂-afgiftslovens § 8 kan virksomheder, der ikke er registreret efter § 3, i samme omfang som fastsat i mineralolieafgiftslovens § 10 og kulafgiftslovens § 7, stk. 4, af Skatteforvaltningen meddeles bevilling til afgiftsgodtgørelse for leverancer af visse afgiftspligtige varer. Det omfatter afgiftspligtige varer, der tilføres en virksomhed, der efter mineralolieafgiftsloven, kulafgiftsloven eller elafgiftsloven, er registreret for fremstilling, afsætning m.v. af samme varer, jf. nr. 1, der leveres til udlandet, jf. nr. 2, eller der fritages for afgift efter § 7, jf. nr. 3.

Det foreslås i § 7, stk. 4, efter nr. 2 at indsætte som nye numre:

»3) varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 8-10, 13, 15 og 18, og tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19, leveret til brug om bord på søfartøjer, og hvoraf der skal betales afgift efter emissionsafgiftslovens § 8,

4) jetfuel og andre afgiftspligtige varer, leveret til brug i luftfartøjer til flyvninger, og hvoraf der skal betales afgift efter emissionsafgiftslovens § 8,«.

Ved den foreslåede emissionsafgiftslov foreslås det at indføre en afgift på emissioner fra aktiviteter, der er omfattet af EU's kvotedirektiv. Med denne lov vil CO₂-udledning fra kvoteomfattede aktiviteter dermed blive pålagt at emissionsafgift på 375 kr., som indføres fra 2025 til 2030 (2022-priser). Efter denne lov vil der skulle betales en foreløbig afgift efter § 8 og en endelig afgift efter årets udløb efter § 9.

Det vil medføre, at der indføres en mulighed for godtgørelse af CO₂-afgift af varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 8-10, 13, 15 og 18, og tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19, leveret til brug ombord på søfartøjer, og hvoraf der skal betales en foreløbig afgift efter emissionsafgiftslovens § 8.

Det vil desuden medføre, at der indføres en mulighed for godtgørelse af CO₂-afgift af jetfuel og andre afgiftspligtige varer leveret til brug i luftfartøjer til flyvninger, og hvoraf der skal betales foreløbig emissionsafgift.

Virksomheder, der anmoder om godtgørelse efter § 7, stk. 4, nr. 3 og 4, vil som udgangspunkt skulle være momsregistrerede hos Skatteforvaltningen for at opnå godtgørelse. Dog kan virksomheder, der udøver momsfri erhvervsmæssig sejlads med personer, få godtgjort CO₂-afgiften af motorbrændstoffet. Det gælder f.eks. trafikelskaber.

Virksomheder, der anmoder om godtgørelsen, vil skulle anmode Skatteforvaltningen om en godtgørelsesbevilling.

Virksomhederne vil skulle kunne dokumentere, at godtgørelsesbetingelserne er opfyldt. Virksomheden, der skal svare afgift efter emissionsafgiftsloven, vil skulle kunne dokumentere afgiftspligten efter emissionsafgiftsloven ved fremvisning af registrering efter emissionsafgiftsloven. Virksomheden vil desuden for luftfart skulle kunne fremvise dokumentation for, at flyvningen vil blive anset for kvoteomfattet, og for søfart, at fartøjet, som brændstoffet leveres til brug for, er kvoteomfattet.

Brændstof, der anvendes om bord på fartøjet, vil være omfattet af afgiftsfritagelserne og -godtgørelserne. Det vil både omfatte motorbrændstof, der anvendes til sejlads, og brændstof, der anvendes i forbindelse med øvrige aktiviteter om bord på fartøjet, som knytter sig til fartøjets egentlige funktion og anvendelse som henholdsvis luftfartøj eller søfartøj.

Fritagelserne og godtgørelserne vil ikke omfatte brændstof, der anvendes til f.eks. arbejdsredskaber, der fungerer uafhængigt af fartøjets øvrige funktioner. I disse tilfælde vil det godtgørelsesberettigede forbrug opgøres særskilt fra brændstoffet, der anvendes til ikke-afgiftsfritagne formål. Denne fordeling svarer til det, der gælder efter de gældende regler om godtgørelse og fritagelse af afgift for brændstof anvendt om bord på et fartøj.

Ændringen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 7, hvor det foreslås, at der skal kunne ske fritagelse af afgift for brændstof anvendt i kvoteomfattet indenrigsfærge-

fart og indenrigsluftfart, hvoraf der skal betales emissionsafgift.

Til nr. 11

Efter mineralolieafgiftsloven, kulafgiftsloven og gasafgiftsloven er udgangspunktet, at der betales afgift ved energiproduktets overgang til forbrug. Der betales derfor som udgangspunkt også CO₂-afgift ved energiproduktets overgang til forbrug.

CO₂-afgiftslovens §§ 5 og 6 regulerer opgørelse af den CO₂-afgiftspligtige mængde og fradrag i den afgiftspligtige mængde. Efter CO₂-afgiftslovens § 6, stk. 1, nr. 3, fradrages i den afgiftspligtige mængde efter § 5 varer, der fritages for afgift efter § 7.

Det fremgår af CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 1, nr. 1, at visse CO₂-afgiftspligtige brændsler, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, til brug om bord på skibe i udenrigsfart, fiskerfartøjer med en bruttotonnage på 5 t og derover eller en bruttoregistertonnage på 5 t og derover og jetfuel til brug i luftfartøjer, der anvendes erhvervsmæssigt, er fritaget for CO₂-afgift.

Det følger således af § 7, stk. 1, nr. 1, at der ikke skal betales CO₂-afgift af disse afgiftspligtige brændsler, når de leveres fra en virksomhed registreret efter § 3 eller fra en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse efter § 8, til brug for en række oplistede formål.

Disse formål omfatter brug om bord på skibe i udenrigsfart, fiskerfartøjer med en bruttotonnage på 5 t og derover eller en bruttoregistertonnage på 5 t og derover og jetfuel til brug i luftfartøjer, der anvendes erhvervsmæssigt.

Efter CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 4, nr. 4, tilbagebetales afgift for andre afgiftspligtige varer end jetfuel, jf. § 7, stk. 1, nr. 1, hvis varerne anvendes til brug i luftfartøjer, der anvendes erhvervsmæssigt.

Det foreslås, i § 7, stk. 4, nr. 4, at ændre »erhvervsmæssigt« til »til erhvervsmæssig udenrigsluftfart«.

Det medfører, at der ikke vil kunne ske godtgørelse af CO₂-afgift af brændstof, ud over jetfuel, anvendt til erhvervsmæssig indenrigsluftfart, mens afgiften af brændstof anvendt til erhvervsmæssig udenrigsluftfart fortsat kan tilbagebetales.

Med lovforslagets § 1, nr. 7, foreslås det at begrænse afgiftsfritagelsen i § 7, stk. 1, nr. 1, for jetfuel til brug i luftfartøjer, der anvendes til erhvervsmæssig udenrigsfart.

De foreslåede ændringer vil medføre, at motorbrændstof, som anvendes til erhvervsmæssig indenrigsluftfart, skal leveres med afgift, og at afgiften ikke efterfølgende kan godtgøres.

Ændringen vil desuden medføre, at erhvervsmæssig udenrigsluftfart fortsat vil være omfattet af gældende krav om godtgørelsesbevilling og dokumentation for forbrug af brændstof m.v.

Det vil ligeledes skulle dokumenteres, at brændstoffet er anvendt til udenrigsluftfart. Denne dokumentation vil skulle ske ved kaptajnserklæring m.v., hvorved virksomheder med udenrigsluftfart vil skulle kunne fremlægge en erklæring fra fartøjets fører eller lign. om, at olien er modtaget om bord. Erklæringen skal desuden indeholde oplysninger om 1) leverandørens navn og adresse, 2) fartøjets navn og hjemsted, 3) leveringssted og dato, 4) fartøjets udenlandske bestemmelsessted, 5) varens art og mængde og 6) fartøjets kvittering (kaptajn eller lignende).

Vedlagt erklæringen vil desuden skulle være en kopi af den udstedte faktura eller følgeseddel vedrørende leverancen. Der vil også skulle kunne fremlægges dokumentation for salget i form af ordre, bankafregning eller lignende.

Til nr. 12

Efter CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 6 og 7, gælder på visse betingelser en ret til at få afgiftslempelse for brændsler og elektricitet, der er anvendt til at producere varme, som leveres til det kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkets kraft-varme-kapacitet vedrører (el-patronordningen). Efter CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 6, kan varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til de samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkernes kraft-varme-kapacitet vedrører, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 7 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 7 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1 til mineralolieafgiftsloven.

Efter CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 7, har en virksomhed kraft-varme-kapacitet, hvis 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraft-varme-enheden. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraft-varme-enheden skal udgøres af elektricitet.

Efter § 7, stk. 6, 2. pkt., tilbagebetales den del af afgiften, der overstiger 13,5 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau) eller 4,8 øre pr. kWh ab værk (2015-niveau).

Efter § 7, stk. 6, 3. pkt., nedsættes de 13,5 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) eller 4,8 øre pr. kWh ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt, hvis der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder.

Disse satsgrænser reguleres efter mineralolieafgiftslovens § 32 a. I 2023-niveau udgør de derfor 2,2 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk og 0,8 øre/kWh fjernvarme ab værk.

Det er desuden en betingelse for tilbagebetalingen, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter gasafgiftslovens § 8, stk. 4, kulafgiftslovens § 7, stk. 3, eller mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 4.

Efter CO₂-afgiftslovens § 7 b gælder på visse betingelser en ret til at få afgiftslempelse for brændsler og elektricitet, der er anvendt til at producere varme, som er anvendt til eget forbrug i virksomheden via interne varmesystemer.

Efter CO₂-afgiftslovens § 7 b, stk. 1, 1. pkt., kan varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i virksomheden via interne varmesystemer, jf. dog stk. 2, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af mineralolieafgiftslovens bilag 1.

Efter CO₂-afgiftslovens § 7 b, stk. 3, har en virksomhed kraft-varme-kapacitet, hvis 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraft-varme-enheden. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraft-varme-enheden skal udgøres af elektricitet.

Efter § 7 b, stk. 1, 2. pkt., tilbagebetales den del af afgiften, der overstiger 13,5 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau) eller 4,8 øre pr. kWh ab værk (2015-niveau).

Efter § 7 b, stk. 1, 3. pkt., nedsættes de 13,5 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) eller 4,8 øre pr. kWh ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt, hvis der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder.

Disse satsgrænser reguleres efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 7 b, stk. 1, 4. pkt. I 2023-niveau udgør de derfor 2,2 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk og 0,8 øre/kWh fjernvarme ab værk.

Det er desuden en betingelse for tilbagebetalingen, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter gasafgiftslovens § 8, stk. 4, kulafgiftslovens § 7, stk. 3, eller mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 4.

De gældende grænser for tilbagebetaling sammenholdt med de i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede forhøjede CO₂-afgiftssatser vil medføre, at varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få godtgjort en større andel af CO₂-afgiften.

Det foreslås i § 7, stk. 6, 2. og 3. pkt., og i § 7 b, stk. 1, 2. og 3. pkt., at ændre »13,5 kr.« til »56,3 kr.« og »4,8 øre« til »20,3 øre«.

Det medfører for § 7, stk. 6, 2. pkt., at der kan ske tilbagebe-

taling efter elpatronordningen, når afgiften overstiger 56,3 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau) eller 20,3 øre pr. kWh ab værk (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Det medfører for § 7, stk. 6, 3. pkt., at den forholdsmæssige nedsættelse af et tilbagebetalingsberettiget beløb efter § 7, stk. 6, 2. pkt., ved anvendelse af brændsler eller energikilder, som ikke er afgiftspligtige efter CO₂-afgiftsloven, vil skulle ske med udgangspunkt i 56,3 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) eller 20,3 øre pr. kWh ab værk (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Disse satsgrænser vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 6, 4. pkt.

Formålet med den foreslåede ændring er at forhøje satsen for, hvornår der kan ske tilbagebetaling af afgift for varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, og varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet. Ændringen skal ses i sammenhæng med den foreslåede forhøjelse af CO₂-afgiften i medfør af lovforslagets § 1, nr. 1. Som følge heraf er formålet med ændringen samtidig at nedsætte det beløb, som tilbagebetalingen nedsættes med, når der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter CO₂-afgiftsloven og andre brændsler eller energikilder.

Det vil for § 7 b, stk. 1, 2. og 3. pkt., medføre, at der kan ske tilbagebetaling efter elpatronordningen, når afgiften overstiger 56,3 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2023-priser) eller 20,3 øre pr. kWh ab værk (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025, og at der skal ske forholdsmæssig nedsættelse af tilbagebetalingen ved anvendelse af brændsler og energikilder, der ikke er CO₂-afgiftspligtige.

Satsgrænserne vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 7 b, stk. 1, 4. pkt.

Formålet med den foreslåede ændring er at forhøje satsen for, hvornår der kan ske tilbagebetaling af afgift for varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, som er anvendt til eget forbrug i virksomheden via interne varmesystemer. Ændringen skal ses i sammenhæng med den foreslåede forhøjelse af CO₂-afgiften i medfør af lovforslagets § 1, nr. 1. Som følge heraf er formålet med ændringen samtidig at nedsætte det beløb, som tilbagebetalingen nedsættes med, når der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter CO₂-afgiftsloven og andre brændsler eller energikilder.

Ændringerne skal også ses i sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 8, § 3, nr. 3, og § 4, nr. 3, hvor det foreslås at sænke satsgrænserne for tilbagebetaling efter elpatronordningen i mineralolieafgiftsloven, gasafgiftsloven og kulafgiftsloven.

Til nr. 13

Efter CO₂-afgiftslovens § 9 tilbagebetales afgiften efter denne lov ikke, jf. dog §§ 9 a-9 d.

Det foreslås i § 9, at »nærværende« ændres til »denne«.

Den foreslåede ændring vil medføre en ensretning af sprogbrug. Ændringen vil ikke have konsekvenser for reglerne om tilbagebetaling af afgift efter CO₂-afgiftslovens § 9.

Med lovforslagets § 1, nr. 19, foreslås det at ophæve § 9 c om bundfradrag for visse momsregistrerede virksomheders ikkekvotefattede aktiviteter.

Med lovforslagets § 1, nr. 20, foreslås det at indsætte § 9 e om tilbagebetaling af afgift anvendt til procesforbrug svarende til reglerne herom i mineralolieafgiftsloven, kulafgiftsloven og gasafgiftsloven.

Det foreslås i § 9, at »§§ 9 a-9 d« ændres til »§§ 9 a, 9 b, 9 d og 9 e«.

Ændringen er en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 19 og 20.

Til nr. 14

Efter CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 6 og 7, gælder på visse betingelser en ret til at få afgiftslempelse for brændsler og elektricitet, der er anvendt til at producere varme, som leveres til det kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkets kraft-varme-kapacitet vedrører (el-patronordningen).

Efter CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 6, kan varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til de samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkerens kraft-varme-kapacitet vedrører, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 7 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 7 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af mineralolieafgiftslovens bilag 1.

Efter CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 7, har en virksomhed kraft-varme-kapacitet, hvis 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraft-varme-enheden. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraft-varme-enheden skal udgøres af elektricitet.

Efter § 7, stk. 6, 2. pkt., tilbagebetales den del af afgiften, der overstiger 13,5 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau) eller 4,8 øre pr. kWh ab værk (2015-niveau).

Efter § 7, stk. 6, 3. pkt., nedsættes de 13,5 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) eller 4,8 øre pr. kWh ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt, hvis der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder.

Disse satsgrænser reguleres efter mineralolieafgiftslovens § 32 a. I 2023-niveau udgør de derfor 2,2 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk og 0,8 øre/kWh fjernvarme ab værk.

Det er desuden en betingelse for tilbagebetalingen, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter gasafgiftslovens § 8, stk. 4, kulafgiftslovens § 7, stk. 3, eller mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 4.

De gældende satser for tilbagebetaling sammenholdt med de i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede høje CO₂-afgiftssatser vil medføre, at varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få godtgjort en mindre andel af CO₂-afgiften.

Efter CO₂-afgiftslovens § 7 b gælder på visse betingelser en ret til at få afgiftslempelse for brændsler og elektricitet, der er anvendt til at producere varme, som er anvendt til eget forbrug i virksomheden via interne varmesystemer.

Efter CO₂-afgiftslovens § 7 b, stk. 1, 1. pkt., kan varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i virksomheden via interne varmesystemer, jf. dog stk. 2, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af mineralolieafgiftslovens bilag 1.

Efter CO₂-afgiftslovens § 7 b, stk. 3, har en virksomhed kraft-varme-kapacitet, hvis 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraft-varme-enheden. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraft-varme-enheden skal udgøres af elektricitet.

Efter § 7 b, stk. 1, 2. pkt., tilbagebetales den del af afgiften, der overstiger 13,5 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau) eller 4,8 øre pr. kWh ab værk (2015-niveau).

Efter § 7 b, stk. 1, 3. pkt., nedsættes de 13,5 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) eller 4,8 øre pr. kWh ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt, hvis der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder.

Disse satsgrænser reguleres efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 7 b, stk. 1, 4. pkt. I 2023-niveau udgør de derfor 2,2 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk og 0,8 øre/kWh fjernvarme ab værk.

Det er desuden en betingelse for tilbagebetalingen, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter gasafgiftslovens § 8, stk. 4, kulafgiftslovens § 7, stk. 3, eller mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 4.

De gældende satser for tilbagebetaling sammenholdt med de

i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede høje CO₂-afgiftssatser vil medføre, at varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få godtgjort en mindre andel af CO₂-afgiften.

Satserne i § 7, stk. 6 og 7, og § 7 b, stk. 1, foreslås ændret med lovforslagets § 1, nr. 9.

Efter CO₂-afgiftslovens § 9 tilbagebetales afgiften efter denne lov ikke, jf. dog §§ 9 a-9 d.

Efter § 9 a, stk. 1, ydes der fuld tilbagebetaling for afgift af varme og af afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-10, nr. 11, 1. pkt., og nr. 12, 15 og 17, der anvendes af momsregistrerede virksomheders produktionsenheder med en tilladelse til udledning af CO₂ efter kvoteloven fra aktiviteter omfattet af §§ 8-10 i lov nr. 1095 af 28. november 2012 om CO₂-kvoter, m.v., jf. dog stk. 2. På de samme betingelser ydes der fuld tilbagebetaling af afgift af varme fra ikke-bionedbrydeligt affald anvendt som brændsel, jf. § 2, stk. 1, nr. 14. Endvidere kan momsregistrerede virksomheder, som har en tæt driftsmæssig og fysisk sammenhæng inden for samme lokalitet med en produktionsenhed med tilladelse til udledning af CO₂, jf. 1. pkt., opnå fuld tilbagebetaling af afgift af varme, der leveres direkte fra produktionsenheden med tilladelse til udledning af CO₂ til den forbundne virksomhed, jf. dog stk. 2. Der ydes dog ikke tilbagebetaling for afgift af varme fra en produktionsenhed uden tilladelse til udledning af CO₂, jf. CO₂-kvoteloven.

Efter § 9 a, stk. 2, ydes der dog ikke tilbagebetaling af afgift af varme og afgiftspligtige varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, der leveres fra virksomheden, eller rumvarme eller varmt vand i virksomheden. Opgørelse af ikketilbagebetalingsberettiget afgift af energiforbrug sker efter reglerne i mineralolieafgiftslovens § 11, kulafgiftslovens § 8 og gasafgiftslovens § 10.

Der kan således ikke ske tilbagebetaling af afgift af CO₂-afgiftspligtige energiprodukter, som direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, der leveres fra virksomheden, eller rumvarme eller varmt vand i virksomheden, hvis varmen produceres på kvoteomfattede anlæg.

Efter § 9 a, stk. 3, er det fastlagt, hvornår afgift kan henregnes under stk. 1 om fuld godtgørelse af afgift.

Efter § 9 a, stk. 4, gælder krav til dokumentation for tilbagebetalingsbeløb efter stk. 1-3. Virksomheden skal således kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser herfor. Virksomheden skal desuden tilrettelægge sit regnskab på en sådan måde, at det kan danne grundlag for opgørelse af tilbagebetalingsbeløb. Gasafgiftslovens § 11, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Det foreslås, at § 9 a, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Der ydes delvis tilbagebetaling af afgift af varme

og afgiftspligtige varer som nævnt i stk. 1, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, der leveres fra virksomheden, eller rumvarme eller varmt vand i virksomheden. Opgørelse af afgift af energiforbrug nævnt i 1. pkt. sker efter reglerne i § 11 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 8 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 10 i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. Tilbagebetaling efter 1. pkt. opgjort efter 2. pkt. reduceres med satsen for det pågældende energiprodukt efter § 2 ganget med 675/750 i 2025, med 615/750 i 2026, 555/750 i 2027, 495/750 i 2028, 435/750 i 2029 og 375/750 fra og med 2030, jf. dog 4. pkt. For varme opgjort efter stk. 1 og 2, der opfylder kravene i § 7, stk. 6, og § 7 b, stk. 1, reduceres tilbagebetalingen opgjort efter 1. og 2. pkt. dog med satsen i § 7, stk. 6, 2. og 3. pkt., og § 7 b, stk. 1, 2. og 3. pkt., ganget med 675/750 i 2025, med 615/750 i 2026, 555/750 i 2027, 495/750 i 2028, 435/750 i 2029 og 375/750 fra og med 2030.«

Det foreslåede 1. pkt. vil medføre, at CO₂-afgift af afgiftspligtige energiprodukter, der nævnes i stk. 1, anvendt til produktion af varme, der leveres fra en kvoteomfattet virksomhed, eller rumvarme eller varmt vand i den kvoteomfattede virksomhed, kan godtgøres fuldt ud.

Det foreslåede 2. pkt. vil medføre, at opgørelse af afgift af energiforbrug nævnt i 1. pkt. sker efter reglerne i mineralolieafgiftslovens § 11, kulafgiftslovens § 8 og gasafgiftslovens § 10.

Dermed vil reglerne om opgørelse af varmen, for hvilken der vil gælde en lavere afgiftssats følge opgørelsesreglerne i energiafgiftslovene, som også skal anvendes ved opgørelse af det tilsvarende forbrug efter CO₂-afgiftslovens § 9 a, stk. 2. Der er dermed ikke tilsigtet en ændring af opgørelsesreglerne.

Det foreslåede 3. pkt. vil medføre, at tilbagebetalingen efter 1. pkt. og 2. pkt. skal reduceres med satsen efter § 2 ganget med 675/750 i 2025, med 615/750 i 2026, 555/750 i 2027, 495/750 i 2028, 435/750 i 2029 og 375/750 fra og med 2030, jf. dog 4. pkt.

Dermed vil afgiften for kvoteomfattet varme blive fuldt godtgjort efter det foreslåede 1. pkt., dog nedsat med satserne efter det foreslåede 3. pkt. Nedsættelsen af godtgørelsen beregnes ved at gange den relevante afgiftssats i § 2 med en andel, der er faldende hvert år. Fra 2030 er andelen 375/750. Da afgiftssatsen i § 2 foreslås indekseret, vil tilbagebetalingsandelen også følge indekseringen.

Det foreslåede 4. pkt. vil medføre, at for varme opgjort efter stk. 1 og 2, der opfylder kravene i § 7, stk. 6, og § 7 b, stk. 1, om elpatronordningen, reduceres tilbagebetalingen opgjort efter 1. og 2. pkt. dog med satsen i § 7, stk. 6, 2. og 3. pkt., og § 7 b, stk. 1, 2. og 3. pkt., ganget med 675/750 i 2025, med 615/750 i 2026, 555/750 i 2027, 495/750 i 2028, 435/750 i 2029 og 375/750 fra og med 2030.

Der vil dermed gælde en særskilt elpatronsats for kvoteomfattet varme, som følger det lavere afgiftsniveau for kvoteomfattet varme.

Den generelle CO₂-afgift svarer til 750 kr. pr. ton CO₂ i 2022-priser fra den 1. januar 2025 og frem. Den foreslåede godtgørelse medfører, at der for kvoteomfattet varmeproduktion skal svares en afgift på 675 kr. pr. ton CO₂ i 2025, 615 kr. pr. ton CO₂ i 2026, 555 kr. pr. ton CO₂ i 2027, 495 kr. pr. ton CO₂ i 2028, 435 kr. pr. ton CO₂ i 2029 og 375 kr. pr. ton CO₂ fra og med 2030 (2022-priser). Indeksering af den generelle CO₂-afgift vil dermed også påvirke niveauet af afgiftsgodtgørelsen i det foreslåede § 9 a, stk. 2, 1. pkt.

Ændringen skal ses i sammenhæng med den foreslåede forhøjelse af afgiftssatserne i lovforslagets § 1, nr. 1, hvorefter afgiftssatserne i CO₂-afgiftslovens § 2 foreslås forhøjet.

Til nr. 15

Efter CO₂-afgiftslovens § 9 tilbagebetales afgiften efter denne lov ikke, jf. dog §§ 9 a-9 d.

Efter § 9 a, stk. 1, ydes der fuld tilbagebetaling for afgift af varme og af afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-10, nr. 11, 1. pkt., og nr. 12, 15 og 17, der anvendes af momsregistrerede virksomheders produktionsenheder med en tilladelse til udledning af CO₂ efter kvoteloven fra aktiviteter omfattet af §§ 8-10 i lov nr. 1095 af 28. november 2012 om CO₂-kvoter, m.v.

Efter § 9 a, stk. 2, ydes der dog ikke tilbagebetaling af afgift af varme og afgiftspligtige varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, der leveres fra virksomheden, eller rumvarme eller varmt vand i virksomheden. Opgørelse af ikketilbagebetalingsberettiget afgift af energiforbrug sker efter reglerne i mineralolieafgiftslovens § 11, kulafgiftslovens § 8 og gasafgiftslovens § 10.

Med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås det, at der skal ske delvis godtgørelse af CO₂-afgiften efter § 9 a, stk. 2.

Efter § 9 a, stk. 5, kan skatteministeren fastsætte nærmere regler for opgørelse og indberetning af det tilbagebetalingsberettigede energiforbrug efter stk. 1.

Det foreslås i § 9 a, stk. 5, efter ”stk. 1” at indsætte ”og stk. 2”.

Det medfører, at skatteministeren vil kunne fastsætte nærmere regler for opgørelse og indberetning af det tilbagebetalingsberettigede energiforbrug efter stk. 1 og 2.

Det foreslåede er en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 14.

Til nr. 16-18

Efter CO₂-afgiftslovens § 9 b, stk. 1, kan momsregistrere-

de virksomheder få tilbagebetalt CO₂-afgift af varme, der leveres fra en produktionsenhed med tilladelse til udledning af CO₂ efter CO₂-kvoteloven til virksomheden, og som anvendes til procesformål, som er tilbagebetalingsberettigede efter mineralolieafgiftslovens § 11, gasafgiftslovens § 10 og kulafgiftslovens § 8.

Efter § 9 b, stk. 3, kan der dog ikke opnås bundfradrag efter § 9 c for varme omfattet af § 9 b, stk. 1.

Efter § 9 c gælder således et bundfradrag for virksomheder, der ved indførelsen af bestemmelsen ikke havde kvoteomfattede aktiviteter. Med lovforslagets § 1, nr. 19, foreslås § 9 c ophævet.

Det foreslås at ophæve § 9 b, stk. 3.

Ophævelsen er en konsekvensrettelse af lovforslagets § 1, nr. 19.

Det foreslås at i § 9 b, stk. 4, der bliver stk. 3, ændres »stk. 1-3« til »stk. 1 og 2«.

Ændringen er en konsekvensændring af lovforslagets § 1, nr. 16 og 19.

Det foreslås at i § 9 b, stk. 6, 1. pkt., der bliver stk. 5, 1. pkt., ændres »stk. 5« til »stk. 4«.

Ændringen er en konsekvensændring af lovforslagets § 1, nr. 19.

Til nr. 19

Efter CO₂-afgiftslovens § 9 c kan visse virksomheder uden kvoteomfattede aktiviteter anvende et bundfradrag i CO₂-afgiftsloven for brændsler anvendt til proces.

Efter CO₂-afgiftslovens § 9 c, stk. 1, kan momsregistrerede ikkekvoteomfattede virksomheder, som anvender afgiftspligtige brændsler til formål, der er omfattet af CO₂-afgiftslovens bilag 1 (proceslisten), i visse tilfælde få et bundfradrag i virksomhedens CO₂-afgift. Bundfradraget kan også anvendes i CO₂-afgiften af brændselsforbrug medgået til produktion af kulde til procesformål. Bundfradraget kan anvendes på den del af CO₂-afgiften, der skal betales af forbrug af brændsler, som anvendes til procesformål og som er godtgørelsesberettigede efter gasafgiftsloven, kulafgiftsloven eller mineralolieafgiftsloven.

Bundfradraget gælder ikke for brændsler, der er anvendt til fremstilling af fjernvarme og bestemt til procesformål omfattet af proceslisten.

Bundfradraget er baseret på den konkrete virksomheds historiske energiforbrug til tunge processer i proceslisten og afgiftsbetaling i en basisperiode, som enten er perioden 2003-2007 eller året 2008. Bundfradraget er således et fast beløb, der fratrækkes CO₂-afgiften af energiforbrug til pro-

cesformål. Bundfradraget indekseres årligt. Bundfradraget kan ikke ændres ved f.eks. produktionsudvidelser.

Bundfradraget er knyttet til den enkelte virksomhed, men det kan i visse situationer overdrages.

Det foreslås at ophæve § 9 c.

Det vil medføre, at virksomheder, der har ret til at anvende bundfradraget, fremover skal betale fuld CO₂-afgift, også af brændsler anvendt til proces.

Til nr. 20

Efter CO₂-afgiftsloven betales der som udgangspunkt samme afgiftssats, uanset om de afgiftspligtige varer anvendes til rumvarme m.v. eller procesformål.

Der gælder dog afgiftsgodtgørelser efter §§ 9 a-9 d.

Efter gasafgiftslovens § 10, mineralolieafgiftslovens § 11 og kulafgiftslovens § 8 differentieres afgiften dog mellem varer anvendt til rumvarme m.v. og til procesformål.

Det fremgår af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 1, at momsregistrerede virksomheder kan få tilbagebetalt mineralolieafgift af virksomhedens mængde af forbrugt afgiftspligtige varer. Det fremgår af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 2 og 3, at momsregistrerede virksomheder kan få tilbagebetalt afgiften af afgiftspligtige varer, der er medgået til fremstilling af varme, der er forbrugt i virksomheden, og som er leveret særskilt til virksomheden fra et fjernvarmeværk eller anden momsregistreret varmeproducent, og af afgiftspligtige varer, der er medgået til fremstilling af kulde, der er forbrugt i virksomheden og leveret til virksomheden fra en momsregistreret kuldeproducent.

Det følger af mineralolieafgiftslovens § 10, stk. 2, at tilbagebetalingen sker i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående moms for olieprodukter og varme dog med en række undtagelser. Efter mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 3, kan der ligeledes ske tilbagebetaling af afgift, som udelukkende anvendes som motorbrændstof til momsregistreret virksomhed til en udtømmende række formål, herunder jordbrug, husdyrbrug og gartneri.

Efter mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 4, ydes der ikke tilbagebetaling for afgiften af varme og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, som leveres fra virksomheden, rumvarme eller varmt vand, jf. dog § 11, stk. 5. Der ydes dog tilbagebetaling for afgiften af varme og varer, der forbruges i lukkede anlæg til fremstilling eller forarbejdning af varer, og som indirekte bidrager til rumopvarmning, hvis højst 10 pct. af den energi, der er forbrugt i anlægget, bidrager til rumopvarmning. Desuden ydes der ikke tilbagebetaling af afgiften af varme og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, som leveres fra virksomheden. Tilbagebetaling kan heller ikke finde sted for varme og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, eller af kulde leveret til virksomheden

til køling af rum, hvor kølingen sker af komfortmæssige hensyn.

Efter mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 5, ydes der dog tilbagebetaling for afgiften af varme og varer for procesformål, som er udtømmende oplyst heri.

Der ydes efter § 11, stk. 5, nr. 1, tilbagebetaling af afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen vaskes, renses eller rengøres i eller med særlige anlæg eller udsættes for temperaturstigninger i forhold til det omgivende rum på mindst 10° C såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige anlæg, uanset at disse forarbejdninger også bidrager til opvarmning af lokaler m.v., jf. dog stk. 9.

Der ydes efter § 11, stk. 5, nr. 2, tilbagebetaling af afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen udsættes for temperaturændringer såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige rum med en driftstemperatur på mindst 45° C eller i malekabiner og lokaler specielt indrettet til lagring af oste eller spegepølser, når lagringen er en integreret del af henholdsvis ostningsprocessen og spegepølseproduktionen, og lokaler specielt indrettet til tørring af træ (trætørrestuer), samt lignende særligt indrettede rum, hvor opvarmningen udelukkende er et led i en forarbejdning, der ændrer varens karakter, og hvor der under forarbejdningen kun lejlighedsvis opholder sig personer i lokalet. Afgiften tilbagebetales, uanset at opvarmningen af det særlige rum også bidrager til opvarmning af andre lokaler m.v., jf. dog stk. 9.

Der ydes efter § 11, stk. 5, nr. 3, tilbagebetaling af afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4 i de anvendelser, som er nævnt i CO₂-afgiftslovens bilag 1, samt anvendt til rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, varmt vand til rengøring eller sterilisering af tanke og lukkede produktionsanlæg, hvor rengøringsvæskerne cirkuleres med pumper med en kapacitet på mindst 1 kW, slagteriernes forbrug af varmt vand til rengøring eller sterilisering af produktionsudstyr og produktionslokaler i de lokaler, hvor selve slagtingen og grovparteringen finder sted, for fjerkræ dog kun varme forbrugt inden partering, samt forbruget af varmt vand i tilstødende produktionslokaler, såfremt der er fælles varmtvandsnet og der ikke fremstilles udskæringer beregnet til detailsalg, jf. dog stk. 9. Omfattet af tilbagebetalingen for varme og varer anvendt i staldbygninger er også kontorlokaler og andre lokaler i staldbygninger, som indgår i driften, eller hvorfra driften styres og planlægges, hvis forsyningen med varme og varer sker fra samme net som forsyningen til staldbygningen. Det er dog en forudsætning for tilbagebetalingen, at selve staldområdet er opvarmet. Værksteder, beboelsesrum og lign. er ikke omfattet af tilbagebetalingen. Ved

grovpartering forstås for svin og lam m.v. partering i halve kroppe, for kvæg m.v. partering til og med fjerdingen.

Der ydes efter § 11, stk. 5, nr. 4, tilbagebetaling af en forholdsmæssig del af afgiften af varer, kulde og varme, der forbruges i anlæg, hvor der fremstilles såvel varme som kulde og varmt vand, der fremstillet på et selvstændigt anlæg ville være tilbagebetalingsberettiget, som ikke tilbagebetalingsberettiget varmeløse, rumvarme og varmt vand, når en sådan forholdsmæssig fordeling kan opgøres. Den tilbagebetalingsberettigede andel opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde energi, som forbruges i de tilbagebetalingsberettigede anlæg, og på den anden side energiindholdet i den samlede mængde fremstillet varme og kulde. På anlæg, hvor fremløbstemperaturen er over 90° C, eller anlæg, hvor den ikke tilbagebetalingsberettigede del udgør mindre end 10 pct. af den samlede fremstilling, eller den ikke tilbagebetalingsberettigede andel udgør mindre end 200 GJ årligt, kan virksomheden vælge mellem at opgøre andelen, der anvendes i ikke tilbagebetalingsberettigede anlæg, efter ovenstående metode og at opgøre forbruget til ikke tilbagebetalingsberettigede formål direkte. Den direkte opgjorte mængde opgøres som den mængde energi, der forbruges til ikke tilbagebetalingsberettigede formål divideret med energiindholdet i de indfyrede brændsler, jf. § 9, stk. 2. Denne mængde divideres med anlæggets virkningsgrad. Hvis målingen ikke foretages i umiddelbar nærhed af anlægget, der fremstiller varmen, tillægges yderligere 10 pct. Den resterende mængde brændsel henregnes til den tilbagebetalingsberettigede del. Virkningsgraden udgør for gasfyrede anlæg 0,90, for oliefyrede anlæg 0,85 og for andre anlæg 0,80.

Der ydes efter § 11, stk. 5, nr. 5, tilbagebetaling af afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til rengøring af genbrugsemballage, der anvendes ved transport eller salg af varer, og afgiften af varme og varer, som anvendes til vask eller rens af tekstiler og efterbehandling i forbindelse hermed. For genbrugsemballage gælder det også, selv om indtil 25 pct. af genbrugsemballagen anvendes til andre formål end transport eller salg af varer. Nr. 4 finder tilsvarende anvendelse.

Der ydes efter § 11, stk. 5, nr. 6, tilbagebetaling af afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til opvarmning af lokaler, hvor der foretages smeltning af jern og stål, som omfattet af nr. 30 i CO₂-afgiftslovens bilag 1. Hvor dette forbrug af varme og varer ikke kan adskilles fra det øvrige forbrug af varme og varer til opvarmning, kan der dog højst ydes tilbagebetaling for 30 pct. af det samlede forbrug af varme og varer anvendt til opvarmning i forbindelse med forarbejdningen af jern og stål. Det er en forudsætning for opnåelse af tilbagebetaling, at der smeltes mindst 10 t jern og stål om dagen.

Der ydes efter § 11, stk. 5, nr. 7, tilbagebetaling af afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, der forbruges i virksomheder, der fremstiller varer af armeret hærdeplast, når varmen m.v. anvendes til opvarmning af lokaler, hvori

der foretages hærkning af emner fremstillet af armeret hærdeplast, og som ikke er omfattet af nr. 2. Der kan dog højst ydes tilbagebetaling for 1/3 af det samlede forbrug af varme og varer i sådanne lokaler.

Der ydes efter § 11, stk. 5, nr. 8, tilbagebetaling af afgiften af varme og varer, der udelukkende forbruges til udtørring af bygningsmaterialer eller opretholdelse af den for byggearbejdet nødvendige temperatur under byggeperioden i forbindelse med opførelse og renovering af bygninger.

Efter gasafgiftslovens § 11, stk. 13, kan der dog uanset stk. 4 altid ydes tilbagebetaling for forbruget af afgiftspligtige varer og varme, der overstiger en beregnet mængde, når mindst 25 pct. af den indfyrede energi hidrører fra andet end afgiftspligtige brændsler eller afgiftspligtig elektricitet. Denne mængde beregnes for hvert afgiftspligtigt brændsel som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i det afgiftspligtige brændsel og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede mængder ganget med den leverede mængde varme divideret med 0,7 og omregnet til liter henholdsvis kilogram efter de i mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 2, anførte værdier for energiindhold. Hvis virksomheden ikke nærmere kan dokumentere energiindholdet i de afgiftspligtige brændsler, anvendes de anførte værdier. Kun varer, hvis energiindhold utvivlsomt overstiger 9,4 MJ/kg, medregnes, hvis energiindholdet i de indfyrede brændsler opgøres på grundlag af de anførte værdier.

Efter mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 5, nr. 9, gælder desuden en mulighed for at få tilbagebetaling af afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til rumvarme, kulde til køling af rum, hvor kølingen sker af komfortmæssige hensyn, og varmt vand i indkvarteringsydelsen, som omfatter hotelværelser og andre værelser, der udlejes i et kortere tidsrum end 1 måned, uden særskilt betaling for rumvarme, kulde eller varmt vand. 1. pkt. finder ligeledes anvendelse for campingenheder uden særskilt betaling for rumvarme, kulde eller varmt vand. Dette anses dog ikke som proces, men en særskilt lempelse af rumvarmeafgiften.

Tilsvarende regler gælder i gasafgiftsloven § 10, stk. 1-5, og stk. 14, og kulafgiftsloven § 8, stk. 1-4, og stk. 13, for forbrug af afgiftspligtige varer.

Det fremgår af mineralolieafgiftslovens § 11 a, 1. pkt., at tilbagebetaling af afgift til procesformål efter § 11 nedsættes med 8,1 kr. pr. GJ (2015-niveau), jf. dog §§ 11 b, 11 c og 11 d. Tilsvarende bestemmelser findes i gasafgiftslovens § 10 a, 1. pkt., og kulafgiftslovens § 8 a, 1. pkt.

Det fremgår af mineralolieafgiftslovens § 11 a, 2. pkt., at afgiftspligtige kan vælge, at tilbagebetalingen efter 1. pkt. kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 8,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) delt med afgiftssatsen i § 8, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2. Det følger desuden at mineralolieafgiftslovens § 11 a, 3. pkt., at satserne for nedsættelse af tilbagebetaling i 1. og 2. pkt. reguleres efter mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Udgangspunktet er, at varer leveres med fuld afgift til virksomheder, der ikke er registreret efter mineralolieafgiftsloven. Tilsvarende leveres varme med afgift for de brændsler, som er medgået til varmfremstillingen. Momsregistrerede virksomheder kan herefter søge om godtgørelse for afgiften af det forbrug, som anvendes til erhvervsmæssig proces, jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 1-15, og §§ 11 a-11 e.

Tilsvarende regler gælder i gasafgiftsloven § 10 a og kulafgiftsloven § 8 a.

Med lovforslagets § 2, nr. 11, § 3, nr. 8, og § 4, nr. 6, foreslås det at ændre satserne for tilbagebetaling i mineralolieafgiftslovens § 11 a, gasafgiftslovens § 10 a og kulafgiftslovens § 8 a.

Det foreslås i CO₂-afgiftsloven efter 9 d at indsætte:

»§ 9 e. Momsregistrerede virksomheder kan for perioden 2025-2029 få tilbagebetalt afgiften efter denne lov af afgiftspligtige varer og varme, der ikke er omfattet af § 9 a, stk. 2, når anvendelsen af varerne og varmen er tilbagebetalingsberettiget efter reglerne i § 11, stk. 1-4, og stk. 5, nr. 1-8, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. dog den nævnte lovs § 11, stk. 13, § 8, stk. 1-3, og stk. 4, nr. 1-8, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. dog den nævnte lovs § 8, stk. 13, eller § 10, stk. 1-4, og stk. 5, nr. 1-8, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. dog den nævnte lovs § 10, stk. 13.

Stk. 2. Momsregistrerede virksomheder kan for perioden 2025-2029 få tilbagebetalt afgiften efter denne lov af afgiftspligtige varer, der ikke er omfattet af § 9 a, stk. 2, når varerne anvendes til brug for indenrigserhvervsflyvninger, indenrigsfærgefart og erhvervsmæssigt fiskeri.

Stk. 3. Tilbagebetalingen efter stk. 1 og 2 reduceres med satsen efter § 2 ganget med 350/750 i 2025, med 430/750 i 2026, med 510/750 i 2027, med 590/750 i 2028 og med 670/750 i 2029.

Stk. 4. Til dokumentation af tilbagebetalingsbeløbet efter stk. 1 og 2 skal virksomheden kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser, der kan danne grundlag for opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet og for, at varer, for hvilke der er ydet tilbagebetaling efter reglerne i § 11, stk. 2, 1. pkt., i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. eller § 10, stk. 2, 1. pkt., i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. ikke er anvendt som motorbrændstof. § 11, stk. 2 og 3, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte regler for opgørelsen af afgift af energiforbrug efter denne lov, der er tilbagebetalingsberettiget efter reglerne i § 11, stk. 3, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 10, stk. 3, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. eller § 9, stk. 9, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. stk. 1, og bestemmelser om dokumentation efter stk. 4.

Stk. 6. Reglerne for varme i stk. 1-5 finder tilsvarende anvendelse for kulde.«

Det foreslås som *stk. 1, 1. pkt.*, at momsregistrerede virksomheder for perioden 2025-2029 kan få tilbagebetalt en del af afgiften efter denne lov af afgiftspligtige varer og varme, når anvendelsen af varerne er tilbagebetalingsberettiget efter reglerne i mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 1-4, og stk. 5, nr. 1-8, jf. dog den nævnte lovs § 11, stk. 14, kulafgiftslovens § 8, stk. 1-3, og stk. 4, nr. 1-8, jf. dog den nævnte lovs § 8, stk. 13, eller gasafgiftslovens § 10, stk. 1-4, og stk. 5, nr. 1-8, jf. dog den nævnte lovs § 10, stk. 13.

Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at momsregistrerede virksomheder kan få tilbagebetalt CO₂-afgift af varer anvendt til procesformål som defineret i energiafgiftslovene.

En momsregistreret virksomhed vil dermed kunne få godtgjort CO₂-afgift i momsangivelsen for samme anvendelser, som virksomheden kan få godtgjort energiafgift af. Der vil desuden gælde samme krav til dokumentation af virksomhedens forbrug af tilbagebetalingsberettiget varme og afgiftspligtige varer, jf. det foreslåede stk. 4.

Virksomheden kan desuden anvende reglerne om et loft over afgiftsbetalingen, når virksomheden opfylder kravene i mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 14, gasafgiftslovens § 10, stk. 13, og kulafgiftslovens § 8, stk. 13.

Det foreslås som *stk. 2*, at momsregistrerede virksomheder kan for perioden 2025-2029 få tilbagebetalt en del af afgiften efter denne lov af afgiftspligtige varer, der ikke er omfattet af § 9 a, stk. 2, når varerne anvendes til brug for indenrigserhvervsflyvninger, indenrigsfærgefart og erhvervsmæssigt fiskeri.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at momsregistrerede virksomheder for perioden 2025-2029 kan få tilbagebetalt en del af CO₂-afgiften for varer anvendt til brug for indenrigserhvervsflyvninger, indenrigsfærgefart og erhvervsmæssigt fiskeri.

Det foreslås som *stk. 3*, at tilbagebetalingen efter stk. 1 og 2 reduceres med satsen efter § 2 ganget med 350/750 i 2025, med 430/750 i 2026, med 510/750 i 2027, med 590/750 i 2028 og med 670/750 i 2029.

Det foreslåede stk. 3 vil medføre, at tilbagebetalingen efter stk. 1 og 2 vil blive reduceret med 350/750 i 2025, med 430/750 i 2026, med 510/750 i 2027, med 590/750 i 2028 og med 670/750 i 2029 i forhold til satsen efter § 2. I 2030 reduceres tilbagebetalingen ikke.

Afgiften for procesformål vil blive indfaset fra 2025 til 2029 og være fuldt indfaset fra 2030. Godtgørelsen vil dermed udgøre 400 kr. pr. ton CO₂ i 2025, 320 kr. pr. ton CO₂ i 2026, 240 kr. pr. ton CO₂ i 2017, 160 kr. pr. ton CO₂ i 2018 og 80 kr. pr. ton CO₂ i 2029 i forhold til den almindelige af-

gift efter CO₂-afgiftslovens § 2, som foreslås at udgøre 750 kr. pr. ton CO₂ (2022-priser). Satsen efter § 2 indekseres.

Det foreslås som *stk. 4, 1. pkt.*, at til dokumentation af tilbagebetalingsbeløbet efter stk. 1 og 2 skal virksomheden kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser, der kan danne grundlag for opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet og for, at varer, for hvilke der er ydet tilbagebetaling efter reglerne i mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 2, 1. pkt., eller gasafgiftslovens § 10, stk. 2, 1. pkt., ikke er anvendt som motorbrændstof. Det foreslås som *2. pkt.*, at gasafgiftslovens § 11, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Det foreslåede stk. 4 vil medføre, at en virksomhed som dokumentation skal kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser, der kan danne grundlag for opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet og at varer, som der er ydet godtgørelse for efter mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 2, 1. pkt., eller gasafgiftslovens § 10, stk. 2, 1. pkt., ikke er anvendt som motorbrændstof. Afgiften vil desuden ikke blive tilbagebetalt af motorbrændstof, medmindre det udelukkende anvendes som motorbrændstof til afgiftspligtig virksomhed efter momsloven med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl. Der vil ligeledes ske tilbagebetaling af afgift for transport fra ejendommens område af egne produkter hidrørende fra den i førnævnte virksomhed. Det foreslåede 2. pkt. medfører, at afgift af gas, der anvendes som motorbrændstof i registrerede motorkøretøjer, ikke vil kunne tilbagebetales.

Det foreslås som *stk. 5*, at skatteministeren kan fastsætte regler for opgørelsen af afgift af energiforbrug efter denne lov, der er tilbagebetalingsberettiget efter reglerne i mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 3, gasafgiftslovens § 10, stk. 3, eller kulafgiftslovens § 9, stk. 9, jf. stk. 1, og bestemmelser om dokumentation efter stk. 3.

Det foreslåede stk. 5 vil medføre, at skatteministeren kan fastsætte regler for opgørelse af CO₂-afgift af energiforbrug, der er tilbagebetalingsberettiget efter mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 3, gasafgiftslovens § 10, stk. 3, eller kulafgiftslovens § 9, stk. 9, og bestemmelser om dokumentation efter det foreslåede stk. 4. Det forudsættes at reglerne vil vedrøre nærmere regler om hvordan opgørelse af fordeling af energiforbrug skal ske, samt de nærmere krav til dokumentation af opgørelsen.

Det foreslås som *stk. 6* at reglerne for varme i stk. 1-5 finder tilsvarende anvendelse for kulde.

Det foreslåede stk. 6 vil medføre, at der tilsvarende gælder en lavere afgiftssats i perioden 2025 til 2029 for kulde, der anvendes til procesformål.

Til nr. 21

Efter CO₂-afgiftslovens § 10, stk. 4, 1. pkt., skal virksomheder, der leverer gas, naturgas, bygas og varme, mindst

en gang årligt afgive de oplysninger, der er nødvendige for opgørelse af tilbagebetalingsbeløb efter §§ 9 a-9 c.

Det foreslås i § 10, *stk. 4, 1. pkt.*, at »§§ 9 a-9 c« ændres til »§§ 9 a, 9 b og 9 e«.

Det vil medføre, at virksomheder, der leverer gas, naturgas, bygas og varme, mindst en gang årligt skal afgive de oplysninger, der er nødvendige for opgørelse af tilbagebetalingsbeløb efter §§ 9 a og 9 b, og dermed ikke efter § 9 c, der foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 19.

Med lovforslagets § 1, nr. 20, foreslås § 9 e vedrørende tilbagebetaling af afgift for anvendelse til procesformål indsat. Virksomheder, der modtager tilbagebetalingsbeløb omfattet af det foreslåede § 9 e, vil også årligt skulle afgive de oplysninger, der er nødvendige for opgørelse af tilbagebetalingsbeløb.

Ændringen er desuden en konsekvensændring af lovforslagets § 1, nr. 19.

Til nr. 22

Efter mineralolieafgiftslovens § 13 og gasafgiftslovens § 13 betales der afgift ved modtagelsen af visse afgiftspligtige varer fra udlandet, medmindre varerne er modtaget inden for afgiftssuspensionsordningen eller er omfattet af mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 9.

Efter mineralolieafgiftslovens § 13, stk. 2, gælder, at der ikke betales afgift af brændstof i erhvervskøretøjers og specialcontaineres standardtanke ved indførsel fra steder uden for EU. Ved standardtanke forstås den definition, som findes i artikel 24, nr. 2, i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003.

I Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 er standardtanke tanke, der af konstruktøren er indbygget i alle transportmidler af samme type som det pågældende transportmiddel, og hvis permanente anbringelse muliggør direkte brug af brændstoffet som drivmiddel både for køretøjet og eventuelt for køleanlæg eller andre anlæg under transporten. Gastanke, der er påmonteret transportmidler konstrueret med henblik på direkte brug af gas som brændstof, samt tanke, der er påmonteret andre anlæg på transportmidlet, anses ligeledes for at være standardtanke.

Det omfatter desuden tanke, der af konstruktøren er indbygget i alle beholdere af samme type som den pågældende beholder, og hvis permanente anbringelse muliggør direkte brug af brændstoffet som drivmiddel under transporten for de køleanlæg eller andre anlæg, som de særlige beholdere er udstyret med.

Ved særlige beholdere forstås enhver beholder udstyret med specielt indrettet apparatur til kølesystemer, iltningssystemer, varmeisolationssystemer eller andre systemer.

Efter gasafgiftslovens § 13, stk. 2, betales der ikke afgift af gas, der medbringes fra udlandet i køretøjers og specialcon-

taineres normale tanke som brændstof eller drivmiddel for køleanlæg og lign. under transporten.

Ifølge CO₂-afgiftslovens § 11 svares der afgift efter bl.a. mineralolieafgiftslovens § 13 og gasafgiftslovens § 13 ved indførsel af visse varer fra steder uden for EU.

Det foreslås efter § 11 før overskriften før § 12 at indsætte:

»Afgift af varer, der indføres fra steder uden for Danmark

§ 11 a. Der betales ikke afgift af brændstof i søfartøjs og luftfartøjs standardtanke, når brændstoffet er frigivet til forbrug i et andet medlemsland i EU eller udenfor EU. Ved standardtanke forstås den definition, som er i artikel 24, nr. 2, i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003.«

Det medfører, at der ikke skal svares afgift af det brændstof i søfartøjs og luftfartøjs standardtanke, som er tanket i et andet medlemsland i EU eller uden for EU.

Definitionen af standardtanke svarer til den, der gælder efter mineralolieafgiftslovens § 13, stk. 2, og gasafgiftslovens § 13, stk. 2.

Til nr. 23

Efter CO₂-afgiftslovens § 12 gælder regnskabsbestemmelser for virksomheder, der er registreret efter CO₂-afgiftslovens § 3, virksomheder der leverer motorbrændstof med iblandet biobrændstoffer og virksomheder, der får bundfradrag efter CO₂-afgiftslovens § 9 c.

Efter § 12, stk. 3, skal virksomheder, der får et bundfradrag efter § 9 c, opbevare dokumentation for basisårene, der ligger til grund for bundfradraget, så længe bundfradraget benyttes.

Efter CO₂-afgiftslovens § 9 c kan visse virksomheder uden kvoteomfattede aktiviteter anvende et bundfradrag i CO₂-afgiftsloven for brændsler anvendt til proces.

Bundfradraget er baseret på den konkrete virksomheds historiske energiforbrug til tunge processer i proceslisten i CO₂-afgiftslovens bilag 1 og afgiftsbetaling i en basisperiode, som enten er perioden 2003-2007 eller året 2008. Bundfradraget er således et fast beløb, der fratrækkes CO₂-afgiften af energiforbrug til procesformål. Bundfradraget indekseres årligt. Bundfradraget kan ikke ændres ved f.eks. produktionsudvidelser.

Med lovforslagets § 1, nr. 19, foreslås § 9 c ophævet.

Det foreslås, at § 12, stk. 3, ophæves.

Det medfører, at virksomheder, der ikke længere kan opnå bundfradrag efter § 9 c, fremover ikke vil skulle opbevare dokumentation for basisårene, der ligger til grund for bundfradraget.

Ændringen er en konsekvensændring af lovforslagets § 1, nr. 19.

Til nr. 24

Efter CO₂-afgiftslovens § 13 gælder regler om afregning af afgiften.

Efter § 13, stk. 3, skal registrerede virksomheder ikke indbetale afgift af den del af egetforbrug, for hvilken der ydes tilbagebetaling efter §§ 9 a, 9 b eller 9 c.

Med lovforslagets § 1, nr. 19, foreslås § 9 c ophævet.

Med lovforslagets § 1, nr. 20, foreslås § 9 e indsat. § 9 e omhandler momsregistrerede virksomheders mulighed for at få tilbagebetalt CO₂-afgift af procesforbrug.

Det foreslås i § 13, stk. 3, at »9 a, 9 b eller 9 c« ændres til »§§ 9 a, 9 b eller 9 e«.

Det medfører, at henvisningen til § 9 c udgår, og at henvisningen til § 9 e indsættes. Dermed vil regler om afregning i § 13 fremover finde anvendelse for tilbagebetaling af afgift efter den foreslåede § 9 e.

Ændringen er en konsekvensændring af lovforslagets § 1, nr. 19.

Til § 2

Til nr. 1

Det følger af mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1, 1. pkt., at der betales afgift af mineralolieprodukter m.v. I § 1, stk. 1, er der oplyst afgiftssatser for de mest anvendte energiprodukter, dog gælder der også efter § 1, stk. 2, en udfyldningsbestemmelse, hvorefter der også skal betales afgift af øvrige energiprodukter der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som brændsel til opvarmning eller som motorbrændstof.

Af mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1, 8 og 9, fremgår afgiftssatserne for afgiftspligtige energiprodukter, herunder for rene energiprodukter og blandinger af forskellige energiprodukter, jf. også § 1, stk. 4, om særlige blandingsregler. Afgiftssatserne er fastlagt på grundlag af energiprodukternes energiindhold (GJ).

Afgiftssatsen på energiprodukter anvendt til opvarmning er balanceret omkring en afgiftssats på 63 kr. pr. GJ (2015-niveau) for varerne ved dagtemperatur (8° C).

Afgiftssatsen på energiprodukter anvendt til motorbrændstof er ikke balanceret omkring en ens afgiftssats pr. GJ. For benzin som motorbrændstof er satsen balanceret omkring 91,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) for varerne ved dagtemperatur (8° C). For diesel som motorbrændstof er satsen balanceret omkring 37,0 kr. pr. GJ (2015-niveau) for varerne ved dagtemperatur (8° C). For gas som motorbrændstof er satsen

balanceret omkring 37,0 kr. pr. GJ (2015-niveau) for varerne ved dagtemperatur (8° C).

Afgiftssatserne i stk. 1, 8 og 9, reguleres efter § 32 a, jf. § 1, stk. 12.

Efter mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1, udgør afgiften således i 2015-niveau følgende:

1) Gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof, 299,7 øre pr. liter ved dagtemperatur og 297,9 øre pr. liter ved 15 °C.

2) Anden gas- og dieselolie, 195,5 øre pr. liter ved dagtemperatur og 194,3 øre pr. liter ved 15 °C.

3) Let dieselolie (svovlindhold højst 0,05 pct.), 288,1 øre pr. liter ved dagtemperatur og 286,4 øre pr. liter ved 15 °C.

4) Svovlfattig dieselolie (svovlindhold højst 0,005 pct.), 267,4 øre pr. liter ved dagtemperatur og 265,8 øre pr. liter ved 15 °C.

5) Svovlfri dieselolie (svovlindhold højst 0,001 pct.), 267,4 øre pr. liter ved dagtemperatur og 265,8 øre pr. liter ved 15 °C.

6) Svovlfri dieselolie med 6,8 pct. biobrændstoffer (svovlindhold højst 0,001 pct.), 266,0 øre pr. liter ved dagtemperatur og 264,5 øre pr. liter ved 15 °C.

7) Fuelolie, 221,5 øre pr. kg.

8) Fyringstjære, 199,4 øre pr. kg.

9) Petroleum, der anvendes som motorbrændstof, 299,7 øre pr. liter ved dagtemperatur og 297,9 øre pr. liter ved 15 °C.

10) Anden petroleum, 195,5 øre pr. liter ved dagtemperatur og 194,3 øre pr. liter ved 15 °C.

11) Blyholdig benzin (blyindhold over 0,013 g pr. liter), 495,9 øre pr. liter ved dagtemperatur og 491,7 øre pr. liter ved 15 °C.

12) Blyfri benzin (blyindhold højst 0,013 g pr. liter), 420,9 øre pr. liter ved dagtemperatur og 417,4 øre pr. liter ved 15 °C.

13) Blyfri benzin med 4,8 pct. biobrændstoffer (blyindhold højst 0,013 g pr. liter), 413,7 øre pr. liter ved dagtemperatur og 410,4 øre pr. liter ved 15 °C. Blyfri benzin med 9,8 pct. biobrændstoffer (blyindhold højst 0,013 g pr. liter), 406,0 øre pr. liter ved dagtemperatur og 402,7 øre pr. liter ved 15 °C.

14) Autogas i form af LPG, 181,4 øre pr. liter.

15) Anden flaskegas i form af LPG, der anvendes som motorbrændstof, 333,5 øre pr. kg.

16) Anden flaskegas i form af LPG og gas, bortset fra LPG,

der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie i form af raffinaderigas, 250,7 øre pr. kg.

17) Karburatorvæske, 469,4 øre pr. liter ved dagtemperatur og 465,5 øre pr. liter ved 15 °C.

18) Smøreolie og lign. under pos. 27.10, dog undtaget 27.10.19.85 og offsetprocesolier, der er omfattet af 27.10.19.99, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's Kombinerede Nomenklatur, 195,5 øre pr. liter ved dagtemperatur og 194,3 øre pr. liter ved 15 °C.

19) Bioolier m.v. under position 1507-1518 i EU's Kombinerede Nomenklatur, som er bestemt til anvendelse, udbydes til salg, anvendes som brændsel til opvarmning eller anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker, 54,5 kr./GJ eller 195,5 øre pr. liter.

20) Metanol under position 2905 11 00 i EU's Kombinerede Nomenklatur, som er bestemt til anvendelse, udbydes til salg, anvendes som brændsel til opvarmning eller anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker 54,5 kr./GJ eller 86,0 øre pr. liter.

Efter udfyldningsbestemmelsen i § 1, stk. 2, skal der også betales afgift af andre kulbrintebrændstoffer og varer under position 3824 90 99 i EU's Kombinerede Nomenklatur, undtagen tørv og afgiftspligtige varer, der er nævnt i kulafgiftslovens § 1, stk. 1, og i gasafgiftslovens § 1, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som brændsel til opvarmning, betales der afgift efter den sats, der gælder for tilsvarende brændsel til opvarmning. Af andre varer end de afgiftspligtige varer, der er nævnt i kulafgiftslovens § 1, stk. 1, og i gasafgiftslovens § 1, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som motorbrændstof eller som tilsætnings- og fyldstof i motorbrændstof, betales der afgift efter den sats, der gælder for tilsvarende motorbrændstof. Af varer, der anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker, betales der afgift efter den sats, der gælder for tilsvarende fyringsolier.

Af mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1, fremgår afgiftssatsen for visse varer både ved 8° C, også benævnt dagtemperatur, og 15° C, da disse varer oftest sælges ved 15° C.

Efter mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 8, kan der af biobrændstoffer, der anvendes som motorbrændstof eller som tilsætnings- eller fyldstof i motorbrændstof, og som afsættes af virksomheder, der er registreret efter § 3, stk. 2 eller 3, betales afgift efter energiindholdet, hvis dette opgøres eller foreligger. Afgiften er 128,1 kr. pr. GJ for benzinækvivalenter (2015-niveau) og 74,6 kr. pr. GJ for dieselækvivalenter (2015-niveau).

Efter mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 9, udgør afgiften af metanol under position 2905 11 00 i EU's Kombinerede Nomenklatur, der anvendes til fremstilling af elektricitet i brændselsceller i motorkøretøjer, og som afsættes af virk-

somheder, der er registreret efter § 3, stk. 2 eller 3, 117,7 øre pr. liter (2015-niveau). Der ses ved afgiftsberegningen bort fra iblandet vand.

Det foreslås, at mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1, affattes:

»Der betales afgift af mineralolieprodukter m.v. Afgiftssatsen udgør følgende i 2015-niveau for:

- 1) For gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof, 165,0 øre pr. liter ved dagtemperatur og 164,0 øre pr. liter ved 15° C.
- 2) For anden gas- og dieselolie ved dagtemperatur, 103,7 øre pr. liter ved dagtemperatur og 103,1 øre pr. liter ved 15° C.
- 3) For let dieselolie (svovlindhold højst 0,05 pct.) 153,4 øre pr. liter ved dagtemperatur og 152,5 øre pr. liter ved 15° C.
- 4) For svovlfattig dieselolie (svovlindhold højst 0,005 pct.) 132,7 øre pr. liter ved dagtemperatur og 131,9 øre pr. liter ved 15° C.
- 5) For svovlfri dieselolie (svovlindhold højst 0,001 pct.) 132,7 øre pr. liter ved dagtemperatur og 131,9 øre pr. liter ved 15° C.
- 6) For svovlfri dieselolie med 6,8 pct. biobrændstoffer (svovlindhold højst 0,001 pct.) 132,0 øre pr. liter ved dagtemperatur og 131,2 øre pr. liter ved 15° C.
- 7) For fuelolie: 117,5 øre pr. kg.
- 8) For fyringstjære: 105,7 øre pr. kg.
- 9) For petroleum, der anvendes som motorbrændstof, 165,0 øre pr. liter ved dagtemperatur og 164,0 øre pr. liter ved 15° C.
- 10) For anden petroleum 103,7 øre pr. liter ved dagtemperatur og 103,1 øre pr. liter ved 15° C.
- 11) For blyholdig benzin 374,3 øre pr. liter ved dagtemperatur og 371,2 øre pr. liter ved 15° C.
- 12) For blyfri benzin (blyindhold højst 0,013 g pr. liter) 299,3 øre pr. liter ved dagtemperatur og 296,8 øre pr. liter ved 15° C.
- 13) For blyfri benzin med 4,8 pct. biobrændstoffer (blyindhold højst 0,013 g pr. liter) 294,1 øre pr. liter ved dagtemperatur og 291,7 øre pr. liter ved 15° C. For blyfri benzin med 9,8 pct. biobrændstoffer (blyindhold højst 0,013 g pr. liter) 288,8 øre pr. liter ved dagtemperatur og 286,4 øre pr. liter ved 15° C.
- 14) For autogas i form af LPG: 90,0 øre pr. liter.
- 15) For anden flaskegas i form af LPG, der anvendes som motorbrændstof: 165,4 øre pr. kg.

16) For anden flaskegas i form af LPG og gas, bortset fra LPG, der fremkommer ved raffinering af mineralisk olie i form af raffinaderigas: 136,4 øre pr. kg.

17) For karburatorvæske: 233,8 øre pr. liter ved dagtemperatur og 331,0 øre pr. liter ved 15° C.

18) For smøreolie og lign. under positionerne 27.10, dog undtaget 27.10.19.85 og offsetprocesolier, der er omfattet af 27.10.19.99, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's Kombinerede Nomenklatur: 103,7 øre pr. liter ved dagtemperatur og 103,1 øre pr. liter ved 15° C.

19) For bioolier m.v. under position 1507-1518 i EU's Kombinerede Nomenklatur, som er bestemt til anvendelse, udbydes til salg, anvendes som brændsel til opvarmning eller anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker: 28,9 kr. pr. GJ eller 103,7 øre pr. liter.

20) For metanol under position 2905 11 00 i EU's Kombinerede Nomenklatur, som er bestemt til anvendelse, udbydes til salg, anvendes som brændsel til opvarmning eller anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker: 28,9 kr. pr. GJ eller 45,5 øre pr. liter.«

Det foreslås i *nr. 1*, at afgiftssatsen i 2015-niveau for gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof, udgør 165,0 øre pr. liter ved dagtemperatur fra og med den 1. januar 2025, dog 164,0 øre pr. liter ved 15° C.

Den foreslåede ændring vil medføre, at mineralolieafgiftssatsen for gas- og dieselolie ved dagtemperatur reduceres fra 299,7 øre pr. liter til 165,0 øre pr. liter (2015-niveau), mens satsen ved 15° C reduceres fra 297,9 øre pr. liter til 164,0 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof, udgøre 197,5 øre pr. liter ved dagtemperatur fra og med den 1. januar 2025, dog 196,3 øre pr. liter ved 15° C.

Afgiftssatserne vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. § 1, stk. 12.

Det foreslås i *nr. 2*, at afgiftssatsen i 2015-niveau for anden gas- og dieselolie udgør 103,7 øre pr. liter ved dagtemperatur fra og med den 1. januar 2025, dog 103,1 øre pr. liter ved 15° C.

Den foreslåede ændring vil medføre, at mineralolieafgiftssatsen for anden gas- og dieselolie ved dagtemperatur reduceres fra 195,5 øre pr. liter til 103,7 øre pr. liter (2015-niveau), mens satsen ved 15° C reduceres fra 194,3 øre pr. liter til 103,1 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for anden gas- og dieselolie

udgøre 124,1 øre pr. liter ved dagtemperatur fra og med den 1. januar 2025, dog 123,4 øre pr. liter ved 15° C.

Afgiftssatserne vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. § 1, stk. 12.

Det foreslås i *nr. 3*, at afgiftssatsen i 2015-niveau for let dieselolie (svovlindhold højst 0,05 pct.) udgør 153,4 øre pr. liter ved dagtemperatur fra og med den 1. januar 2025, dog 152,5 øre pr. liter ved 15° C.

Den foreslåede ændring vil medføre, at mineralolieafgifts-satsen for let dieselolie (svovlindhold højst 0,05 pct.) ved dagtemperatur reduceres fra 288,1 øre pr. liter til 153,4 øre pr. liter (2015-niveau), mens satsen ved 15° C reduceres fra 286,4 øre pr. liter til 152,5 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for let dieselolie udgøre 183,6 øre pr. liter ved dagtemperatur fra og med den 1. januar 2025, dog 182,5 øre pr. liter ved 15° C.

Afgiftssatserne vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. § 1, stk. 12.

Det foreslås i *nr. 4*, at afgiftssatsen i 2015-niveau for svovlfattig dieselolie (svovlindhold højst 0,005 pct.) udgør 132,7 øre pr. liter ved dagtemperatur fra og med den 1. januar 2025, dog 131,9 øre pr. liter ved 15° C.

Den foreslåede ændring vil medføre, at mineralolieafgifts-satsen for svovlfattig dieselolie (svovlindhold højst 0,005 pct.) ved dagtemperatur reduceres fra 267,4 øre pr. liter til 132,7 øre pr. liter (2015-niveau), mens satsen ved 15° C reduceres fra 265,8 øre pr. liter til 131,9 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for svovlfattig dieselolie udgøre 158,8 øre pr. liter ved dagtemperatur fra og med den 1. januar 2025, dog 157,9 øre pr. liter ved 15° C.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. § 1, stk. 12.

Det foreslås i *nr. 5*, at afgiftssatsen i 2015-niveau for svovlfri dieselolie (svovlindhold højst 0,001 pct.) udgør 132,7 øre pr. liter ved dagtemperatur fra og med den 1. januar 2025, dog 131,9 øre pr. liter ved 15° C.

Den foreslåede ændring vil medføre, at mineralolieafgifts-satsen for svovlfri dieselolie (svovlindhold højst 0,001 pct.) ved dagtemperatur reduceres fra 267,4 øre pr. liter til 131,9 øre pr. liter (2015-niveau), mens satsen ved 15° C reduceres fra 265,8 øre pr. liter til 131,9 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for svovlfri dieselolie (svovlindhold højst 0,001 pct.) udgøre 158,8 øre pr. liter ved dag-

temperatur fra og med den 1. januar 2025, dog 157,9 øre pr. liter ved 15° C.

Afgiftssatserne vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. § 1, stk. 12.

Det foreslås i *nr. 6*, at afgiftssatsen i 2015-niveau for svovlfri dieselolie med 6,8 pct. biobrændstoffer (svovlindhold højst 0,001 pct.) udgør 132,0 øre pr. liter ved dagtemperatur fra og med den 1. januar 2025, dog 131,2 øre pr. liter ved 15° C.

Den foreslåede ændring vil medføre, at mineralolieafgifts-satsen for svovlfri dieselolie med 6,8 pct. biobrændstoffer (svovlindhold højst 0,001 pct.) ved dagtemperatur reduceres fra 266,0 øre pr. liter til 132,0 øre pr. liter (2015-niveau), mens satsen ved 15° C reduceres fra 264,5 øre pr. liter til 131,2 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for svovlfri dieselolie med 6,8 pct. biobrændstoffer (svovlindhold højst 0,001 pct.) udgøre 158,0 øre pr. liter ved dagtemperatur fra og med den 1. januar 2025, dog 157,0 øre pr. liter ved 15° C.

Afgiftssatserne vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. § 1, stk. 12.

Det foreslås i *nr. 7*, at afgiftssatsen i 2015-niveau for fuelolie udgør 117,5 øre pr. kg fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at mineralolieafgifts-satsen for fuelolie reduceres fra 221,5 øre pr. kg til 117,5 øre pr. kg (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for fuelolie udgøre 140,6 øre pr. kg. fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. § 1, stk. 12.

Det foreslås i *nr. 8*, at afgiftssatsen i 2015-niveau for fyringstjære udgør 105,7 øre pr. kg fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at mineralolieafgifts-satsen for fyringstjære reduceres fra 199,4 øre pr. kg til 105,7 øre pr. kg (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for fyringstjære udgøre 126,5 øre pr. kg. fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. § 1, stk. 12.

Det foreslås i *nr. 9*, at afgiftssatsen i 2015-niveau for petroleum, der anvendes som motorbrændstof, udgør 165,0 øre pr. liter ved dagtemperatur fra og med den 1. januar 2025, dog 164,0 øre pr. liter ved 15° C.

Den foreslåede ændring vil medføre, at mineralolieafgiftssatsen for petroleum, der anvendes som motorbrændstof, ved dagtemperatur reduceres fra 299,7 øre pr. liter til 165,0 øre pr. liter (2015-niveau), mens satsen ved 15° C reduceres 297,9 øre pr. liter til 164,0 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for petroleum, der anvendes som motorbrændstof, udgøre 197,5 øre pr. liter ved dagtemperatur fra og med den 1. januar 2025, dog 196,3 øre pr. liter ved 15° C.

Afgiftssatserne vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. § 1, stk. 12.

Det foreslås i *nr. 10*, at afgiftssatsen i 2015-niveau for anden petroleum udgør 103,7 øre pr. liter ved dagtemperatur fra og med den 1. januar 2025, dog 103,1 øre pr. liter ved 15° C.

Den foreslåede ændring vil medføre, at mineralolieafgiftssatsen for anden petroleum ved dagtemperatur reduceres fra 195,5 øre pr. liter til 103,7 øre pr. liter (2015-niveau), mens satsen ved 15° C reduceres fra 194,3 øre pr. liter til 103,1 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for anden petroleum udgøre 124,1 øre pr. liter ved dagtemperatur fra og med den 1. januar 2025, dog 123,4 øre pr. liter ved 15° C.

Afgiftssatserne vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. § 1, stk. 12.

Det foreslås i *nr. 11*, at afgiftssatsen i 2015-niveau for blyholdig benzin (blyindhold over 0,013 g pr. liter) udgør 374,3 øre pr. liter ved dagtemperatur fra og med den 1. januar 2025, dog 371,2 øre pr. liter ved 15° C.

Den foreslåede ændring vil medføre, at mineralolieafgiftssatsen for blyholdig benzin (blyindhold over 0,013 g pr. liter) ved dagtemperatur reduceres fra 495,9 øre pr. liter til 374,3 øre pr. liter (2015-niveau), mens satsen ved 15° C reduceres fra 491,7 øre pr. liter til 371,2 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for blyholdig benzin (blyindhold over 0,013 g pr. liter), der anvendes som motorbrændstof, udgøre 448,0 øre pr. liter ved dagtemperatur fra og med den 1. januar 2025, dog 444,3 øre pr. liter ved 15° C.

Afgiftssatserne vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. § 1, stk. 12.

Det foreslås i *nr. 12*, at afgiftssatsen i 2015-niveau for blyfri benzin (blyindhold højst 0,013 g pr. liter) udgør 299,3 øre pr. liter ved dagtemperatur fra og med den 1. januar 2025, dog 296,8 øre pr. liter ved 15° C.

Den foreslåede ændring vil medføre, at mineralolieafgiftssatsen for blyfri benzin (blyindhold højst 0,013 g pr. liter)

ved dagtemperatur reduceres fra 420,9 øre pr. liter til 299,3 øre pr. liter (2015-niveau), mens satsen ved 15° C reduceres fra 417,4 øre pr. liter til 296,8 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for blyfri benzin (blyindhold højst 0,013 g pr. liter) udgøre 358,3 øre pr. liter ved dagtemperatur fra og med den 1. januar 2025, dog 355,3 øre pr. liter ved 15° C.

Afgiftssatserne vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. § 1, stk. 12.

Det foreslås i *nr. 13, 1. pkt.*, at afgiftssatsen i 2015-niveau for blyfri benzin med 4,8 pct. biobrændstoffer (blyindhold højst 0,013 g pr. liter) udgør 294,1 øre pr. liter ved dagtemperatur fra og med den 1. januar 2025, dog 291,7 øre pr. liter ved 15° C. Det foreslås i *nr. 13, 2. pkt.*, at afgiftssatsen i 2015-niveau for blyfri benzin med 9,8 pct. biobrændstoffer (blyindhold højst 0,013 g pr. liter) udgør 288,8 øre pr. liter ved dagtemperatur fra og med den 1. januar 2025, dog 286,4 øre pr. liter ved 15° C.

Den foreslåede ændring vil medføre, at mineralolieafgiftssatsen for blyfri benzin med 4,8 pct. biobrændstoffer (blyindhold højst 0,013 g pr. liter) ved dagtemperatur reduceres fra 413,7 øre pr. liter til 294,1 øre pr. liter (2015-niveau), mens satsen ved 15° C reduceres fra 410,4 øre pr. liter til 291,7 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at mineralolieafgiftssatsen for blyfri benzin med 9,8 pct. biobrændstoffer (blyindhold højst 0,013 g pr. liter) ved dagtemperatur reduceres fra 406,0 øre pr. liter til 288,8 øre pr. liter (2015-niveau), mens satsen ved 15° C reduceres fra 402,7 øre pr. liter til 286,4 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for blyfri benzin med 4,8 pct. biobrændstoffer (blyindhold højst 0,013 g pr. liter) udgøre 352,0 øre pr. liter ved dagtemperatur fra og med den 1. januar 2025, dog 349,2 øre pr. liter ved 15° C. Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for blyfri benzin med 9,8 pct. biobrændstoffer (blyindhold højst 0,013 g pr. liter) udgøre 345,7 øre pr. liter ved dagtemperatur fra og med den 1. januar 2025, dog 342,8 øre pr. liter ved 15° C.

Afgiftssatserne vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. § 1, stk. 12.

Det foreslås i *nr. 14*, at afgiftssatsen i 2015-niveau for autogas i form af LPG udgør 90,0 øre pr. liter fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at mineralolieafgiftssatsen for autogas i form af LPG reduceres fra 181,4 øre pr. liter til 90,0 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for autogas i form af LPG udgøre 107,7 øre pr. liter fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. § 1, stk. 12.

Det foreslås i *nr. 15*, at afgiftssatsen i 2015-niveau for anden flaskegas i form af LPG, der anvendes som motorbrændstof, udgør 165,4 øre pr. kg fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at mineralolieafgiftssatsen for anden flaskegas i form af LPG, der anvendes som motorbrændstof, reduceres fra 333,5 øre pr. kg til 165,4 øre pr. kg (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for anden flaskegas i form af LPG udgøre 198,0 øre pr. kg. fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. § 1, stk. 12.

Det foreslås i *nr. 16*, at afgiftssatsen i 2015-niveau for anden flaskegas i form af LPG og gas, bortset fra LPG, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie i form af raffinaderigas, udgør 136,4 øre pr. kg fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at mineralolieafgiftssatsen for anden flaskegas i form af LPG og gas, bortset fra LPG, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie i form af raffinaderigas, reduceres fra 250,7 øre pr. kg til 136,4 øre pr. kg (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for anden flaskegas i form af LPG og gas, bortset fra LPG, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie i form af raffinaderigas, udgøre 163,3 øre pr. kg. fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. § 1, stk. 12.

Det foreslås i *nr. 17*, at afgiftssatsen i 2015-niveau for karburatorvæske udgør 333,8 øre pr. liter ved dagtemperatur fra og med den 1. januar 2025, dog 331,0 øre pr. liter ved 15° C.

Den foreslåede ændring vil medføre, at mineralolieafgiftssatsen for karburatorvæske ved dagtemperatur reduceres fra 469,4 øre pr. liter til 232,8 øre pr. liter (2015-niveau), mens satsen ved 15° C reduceres fra 465,5 øre pr. liter til 331,0 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for karburatorvæske udgøre 399,6 øre pr. liter ved dagtemperatur fra og med den 1. januar 2025, dog 296,2 øre pr. liter ved 15° C.

Afgiftssatsen for karburatorvæske har tidligere været angivet ved liter i dagtemperatur og i kilo ved 15° C. Det har

dog været en fejl, at angivelse fremgik i kilo ved 15° C. Dette rettes hermed.

Afgiftssatserne vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. § 1, stk. 12.

Det foreslås i *nr. 18*, at afgiftssatsen i 2015-niveau for smørelie og lign. under positionerne 27.10, dog undtaget 27.10.19.85 og offsetprocesolier, der er omfattet af 27.10.19.99, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's Kombinerede Nomenklatur udgør 103,7 øre pr. liter ved dagtemperatur fra og med den 1. januar 2025, dog 103,1 øre pr. liter ved 15.

Den foreslåede ændring vil medføre, at mineralolieafgiftssatsen for smørelie og lign. under positionerne 27.10, dog undtaget 27.10.19.85 og offsetprocesolier, der er omfattet af 27.10.19.99, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's Kombinerede Nomenklatur, ved dagtemperatur reduceres fra 195,5 øre pr. liter til 103,7 øre pr. liter (2015-niveau), mens satsen ved 15° C reduceres fra 194,3 øre pr. liter til 103,1 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for smørelie og lign. under positionerne 27.10, dog undtaget 27.10.19.85 og offsetprocesolier, der er omfattet af 27.10.19.99, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's Kombinerede Nomenklatur, udgøre 124,1 øre pr. liter ved dagtemperatur fra og med den 1. januar 2025, dog 123,4 øre pr. liter ved 15° C.

Afgiftssatserne vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. § 1, stk. 12.

Det foreslås i *nr. 19*, at afgiftssatsen i 2015-niveau for bioolier m.v. under position 1507-1518 i EU's Kombinerede Nomenklatur, som er bestemt til anvendelse, udbydes til salg, anvendes som brændsel til opvarmning eller anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker, udgør 28,9 kr. pr. GJ eller 103,7 øre pr. liter fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at mineralolieafgiftssatsen for bioolier m.v. under position 1507-1518 i EU's Kombinerede Nomenklatur, som er bestemt til anvendelse, udbydes til salg, anvendes som brændsel til opvarmning eller anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker, reduceres fra 54,5 kr. pr. GJ eller 195,5 øre pr. liter til 28,9 kr. pr. GJ eller 103,7 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for bioolier m.v. under position 1507-1518 i EU's Kombinerede Nomenklatur, som er bestemt til anvendelse, udbydes til salg, anvendes som brændsel til opvarmning eller anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker, udgøre 34,6 kr. pr. GJ eller 124,1 kr. pr. GJ fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatserne vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. § 1, stk. 12.

Det foreslås i nr. 20, at afgiftssatsen i 2015-niveau for metanol under position 2905 11 00 i EU's Kombinerede Nomenklatur, som er bestemt til anvendelse, udbydes til salg, anvendes som brændsel til opvarmning eller anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker, udgør 28,9 kr. pr. GJ eller 45,5 øre pr. liter fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at mineralolieafgiftssatsen for metanol under position 2905 11 00 i EU's Kombinerede Nomenklatur, som er bestemt til anvendelse, udbydes til salg, anvendes som brændsel til opvarmning eller anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker, reduceres fra 54,5 kr. pr. GJ eller 86,0 øre pr. liter til 28,9 kr. pr. GJ eller 45,5 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for metanol under position 2905 11 00 i EU's Kombinerede Nomenklatur, som er bestemt til anvendelse, udbydes til salg, anvendes som brændsel til opvarmning eller anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker, udgøre 34,6 kr. pr. GJ eller 54,5 øre pr. liter fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatserne vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. § 1, stk. 12.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 4, skal der af en blanding af de i bilag 2 nævnte produkter eller disse produkter og andre varer betales afgift af hele blandingen efter satsen for den vare, der har den højeste afgiftssats efter denne lov, hvis blandingen er anvendelig til fremstilling af varme eller som motorbrændstof.

Bilag 2 blev indsat ved lov nr. 527 af 12. juni 2009. Af bilaget fremgik afgiftssatserne for afgiftspligtige energiprodukter i perioden fra og med den 1. januar 2010 til og med den 31. januar 2014. Siden den 1. januar 2015 har afgiftssatserne, der fremgår af mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1, været gældende. Disse satser reguleres efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. § 32 a. Ved lov nr. 1585 af 27. december 2019 blev bilag 2 derfor ophævet.

Det foreslås i mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 4, at »eller bilag 2« udgår.

Ændringen sker som følge af, at afgiftssatserne, der fremgår af bilaget, ikke har været gældende siden udgangen af 2014. Den foreslåede ændring vil dermed ikke have nogen konsekvenser.

Der er med ændringen ikke tilsigtet en ændring af gældende ret.

Til nr. 3

Efter mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 8, 2. pkt., kan der af biobrændstoffer, der anvendes som motorbrændstof eller som tilsætnings- eller fyldstof i motorbrændstof, og som afsættes af virksomheder, der er registreret efter § 3, stk. 2 eller 3, betales afgift efter energiindholdet, hvis dette opgøres eller foreligger.

Afgiften udgør 128,1 kr. pr. GJ for benzinækvivalenter (2015-niveau) og 74,6 kr. pr. GJ for dieselækvivalenter (2015-niveau). Afgiften indekseres efter § 32 a, jf. § 1, stk. 12. Det svarer til en afgift på 136,9 kr. pr. GJ for benzinækvivalenter (2023-priser) og 79,7 kr. pr. GJ for dieselækvivalenter (2023-priser).

Ækvivalenssatserne i § 1, stk. 8, er balanceret efter afgiftssatsen pr. GJ for benzin og diesel i § 1, stk. 1.

Med lovforslagets § 2, nr. 1, foreslås satserne i mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1, ændret.

Det foreslås i mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 8, 2. pkt., at ændre »128,1 kr. pr. GJ for benzinækvivalenter (2015-niveau) og 74,6 kr. pr. GJ for dieselækvivalenter (2015-niveau)« til: »91,1 kr. pr. GJ for benzinækvivalenter (2015-niveau) og 37,0 kr. pr. GJ for dieselækvivalenter (2015-niveau)«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at mineralolieafgiftssatsen for benzinækvivalenter, der anvendes som motorbrændstof eller som tilsætnings- eller fyldstof i motorbrændstof, der opfylder kravene i § 1, stk. 8, reduceres fra 128,1 kr. pr. GJ til 91,1 kr. pr. GJ (2015-niveau).

Den foreslåede ændring vil medføre, at mineralolieafgiftssatsen for dieselækvivalenter, der anvendes som motorbrændstof eller som tilsætnings- eller fyldstof i motorbrændstof, der opfylder kravene i § 1, stk. 8, nedsættes fra 74,6 kr. pr. GJ til 37,0 kr. pr. GJ (2015-niveau).

Satserne er fastsat således, at afgiftssatsen for biobrændstoffet er balanceret om en sats på 91,1 kr. pr. GJ for benzinækvivalenter og 37,0 kr. pr. GJ for dieselækvivalenter, hvilket svarer til afgiftssatsen i GJ for benzin og diesel i § 1, stk. 1.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for benzinækvivalenter udgøre 109 kr. pr. GJ og for dieselækvivalenter 44,3 kr. pr. GJ fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. § 1, stk. 12.

Ændringen skal desuden ses i sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 5, om indsættelse af nyt § 1, stk. 11, om overholdelse af EU's minimumssatser.

Til nr. 4

Efter mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 9, 1. pkt., udgør afgiftssatsen af metanol under position 2905 11 00 i EU's Kombinerede Nomenklatur, der anvendes til fremstilling af

elektricitet i brændselsceller i motorkøretøjer, og som afsættes af virksomheder, der er registreret efter § 3, stk. 2 eller 3, 117,7 øre pr. liter (2015-niveau). Efter 2. pkt. ses der ved afgiftsberegningen bort fra iblandet vand.

Afgiftssatsen reguleres efter mineralolieafgiftslovens 32 a og udgør 125,8 øre pr. liter (2023-priser).

Det foreslås i mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 9, 1. pkt., at »117,7 øre« ændres til »58,4 øre«.

Med lovforslagets § 2, nr. 1, foreslås det at nedsætte mineralolieafgiftssatserne.

Den foreslåede ændring vil medføre, at mineralolieafgiftssatsen for metanol under position 2905 11 00 i EU's Kombinerede Nomenklatur, der anvendes til fremstilling af elektricitet i brændselsceller i motorkøretøjer, der opfylder kravene i § 1, stk. 9, 1. pkt., nedsættes fra 117,7 øre pr. liter til 58,4 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for metanol under position 2905 11 00 i EU's Kombinerede Nomenklatur, der anvendes til fremstilling af elektricitet i brændselsceller i motorkøretøjer, og som afsættes af virksomheder, der er registreret efter § 3, stk. 2 eller 3, udgøre 69,9 øre pr. liter.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. § 1, stk. 12.

Til nr. 5

Efter mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1, betales afgift af visse energiprodukter, herunder benzin- og dieselprodukter. Afgiftssatsen for disse produkter er fastsat i øre pr. liter, men er for benzinækvivalenter balanceret omkring en sats på 128,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) og for dieselækvivalenter omkring 74,6 kr. pr. GJ (2015-niveau).

Biobrændstoffer har et lavere energiindhold end fossile brændstoffer. I visse tilfælde kan der derfor af biobrændstoffer, der anvendes som motorbrændstof, betales afgift efter ækvivalentsatser, jf. § 1, stk. 8, i stedet for satsen i øre pr. liter.

Efter § 1, stk. 9, udgør afgiften af metanol under position 2905 11 00 i EU's Kombinerede Nomenklatur, der anvendes til fremstilling af elektricitet i brændselsceller i motorkøretøjer, og som afsættes af virksomheder, der er registreret efter § 3, stk. 2 eller 3, 117,7 øre pr. liter (2015-niveau). Der ses ved denne afgiftsberegning bort fra iblandet vand.

Der foreslås i mineralolieafgiftslovens § 1 efter stk. 10 at indsætte som nyt stykke:

»Stk. 11. For alle typer benzin, biobenzin og blandinger heraf betales altid minimum 2,67 kr. pr. liter, uanset satserne i stk. 1, 8 og 9. For alle typer diesel, biodiesel og blandinger heraf betales altid minimum 2,46 kr. pr. liter, uanset satserne i stk. 1, 8 og 9. I 1. og 2. pkt. skal både afgift efter denne lov og efter lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter ind-

gå ved beregningen af, om minimumssatsen for det enkelte energiprodukt overholdes.«

Det vil medføre, at der altid vil skulle betales afgift af brændstofferne, som overholder minimumssatser i energibeskatningsdirektivet.

De foreslåede nedsættelser i lovforslagets § 2, nr. 1, 3 og 4, om ændring af energiafgiftssatserne i mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1, 8 og 9, er balanceret omkring en ens sats i kroner pr. GJ på tværs af lignende brændstoffer.

De foreslåede satser overholder de minimumssatser, der gælder efter energibeskatningsdirektivets bilag 1. Minimumssatserne er fastsat i euro pr. liter og er således ikke differentieret på baggrund af energiindhold. Hvis der skal betales afgift af rene biobrændstoffer eller blandinger med et højt indhold af biobrændstoffer, vil minimumssatserne derfor ikke være overholdt.

Det foreslåede 1. pkt. vil medføre, at der altid skal betales en afgift på minimum 2,67 kr. pr. liter af benzin, benzinækvivalenter, herunder biobenzin, og blandinger heraf.

Det foreslåede 2. pkt. vil medføre, at der altid skal betales en afgift på minimum 2,46 kr. pr. liter af diesel, dieselækvivalenter, herunder biodiesel, og blandinger heraf.

Det foreslåede 3. pkt. vil medføre, at ved beregning af, om minimumssatserne i energibeskatningsdirektivet overholdes, skal både mineralolieafgift og CO₂-afgift indgå i beregningen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger om energiafgifter på motorbrændstoffer, herunder minimumssatser for biobrændstoffer og blandinger af motorbrændstoffer samt til pkt. 10.2 om forholdet til EU-retten.

Til nr. 6 og 7

Af mineralolieafgiftslovens § 4 a, stk. 2, 1. og 2. pkt., fremgår, at færvningsvirksomheder er berettiget til med henblik på videresalg at få tilført og oplagre ufarvet gas- og dieselolie samt petroleum, hvoraf der kun er betalt afgift efter satsen for varer omfattet af bilag 2, nr. 2 eller nr. 10, jf. dog § 4, stk. 3. Efter § 4 a, stk. 2, 2. pkt., Ved videresalg af ufarvede produkter, hvoraf der er betalt afgift efter den i § 4 a, stk. 2, 1. pkt., nævnte afgiftssats, skal differencen mellem denne afgiftssats og afgiftssatsen for varer omfattet af henholdsvis bilag 2, nr. 1, 3-6 eller 9, indbetales til Skatteforvaltningen.

Bilag 2 blev indsat ved lov nr. 527 af 12. juni 2009. Af bilaget fremgik afgiftssatserne for afgiftspligtige energiprodukter i perioden fra og med den 1. januar 2010 til og med den 31. januar 2014.

Bilag 2, nr. 2, vedrørte anden gas- og dieselolie, og nr. 10 vedrørte anden petroleum. Bilag 2, nr. 1, vedrørte gas- og

dieselolie, der anvendes som motorbrændstof, nr. 3 vedrørte let dieselolie (svovlindhold højst 0,05 pct.), nr. 4 vedrørte svovlfattig diesel (svovlindhold højst 0,005 pct.), nr. 5 vedrørte svovlfri diesel (svovlindhold højst 0,001 pct.), nr. 6 vedrørte svovlfri diesel med 6,8 pct. biobrændstoffer (svovlindhold højst 0,001 pct.) og nr. 9 vedrørte petroleum, der anvendes som motorbrændstof.

Siden den 1. januar 2015 har afgiftssatserne, der fremgår af mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1, været gældende. Disse satser reguleres efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. § 32 a. Ved lov nr. 1585 af 27. december 2019 blev bilag 2 derfor ophævet, og henvisningerne til bilaget her derfor heller ikke haft en betydning i praksis.

Satserne for anden gas- og dieselolie findes i § 1, stk. 1, nr. 2, og for anden petroleum i § 1, stk. 1, nr. 10.

Satserne for gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof, findes i § 1, stk. 1, nr. 1, for let dieselolie (svovlindhold højst 0,05 pct.) i § 1, stk. 1, nr. 3, for svovlfattig diesel (svovlindhold højst 0,005 pct.) i § 1, stk. 1, nr. 4, for svovlfri diesel (svovlindhold højst 0,001 pct.) i § 1, stk. 1, nr. 5, for svovlfri diesel med 6,8 pct. biobrændstoffer (svovlindhold højst 0,001 pct.) i § 1, stk. 1, nr. 6, og for petroleum, der anvendes som motorbrændstof, i § 1, stk. 1, nr. 9.

Det foreslås i mineralolieafgiftslovens § 4 a, stk. 2, 1. pkt., at ændre »bilag 2, nr. 2 eller nr. 10« til »§ 1, stk. 1, nr. 2 eller 10« og i 2. pkt., at ændre »bilag 2, nr. 1, 3-6 eller 9« til »§ 1, stk. 1, nr. 1, 3-6 eller 9«.

Ændringen sker som følge af at afgiftssatserne, der fremgår af bilaget, ikke har været gældende siden udgangen af 2014. Det medfører, at henvisningerne i § 4 a, stk. 2, sker til gældende ret.

Der er med ændringen ikke tilsigtet en ændring af gældende ret.

Til nr. 8

Efter mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 4, gælder på visse betingelser en ret til at få afgiftslempelse for brændsler og elektricitet, der er anvendt til at producere varme, som leveres til det kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkets kraft-varme-kapacitet vedrører (el-patronordningen).

Efter § 9, stk. 4, gælder at varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til de samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkerne kraft-varme-kapacitet vedrører, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 5 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 5 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1.

Efter § 9, stk. 5, har en virksomhed kraft-varme-kapacitet, hvis 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraft-varme-enheden. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraft-varme-enheden skal udgøres af elektricitet.

Efter § 9, stk. 4, 2. pkt., tilbagebetales den del af afgiften, der overstiger 49,8 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau).

Efter § 9, stk. 4, 3. pkt., nedsættes de 49,8 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) forholdsmæssigt, hvis der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder.

Disse satsgrænser reguleres efter mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Det er desuden en betingelse for tilbagebetalingen, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 6.

De gældende satser for tilbagebetaling sammenholdt med de i mineralolieafgiftslovens § 2, nr. 1, 8 og 9, foreslåede mineralolieafgiftssatser vil medføre, at varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få godtgjort en større andel af mineralolieafgiften.

Efter mineralolieafgiftslovens § 9 a, stk. 1, gælder på visse betingelser en ret til at få afgiftslempelse for brændsler og elektricitet, der er anvendt til at producere varme, som er anvendt til eget forbrug i virksomheden via interne varmesystemer.

Efter § 9 a, stk. 1, 1. pkt., gælder at varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i virksomheden via interne varmesystemer, jf. dog stk. 2, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1.

Efter § 9 a, stk. 3, har en virksomhed kraft-varme-kapacitet, hvis 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraft-varme-enheden. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraft-varme-enheden skal udgøres af elektricitet.

Efter § 9 a, stk. 1, 2. pkt., tilbagebetales den del af afgiften, der overstiger 49,8 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau).

Efter § 9 a, stk. 1, 3. pkt., nedsættes de 49,8 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) forholdsmæssigt, hvis der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder.

Disse satsgrænser reguleres efter mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Det er desuden en betingelse for tilbagebetalingen, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter CO₂-afgiftslovens § 7 b.

Det foreslås i § 9, stk. 4, 2. og 3. pkt., og i § 9 a, stk. 1, 2. og 3. pkt., at ændre »49,8 kr.« til: »24,1 kr.«

Det vil medføre, at der kan ske tilbagebetaling efter elpatronordningen, når afgiften overstiger 24,1 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Tilbagebetalingen vil ske i 2025-niveau for den del af afgiften, der overstiger 28,8 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk fra og med 2025.

Satsgrænserne vil blive reguleret efter § 32 a, jf. § 9, stk. 4, 5. pkt., og § 9 a, stk. 1, 5. pkt.

Formålet med den foreslåede ændring er at nedsætte satsen for, hvornår der kan ske tilbagebetaling af afgift for varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet, som er anvendt til eget forbrug i virksomheden via interne varmesystemer. Ændringerne skal ses i sammenhæng med den foreslåede nedsættelse af mineralolieafgiften i medfør af lovforslagets § 2, nr. 1, 3 og 4. Som følge heraf er formålet med ændringerne samtidig at nedsætte det beløb, som tilbagebetalingen nedsættes med, når der ved fremstillingen af varme anvendt til eget forbrug i virksomheden via interne varmesystemer anvendes både afgiftspligtige varer efter mineralolieafgiftsloven og andre brændsler eller energikilder.

Ændringerne skal også ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 12, hvor det foreslås at forhøje satsgrænserne for tilbagebetaling efter elpatronordningen i CO₂-afgiftsloven.

Til nr. 9

Der betales afgift af mineralolieprodukter m.v. efter de satser, der fremgår af mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1.

Efter mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 1, kan momsregistrerede virksomheder få tilbagebetalt mineralolieafgift, bortset fra afgiften af benzin af varer forbrugt i virksomheden, af de varer, der er medgået til fremstilling af varme, der er forbrugt i virksomheden, og som er leveret særskilt til virksomheden fra et fjernvarmeværk eller anden momsregistreret varmeproducent, og af de varer, der er medgået til fremstilling af kulde, der er forbrugt i virksomheden og leveret til virksomheden fra en momsregistreret kuldeproducent.

Efter mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 2, sker tilbagebetalingen i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående moms for varer og varme dog med en række undtagelser. Der gælder f.eks. ingen tilbagebetalingsret for afgiften af varer, der anvendes som motorbrændstof, af varer

nævnt i § 1, stk. 1, nr. 17 og 18, eller af aktiviteter nævnt i momslovens § 37, stk. 7 og 8.

Der kan ligeledes ske tilbagebetaling af afgiften for mineralolieprodukter m.v. for aktiviteter, der fremgår af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 3-5. Tilbagebetalingen reguleres nærmere i mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 6-19, hvorefter der ikke kan ske godtgørelse for rumvarme m.v.

Efter mineralolieafgiftslovens § 11 a nedsættes tilbagebetalingen efter § 11 med 8,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. april 2023 til og med den 31. december 2024 og med 10 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025, jf. dog §§ 11 b, 11 c og 11 d.

Efter § 11 a, 2. pkt., kan afgiftspligtige vælge, at tilbagebetalingen efter 1. pkt. kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 8,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. april 2023 til og med den 31. december 2024 og med 10 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025 delt med afgiftssatsen i § 9, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.

Efter § 11 a, 3. pkt., reguleres satserne for nedsættelse af tilbagebetaling i 1. og 2. pkt. efter § 32 a.

Med lov nr. 329 af 28. marts 2023 er § 11 c ophævet med virkning fra den 1. januar 2025.

Med lov nr. 329 af 28. marts 2023 er tilbagebetalingen efter § 11 d ændret med virkning fra den 1. januar 2025. Ændringen medfører, at der fra den 1. januar 2025 ikke sker fuld tilbagebetaling af afgift ved visse anvendelser. Med lovforslagets § 8 foreslås det at ophæve disse bestemmelser i lov nr. 329 af 28. marts 2023, med den virkning, at § 11 d også efter den 1. januar 2025 vil medføre fuld tilbagebetaling af afgift ved visse anvendelser.

Det foreslås at affatte mineralolieafgiftslovens § 11 a således:

»§ 11 a. Tilbagebetalingen af afgift efter § 11 nedsættes med 4,5 kr. pr. GJ for forbrug, hvoraf der ikke svares afgift efter lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. dog § 11 d. Afgiftspligtige kan vælge, at tilbagebetalingen efter 1. pkt. beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 4,5 kr. pr. GJ delt med afgiftssatsen i § 9, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.«

Med lovforslagets § 2, nr. 1, 3 og 4, foreslås det at nedsættes mineralolieafgiftssatserne.

Med lovforslagets § 2, nr. 10, foreslås det, at § 11 b om særlige lempelser for landbrug m.v. ophæves.

Tilbagebetaling af procesafgift efter mineralolieafgiftslovens § 11 vil dermed nedsættes med 4,5 kr. pr. GJ fra den 1. januar 2025, jf. dog § 11 d.

Afgiftspligtige virksomheder kan alternativt vælge, at tilbagebetalingen efter § 11 a, 1. pkt., kan beregnes som en

reduktion af afgiftsbetalingen med 4,5 kr. pr. GJ fra den 1. januar 2025, jf. dog stk. 3, delt med afgiftssatsen i § 9, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.

Afgiften på 4,5 kr. pr. GJ foreslås ikke indekseret.

Tilbagebetalingen vil dog kun skulle nedsættes for virksomheder, der svarer CO₂-afgift af deres konkrete anvendelse af brændsler.

Til nr. 10

Der betales afgift af mineralolieprodukter m.v. efter de sats, der fremgår af mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1.

Efter mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 1, kan momsregistrerede virksomheder få tilbagebetalt mineralolieafgift, bortset fra afgiften af benzin af varer forbrugt i virksomheden, af de varer, der er medgået til fremstilling af varme, der er forbrugt i virksomheden, og som er leveret særskilt til virksomheden fra et fjernvarmeværk eller anden momsregistreret varmeproducent, og af de varer, der er medgået til fremstilling af kulde, der er forbrugt i virksomheden og leveret til virksomheden fra en momsregistreret kuldeproducent.

Efter mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 2, sker tilbagebetalingen i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående moms for varer og varme dog med en række undtagelser. Der gælder f.eks. ingen tilbagebetalingsret for afgiften af varer, der anvendes som motorbrændstof, af varer nævnt i § 1, stk. 1, nr. 17 og 18, eller af aktiviteter nævnt i momslovens § 37, stk. 7 og 8.

Der kan ligeledes ske tilbagebetaling af afgiften for mineralolieprodukter m.v. for aktiviteter, der fremgår af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 3-5. Tilbagebetalingen reguleres nærmere i mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 6-19, hvorefter der ikke kan ske godtgørelse for rumvarme m.v.

Efter mineralolieafgiftslovens § 11 a nedsættes tilbagebetalingen efter § 11 med 8,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. april 2023 til og med den 31. december 2024 og med 10 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025, jf. dog §§ 11 b, 11 c og 11 d.

Efter § 11 b, stk. 1, finder nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 11 a ikke anvendelse for forbrug vedrørende rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, forbrug omfattet af tilbagebetaling efter § 11, stk. 3 og stk. 5, nr. 3, 2.-4. pkt., og andet forbrug, når det udelukkende vedrører afgiftspligtig virksomhed efter momsloven med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl. For dette forbrug nedsættes tilbagebetalingen af afgift efter § 11 med 1,6 pct., jf. dog § 11 c.

Efter § 11 b, stk. 2, kan en forholdsmæssig del af afgiften henregnes under stk. 1 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1 som andre

anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. § 11, stk. 5, nr. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Med lovforslagets § 2, nr. 9, foreslås det at nedsætte godtgørelsen af mineralolieafgift efter mineralolieafgiftslovens § 11 a for anvendelser til procesforbrug til 4,5 kr. pr. GJ. Med nedsættelsen vil godtgørelsen efter § 11 a medføre, at der skal betales en lempeligere afgift, end den der vil gælde § efter 11 b. Der vil således gælde en lavere afgiftssats for almindelige procesformål efter § 11 a, end der vil gælde for brændsler til jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug, eller pelsdyravl omfattet af § 11 b fra den 1. januar 2025. Hvis den særlige sats for disse brancher opretholdes, vil det derfor medføre, at brancherne skal betale en højere afgift end øvrig proces.

Det foreslås, at mineralolieafgiftslovens § 11 b ophæves.

Det medfører, at jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug, eller pelsdyravl vil kunne få godtgjort afgift efter § 11 a. Afgiftssatsen vil således være den samme for disse brancher som for almindelig proces.

Det vil derfor fremover ikke være nødvendigt at lave særskilte opgørelser af brændselsforbrug efter § 11 b.

Til nr. 11

Af mineralolieafgiftslovens § 14, stk. 4, fremgår, at virksomheder, som køber varer, der er afgiftsberigtiget efter bilag 2, nr. 2 og 10, skal føre regnskab over tilgang og udlevering af sådanne varer til andre erhvervsdrivende.

Bilag 2, nr. 2, vedrørte anden gas- og dieselolie, og nr. 10 vedrørte anden petroleum.

Bilag 2 blev indsat ved lov nr. 527 af 12. juni 2009. Af bilaget fremgik afgiftssatserne for afgiftspligtige energiprodukter i perioden fra og med den 1. januar 2010 til og med den 31. januar 2014.

Siden den 1. januar 2015 har afgiftssatserne, der fremgår af mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1, været gældende. Disse sats reguleres efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. § 32 a. Ved lov nr. 1585 af 27. december 2019 blev bilag 2 derfor ophævet.

Satserne for anden gas- og dieselolie findes i § 1, stk. 1, nr. 2, og for anden petroleum i § 1, stk. 1, nr. 10.

Det foreslås i mineralolieafgiftslovens § 14, stk. 4, at ændre »bilag 2, nr. 2 og 10« til: »§ 1, stk. 1, nr. 2 og 10«.

Ændringen sker som følge af at afgiftssatserne, der fremgår af bilaget, ikke har været gældende siden udgangen af 2014. Der er med ændringen ikke tilsigtet en ændring af gældende ret.

Til nr. 12

Mineralolieafgiftslovens bilag 1 indeholder en oversigt over

centrale kraftværker og kraft-varme-værker. Bilaget blev indført med lov nr. 418 af 14. juni 1995 og er ikke blevet opdateret siden.

I § 40, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1363 af 29. september 2022 om tilladelse til etablering og ændring af elproduktionsanlæg samt elproduktion fra anlæg på land fremgår en liste over centrale kraft- eller kraft-varme-værker.

Det foreslås, at *bilag 1* affattes som bilag 1 til denne lov.

Det betyder, at bilaget opdateres med de korrekte navne for eksisterende centrale kraftværker og kraft-varme-værker.

Det medfører, at indholdet af bilaget afspejler de eksisterende centrale kraftværker og kraft-varme-værker.

Til § 3

Til nr. 1

Det følger af gasafgiftsloven § 1, stk. 1, at der betales afgift af naturgas og bygas, der forbruges her i landet. Efter § 1, stk. 2, gælder det samme for gas, som er fremstillet på basis af biomasse, når gassen er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som brændsel til opvarmning, eller når gassen anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker. Af gasafgiftslovens § 1, stk. 2-4, fremgår afgiftssatserne for afgiftspligtig naturgas og bygas.

Efter gasafgiftslovens § 1, stk. 2, 1. pkt., udgør afgiften for naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³ 236,8 øre pr. Nm³ (2015-niveau). Satsen reguleres efter mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Efter gasafgiftslovens § 1, stk. 2, 2. pkt., udgør afgiften for gas, som er fremstillet på basis af biomasse, jf. § 1, stk. 1, 2. pkt., med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³ 9,8 øre pr. Nm³. Denne sats reguleres ikke efter mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Efter gasafgiftslovens § 1, stk. 3, 1. pkt. udgør afgiften for afgiftspligtig gas, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof, 295,4 øre pr. Nm³ gas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ (2015-niveau). Satsen reguleres efter mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Det følger af gasafgiftslovens § 1, stk. 3, 2. pkt., at der af gas, der anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker, betales afgift efter § 1, stk. 2.

Det følger af gasafgiftslovens § 1, stk. 4, at ved en lavere eller højere brændværdi end den i stk. 2 og 3 nævnte foretages en forholdsmæssig regulering af afgiften.

Det foreslås at gasafgiftslovens § 1, stk. 2-4, affattes således:

»Stk. 2. Afgiftssatsen udgør i 2015-niveau følgende for:

1) Naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ) pr. normal m³ (Nm³): 114,4 øre pr. Nm³.

2) Gas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³, som er fremstillet på basis af biomasse, når gassen er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som brændsel til opvarmning: 9,8 øre pr. Nm³.

3) Gas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof 146,5 øre pr. Nm³.

Stk. 3. For gas, der anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker, betales der afgift efter stk. 2, nr. 1 og 2. For gas omfattet af 1. pkt. og stk. 2, med en lavere eller højere brændværdi end 39,6 MJ pr. Nm³ foretages en forholdsmæssig regulering af afgiften.

Stk. 4. Satserne nævnt i stk. 2, nr. 1 og 3, reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.«

Det foreslåede *stk. 2, nr. 1*, vil medføre, at gasafgiften for naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³ vil blive reduceret fra 236,8 øre på Nm³ til 114,4 øre pr. Nm³ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³ udgøre 136,9 øre pr. Nm³ fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. det foreslåede § 1, stk. 4.

Det foreslåede *stk. 2, nr. 2*, vil medføre, at afgiftssatsen for gas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³, som er fremstillet på basis af biomasse, når gassen er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som brændsel til opvarmning, udgør 9,8 øre pr. Nm³ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for gas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³, som er fremstillet på basis af biomasse, når gassen er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som brændsel til opvarmning, udgøre 9,8 øre pr. Nm³ fra og med den 1. januar 2025.

Det vil medføre, at afgiftssatsen svarer til minimumssatserne i energibeskatningsdirektivet. For at bevare dette afgiftsniveau foreslås det ikke at regulere satsen efter mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Det foreslåede *stk. 2, nr. 3*, vil medføre, at gasafgiften for afgiftspligtig gas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof, reduceres fra 295,4 øre pr. Nm³ til 146,5 øre pr. Nm³ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for gas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof, udgøre 175,4 øre pr. Nm³ fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. det foreslåede § 1, stk. 4.

Det foreslås som *stk. 3, 1. pkt.*, at for gas, der anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker, betales der afgift efter stk. 2, nr. 1 og 2. Det foreslås som *stk. 3, 2. pkt.*, at for gas omfattet af 1. pkt. og stk. 2 foretages en forholdsmæssig regulering af afgiften ved en lavere eller højere brændværdi end 39,6 MJ pr. Nm³.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for gas, der anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker, udgøre 136,9 øre pr. Nm³ og 9,8 øre pr. Nm³ fra og med den 1. januar 2025. Med det foreslåede stk. 3, 1. pkt., vil det blive videreført, at der betales afgift af gas, der anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker, efter de almindelige regler i § 1, stk. 2, nr. 1 og 2.

Med det foreslåede stk. 3, 2. pkt., vil det desuden blive videreført, at afgiften for gas omfattet af det foreslåede stk. 3, 1. pkt., og stk. 2, reguleres forholdsmæssigt, når gassen har en højere eller lavere brændværdi end 39,6 MJ pr. Nm³.

Det foreslåede *stk. 4* vil medføre, at satserne i de foreslåede stk. 2, nr. 1 og 3, reguleres efter mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Dermed vil afgiftssatsen som nævnt i de foreslåede § 1, stk. 2, nr. 1 og 3, reguleres fra den 1. januar 2025. Reguleringen vil også have virkning for gas omfattet af det foreslåede stk. 3, 1. pkt., når der betales afgift af denne gas efter § 1, stk. 2, nr. 1.

Reguleringen af afgiftssatsen omfatter ikke gas fremstillet på basis af biomasse efter § 1, stk. 1, 2. pkt., som er fastsat i § 1, stk. 2, nr. 2.

Dermed vil satserne i § 1, stk. 2, nr. 1 og 3, fortsat vil blive reguleret årligt svarende til udviklingen i nettoprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik, jf. lov om beregning af et nettoprisindeks. Reguleringen fremgår nærmere af mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Der er ikke i øvrigt tilsigtet en ændring af gældende ret.

Til nr. 2

Efter gasafgiftslovens § 1, stk. 6, 1. pkt., skal virksomheder, der skal indbetale afgiften efter § 15, indberette værdien af afgiftslempelsen i § 1, stk. 2, 2. pkt., til Skatteforvaltningen, hvis den samlede værdi af lempelsen overstiger 100.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag

i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Opgørelsen af værdien af lempelsen efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Efter gasafgiftslovens § 1, stk. 7, fastsætter skatteministeren nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter § 1, stk. 6, og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling. Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter § 1, stk. 2, 2. pkt., når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

Disse regler er nærmere fastsat i bekendtgørelse nr. 1821 af 28. december 2023 om efterlevelse af regler for tildeling af statsstøtte på skatteområdet.

Med lovforslagets § 3, nr. 1, foreslås det at ændre satserne i gasafgiftslovens § 1, stk. 2 og 3, og ændre oplysningsdelen af disse bestemmelser. § 1, stk. 2, 2. pkt., bliver derfor til § 1, stk. 2, nr. 2.

Det foreslås i gasafgiftslovens § 1, stk. 6, 1. pkt., og stk. 7, 2. pkt., at ændre »stk. 2, 2. pkt.« til: »stk. 2, nr. 2«.

Ændringen er en konsekvensændring af lovforslagets § 3, nr. 1.

Til nr. 3

Efter gasafgiftsloven § 8, stk. 4, gælder på visse betingelser, en ret til at få afgiftslempelse for brændsler og elektricitet, der er anvendt til at producere varme, som leveres til det kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkets kraft-varme-kapacitet vedrører (elpatronordningen).

Efter § 8, stk. 4, kan varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til de samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkernes kraft-varme-kapacitet vedrører, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 5 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 5 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1.

Efter § 8, stk. 5, har en virksomhed kraft-varme-kapacitet, hvis 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraft-varme-enheden. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraft-varme-enheden skal udgøres af elektricitet.

Efter § 8, stk. 4, 2. pkt., tilbagebetales den del af afgiften, der overstiger 49,8 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau). Denne satsgrænse reguleres efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. gasafgiftslovens § 8, stk. 4, 5. pkt.

Det er desuden en betingelse for tilbagebetalingen, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling

af afgift for den samme varme efter CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 6.

De gældende satser for tilbagebetaling sammenholdt med de i lovforslagets § 3, nr. 1, foreslåede gasafgiftssatser vil medføre, at varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få godtgjort en større andel af gasafgiften.

Efter gasafgiftsloven § 8 a, stk. 1, gælder på visse betingelser en ret til at få afgiftslempelse for brændsler og elektricitet, der er anvendt til at producere varme, som leveres til det kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkets kraft-varme-kapacitet vedrører.

Efter § 8 a, stk. 1, kan varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i virksomheden via interne varmesystemer, jf. dog stk. 2, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1.

Efter § 8 a, stk. 3, har en virksomhed kraft-varme-kapacitet, hvis 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraft-varme-enheden. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraft-varme-enheden skal udgøres af elektricitet.

Efter § 8 a, stk. 1, 2. pkt., tilbagebetales den del af afgiften, der overstiger 49,8 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau).

Efter § 8 a, stk. 1, 3. pkt., nedsættes de 49,8 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) forholdsmæssigt, hvis der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder.

Disse satsgrænser reguleres efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. gasafgiftslovens § 8 a, stk. 1, 4. pkt.

Det er desuden en betingelse for tilbagebetalingen, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter CO₂-afgiftslovens § 7 b.

De gældende satser for tilbagebetaling sammenholdt med de i lovforslagets § 3, nr. 1, foreslåede gasafgiftssatser vil medføre, at varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få godtgjort en større andel af gasafgiften.

Det foreslås i § 8, stk. 4, 2. og 3. pkt., og i § 8 a, stk. 1, 2. og 3. pkt., ændres »49,8 kr.« til: »24,1 kr.«

Det vil medføre, at der kan ske tilbagebetaling efter elpatronordningen, når afgiften overstiger 24,1 kr. pr. GJ fjern-

varme ab værk (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Tilbagebetalingen vil ske i 2025-niveau for den del af afgiften, der overstiger 28,8 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk fra og med 2025.

Satsgrænserne vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. gasafgiftslovens § 8, stk. 4, 4. pkt., og § 8 a, stk. 1, 4. pkt.

Formålet med den foreslåede ændring er at nedsætte satsen for, hvornår der kan ske tilbagebetaling af afgift for varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, og varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet. Ændringen skal ses i sammenhæng med den foreslåede nedsættelse af gasafgiften i medfør af lovforslagets § 3, nr. 1. Som følge heraf er formålet med ændringen samtidig at nedsætte det beløb, som tilbagebetalingen nedsættes med, når der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter gasafgiftsloven og andre brændsler eller energikilder.

Ændringerne skal også ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 12, hvor det foreslås at forhøje satsgrænserne for tilbagebetaling efter elpatronordningen i CO₂-afgiftsloven.

Til nr. 4

Efter gasafgiftslovens § 10, stk. 15, 1. pkt., nedsættes tilbagebetalingen efter stk. 1-5 for gas omfattet af § 1, stk. 2, 2. pkt., med 4,9 øre pr. Nm³ gas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ uanset §§ 10 a-10 d. Det gælder dog ikke for tilbagebetalingen for processer nævnt i § 10 d, stk. 1-5.

Efter gasafgiftslovens § 10 e gælder der særlige regler for nyttiggjort overskudsvarme fra biogas m.v. omfattet af § 1, stk. 2, 2. pkt.

Efter § 10 e, stk. 1, 1. pkt., kan beløb pr. GJ vedrørende nyttiggjort overskudsvarme fra biogas m.v. omfattet af § 1, stk. 2, 2. pkt., hvor beløbet beregnes efter § 10, stk. 9, fastsættes til 1,3 kr. pr. GJ overskudsvarme, jf. dog stk. 3.

Efter stk. 2, 1. pkt., kan beløb pr. GJ vedrørende nyttiggjort overskudsvarme fra biogas m.v. omfattet af § 1, stk. 2, 2. pkt., hvor beløbet beregnes efter § 10 d, stk. 7 eller 8, fastsættes til 2,5 kr. pr. GJ overskudsvarme, jf. dog stk. 3.

Efter stk. 3, 1. pkt., ganges overskudsvarmen (GJ) med energiindholdet i mængden af biogas m.v. omfattet af § 1, stk. 2, 3. pkt., som vedrører overskudsvarmen, over det totale energiindhold i afgiftspligtige brændsler og afgiftspligtig elektricitet vedrørende overskudsvarmen, hvis overskudsvarmen, jf. stk. 1 eller 2, for en opgørelsesperiode tillige er fremstillet ved brug af andre energiafgiftspligtige brændsler eller elektricitet.

Med lovforslagets § 3, nr. 1, foreslås det at ændre satserne

i gasafgiftslovens § 1, stk. 2 og 3, og ændre opstillingen af disse bestemmelser. § 1, stk. 2, 2. pkt., bliver derfor til § 1, stk. 2, nr. 2.

Det foreslås at i gasafgiftslovens § 10, stk. 15, 1. pkt., og i § 10 e, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 1. pkt., at »§ 1, stk. 2, 2. pkt.« ændres til »§ 1, stk. 2, nr. 2«.

Ændringen er en konsekvensændring af lovforslagets § 3, nr. 1.

Til nr. 5

Der betales afgift af naturgas og bygas m.v. efter de satser, der fremgår af gasafgiftslovens § 1, stk. 2-4.

Efter gasafgiftslovens § 10, stk. 1, kan momsregistrerede virksomheder få tilbagebetalt gasafgift af de varer, der er medgået til fremstilling af varme, der er forbrugt i virksomheden, og som er leveret særskilt til virksomheden fra et fjernvarmeværk eller anden momsregistreret varmeproducent, og af de varer, der er medgået til fremstilling af kulde, der er forbrugt i virksomheden og leveret til virksomheden fra en momsregistreret kuldeproducent.

Efter gasafgiftslovens § 10, stk. 2, sker tilbagebetalingen i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående moms for varer og varme dog med en række undtagelser. Der gælder f.eks. ingen tilbagebetalingsret for afgiften af varer, der anvendes som motorbrændstof eller af aktiviteter nævnt i momslovens § 37, stk. 7 og 8.

Der kan ligeledes ske tilbagebetaling af afgiften for naturgas og bygas m.v. for aktiviteter, der fremgår af gasafgiftslovens § 10, stk. 3-5. Tilbagebetalingen reguleres nærmere i gasafgiftslovens § 10, stk. 6-17.

Efter gasafgiftslovens § 10, stk. 15, 1. pkt., nedsættes tilbagebetalingen efter stk. 1-5 for gas omfattet af § 1, stk. 2, 2. pkt., med 4,9 øre pr. Nm³ gas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ, uanset §§ 10 a-10 d.

Efter gasafgiftslovens § 10 a, 1. pkt., nedsættes tilbagebetalingen efter § 10 med 8,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. april 2023 til og med den 31. december 2024 og med 10 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025, jf. dog §§ 10 b, 10 c og 10 d.

Med lov nr. 329 af 28. marts 2023 er § 10 c ophævet med virkning fra den 1. januar 2025.

Med lov nr. 329 af 28. marts 2023 er tilbagebetalingen efter § 10 d ændret med virkning fra den 1. januar 2025. Ændringen medfører, at der fra den 1. januar 2025 ikke sker fuld tilbagebetaling af afgift ved visse anvendelser. Med lovforslagets § 8 foreslås det at ophæve disse bestemmelser i lov nr. 329 af 28. marts 2023, med den virkning, at § 10 d også efter den 1. januar 2025 vil medføre fuld tilbagebetaling af afgift ved visse anvendelser.

Det foreslås i § 10, stk. 15, 1. pkt., at »10 a-10 d« ændres til: »10 a og 10 d«.

Med lovforslagets § 3, nr. 1, foreslås det at nedsætte gasafgiftssatserne.

Med lovforslagets § 3, nr. 7, foreslås det, at § 10 b om særlige lempelser for landbrug m.v. ophæves.

Ændringen er en konsekvensændring af lovforslagets § 3, nr. 1 og 7, og § 8.

Til nr. 6

Der betales afgift af naturgas og bygas m.v. efter de satser, der fremgår af gasafgiftslovens § 1, stk. 2-4.

Efter gasafgiftslovens § 10, stk. 1, kan momsregistrerede virksomheder få tilbagebetalt gasafgift af de varer, der er medgået til fremstilling af varme, der er forbrugt i virksomheden, og som er leveret særskilt til virksomheden fra et fjernvarmeværk eller anden momsregistreret varmeproducent, og af de varer, der er medgået til fremstilling af kulde, der er forbrugt i virksomheden og leveret til virksomheden fra en momsregistreret kuldeproducent.

Efter gasafgiftslovens § 10, stk. 2, sker tilbagebetalingen i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående moms for varer og varme dog med en række undtagelser. Der gælder f.eks. ingen tilbagebetalingsret for afgiften af varer, der anvendes som motorbrændstof eller af aktiviteter nævnt i momslovens § 37, stk. 7 og 8.

Der kan ligeledes ske tilbagebetaling af afgiften for naturgas og bygas m.v. for aktiviteter, der fremgår af gasafgiftslovens § 10, stk. 3-5. Tilbagebetalingen reguleres nærmere i gasafgiftslovens § 10, stk. 6-17.

Efter gasafgiftslovens § 10, stk. 15, 1. pkt., nedsættes tilbagebetalingen efter stk. 1-5 for gas omfattet af § 1, stk. 2, 2. pkt., med 4,9 øre pr. Nm³ gas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ, uanset §§ 10 a-10 d.

Efter gasafgiftslovens § 10 a, 1. pkt., nedsættes tilbagebetalingen efter § 10 med 8,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. april 2023 til og med den 31. december 2024 og med 10 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025, jf. dog §§ 10 b, 10 c og 10 d.

Efter § 10 a, 2. pkt., kan afgiftspligtige vælge, at tilbagebetalingen efter 1. pkt. kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 8,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. april 2023 til og med den 31. december 2024 og med 10 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025 delt med afgiftssatsen i § 8, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.

Efter § 10 a, 3. pkt., reguleres satserne for nedsættelse af tilbagebetaling i 1. og 2. pkt. efter mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Med lovforslagets § 3, nr. 1, foreslås det at nedsætte gasafgiftssatserne.

Med lovforslagets § 3, nr. 7, foreslås det at ophæve § 10 b om særlige lempelser for landbrug m.v.

Med lov nr. 329 af 28. marts 2023 er § 10 c ophævet med virkning fra den 1. januar 2025.

Med lov nr. 329 af 28. marts 2023 er tilbagebetalingen efter § 10 d ændret med virkning fra den 1. januar 2025. Ændringen medfører, at der fra den 1. januar 2025 ikke sker fuld tilbagebetaling af afgift ved visse anvendelser. Med lovforslagets § 8 foreslås det at ophæve disse bestemmelser i lov nr. 329 af 28. marts 2023, med den virkning, at § 10 d også fra og med den 1. januar 2025 vil medføre fuld tilbagebetaling af afgift ved visse anvendelser.

Det foreslås at gasafgiftslovens § 10 a affattes således:

»§ 10 a. Tilbagebetalingen af afgift efter § 10 nedsættes med 4,5 kr. pr. GJ for forbrug, hvoraf der ikke svares afgift efter § 9 a, stk. 1, og § 9 b i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter jf. dog § 10 d. Godtgørelsesberettigede kan vælge, at tilbagebetalingen efter 1. pkt. beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 4,5 kr. pr. GJ delt med afgiftssatsen i § 8, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.«

Tilbagebetaling af procesafgift efter gasafgiftslovens § 10 vil dermed kunne nedsættes med 4,5 kr. pr. GJ fra den 1. januar 2025, jf. dog 4. pkt., jf. dog § 10 d.

Afgiftspligtige virksomheder kan alternativt vælge, at tilbagebetalingen efter § 10 a, 1. pkt., kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 4,5 kr. pr. GJ fra den 1. januar 2025, jf. dog 4. pkt., delt med afgiftssatsen i § 9, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2, jf. lovforslagets § 3, nr. 6.

Afgiften på 4,5 kr. pr. GJ foreslås ikke indekseret.

Tilbagebetalingen vil dog kun kunne nedsættes for virksomheder, der svarer CO₂-afgift af deres konkrete anvendelse af brændsler.

Til nr. 7

Der betales afgift af naturgas og bygas m.v. efter de satser, der fremgår af gasafgiftslovens § 1.

Efter gasafgiftslovens § 10, stk. 1, kan momsregistrerede virksomheder få tilbagebetalt afgift, bortset fra afgiften af benzin af varer forbrugt i virksomheden, af de varer, der er medgået til fremstilling af varme, der er forbrugt i virksomheden, og som er leveret særskilt til virksomheden fra et fjernvarmeværk eller anden momsregistreret varmeproducent, og af de varer, der er medgået til fremstilling af kulde, der er forbrugt i virksomheden og leveret til virksomheden fra en momsregistreret kuldeproducent.

Efter gasafgiftslovens § 10, stk. 2, sker tilbagebetalingen i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for

indgående moms for varer og varme dog med en række undtagelser. Der gælder f.eks. ingen tilbagebetalingsret for afgiften af varer, der anvendes som motorbrændstof, og af aktiviteter nævnt i momslovens § 37, stk. 7 og 8.

Der kan ligeledes ske tilbagebetaling af afgiften for naturgas og bygas m.v. for aktiviteter, der fremgår af gasafgiftslovens § 10, stk. 3-5. Tilbagebetalingen reguleres nærmere i gasafgiftslovens § 10, stk. 6-17, hvorefter der ikke kan ske godtgørelse for rumvarme m.v.

Efter gasafgiftslovens § 10 a nedsættes tilbagebetalingen efter § 10 med 8,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. april 2023 til og med den 31. december 2024 og med 10 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025, jf. dog §§ 10 b, 10 c og 10 d.

Efter § 10 b, stk. 1, finder nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 10 a ikke anvendelse for forbrug vedrørende rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, forbrug omfattet af tilbagebetaling efter § 10, stk. 3 og stk. 5, nr. 3, 2.-4. pkt., og andet forbrug, når det udelukkende vedrører afgiftspligtig virksomhed efter momsloven med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl. For dette forbrug nedsættes tilbagebetalingen af afgift efter § 10 med 1,6 pct., jf. dog § 10 c.

Efter § 10 b, stk. 2, kan en forholdsmæssig del af afgiften henregnes under stk. 1 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. § 10, stk. 5, nr. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Med lovforslagets § 3, nr. 6, foreslås det at nedsætte godtgørelsen af gasafgift efter gasafgiftslovens § 10 a for anvendelser til procesforbrug til 4,5 kr. pr. GJ. Med nedsættelsen vil godtgørelsen efter § 10 a medføre, at der skal betales en lempeligere afgift, end den, der vil gælde efter § 10 b. Der vil således gælde en lavere afgiftssats for almindelige procesformål efter § 10 a end der vil gælde for brændsler til jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug, eller pelsdyravl omfattet af § 10 b fra den 1. januar 2025. Hvis den særlige sats for disse brancher oprettholdes, vil det derfor medføre, at brancherne skal betale en højere afgift end øvrig proces.

Det foreslås, at gasafgiftslovens § 10 b ophæves.

Det vil medføre, at jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug, eller pelsdyravl vil kunne få godtgjort afgift efter § 10 a. Afgiftssatsen vil således være den samme for disse brancher som for almindelig proces.

Det vil derfor fremover ikke være nødvendigt at lave særskilt opgørelser af brændselsforbrug efter § 10 b.

Til nr. 8

Gasafgiftslovens bilag 1 indeholder en oversigt over centrale kraftværker og kraft-varme-værker. Bilaget blev indført

med lov nr. 418 af 14. juni 1995 og er ikke blevet opdateret siden.

I § 40 i bekendtgørelse nr. 1363 af 29. september 2022 om tilladelse til etablering og ændring af elproduktionsanlæg samt elproduktion fra anlæg på land fremgår en liste over centrale kraft- eller kraft-varme-værker.

Det foreslås, at *bilag 1* opdateret med de korrekte navne for eksisterende centrale kraftværker og kraft-varme-værker.

Det medfører, at indholdet af bilaget afspejler de eksisterende centrale kraftværker og kraft-varme-værker.

Til § 4

Til nr. 1

Det følger af kulafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 1-6, hvilke varer m.v., der er afgiftspligtige efter loven. Der betales afgift af disse varer m.v. efter brændværdien eller energiindholdet, jf. dog stk. 4.

Efter kulafgiftslovens § 1, stk. 2, nr. 1, udgør afgiften 59,8 kr. pr. GJ (2015-niveau) for stenkul, inkl. stenkulsbriketter, samt koks, cinders og koksgrus, jordoliekoks, brunkulsbriketter og brunkul samt andre varer henhørende under position 2713, 2714 og 2715 i EU's Kombinerede Nomenklatur, som anvendes eller er bestemt til at anvendes til fremstilling af varme.

Efter nr. 2 udgør afgiften 49,8 kr. pr. GJ (2015-niveau) for varme, der er produceret ved forbrænding af affald. Ved affald forstås affald, som det er defineret i lov om miljøbeskyttelse eller regler fastsat i medfør af lov om miljøbeskyttelse.

Efter nr. 3 udgør afgiften 31,8 kr. pr. GJ af affald anvendt som brændsel til produktion af varme i anlæg.

Afgiftssatserne er fastsat i 2015-niveau, og satserne efter § 1, stk. 2, nr. 1 og 2, reguleres efter mineralolieafgiftslovens 32 a, jf. kulafgiftslovens § 1, stk. 5. Satsen efter § 1, stk. 2, nr. 3, reguleres ikke.

Efter § 1, stk. 3, fastsætter Skatteforvaltningen de nærmere regler for opgørelse af brændværdien for varer, der er nævnt i stk. 1, nr. 1-4.

Det foreslås, at kulafgiftslovens § 1, stk. 2, affattes således:

»Afgiften udgør følgende:

1) For varer, der er nævnt i stk. 1, nr. 1-4, 28,9 kr. pr. gigajoule (GJ) (2015-niveau).

2) For varme, der er nævnt i stk. 1, nr. 5, 24,1 kr. pr. GJ (2015-niveau).

3) For affald, der er nævnt i stk. 1, nr. 6, 14,5 kr. pr. GJ.«

Det foreslåede *nr. 1* vil medføre, at kulafgiften for stenkul,

inkl. stenkulsbriketter, samt koks, cinders, koksgrus, jordoliekoks, brunkulsbriketter, brunkul og andre varer henhørende under position 2713, 2714 og 2715 i EU's kombinerede Nomenklatur, som anvendes eller er bestemt til at anvendes til fremstilling af varme, reduceres fra 59,8 kr. pr. GJ til 28,9 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for stenkul, inkl. stenkulsbriketter, samt koks, cinders, koksgrus, jordoliekoks, brunkulsbriketter, brunkul og andre varer henhørende under position 2713, 2714 og 2715 i EU's kombinerede Nomenklatur, som anvendes eller er bestemt til at anvendes til fremstilling af varme, udgøre 34,6 kr. pr. GJ fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. kulafgiftslovens § 2, stk. 5.

Det foreslåede *nr. 2* vil medføre, at kulafgiften for varme produceret ved forbrænding af affald, reduceres fra 49,8 kr. pr. GJ til 24,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for varme produceret ved forbrænding af affald udgøre 28,8 kr. pr. GJ fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. kulafgiftslovens § 2, stk. 5.

Det foreslåede *nr. 3* vil medføre, at kulafgiften for affald anvendt som brændsel til produktion af varme i anlæg, reduceres fra 31,8 kr. pr. GJ til 14,5 kr. pr. GJ fra og med den 1. januar 2025.

Afgiften foreslås ikke reguleret. Det svarer til en videreførelse af gældende ret.

Med ændringerne nedsættes afgiftssatsen på varer m.v., der er omfattet af kulafgiftsloven.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det følger af kulafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 1-6, hvilke varer m.v., der er afgiftspligtige efter loven. Der betales afgift af disse varer m.v. efter brændværdien eller energiindholdet, jf. dog stk. 4.

Det følger af kulafgiftslovens § 1, stk. 4, 1. pkt., at hvis registrerede virksomheder ikke foretager opgørelse af den faktiske brændværdi for varer omfattet af kulafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 1-4, betales afgift efter varernes vægt.

Afgiften udgør 1.674 kr. pr. ton (2015-niveau) for varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, der omfatter stenkul, inkl. stenkulsbriketter, samt koks, cinders og koksgrus.

Afgiften udgør 1.974 kr. pr. ton (2015-niveau) for varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2, der omfatter jordoliekoks.

Afgiften udgør 1.137 kr. pr. ton (2015-niveau) for varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 3, der omfatter brunkulsbriketter og brunkul.

Afgiften udgør 1.711 kr. pr. ton (2015-niveau) for varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 4, litra a, der omfatter andre varer henhørende under position 2713, 2714 og 2715 i EU's Kombinerede Nomenklatur, som anvendes eller er bestemt til at anvendes til fremstilling af varme med et vandindhold på mindst 27 pct.

Afgiften udgør 2.248 kr. pr. ton (2015-niveau) for varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 4, litra b, der omfatter andre varer henhørende under position 2713, 2714 og 2715 i EU's Kombinerede Nomenklatur, som anvendes eller er bestemt til at anvendes til fremstilling af varme med et vandindhold på mindre end 27 pct.

Afgiftssatserne i § 1, stk. 4, reguleres efter mineralolieafgiftslovens 32 a, jf. kulafgiftslovens § 1, stk. 5.

Det foreslås, at kulafgiftslovens § 1, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Foretager registrerede virksomheder ikke opgørelse af den faktiske brændværdi for varerne omfattet af stk. 1, nr. 1-4, betales afgift efter vareernes vægt. Afgiftssatsen udgør følgende i 2015-niveau:

- 1) For varer omfattet af stk. 1, nr. 1, 809,0 kr. pr. ton.
- 2) For varer omfattet af stk. 1, nr. 2, 954,0 kr. pr. ton.
- 3) For varer omfattet af stk. 1, nr. 3, 549,0 kr. pr. ton.
- 4) For varer omfattet af stk. 1, nr. 4, litra a, 827,0 pr. ton.
- 5) For varer omfattet af stk. 1, nr. 4, litra b, 1.087,0 kr. pr. ton.«

Det foreslåede *stk. 4, 1. pkt.*, vil medføre, at registrerede virksomheder betaler afgift efter vareernes vægt, hvis de ikke opgør den faktiske brændværdi for varer omfattet af stk. 1, nr. 1-4. Det foreslåede *stk. 4, 2. pkt.*, vil medføre, at de vægtbaserede afgiftssatser angives i 2015-niveau.

Det foreslåede *stk. 4, 2. pkt., nr. 1*, vil medføre, at kulafgiften for stenkul, inkl. stenkulsbriketter, samt koks, cinders og koksgrus, reduceres fra 1.674 kr. pr. ton til 809,0 kr. pr. ton (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for stenkul, inkl. stenkulsbriketter, samt koks, cinders og koksgrus udgøre 968,4 kr. pr. ton fra og med den 1. januar 2025. Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. kulafgiftslovens § 1, stk. 5.

Det foreslåede *nr. 2* vil medføre, at kulafgiften for jordoliekokks reduceres fra 1.974 kr. pr. ton til 954,0 kr. pr. ton (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for jordoliekokks udgøre 1141,9 kr. pr. ton fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. kulafgiftslovens § 1, stk. 5.

Det foreslåede *nr. 3* vil medføre, at kulafgiften for brunkulsbriketter og brunkul reduceres fra 1.137 kr. pr. ton til 549,0 kr. pr. ton (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for brunkulsbriketter og brunkul udgøre 657,2 kr. pr. ton fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. kulafgiftslovens § 1, stk. 5.

Det foreslåede *nr. 4* vil medføre, at kulafgiften for andre varer henhørende under position 2713, 2714 og 2715 i EU's Kombinerede Nomenklatur, som anvendes eller er bestemt til at anvendes til fremstilling af varme, med et vandindhold på mindst 27 pct., reduceres fra 1.711 kr. pr. ton til 827,0 kr. pr. ton (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for andre varer henhørende under position 2713, 2714 og 2715 i EU's Kombinerede Nomenklatur, som anvendes eller er bestemt til at anvendes til fremstilling af varme, med et vandindhold på mindst 27 pct., udgøre 989,9 kr. pr. ton fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. kulafgiftslovens § 1, stk. 5.

Det foreslåede *nr. 5* vil medføre, at kulafgiften for andre varer henhørende under position 2713, 2714 og 2715 i EU's Kombinerede Nomenklatur, som anvendes eller er bestemt til at anvendes til fremstilling af varme, med et vandindhold på mindre end 27 pct., reduceres fra 2.248 kr. pr. ton til 1.087,0 kr. pr. ton (2015-niveau).

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for andre varer henhørende under position 2713, 2714 og 2715 i EU's Kombinerede Nomenklatur, som anvendes eller er bestemt til at anvendes til fremstilling af varme, med et vandindhold på mindre end 27 pct., udgøre 1301,1 kr. pr. ton fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. kulafgiftslovens § 1, stk. 5.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Efter kulafgiftslovens § 7, stk. 3, gælder, der efter visse betingelser en ret til at få afgiftslempelse for brændsler og elektricitet, der er anvendt til at producere varme, som leveres til det kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkets kraft-varme-kapacitet vedrører (el-patronordningen).

Efter § 7, stk. 3, kan varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive

fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til de samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkernes kraft-varme-kapacitet vedrører, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 4 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 4 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1.

Efter § 7, stk. 4, har en virksomhed kraft-varme-kapacitet, hvis 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraft-varme-enheden. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraft-varme-enheden skal udgøres af elektricitet.

Efter § 7, stk. 3, 2. pkt., tilbagebetales den del af afgiften, der overstiger 49,8 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau).

Efter § 7, stk. 3, 3. pkt., nedsættes de 49,8 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) forholdsmæssigt, hvis der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder.

Disse satsgrænser reguleres efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. kulafgiftslovens § 7, stk. 3, 5. pkt.

Det er desuden en betingelse for tilbagebetalingen, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 6.

De gældende satser for tilbagebetaling sammenholdt med de i lovforslagets § 4, nr. 1 og 2, foreslåede kulafgiftssatser vil medføre, at varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få godtgjort en større andel af kulafgiften.

Efter kulafgiftslovens § 7 b, stk. 1, gælder, hvis visse betingelser er opfyldt, en ret til at få afgiftslempelse for brændsler og elektricitet, der er anvendt til at producere varme, som er anvendt til eget forbrug i virksomheden via interne varmesystemer.

Efter § 7 b, stk. 1, 1. pkt., kan varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i virksomheden via interne varmesystemer, jf. dog stk. 2, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1.

Efter § 7 b, stk. 3, har en virksomhed kraft-varme-kapacitet, hvis 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraft-varme-enheden. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraft-varme-enheden skal udgøres af elektricitet.

Efter § 7 b, stk. 1, 2. pkt., tilbagebetales den del af afgiften, der overstiger 49,8 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau).

Efter § 7 b, stk. 1, 3. pkt., nedsættes de 49,8 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) forholdsmæssigt, hvis der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder.

Disse satsgrænser reguleres efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. § kulafgiftslovens 7 b, stk. 1, 5. pkt.

Det er desuden en betingelse for tilbagebetalingen, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter CO₂-afgiftslovens § 7 b.

De gældende satser for tilbagebetaling sammenholdt med de i lovforslagets § 4, nr. 1 og 2, foreslåede kulafgiftssatser vil medføre, at varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få godtgjort en større andel af kulafgiften.

Det foreslås i § 7, stk. 3, 2. og 3. pkt., og i § 7 b, stk. 1, 2. og 3. pkt., at ændre »49,8 kr.« til: »24,1 kr.«

Det vil medføre, at der kan ske tilbagebetaling efter elpatronordningen, når afgiften overstiger 24,1 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Tilbagebetalingen vil ske i 2025-niveau for den del af afgiften, der overstiger 28,8 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk fra og med 2025.

Satsgrænserne vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. § kulafgiftslovens § 7, stk. 3, 4. pkt., og § 7 b, stk. 1, 5. pkt.

Formålet med den foreslåede ændring er at nedsætte satsen for, hvornår der kan ske tilbagebetaling af afgift for varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet, som er anvendt til eget forbrug i virksomheden via interne varmesystemer. Ændringen skal ses i sammenhæng med den foreslåede nedsættelse af kulafgiften i medfør af lovforslagets § 4, nr. 1 og 2. Som følge heraf er formålet med ændringen samtidig at nedsætte det beløb, som tilbagebetalingen nedsættes med, når der ved fremstillingen af varme anvendt til eget forbrug i virksomheden via interne varmesystemer anvendes både afgiftspligtige varer efter kulafgiftsloven og andre brændsler eller energikilder.

Ændringerne skal også ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 12, hvor det foreslås at forhøje satsgrænserne for tilbagebetaling efter elpatronordningen i CO₂-afgiftsloven.

Til nr. 4

Der betales afgift af kulprodukter m.v. efter de satser, der fremgår af kulafgiftslovens § 1, stk. 1.

Efter kulafgiftslovens § 8, stk. 1, kan momsregistrerede

virksomheder få tilbagebetalt kulafgift, der er medgået til fremstilling af varme, der er forbrugt i virksomheden, og som er leveret særskilt til virksomheden fra et fjernvarmeværk eller anden momsregistreret varmeproducent, og af de varer, der er medgået til fremstilling af kulde, der er forbrugt i virksomheden og leveret til virksomheden fra en momsregistreret kuldeproducent.

Efter kulafgiftslovens § 8, stk. 2, sker tilbagebetalingen i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående moms for varer og varme dog med en række undtagelser. Der gælder dog ikke tilbagebetalingsret for afgift af energi i relation til aktiviteter nævnt i momslovens § 37, stk. 7 og 8.

Der kan ligeledes ske tilbagebetaling af afgiften for afgiftspligtige varer m.v. for aktiviteter, der fremgår af kulafgiftslovens § 8, stk. 3 og 4. Tilbagebetalingen reguleres nærmere i kulafgiftslovens § 8, stk. 5-14, hvorefter der ikke kan ske godtgørelse for rumvarme m.v.

Efter kulafgiftslovens § 8 a nedsættes tilbagebetalingen efter § 8 med 8,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. april 2023 til og med den 31. december 2024 og med 10 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025, jf. dog §§ 8 b, 8 c og 8 d.

Efter § 8 a, 2. pkt., kan afgiftspligtige vælge, at tilbagebetalingen efter 1. pkt. kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 8,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. april 2023 til og med den 31. december 2024 og med 10 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025 delt med afgiftssatsen i § 7, stk. 3, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.

Efter § 8 a, 3. pkt., reguleres satserne for nedsættelse af tilbagebetaling i 1. og 2. pkt. efter mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Med § 2, nr. 3, i lov nr. 329 af 28. marts 2023 er § 8 c ophævet med virkning fra den 1. januar 2025.

Med § 2, nr. 6-10, lov nr. 329 af 28. marts 2023 er tilbagebetalingen efter § 8 d ændret med virkning fra den 1. januar 2025. Ændringen medfører, at der fra den 1. januar 2025 ikke sker fuld tilbagebetaling af afgift ved visse anvendelser. Med lovforslagets § 8 foreslås det at ophæve disse bestemmelser i lov nr. 329 af 28. marts 2023, med den virkning, at § 8 d også efter den 1. januar 2025 vil medføre fuld tilbagebetaling af afgift ved visse anvendelser.

Det foreslås, at kulafgiftslovens § 8 a, at 1. og 2. pkt., affattes således:

»§ 8 a. Tilbagebetalingen af afgift efter § 8 nedsættes med 4,5 kr. pr. GJ for forbrug, hvoraf der ikke svares afgift efter § 9 a, stk. 1, og § 9 b i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. dog § 8 d. Godtgørelsesberettigede kan vælge, at tilbagebetalingen efter 1. pkt. beregnes som en

reduktion af afgiftsbetalingen med 4,5 kr. pr. GJ delt med afgiftssatsen i § 7, stk. 3, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.«

Med lovforslagets § 4, nr. 1 og 2, foreslås det at nedsætte kulafgiftssatserne.

Med lovforslagets § 4, nr. 7, foreslås det, at § 8 b om særlige lempelser for landbrug m.v. ophæves.

Tilbagebetaling af procesafgift efter kulafgiftslovens § 8 vil dermed kunne nedsættes med 4,5 kr. pr. GJ fra og med den 1. januar 2025, jf. dog § 8 d.

Afgiftspligtige virksomheder kan alternativt vælge, at tilbagebetalingen efter § 8 a, 1. pkt., kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 4,5 kr. pr. GJ fra og med den 1. januar 2025, jf. dog 6. pkt., delt med afgiftssatsen i § 7, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2, jf. lovforslagets § 4, nr. 6.

Afgiften på 4,5 kr. pr. GJ foreslås ikke indekseret.

Tilbagebetalingen vil dog kun kunne nedsættes for virksomheder, der svarer CO₂-afgift af deres konkrete anvendelse af brændsler.

Til nr. 5

Der betales afgift af stenkul, brunkul, koks m.v. efter de satser, der fremgår af kulafgiftslovens § 1.

Efter kulafgiftslovens § 8, stk. 1, kan momsregistrerede virksomheder få tilbagebetalt kulafgift, der er medgået til fremstilling af varme, der er forbrugt i virksomheden, og som er leveret særskilt til virksomheden fra et fjernvarmeværk eller anden momsregistreret varmeproducent, og af de varer, der er medgået til fremstilling af kulde, der er forbrugt i virksomheden og leveret til virksomheden fra en momsregistreret kuldeproducent.

Efter kulafgiftslovens § 8, stk. 2, sker tilbagebetalingen i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående moms for varer og varme dog med en række undtagelser. Der gælder f.eks. ingen tilbagebetalingsret for afgiften af varer, der anvendes som motorbrændstof, og af aktiviteter nævnt i momslovens § 37, stk. 7 og 8.

Der kan ligeledes ske tilbagebetaling af afgiften for afgiftspligtige produkter efter kulafgiftslovens § 8, stk. 3-5. Tilbagebetalingen reguleres nærmere i kulafgiftslovens § 8, stk. 6-14, hvorefter der ikke kan ske godtgørelse for rumvarme m.v.

Efter kulafgiftslovens § 8 a nedsættes tilbagebetalingen efter § 8 med 8,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. april 2023 til og med den 31. december 2024 og med 10 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025, jf. dog §§ 8 b, 8 c og 8 d.

Efter § 8 b, stk. 1, finder nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 8 a ikke anvendelse for forbrug vedrørende rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, forbrug

omfattet af tilbagebetaling efter § 8, stk. 3 og stk. 5, nr. 3, 2.-4. pkt., og andet forbrug, når det udelukkende vedrører afgiftspligtig virksomhed efter momsloven med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl. For dette forbrug nedsættes tilbagebetalingen af afgift efter § 8 med 1,6 pct., jf. dog § 8 c.

Efter § 8 b, stk. 2, kan en forholdsmæssig del af afgiften henregnes under stk. 1 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. § 8, stk. 5, nr. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Med lovforslagets § 4, nr. 4, foreslås det at nedsætte godtgørelsen af kulafgift efter kulafgiftslovens § 8 a for anvendelser til procesforbrug med 4,5 kr. pr. GJ. Med nedsættelsen vil godtgørelsen efter § 8 a medføre, at der skal betales en lempeligere afgift end den der vil gælde efter § 8 b. Der vil således gælde en lavere afgiftssats for almindelige procesmål efter § 8 a, end der vil gælde for brændsler til jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug, eller pelsdyravl omfattet af § 8 b fra den 1. januar 2025. Hvis den særlige sats for disse brancher opretholdes, vil det derfor medføre, at brancherne skal betale en højere afgift end øvrig proces.

Det foreslås, at kulafgiftslovens § 8 b ophæves.

Det medfører, at jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug, eller pelsdyravl vil kunne få godtgjort afgift efter § 8 a. Afgiftssatsen vil således være den samme for disse brancher som for almindelig proces.

Det vil derfor fremover ikke være nødvendigt at lave særskilt opgørelser af brændselsforbrug efter § 8 b.

Til nr. 6

Kulafgiftslovens bilag 1 indeholder en oversigt over centrale kraftværker og kraft-varme-værker. Bilaget blev indsat ved lov nr. 418 af 14. juni 1995 og er ikke blevet opdateret siden.

I § 40, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1363 af 29. september 2022 om tilladelse til etablering og ændring af elproduktionsanlæg samt elproduktion fra anlæg på land fremgår en liste over centrale kraft- eller kraft-varme-værker.

Det foreslås, at kulafgiftslovens *bilag 1* opdateres med de korrekte navne for eksisterende centrale kraftværker og kraft-varme-værker.

Det medfører, at indholdet af bilaget afspejler de eksisterende centrale kraftværker og kraft-varme-værker.

Til § 5

Til nr. 1

Opkrævningsloven indeholder bestemmelser om opkrævning af skatter og henviser til et bilag til loven (bilag 1,

liste A), som indeholder en opremsning af de skatte- og afgiftslove, som opkrævningsloven regulerer.

Det foreslås, at i opkrævningslovens *bilag 1, liste A*, indsættes som nr. 32: »32) Emissionsafgiftsloven«.

Det betyder, at opkrævningslovens bestemmelser vil regulere opkrævningen af den foreslåede emissionsafgift.

Tilsvarende er de øvrige punktafgiftslove oplistet i opkrævningslovens bilag 1, liste A.

Det medfører bl.a., at emissionsafgiften forfalder til betaling den 1. i den måned, hvor angivelsen skal indgives, og skal indbetales senest samtidig med angivelsesfristens udløb, og at opkrævningslovens øvrige regler finder anvendelse.

Angivelser efter § 2 skal således være underskrevet af virksomhedens ansvarlige ledelse, jf. opkrævningslovens § 3.

Hvis Skatteforvaltningen ikke har modtaget angivelse for en afregningsperiode inden afleveringsfristens udløb, vil Skatteforvaltningen kunne fastsætte virksomhedens tilsvarende afgifter foreløbigt til et skønsmæssigt beløb. For betalingen af det skønsmæssigt fastsatte beløb finder betalingsfristen, der anvendes ved en rettidig angivelse eller indberetning, anvendelse, jf. opkrævningslovens § 4, stk. 1.

Virksomheden vil skulle betale en afgift på 800 kr. for en foreløbig fastsættelse, jf. opkrævningslovens § 4, stk. 2. Skatteforvaltningen vil desuden kunne inddrage en virksomheds registrering, såfremt en virksomhed i fire på hinanden følgende afregningsperioder for det samme registreringsforhold har fået foretaget en foreløbig fastsættelse af virksomhedens tilsvarende af skatter eller afgifter m.v., jf. opkrævningslovens § 4, stk. 3. Skatteforvaltningen vil desuden kunne inddrage virksomhedens øvrige registreringer, såfremt Skatteforvaltningen skønner, at virksomheden ikke vil kunne fortsætte uden registreringsforholdet, der inddrages.

Skatteforvaltningen vil kunne give den afgiftspligtige påbud om at efterleve de i opkrævningslovens § 2, stk. 1 og 2, fastsatte bestemmelser, og pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter opkrævningslovens § 18 a, indtil påbuddet efterledes, jf. opkrævningslovens § 4 a.

Opkrævningslovens regler om betaling af afgifter ved urigtig angivelse, jf. § 5, om Skatteforvaltningens afgørelse om virksomheders pligt til at anvende revisorer ved udarbejdelsen af et regnskab, jf. §§ 5 a-5 g, om gebyr for erindringskrivelser, jf. § 6, om betaling af rente ved manglende rettidig betaling eller henstand med betalingen, jf. § 7, samt om særlige fritagelser for betaling af f.eks. renter, jf. § 8, vil desuden finde anvendelse på loven.

Opkrævningslovens regler i kapitel 4 om hæftelse m.v., i kapitel 5 om én skattekonto, i kapitel 5 a om anmeldelse og registrering og i kapitel 6 om straffe- og sanktionsbestemmelser vil tilsvarende finde anvendelse på loven. Herunder

vil betaling af afgiften efter § 11 og § 12, stk. 1 og 2, skulle ske til skattekontoen, jf. opkrævningslovens § 16, nr. 1.

Til § 6

Til nr. 1

Reglerne om ekstraordinær fastsættelse af afgiftstilsvaret og godtgørelse af afgift følger af skatteforvaltningslovens § 32. Efter denne bestemmelse kan der i nærmere afgrænsede tilfælde gives adgang til ændring af et afgiftstilsvaret eller en godtgørelse af afgift uden for den ordinære genoptagelsesfrist i § 31.

Skatteforvaltningslovens § 32 svarer i hovedtræk til skatteforvaltningslovens § 27 vedrørende ekstraordinær ansættelse af indkomstskat m.v. Bestemmelserne er dog ikke fuldstændigt harmoniseret.

Der kan i medfør af skatteforvaltningslovens § 32, stk. 1, ske ekstraordinær genoptagelse af et afgiftstilsvaret eller godtgørelse af afgift i følgende fire tilfælde:

1) Hidtidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en afgørelse fra skatteankesættelsen, et motorankenævns eller Landsskatteretten eller ved en praksisændring offentliggjort af Skatteministeriet. I disse tilfælde kan genoptagelse foretages til gunst for den afgiftspligtige fra og med den afgiftsperiode, der er helt eller delvis sammenfaldende med den afgiftsperiode, der var til prøvelse i den første sag, der resulterede i underkendelse af praksis, eller den afgiftsperiode, der er påbegyndt, men endnu ikke udløbet, 3 år forud for underkendelsen af praksis. Tilsvarende kan genoptagelse ske til gunst for den godtgørelsesberettigede vedrørende godtgørelse af afgift, der kunne være gjort gældende fra og med det tidspunkt, der var til prøvelse i den første sag, der resulterede i underkendelse af praksis, eller 3 år forud for underkendelsen af praksis.

2) Ændringen er en direkte følge af en ændring af et afgiftstilsvaret eller godtgørelse af afgift vedrørende den afgiftspligtige eller den godtgørelsesberettigede for samme eller en anden afgiftsperiode.

3) Den afgiftspligtige henholdsvis den godtgørelsesberettigede eller nogen på dennes vegne forsætligt eller groft uagtsomt har bevirket, at afgiftstilsvaret eller godtgørelsen er fastsat på et urigtigt eller ufuldstændigt grundlag.

4) Skatteforvaltningen efter anmodning fra den afgiftspligtige eller den godtgørelsesberettigede giver tilladelse til ændring af afgiftstilsvaret eller godtgørelsen som følge af, at der foreligger særlige omstændigheder.

Skatteforvaltningslovens § 32, stk. 1, indeholder således ikke i dag en bestemmelse, der svarer til skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 1, hvorefter en ansættelse af indkomstskat m.v. uanset fristerne i skatteforvaltningslovens § 26 kan ændres, hvis der er indtrådt en ændring i det privatretlige eller offentligretlige grundlag for ansættelsen.

Det er derfor ikke muligt på afgiftsområdet at ændre et afgiftstilsvaret eller en godtgørelse af afgift efter udløbet af fristerne i skatteforvaltningslovens § 31 med den begrundelse, at der er indtrådt en ændring i det privatretlige eller offentligretlige grundlag for afgiftstilsvaret eller godtgørelsen.

Det foreslås, at det i skatteforvaltningslovens § 32, stk. 1, indsættes som nr. 5, at et afgiftstilsvaret eller en godtgørelse af afgift uanset fristerne i § 31 kan fastsættes eller ændres efter anmodning fra den afgiftspligtige henholdsvis den godtgørelsesberettigede eller efter Skatteforvaltningens bestemmelse, hvis der er indtrådt en ændring i det privatretlige eller offentligretlige grundlag for afgiftstilsvaret eller godtgørelsen af afgift.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at et afgiftstilsvaret eller en godtgørelse af afgift kan fastsættes eller ændres, selv om tidsfristerne for ordinær genoptagelse, jf. skatteforvaltningslovens § 31, er overskredet, hvis der er sket ændringer i relation til det privatretlige eller offentligretlige grundlag for afgiftstilsvaret eller godtgørelsen. Derved vil Skatteforvaltningen ikke miste muligheden for at genoptage et afgiftstilsvaret eller en godtgørelse af afgift, hvis der er indtrådt en ændring i det privatretlige eller offentligretlige grundlag for afgiftstilsvaret eller godtgørelsen. Tilsvarende vil den afgiftspligtige eller godtgørelsesberettigede ikke miste muligheden for at få genoptaget et afgiftstilsvaret eller en godtgørelse af afgift, hvis der er indtrådt en ændring i det privatretlige eller offentligretlige grundlag for afgiftstilsvaret eller godtgørelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil således – i lighed med skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 1 – kunne anvendes, når der er indtrådt en ændring i det privatretlige eller offentligretlige grundlag for et afgiftstilsvaret eller en godtgørelse af afgift i forhold til det, der var grundlaget for det oprindelige afgiftstilsvaret eller den oprindelige godtgørelse af afgift, i det omfang de almindelige betingelser for ekstraordinær genoptagelse i øvrigt iagttages, herunder reaktionsfristen i skatteforvaltningslovens § 32, stk. 2.

Udtrykket »det privatretlige grundlag« er identisk med definitionen i skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 1, og skal fortolkes i overensstemmelse hermed. Det vil kunne omfatte tilfælde, hvor indholdet af en privatretlig disposition først efterfølgende afklares endeligt, f.eks. ved dom eller voldgift. I et tilfælde, hvor en dom eller voldgiftskendelse f.eks. har fastslået, at den ene part skal betale mindre for en ydelse, f.eks. betaling af leje, til en anden part tilbage i tid, og ydelsen (i eksemplet udlejningen) er momspligtig, vil den foreslåede bestemmelse således medføre, at der indføres adgang til ekstraordinært at kunne genoptage afgiftstilsvaret eller godtgørelsen af afgift uden for den ordinære frist på baggrund af ændringen i det privatretlige grundlag for afgiftstilsvaret eller godtgørelsen (i eksemplet udlejningen).

Udtrykket »det offentligretlige grundlag« er ligeledes identisk med definitionen i skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 1, og skal fortolkes i overensstemmelse hermed. Det vil

f.eks. kunne være en dom eller administrativ afgørelse, der ændrer grundlaget for afgiftstilsvaret eller godtgørelsen af afgift.

Som eksempel på den foreslåede bestemmelses anvendelsesområde, der vil blive aktualiseret ved det samtidigt fremsatte lovforslag til en ny emissionsafgiftslov, kan nævnes den situation, hvor Energistyrelsen har truffet afgørelse om at ændre en udledningsrapport, der har udgjort beregningsgrundlaget for den nye emissionsafgift. Hvis den ordinære frist i skatteforvaltningslovens § 31 er overskredet, vil der med hjemmel i den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 32, stk. 1, nr. 5, efterfølgende kunne ske ekstraordinær genoptagelse af den hertil knyttede emissionsafgift på baggrund af Energistyrelsens afgørelse.

Som et andet eksempel på den foreslåede bestemmelses anvendelsesområde kan nævnes det tilfælde, hvor et lønsumsafgiftspligtigt selskab har fået en afgørelse fra Skatteforvaltningen, der indkomstskattemæssigt omkvalificerer udgifter, så de skal anses for at være lønudgifter, hvilket har en afledt virkning på selskabets opgørelse af lønsumsafgift. Hvis den relevante periode for fastsættelse af lønsumsafgiften ligger udenfor den ordinære genoptagelsesfrist i skatteforvaltningslovens § 31, vil der med den foreslåede bestemmelse være mulighed for at foretage den afledte ændring af lønsumsafgiften.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 7

Til nr. 1

Det fremgår af § 7, stk. 4, i lov nr. 2606 af 28. december 2021, at for aftaler om levering af overskudsvarme indgået før den 1. januar 2022, finder de hidtil gældende regler anvendelse indtil den 1. januar 2024. Det fremgår herudover, at § 20, stk. 1, 3. pkt., i lov om varmforsyning som affattet ved lovens § 1, nr. 1, dog finder anvendelse fra den 1. januar 2022.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret, herunder Skatterådets afgørelse i SKM2024.29.SR, henvises til pkt. 3.8.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 7, stk. 4, i lov nr. 2606 af 28. december 2021 at indsætte et 3. pkt., hvorefter en virksomhed uanset 1. pkt. kan vælge, at denne lovs § 2, nr. 1, § 3, nr. 1, og § 4, nr. 1, skal finde anvendelse for virksomheden fra den 1. januar 2022.

Den foreslåede ændring af overgangsbestemmelsen vil medføre, at virksomheder, der har indgået en eller flere aftaler om levering af overskudsvarme før den 1. januar 2022, selv vil kunne vælge, om de vil være omfattet af de tidligere gældende regler i overgangsperioden 2022-2023, sådan som Skatterådet fortolker overgangsbestemmelsen i § 7, stk. 4, i lov nr. 2606 af 28. december 2021, eller om virksomhederne

i overgangsperioden vil omfattes af de nye afgiftsregler, jf. denne lovs § 2, nr. 1, § 3, nr. 1, og § 4, nr. 1, som Skatteforvaltningen frem til Skatterådets afgørelse fortolkede reglerne, og som det var intentionen i den politiske aftale. Hermed vil det sikres, at virksomhederne har mulighed for at vælge at anvende det regelsæt, som er mest favorabelt for dem i overgangsperioden 2022-2023.

Den foreslåede ordning vil alene omfatte virksomheder, der har indgået leverandøraftaler før den 1. januar 2022, og som derfor er omfattet af overgangsbestemmelsen i § 7, stk. 4, i lov nr. 2606 af 28. december 2021. Herudover vil det samme valg skulle gælde for alle virksomhedens leverandøraftaler indgået før den 1. januar 2022, dvs. at alle disse aftaler skal enten være omfattet af de tidligere gældende eller de nye afgiftsregler.

Der vil med forslaget ikke ændres på, at overgangsbestemmelsen i § 7, stk. 4, i lov nr. 2606 af 28. december 2021 kun finder anvendelse, så længe der ikke ændres på aftalen. Ændres der efter udgangen af 2021 på en aftale indgået før den 1. januar 2022, vil de nye regler finde anvendelse.

Vælger virksomheden at benytte muligheden for at anvende de nye afgiftsregler fra den 1. januar 2022, indebærer det, at virksomheden vil være omfattet af den lave afgift på 24,5 kr. pr. GJ varme (2015-niveau) uden noget afgiftsloft efter vederlagsreglen, eller at virksomheden vil være fritaget for overskudsvarmeafgift, hvis virksomheden opfylder kravene til at være indgået i en energieffektiviseringsordning. I det omfang virksomheden ikke vælger at benytte denne mulighed, finder de regler, som var gældende inden ikrafttræden af lov nr. 2606 af 28. december 2021 anvendelse for de pågældende aftaler frem til udgangen af 2023. Det indebærer en afgiftssats på 50,0 kr. pr. GJ varme (dog 41,7 kr. pr. GJ hvis der er tale om nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraft-varmeanlæg) kombineret med afgiftsloftet i medfør af vederlagsreglen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 8

Til nr. 1

Der gælder fuld tilbagebetaling af afgift for anvendelse af varer til kemisk reduktion, varme og varer, der anvendes i elektrolyse, der anvendes direkte til opvarmning i metallurgiske processer og i mineralogiske processer, jf. mineralolieafgiftslovens § 11 d, gasafgiftslovens § 10 d og kulafgiftslovens § 8 d.

Efter § 1, nr. 6-10, § 2, nr. 6-10, og § 3, nr. 7-11, i lov nr. 329 af 28. marts 2023 ophæves reglerne om fuld tilbagebetaling for disse processer fra den 1. januar 2025. Herefter gælder de almindelige regler om godtgørelse for procesformål efter mineralolieafgiftslovens § 11, gasafgiftslovens § 10 og kulafgiftslovens § 8 for disse anvendelser.

Med § 4, nr. 2 og 3, i lov nr. 329 af 28. marts 2023 indføres regler i CO₂-afgiftsloven om at registrerede virksomheder kan vælge, at visse afgiftspligtige varers CO₂-udledning beregnes eller analyseres på baggrund af akkrediterede målinger eller andre målinger af tilsvarende kvalitet, og at skatteministeren fastsætter regler for opgørelse af CO₂-udledning. Efter § 13, stk. 3, fastsætter skatteministeren tidspunkt for ikrafttræden af § 4, nr. 2 og 3.

Det foreslås i lov nr. 329 af 28. marts 2023 at ophæve § 1, nr. 6-10, § 2, nr. 6-10, § 3, nr. 7-11, § 4, nr. 2 og 3, og § 13, stk. 3.

Ophævelsen af § 1, nr. 6-10, § 2, nr. 6-10, § 3, nr. 7-11, i lov nr. 329 af 28. marts 2023 vil medføre, at der fra den 1. januar 2025 ikke sker nedsættelse af tilbagebetalingen for anvendelse af varer til kemisk reduktion, varme og varer, der anvendes i elektrolyse, der anvendes direkte til opvarmning i metallurgiske processer og i mineralogiske processer efter mineralolieafgiftsloven, gasafgiftsloven og kulafgiftsloven.

Afgiftsnedsættelsen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 1, hvor det foreslås at forhøje CO₂-afgiften, herunder også for anvendelse af varer til kemisk reduktion, varme og varer, der anvendes i elektrolyse, der anvendes direkte til opvarmning i metallurgiske processer og i mineralogiske processer.

Ophævelsen af § 4, nr. 2 og 3, og § 13, stk. 3, i lov nr. 329 af 28. marts 2023 vil medføre, at skatteministeren ikke kan sætte disse bestemmelser i kraft. Ændringerne skal ses i sammenhæng med dette lovforslags § 1, nr. 2 og 3, og § 9, stk. 4

Til § 9

Det foreslås i stk. 1, at loven skal træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2-4.

Dette indebærer, at lovforslagets § 7 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. De øvrige bestemmelser i lovforslaget vil træde i kraft efter reglerne i § 9, stk. 2-4.

Baggrunden for dette er at sikre, at den nye udformning af overgangsbestemmelsen i forslaget § 7 kan træde i kraft hurtigst muligt, så virksomhederne vil kunne træffe valget efter den foreslåede ordning og dermed undgå en eventuel ændring af angivet afgiftsbeløb på baggrund af Skatterådets afgørelse i SKM2024.29.SR.

Det foreslås i stk. 2, at § 8 skal træde i kraft den 31. december 2024.

Det indebærer, at lovens § 8 træder i kraft den 31. december 2024, så ændringerne i § 1, nr. 6-10, § 2, nr. 6-10, og § 3, nr. 7-11, i lov nr. 329 af 28. marts 2023 ikke træder i kraft.

Det foreslås i stk. 3, at §§ 1-6 træder i kraft den 1. januar 2025, jf. dog stk. 4.

Det indebærer bl.a., at omlægningen af afgiftssatser m.v. i CO₂-afgiftsloven og energiafgiftslovene træder i kraft den 1. januar 2025.

Det indebærer desuden, at ændringen i skatteforvaltningslovens § 32, stk. 1, nr. 5, vil omfatte afgiftsperioder, der påbegyndes den 1. januar 2025 eller senere. Afgiftsperioder, der påbegyndes før den 1. januar 2025, vil derimod ikke være omfattet.

Det foreslås i stk. 4, at skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 2, 3, 6, 7 og 10. Skatteministeren kan sætte bestemmelserne i kraft på forskellige tidspunkter.

CO₂-afgiftsfritagelserne for kvoteomfattet luftfart og søfart skal godkendes af Rådet efter energibeskatningsdirektivets artikel 19. Derfor foreslås det, at skatteministeren kan fastsætte ikrafttræden for disse bestemmelser, hvilket forudsættes at ville ske, når en godkendelse foreligger.

Det foreslås i stk. 5, 1. pkt., at lovens § 6 – dvs. udvidelsen af adgang til ekstraordinær genoptagelse på afgiftsområdet – skal have virkning for afgiftsperioder, der begynder den 1. januar 2025 eller senere. Det foreslås i 2. pkt., at for så vidt angår den afgiftspligtiges eller godtgørelsesberettigedes anmodninger om genoptagelse af afgiftstilsvaret henholdsvis godtgørelse af afgift, skal lovens § 6 dog også have virkning for afgiftsperioder, der begynder før den 1. januar 2025.

I de tilfælde, der er omfattet af det foreslåede stk. 5, 2. pkt., vil forslaget således få bagudrettet virkning for afgiftsperioder, der allerede er begyndt på lovens ikrafttrædelsestidspunkt. Dette skal sikre, at forslaget også indfører en genoptagelsesadgang for disse afgiftsperioder. Af hensyn til retssikkerheden for de afgiftspligtige og godtgørelsesberettigede vil den bagudrettede virkning dog kun omfatte de tilfælde, hvor genoptagelsen sker på den afgiftspligtiges eller godtgørelsesberettigedes initiativ.

Det foreslås i stk. 6, at regler fastsat i medfør af CO₂-afgiftslovens § 9 b, stk. 6, jf. lovebekendtgørelse nr. 1353 af 2. september 2020, som ændret ved § 7 i lov nr. 2225 af 29. december 2020, § 9 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, § 17 i lov nr. 832 af 14. juni 2022 og § 4 i lov nr. 329 af 28. marts 2023, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af CO₂-afgiftslovens § 9 b, stk. 5, jf. denne lovs § 1, nr. 16.

Med lovens § 1, nr. 16, ændres CO₂-afgiftslovens § 9 b, stk. 6, til § 9 b, stk. 5, med virkning fra den 1. januar 2025. Det betyder, at forskrifter, der er udstedt i medfør af det gældende § 9 b, stk. 6, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter, som udstedes efter § 9 b, stk. 5.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte loven i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 2. For 2015 udgør afgiften for følgende energiprodukter:

- 1) Gas- og dieselolie, 45,1 øre pr. liter. For gas og dieselolie med 6,8 pct. biobrændstoffer dog 42,0 øre pr. liter.
- 2) Fuelolie, 53,9 øre pr. kg.
- 3) Fyringstjære, 48,5 øre pr. kg.
- 4) Petroleum, 45,1 øre pr. liter.
- 5) Stenkul, inkl. stenkulsbriketter, koks, cinders og koksgrus, 16,1 kr. pr. GJ eller 452,1 kr. pr. ton.
- 6) Jordoliekoks, 15,6 kr. pr. GJ eller 516,0 kr. pr. ton.
- 7) Brunkulsbriketter og brunkul, 16,1 kr. pr. GJ eller 306,8 kr. pr. ton.
- 8) Autogas i form af LPG, 27,4 øre pr. liter.
- 9) Anden flaskegas i form af LPG, 50,8 øre pr. kg.
- 10) Gas, bortset fra LPG, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie i form af raffinaderigas, 50,4 øre pr. kg.
- 11) Naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ) pr. normal m³ (Nm³), 38,4 øre pr. Nm³. Naturgas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ) pr. normal m³ (Nm³), der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg i tillæg til 1. pkt. 6,6 øre pr. Nm³.
- 12) Andre varer henhørende under position 2713, 2714 eller 2715 i EU's Kombinerede Nomenklatur
 - a) med et vandindhold på mindst 27 pct., 13,6 kr. pr. GJ eller 388,8 kr. pr. ton, og
 - b) med et vandindhold på mindre end 27 pct., 13,6 kr. pr. GJ eller 511,2 kr. pr. ton.
- 13) Benzin, 40,8 øre pr. liter. For benzin med 4,8 pct. biobrændstoffer dog 38,8 øre pr. liter. For benzin med 9,8 pct. biobrændstoffer dog 36,8 øre pr. liter.
- 14) Ikke bionedbrydeligt affald anvendt som brændsel, 170 kr. pr. ton udledt CO₂.
- 15) Smøreolie og lign. under positionerne 27.10, dog undtaget 27.10.19.85 og offsetprocesolier, der er omfattet af 27.10.19.99, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's Kombinerede Nomenklatur, 45,1 øre pr. liter.
- 16) Biogas, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW, 1,2 kr./GJ.

§ 1

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lov-bekendtgørelse nr. 1353 af 2. september 2020, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 329 af 28. marts 2023, og senest ved § 9 i lov nr. 1797 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 1 og 2, affattes således:

- »Afgiftssatsen udgør i 2015-niveau for følgende energiprodukter ved dagtemperatur:
- 1) Gas- og dieselolie: 188,9 øre pr. liter. For gas- og dieselolie med 6,8 pct. biobrændstoffer dog 176,0 øre pr. liter.
 - 2) Fuelolie: 225,6 øre pr. kg.
 - 3) Fyringstjære: 203,1 øre pr. kg.
 - 4) Petroleum: 188,9 øre pr. liter.
 - 5) Stenkul inkl. stenkulsbriketter, koks, cinders og koksgrus: 67,6 kr. pr. GJ eller 1.892,9 kr. pr. ton.
 - 6) Jordoliekoks: 65,5 kr. pr. GJ eller 2.160,04 kr. pr. ton.
 - 7) Brunkulsbriketter og brunkul: 67,6 kr. pr. GJ eller 1.284,4 kr. pr. ton.
 - 8) Autogas i form af LPG: 114,9 øre pr. liter.
 - 9) Anden flaskegas i form af LPG: 212,8 øre pr. kg.
 - 10) Gas, bortset fra LPG, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie i form af raffinaderigas: 210,9 øre pr. kg.
 - 11) Naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³: 160,6 øre pr. Nm³. Naturgas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg i tillæg til 1. pkt.: 27,5 øre pr. Nm³. For gas nævnt i 1. og 2. pkt., foretages der en forholdsmæssig regulering af afgiften ved en lavere eller højere brændværdi end 39,6 MJ pr. Nm³.
 - 12) For andre varer henhørende under position 2713, 2714 eller 2715 i EU's Kombinerede Nomenklatur
 - a) med et vandindhold på mindst 27 pct.: 56,9 kr. pr. GJ eller 1.627,3 kr. pr. ton, og
 - b) med et vandindhold på mindre end 27 pct.: 56,9 kr. pr. GJ eller 2.139,4 kr. pr. ton.
 - 13) For benzin: 170,6 øre pr. liter. For benzin med 4,8 pct. biobrændstoffer dog 162,5 øre pr. liter. For benzin med 9,8 pct. biobrændstoffer dog 153,9 øre pr. liter.
 - 14) For ikke bionedbrydeligt affald anvendt som brændsel: 711,6 kr. pr. ton udledt CO₂.
 - 15) For smøreolie og lign. under positionerne 27.10, dog undtaget 27.10.19.85 og offsetprocesolier, der er omfattet af 27.10.19.99, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's Kombinerede Nomenklatur: 188,9 øre pr. liter.
 - 16) For biogas, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW: 4,8 kr. pr. GJ.

17) Metanol af syntetisk oprindelse under position 2905 11 00 i EU's Kombinerede Nomenklatur, 11,9 kr./GJ eller 18,5 øre pr. liter.

18) Karburatorvæske, 29,7 øre pr. liter.

19) For varer efter § 1, stk. 1, hvor der ikke er fastsat en afgiftssats i nr. 1-18, gælder den sats, som gælder for et tilsvarende brændsel, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes til opvarmning, eller for en tilsvarende vare, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som motorbrændstof eller som tilsætnings- og fyldstof i motorbrændstof. For varer omfattet af 1. pkt., der anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraftvarmeværker, gælder den afgiftssats, som gælder for tilsvarende fyringsolier.

Stk. 2. Afgiftssatsen ved 15° C for varer nævnt i stk. 1, nr. 1 og 4, udgør 44,8 øre pr. liter (2015-niveau), for varer nævnt i stk. 1, 2. pkt. 177,1 øre pr. liter. øre pr. liter (2015-niveau), for varer nævnt i stk. 1, nr. 13, med 4,8 pct. biobrændstoffer 38,5 øre pr. liter (2015-niveau) og for varer nævnt i stk. 1, nr. 13, med 9,8 pct. biobrændstoffer 36,5 øre pr. liter (2015-niveau). For gas nævnt under stk. 1, nr. 11, foretages der en forholdsmæssig regulering af afgiften ved en lavere eller højere brændværdi end 39,6 MJ pr. Nm³. Registrerede virksomheder kan som alternativ til stk. 1, nr. 19, vælge, at den afgiftspligtige vares CO₂-udledning beregnes eller analyseres på baggrund af akkrediterede målinger eller andre målinger af tilsvarende kvalitet, jf. stk. 8, og pålægges en afgiftssats på 170 kr. pr. ton CO₂ (2015-niveau).

Stk. 3-7. ---

§ 2. ---

Stk. 1-2. ---

Stk. 3. Af en blanding af de i stk. 1 nævnte produkter eller disse produkter og andre varer svares der afgift af hele blandingen efter satsen på det produkt, der har den højeste afgiftssats efter denne lov, hvis blandingen er anvendelig til fyringsformål eller som drivmiddel i motorkøretøjer. Der skal ikke svares afgift af andelen af biobrændstoffer, som anvendes som motorbrændstof. Der skal dog svares afgift efter § 2, stk. 1, nr. 16, af den andel, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW.

Stk. 4-7. ---

§ 5. ---

Stk. 2. Virksomheder, som har tilladelse til udledning

af CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter, opgør den afgiftspligtige mængde CO₂, hvoraf der skal betales afgift efter § 2, stk. 1, nr. 14, som energiindholdet (GJ) i den indfyrede mængde ikkebionedbrydeligt affald til fremstilling af varme ganget med affaldets faktiske emissionsfaktor (kg CO₂/GJ). For an-

17) For metanol af syntetisk oprindelse under position 2905 11 00 i EU's Kombinerede Nomenklatur: 49,8 kr. pr. GJ eller 78,5 øre pr. liter.

18) For karburatorvæske: 124,3 øre pr. liter.

19) For varer efter § 1, stk. 1, hvor der ikke er fastsat en afgiftssats i nr. 1-18, gælder den afgiftssats, som gælder for et tilsvarende brændsel, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes til opvarmning, eller for en tilsvarende vare, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som motorbrændstof eller som tilsætnings- og fyldstof i motorbrændstof. For varer omfattet af 1. pkt., der anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraftvarmeværker, gælder den afgiftssats, som gælder for tilsvarende fyringsolier.

Stk. 2. Afgiftssatsen udgør i 2015-niveau fra og med den 1. januar 2025 følgende ved 15° C:

1) For varer nævnt i stk. 1, 1. pkt. og nr. 4, 187,8 øre pr. liter.

2) For varer nævnt i stk. 1, 2. pkt. 177,1 øre pr. liter.

3) For varer nævnt i stk. 1, nr. 13, 1. pkt., 169,2 øre pr. liter.

4) For varer nævnt i stk. 1, nr. 13, 2. pkt. 163,8 øre pr. liter.

5) For varer nævnt i stk. 1, nr. 13, 3. pkt. 155,2 øre pr. liter.«

2. I § 2 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Registrerede virksomheder kan som alternativ til stk. 1, nr. 19, vælge, at den afgiftspligtige vares CO₂-udledning beregnes eller analyseres på baggrund af akkrediterede målinger eller andre målinger af tilsvarende kvalitet, jf. stk. 9, og pålægges en afgiftssats på 711,6 kr. pr. ton CO₂ (2015-niveau).«

Stk. 3-7 bliver herefter stk. 4-8.

3. I § 2 indsættes som *stk. 9*:

»*Stk. 9.* Skatteministeren fastsætter regler for opgørelsen af CO₂-udledning efter stk. 3, herunder krav til opgørelse af CO₂-udledning og kontrol af afgiften.«

4. I § 5, *stk. 2*, indsættes som *17. pkt.*:

»Ved opgørelse efter 7. pkt. kan der ikke ske fradrag for CO₂, der er opsamlet og lagret i overensstemmelse med regler herom i CO₂-kvotereordningen.«

læg, som er omfattet af bilag 1 til lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., opgøres energiindholdet efter reglerne for opgørelse i § 5, stk. 5, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. For anlæg, som ikke er omfattet af bilag 1 til lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., opgøres energiindholdet efter reglerne for opgørelse i § 5, stk. 6, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. Virksomheden kan ved opgørelse af energiindholdet i det indfyrede ikkebionedbrydelige affald foretage et fradrag for varme fra affaldet, som forbruges af virksomheden selv, og som opfylder betingelserne for tilbagebetaling i § 9 a. Forbruget beregnes som varmen divideret med 0,85. Hvis affaldets faktiske emissionsfaktor, jf. 1. pkt., ikke opgøres i overensstemmelse med lov om CO₂-kvoter, anvendes en emissionsfaktor på 37,0 kg CO₂/GJ for affaldet, jf. 1. pkt. Virksomheder, der anvender ikke bionedbrydeligt affald som brændsel, som har tilladelse til udledning af CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter, og som foretager direkte opgørelse af tons udledt CO₂ i overensstemmelse med lov om CO₂-kvoter, skal uanset 1.-6. pkt. anvende denne direkte opgørelse som en opgørelse af den afgiftspligtige mængde CO₂ for ikke bionedbrydeligt affald, hvoraf der skal betales afgift efter § 2, stk. 1, nr. 14. Der foretages dog fradrag i den afgiftspligtige mængde svarende til andelen af udledningerne, som vedrører produktion af elektricitet. Andelen beregnes efter fordelingsreglerne i § 7, stk. 1, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. Ved denne beregning opgøres energiindholdet i ikke bionedbrydeligt affaldsbrændsel som summen af leveret varme, bortkølet varme og produceret elektricitet divideret med 0,85 og derpå fratrukket energiindholdet i andre brændsler, mens kraft-varme-produktionen opgøres som summen af leveret varme og bortkølet varme. Tallet 0,85 er udtryk for anlæggets virkningsgrad, men anvendes der en anden virkningsgrad ved opgørelsen af den afgiftspligtige mængde efter § 5, stk. 5, 4. pkt., eller § 5, stk. 6, 5. pkt., i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., skal den virkningsgrad anvendes i stedet for de 0,85. Derefter kan foretages fradrag i den afgiftspligtige mængde for varme, som forbruges af virksomheden selv, og som opfylder betingelserne for tilbagebetaling i § 9 a. Fradraget beregnes som en andel svarende til den varme, som forbruges af virksomheden selv, og som opfylder betingelserne for tilbagebetaling i § 9 a, divideret med den samlede produktion af varme, herunder bortkølet varme. Ved beregning af afgift efter § 2, stk. 1, nr. 14, på grundlag af den afgiftspligtige mængde opgjort efter 7.-13. pkt. fradrages afgift for afgiftsperioden, som virksomheden ellers ikke har fradraget eller fået tilbagebetalt, på andre brændsler end ikke bionedbrydeligt affald, for hvilke der er udledt CO₂ i overensstemmelse med lov om CO₂-kvoter. Hvis opgørelsen efter lov om CO₂-kvoter dækker en periode, som er af længere varighed end afgiftsperioden, og virksomheden derfor ikke før førstnævnte periodes afslutning kan foretage opgørelse af afgift, foretages for hver af de af den førstnævnte periode omfattede afgiftsperioder en foreløbig opgørelse af afgiften efter § 2, stk. 1, nr. 14. Hvis der foreligger verificerede oplysninger til brug for opgørel-

sen af den afgiftspligtige mængde i overensstemmelse med CO₂-kvotelovgivningen for en afgiftsperiode, anvendes disse oplysninger ved opgørelsen for afgiftsperioden.

Stk. 3-5. ---

§ 7. Fritaget for afgift er

- 1) afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 8-10, 13, 15 og 18, og tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, jf. § 8, til brug om bord på skibe i udenrigsfart, fiskerfartøjer med en bruttotonnage på 5 t og derover eller en bruttoregister-tonnage på 5 t og derover og jetfuel til brug i luftfartøjer, der anvendes erhvervsmæssigt,
- 2) ---
- 3) afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 5-7 og 12, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, som har tilladelse til udledning af CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter, og der afsætter elektricitet, eller til dampskibsfart og jernbanedrift efter bestemmelserne i henholdsvis § 7, stk. 1 og 6, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. Bestemmelserne i § 7, stk. 8, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. finder tilsvarende anvendelse, og
- 4) ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Afgiften tilbagebetales for

- 1) afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-12, og 15 og 18, og tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19, der anvendes af en virksomhed til erhvervsmæssig sejlads med skibe og fiskerfartøjer, der ikke er omfattet af stk. 1, dog bortset fra lystfartøjer, eller anvendes på anden måde end som motorbrændstof eller brændstof til fremstilling af varme eller anvendes til fremstilling af elektricitet, som er afgiftspligtig efter lov om afgift af elektricitet. Afgiften tilbagebetales dog ikke for elektricitet produceret på anlæg, som ikke er omfattet af lov om CO₂-kvoter. Andelen af afgiftspligtige varer, som er forbrugt til produktionen af elektricitet i kraftvarmeværker, der afsætter elektricitet, opgøres efter reglerne i § 9, stk. 2, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 7, stk. 1, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. eller § 8, stk. 2, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. Afgiften tilbagebetales i samme

5. § 7, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 8-10, 13, 15 og 18, og tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, jf. § 8, til brug om bord på skibe i udenrigsfart, og jetfuel til brug i luftfartøjer, der anvendes i erhvervsmæssig udenrigsfart.«

6. I § 7, stk. 1, nr. 3, 2. pkt., ændres »anvendelse, og« til: »anvendelse.«

7. I § 7, stk. 1, indsættes efter nr. 3 som nye numre:

»4) afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 8-10, 13, 15 og 18, og tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, jf. § 8, til brug om bord på søfartøjer, for hvilke et rederi er registreret for afgift efter emissionsafgiftsloven for CO₂-udledninger fra det konkrete søfartøj,

5) jetfuel, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, jf. § 8, til brug i luftfartøjer til flyvninger, for hvilke et luftfartsselskab er registreret for afgift efter emissionsafgiftsloven for CO₂-udledninger fra anvendelse af det konkrete luftfartøj, og«.

Nr. 4 bliver herefter nr. 6.

8. § 7, stk. 4, nr. 1, 1. pkt., affattes således:

»afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-12, 15 og 18, og tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19, der anvendes af en virksomhed til erhvervsmæssig sejlads med skibe, der ikke er omfattet af stk. 1, dog bortset fra lystfartøjer, indenrigsfærger og fiskerfartøjer, eller på anden måde end som motorbrændstof eller brændstof til fremstilling af varme eller anvendes til fremstilling af elektricitet, som er afgiftspligtig efter lov om afgift af elektricitet.«

omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående merværdiafgift for varerne,

2) afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 8-10, 15 og 18, og tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19, der anvendes til færgedrift,

3) ---

4) andre afgiftspligtige varer end jetfuel, jf. stk. 1, nr. 1, hvis varerne anvendes til brug i luftfartøjer, der anvendes erhvervmæssigt.

Stk. 5. ---

Stk. 6. Varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til de samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkernes kraft-varme-kapacitet vedrører, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 7 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 7 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1 til lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Den del af afgiften, der overstiger 13,5 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau) eller 4,8 øre pr. kWh ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Hvis der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 13,5 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) eller 4,8 øre pr. kWh ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. Satserne i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Det er en betingelse for tilbagebetalingen, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 8, stk. 4, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., § 7, stk. 3, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. eller § 9, stk. 4, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 7-10. ---

§ 7 b. Varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i virksomheden via interne varmesystemer, jf. dog stk. 2, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1 til lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Den del af afgiften, der overstiger 13,5 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) eller 4,8 øre pr. kWh varme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Hvis der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre energikilder, nedsættes de 13,5 kr.

9. I § 7, stk. 4, nr. 2, ændres »færgedrift« til: »udenrigsfærgefart«.

10. I § 7, stk. 4, indsættes efter nr. 2 som nye numre:

»3) varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 8-10, 13, 15 og 18, og tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19, leveret til brug om bord på søfartøjer, og hvoraf der skal betales afgift efter emissionsafgiftslovens § 8,

4) jetfuel og andre afgiftspligtige varer, leveret til brug i luftfartøjer til flyvninger, og hvoraf der skal betales afgift efter emissionsafgiftslovens § 8,«.

Nr. 3 og 4 bliver herefter nr. 5 og 6.

11. I § 7, stk. 4, nr. 4, der bliver nr. 6, ændres »erhvervmæssigt« til: »til erhvervmæssig udenrigsluftfart«.

12. I § 7, stk. 6, 2. og 3. pkt., og i § 7 b, stk. 1, 2. og 3. pkt., ændres »13,5 kr.« til: »56,3 kr.«, og »4,8 øre« ændres til: 20,3 øre«.

pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) eller 4,8 øre pr. kWh varme ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. Satsene i 2. og 3. pkt. (2015-niveau) reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 2-5. ---

§ 9. Afgiften efter nærværende lov tilbagebetales ikke, jf. dog §§ 9 a-9 d.

§ 9 a. ---

Stk. 2. Der ydes ikke tilbagebetaling af afgift af varme og afgiftspligtige varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, der leveres fra virksomheden, eller rumvarme eller varmt vand i virksomheden. Opgørelse af ikketilbagebetalingsberettiget afgift af energiforbrug nævnt i 1. pkt. sker efter reglerne i § 11 i lov om energiafgift af visse mineralolieprodukter m.v., § 8 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 10 i lov om afgift af naturgas og bygas m.v.

Stk. 3-4. ---

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for opgørelse og indberetning af det tilbagebetalingsberettigede energiforbrug efter stk. 1.

§ 9 b. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Der kan ikke opnås bundfradrag efter § 9 c for varme omfattet af stk. 1.

Stk. 4. Reglerne for varme i stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse for kulde.

Stk. 5. ---

Stk. 6. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 5 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling. Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 1, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

§ 9 c. Momsregistrerede virksomheder uden tilladelse til udledning af CO₂ efter lov om CO₂-kvoter, som anvender afgiftspligtige brændsler omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-10, nr. 11, 1. pkt. og nr. 12 og 17, bortset fra brændsler til fjernvarme i denne lov til formål nævnt i bilag 1 til loven, kan opnå et bundfradrag i virksomhedens betaling af afgifter af fornævnte brændsler, der anvendes til procesformål, og som

13. I § 9, ændres »nærværende« til: »denne«, og »§§ 9 a-9 d« ændres til: »9 a, 9 b, 9 d og 9 e«.

14. § 9 a, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Der ydes delvis tilbagebetaling, jf. 3. pkt., af afgift af varme og afgiftspligtige varer som nævnt i stk. 1, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, der leveres fra virksomheden, eller rumvarme eller varmt vand i virksomheden. Opgørelse af afgift af energiforbrug nævnt i 1. pkt. sker efter reglerne i § 11 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 8 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 10 i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. Tilbagebetaling efter 1. pkt. opgjort efter 2. pkt. reduceres med satsen for det pågældende energiprodukt efter § 2 ganget med 675/750 i 2025, med 615/750 i 2026, 555/750 i 2027, 495/750 i 2028, 435/750 i 2029 og 375/750 fra og med 2030, jf. dog 4. pkt. For varme opgjort efter stk. 1 og 2, der opfylder kravene i § 7, stk. 6, og § 7 b, stk. 1, reduceres tilbagebetalingen opgjort efter 1. og 2. pkt. dog med satsen i § 7, stk. 6, 2. og 3. pkt., og § 7 b, stk. 1, 2. og 3. pkt., ganget med 675/750 i 2025, med 615/750 i 2026, 555/750 i 2027, 495/750 i 2028, 435/750 i 2029 og 375/750 fra og med 2030.«

15. I § 9 a, stk. 5, indsættes efter »stk. 1«: »og 2«.

16. § 9 b, stk. 3, ophæves

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 3-5.

17. I § 9 b, stk. 4, der bliver stk. 3, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1 og 2«.

18. I § 9 b, stk. 6, 1. pkt., der bliver stk. 5, 1. pkt., ændres »stk. 5« til: »stk. 4«.

19. § 9 c ophæves.

er tilbagebetalingsberettigede efter § 11 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 10 i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. eller § 8 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. Hvis bundfradraget overstiger betalingen af afgifter opgjort efter reglerne nævnt i 1. pkt., kan virksomheden opnå det resterende bundfradrag i virksomhedens betaling af afgifter for brændsler nævnt i 1. pkt., der anvendes til fremstilling af elektricitet, og som er tilbagebetalingsberettigede eller afgiftsfrie efter § 9, stk. 2 og 3, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 8, stk. 2 og 3, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. eller § 7, stk. 1 og 2, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. Såfremt virksomheden ønsker at benytte bundfradrag efter denne lov, skal virksomheden anmelde dette til told- og skatteforvaltningen, inden udnyttelse af bundfradrag kan ske. Virksomheder, som opfylder betingelserne for at få bundfradraget, men uden at have den nødvendige dokumentation for bundfradraget for nogen af basisårene, jf. stk. 3 og 4, kan foretage skønsmæssig opgørelse af bundfradraget. Virksomheden skal i givet fald anmelde dette til told- og skatteforvaltningen sammen med oplysning om den skønsmæssige opgørelse af bundfradraget. Told- og skatteforvaltningen skal godkende den skønsmæssige opgørelse, inden der kan ske udnyttelse af bundfradraget. Told- og skatteforvaltningen godkender den skønsmæssige opgørelse, når der er rimelig sikkerhed for, at virksomheden derved ikke får et bundfradrag, der er større end det bundfradrag, som virksomheden ville have fået, hvis den havde haft den nødvendige dokumentation for bundfradraget.

Stk. 2. Bundfradraget ydes til virksomhedens driftsleder. Ved driftsleder forstås den juridiske eller fysiske person, der ejer en produktionsenhed eller driver produktionsenheden for egen regning til formål nævnt i bilag 1 til loven. Ændringer vedrørende driftsledelse skal meddeles told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3. Ved basisårene forstås perioden fra den 1. januar 2003 til den 31. december 2007. Hvis en produktionsenhed ikke har været i drift i alle basisårene, anvendes driftsperioden inden for basisårene som basisår.

Stk. 4. Uanset stk. 3 kan perioden fra den 1. januar 2007 til den 31. december 2007 anvendes som basisår.

Stk. 5. Bundfradraget beregnes som en afgift beregnet som virksomhedens gennemsnitlige forbrug af afgiftspligtige brændsler til processer omfattet af bilag 1 bortset fra fjernvarme efter stk. 1 i basisårene ganget med de satser, der gælder for 2010 efter denne lov, jf. bilag 2, fratrukket virksomhedens gennemsnitlige nettoafgiftsbetaling i basisårene vedrørende forbrug af afgiftspligtige brændsler til tung proces-formål efter stk. 1. For virksomheder, der anvender 2007 som basisår, beregnes bundfradraget som en afgift beregnet som virksomhedens forbrug af afgiftspligtige brændsler til tung proces-formål, bortset fra fjernvarme efter stk. 1 i 2007 ganget med de satser, der gælder for 2010 efter denne lov, jf. bilag 2, fratrukket virksomhedens nettoafgiftsbetaling i 2007 vedrørende forbrug af afgiftspligtige brændsler til tung proces-formål efter stk. 1. I perioden 2011-2015 forhøjes bundfradraget beregnet som ovenfor med 1,8 pct. ved kalen-

derårets start. § 32 a i lov om energiafgift af mineralolier m.v. finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 6. Bundfradrag ydes kun, hvis brændselsforbruget til processer omfattet af bilag 1 udgjorde mere end 10 pct. af virksomhedens samlede energiforbrug. Bundfradraget er knyttet til processer omfattet af bilag 1. Bortfalder virksomhedens processer omfattet af bilag 1, kan virksomhedens driftsleder ikke længere opnå bundfradrag.

Stk. 7. Bundfradraget beregnes for et kalenderår ad gangen. Bundfradraget kan dog ikke overstige afgiften. Uudnyttet bundfradrag i et år udbetales ikke og kan ikke overføres til andre år.

Stk. 8. Ved udløbet af hvert kalenderår opgør virksomheden den samlede afgiftsbetaling for hvert brændsel og det samlede forbrug af hvert brændsel.

Stk. 9. Reglerne for varme i stk. 1-8 finder tilsvarende anvendelse for kulde.

Stk. 10. Virksomheder, der benytter sig af fradraget i stk. 1, skal indberette værdien heraf til told- og skatteforvaltningen, hvis den samlede værdi af fradraget overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Opgørelsen af fradragsværdien efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 11. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 10 og oplysninger om virksomhedens navn, cvr-nummer, virksomhedstype, størrelse og dato for tilde-ling. Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 1, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

§ 9 d. ---

20. Efter § 9 d indsættes:

»§ 9 e. Momsregistrerede virksomheder kan for perioden 2025-2029 få tilbagebetalt afgiften efter denne lov af afgifts- pligtige varer og varme, der ikke er omfattet af § 9 a, stk. 2, når anvendelsen af varerne og varmen er tilbagebetalings- berettiget efter reglerne i § 11, stk. 1-4, og stk. 5, nr. 1-8, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. dog den nævnte lovs § 11, stk. 13, § 8, stk. 1-3, og stk. 4, nr. 1-8, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. dog den nævnte lovs § 8, stk. 13, eller § 10, stk. 1-4, og stk. 5, nr. 1-8, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. dog den nævnte lovs § 10, stk. 13.

Stk. 2. Momsregistrerede virksomheder kan for perioden 2025-2029 få tilbagebetalt afgiften efter denne lov af afgifts- pligtige varer, der ikke er omfattet af § 9 a, stk. 2, når varerne anvendes til brug for indenrigserhvervsflyvninger, indenrigsfærgefart og erhvervsmæssigt fiskeri.

Stk. 3. Tilbagebetalingen efter stk. 1 og 2 reduceres med satsen efter § 2 ganget med 350/750 i 2025, med 430/750 i 2026, med 510/750 i 2027, med 590/750 i 2028 og med 670/750 i 2029.

Stk. 4. Til dokumentation af tilbagebetalingsbeløbet efter stk. 1 og 2 skal virksomheden kunne fremlægge fakturaer

§ 10. ---*Stk. 2-3. ---*

Stk. 4. Virksomheder, der leverer gas, naturgas, bygas og varme, skal mindst en gang årligt afgive de oplysninger, der er nødvendige for opgørelse af tilbagebetalingsbeløb efter §§ 9 a-9 c. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler herom.

*Stk. 5. ---***§ 12. ---***Stk. 2. ---*

Stk. 3. Virksomheder, der får bundfradrag, jf. § 9 c, skal opbevare dokumentation for basisårene, der ligger til grund for bundfradraget, så længe bundfradraget benyttes.

§ 13. ---*Stk. 2. ---*

Stk. 3. Registrerede virksomheder skal ikke indbetale afgift af den del af eget forbrug, for hvilken der ydes tilbagebetaling efter §§ 9 a, 9 b eller 9 c.

eller særskilte opgørelser, der kan danne grundlag for opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet og for, at varer, for hvilke der er ydet tilbagebetaling efter reglerne i § 11, stk. 2, 1. pkt., i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. eller § 10, stk. 2, 1. pkt., i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. ikke er anvendt som motorbrændstof. § 11, stk. 2 og 3, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte regler for opgørelsen af afgift af energiforbrug efter denne lov, der er tilbagebetalingsberettiget efter reglerne i § 11, stk. 3, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 10, stk. 3, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. eller § 9, stk. 9, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. stk. 1, og bestemmelser om dokumentation efter stk. 4.

Stk. 6. Reglerne for varme i stk. 1-5 finder tilsvarende anvendelse for kulde.«

21. I § 10, stk. 4, 1. pkt., ændres »§§ 9 a-9 c« til: »§§ 9 a, 9 b og 9 e«.

22. Efter § 11 indsættes før overskriften før § 12:

»Afgift af varer, der indføres fra steder uden for Danmark

§ 11 a. Der betales ikke afgift af brændstof i søfartøjers og luftfartøjers standardtanke, når brændstoffet er frigivet til forbrug i et andet medlemsland i EU eller udenfor EU. Ved standardtanke forstås den definition, som er i artikel 24, nr. 2, i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003.«

23. § 12, stk. 3, ophæves.

24. I § 13, stk. 3, ændres »§§ 9 a, 9 b eller 9 c« til: »§§ 9 a, 9 b eller 9 e«.

§ 2

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lov-bekendtgørelse nr. 1349 af 1. september 2020, som ændret ved § 14 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, § 4 i lov nr. 138 af 25. februar 2020, § 4 i lov nr. 2225 af 29. december 2020, § 1 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021 og § 4 i lov nr. 2606 af 28. december 2021, § 12 i lov nr. 832 af 14. juni 2022 og § 3 i lov nr. 329 af 28. marts 2023, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 1, affattes således:

§ 1. Der betales afgift af mineralolieprodukter m.v.:

- 1) Gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof, 299,7 øre pr. liter ved dagtemperatur og 297,9 øre pr. liter ved 15 °C.
- 2) Anden gas- og dieselolie, 214,5 øre pr. liter ved dagtemperatur og 213,2 øre pr. liter ved 15 °C.
- 3) Let dieselolie (svovlindhold højst 0,05 pct.), 288,1 øre pr. liter ved dagtemperatur og 286,4 øre pr. liter ved 15 °C.
- 4) Svovlfattig dieselolie (svovlindhold højst 0,005 pct.), 267,4 øre pr. liter ved dagtemperatur og 265,8 øre pr. liter ved 15 °C.
- 5) Svovlfri dieselolie (svovlindhold højst 0,001 pct.), 267,4 øre pr. liter ved dagtemperatur og 265,8 øre pr. liter ved 15 °C.
- 6) Svovlfri dieselolie med 6,8 pct. biobrændstoffer (svovlindhold højst 0,001 pct.), 266,0 øre pr. liter ved dagtemperatur og 264,5 øre pr. liter ved 15 °C.
- 7) Fuelolie, 243,0 øre pr. kg.
- 8) Fyringstjære, 218,8 øre pr. kg.
- 9) Petroleum, der anvendes som motorbrændstof, 299,7 øre pr. liter ved dagtemperatur og 297,9 øre pr. liter ved 15 °C.
- 10) Anden petroleum, 214,5 øre pr. liter ved dagtemperatur og 213,2 øre pr. liter ved 15 °C.
- 11) Blyholdig benzin (blyindhold over 0,013 g pr. liter), 495,9 øre pr. liter ved dagtemperatur og 491,7 øre pr. liter ved 15 °C.
- 12) Blyfri benzin (blyindhold højst 0,013 g pr. liter), 420,9 øre pr. liter ved dagtemperatur og 417,4 øre pr. liter ved 15 °C.
- 13) Blyfri benzin med 4,8 pct. biobrændstoffer (blyindhold højst 0,013 g pr. liter), 413,7 øre pr. liter ved dagtemperatur og 410,4 øre pr. liter ved 15 °C. Blyfri benzin med 9,8 pct. biobrændstoffer (blyindhold højst 0,013 g pr. liter), 406,0 øre pr. liter ved dagtemperatur og 402,7 øre pr. liter ved 15 °C.
- 14) Autogas i form af LPG, 181,4 øre pr. liter.
- 15) Anden flaskegas i form af LPG, der anvendes som motorbrændstof, 333,5 øre pr. kg.
- 16) Anden flaskegas i form af LPG og gas, bortset fra LPG, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie i form af raffinaderigas, 275,1 øre pr. kg.
- 17) Karburatorvæske, 469,4 øre pr. liter ved dagtemperatur og 465,5 øre pr. kg ved 15 °C.
- 18) Smøreolie og lign. under pos. 27.10, dog undtaget 27.10.19.85 og offsetprocesolier, der er omfattet af 27.10.19.99, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's Kombinerede Nomenklatur, 214,5 øre pr. liter ved dagtemperatur og 213,2 øre pr. liter ved 15 °C.
- 19) Bioolier m.v. under position 1507-1518 i EU's Kombinerede Nomenklatur, som er bestemt til anvendelse, udbydes til salg, anvendes som brændsel til opvarmning eller anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære

»Der betales afgift af mineralolieprodukter m.v. Afgiftssatsen udgør følgende i 2015-niveau for:

- 1) For gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof, 165,0 øre pr. liter ved dagtemperatur og 164,0 øre pr. liter ved 15° C.
- 2) For anden gas- og dieselolie ved dagtemperatur, 103,7 øre pr. liter ved dagtemperatur og 103,1 øre pr. liter ved 15° C.
- 3) For let dieselolie (svovlindhold højst 0,05 pct.) 153,4 øre pr. liter ved dagtemperatur og 152,5 øre pr. liter ved 15° C.
- 4) For svovlfattig dieselolie (svovlindhold højst 0,005 pct.) 132,7 øre pr. liter ved dagtemperatur og 131,9 øre pr. liter ved 15° C.
- 5) For svovlfri dieselolie (svovlindhold højst 0,001 pct.) 132,7 øre pr. liter ved dagtemperatur og 131,9 øre pr. liter ved 15° C.
- 6) For svovlfri dieselolie med 6,8 pct. biobrændstoffer (svovlindhold højst 0,001 pct.) 132,0 øre pr. liter ved dagtemperatur og 131,2 øre pr. liter ved 15° C.
- 7) For fuelolie: 117,5 øre pr. kg.
- 8) For fyringstjære: 105,7 øre pr. kg.
- 9) For petroleum, der anvendes som motorbrændstof, 165,0 øre pr. liter ved dagtemperatur og 164,0 øre pr. liter ved 15° C.
- 10) For anden petroleum 103,7 øre pr. liter ved dagtemperatur og 103,1 øre pr. liter ved 15° C.
- 11) For blyholdig benzin 374,3 øre pr. liter ved dagtemperatur og 371,2 øre pr. liter ved 15° C.
- 12) For blyfri benzin (blyindhold højst 0,013 g pr. liter) 299,3 øre pr. liter ved dagtemperatur og 296,8 øre pr. liter ved 15° C.
- 13) For blyfri benzin med 4,8 pct. biobrændstoffer (blyindhold højst 0,013 g pr. liter) 294,1 øre pr. liter ved dagtemperatur og 291,7 øre pr. liter ved 15° C. For blyfri benzin med 9,8 pct. biobrændstoffer (blyindhold højst 0,013 g pr. liter) 288,8 øre pr. liter ved dagtemperatur og 286,4 øre pr. liter ved 15° C.
- 14) For autogas i form af LPG: 90,0 øre pr. liter.
- 15) For anden flaskegas i form af LPG, der anvendes som motorbrændstof: 165,4 øre pr. kg.
- 16) For anden flaskegas i form af LPG og gas, bortset fra LPG, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie i form af raffinaderigas: 136,4 øre pr. kg.
- 17) For karburatorvæske: 333,8 øre pr. liter ved dagtemperatur og 331,0 øre pr. liter ved 15° C.
- 18) For smøreolie og lign. under positionerne 27.10, dog undtaget 27.10.19.85 og offsetprocesolier, der er omfattet af 27.10.19.99, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's Kombinerede Nomenklatur: 103,7 øre pr. liter ved dagtemperatur og 103,1 øre pr. liter ved 15° C.
- 19) For bioolier m.v. under position 1507-1518 i EU's Kombinerede Nomenklatur, som er bestemt til anvendelse, udbydes til salg, anvendes som brændsel til opvarmning eller anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære

motorer i kraft-varme-værker, 59,8 kr./GJ eller 214,5 øre pr. liter.

20) Metanol under position 2905 11 00 i EU's Kombinerede Nomenklatur, som er bestemt til anvendelse, udbydes til salg, anvendes som brændsel til opvarmning eller anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker, 59,8 kr./GJ eller 94,4 øre pr. liter.

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Af en blanding af de i stk. 1 eller bilag 2 nævnte produkter eller disse produkter og andre varer betales der afgift af hele blandingen efter satsen for den vare, der har den højeste afgiftssats efter denne lov, hvis blandingen er anvendelig til fremstilling af varme eller som motorbrændstof. Der betales dog ikke yderligere afgift af blyfri benzin, der efter afgiftsberigtigelse blandes med afgiftsberigtiget blyholdig benzin. For biobrændstoffer, hvor afgiften opgøres efter energiindhold efter stk. 8, der blandes med andre afgiftspligtige varer efter stk. 1, betales forholdsmæssig afgift af biobrændstoffer og de øvrige afgiftspligtige varer.

Stk. 5-7. ---

Stk. 8. Af biobrændstoffer, der anvendes som motorbrændstof eller som tilsætnings- eller fyldstof i motorbrændstof, og som afsættes af virksomheder, der er registreret efter § 3, stk. 2 eller 3, kan der betales afgift efter energiindholdet, hvis dette opgøres eller foreligger. Afgiften er 128,1 kr. pr. GJ for benzinækvivalenter (2015-niveau) og 74,6 kr. pr. GJ for dieselækvivalenter (2015-niveau).

Stk. 9. Af metanol under position 2905 11 00 i EU's Kombinerede Nomenklatur, der anvendes til fremstilling af elektricitet i brændselsceller i motorkøretøjer, og som afsættes af virksomheder, der er registreret efter § 3, stk. 2 eller 3, udgør afgiften 117,7 øre pr. liter (2015-niveau). Der ses ved afgiftsberegningen efter 1. pkt. bort fra iblandet vand.

Stk. 10-12. ---

§ 4 a. ---

Stk. 2. Farvningsvirksomheder er berettiget til med henblik på videresalg at få tilført og oplagre ufarvet gas- og dieselolie samt petroleum, hvoraf der kun er betalt afgift efter satsen for varer omfattet af bilag 2, nr. 2 eller nr. 10, jf. dog § 4, stk. 3. Ved videresalg af ufarvede produkter, hvoraf der er betalt afgift efter den i 1. pkt. nævnte afgiftssats, skal differencen mellem denne afgiftssats og afgiftssatsen for varer omfattet af henholdsvis bilag 2, nr. 1, 3-6 eller 9, indbetales til told- og skatteforvaltningen. Tilsvarende gælder, når farvet gas- eller dieselolie samt petroleum videresælges til anvendelse som motorbrændstof.

Stk. 3-4. ---

motorer i kraft-varme-værker: 28,9 kr. pr. GJ eller 103,7 øre pr. liter.

20) For metanol under position 2905 11 00 i EU's Kombinerede Nomenklatur, som er bestemt til anvendelse, udbydes til salg, anvendes som brændsel til opvarmning eller anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker: 28,9 kr. pr. GJ eller 45,5 øre pr. liter.«

2. I § 1, stk. 4, 1. pkt., udgår »eller bilag 2«.

3. I § 1, stk. 8, 2. pkt., ændres »128,1 kr. pr. GJ for benzinækvivalenter (2015-niveau) og 74,6 kr. pr. GJ for dieselækvivalenter (2015-niveau) « til: »91,1 kr. pr. GJ for benzinækvivalenter (2015-niveau) og 37,0 kr. pr. GJ for dieselækvivalenter (2015-niveau)«.

4. I § 1, stk. 9, 1. pkt., ændres »117,7 øre« til: »58,4 øre«.

5. I § 1 indsættes efter stk. 10 som nyt stykke:

»*Stk. 11.* For alle typer benzin, biobenzin og blandinger heraf betales altid minimum 2,67 kr. pr. liter, uanset satserne i stk. 1, 8 og 9. For alle typer diesel, biodiesel og blandinger heraf betales altid minimum 2,46 kr. pr. liter, uanset satserne i stk. 1, 8 og 9. I 1. og 2. pkt. skal både afgift efter denne lov og efter lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter indgå ved beregning af om minimumssatsen for det enkelte energiprodukt overholdes.«

Stk. 11 og 12 bliver herefter stk. 12 og 13.

6. I § 4 a, stk. 2, 1. pkt., ændres »bilag 2, nr. 2 eller nr. 10« til: »§ 1, stk. 1, nr. 2 eller 10«.

7. I § 4 a, stk. 2, 2. pkt., ændres »bilag 2, nr. 1, 3-6 eller 9« til: »§ 1, stk. 1, nr. 1, 3-6 eller 9,«.

§ 9. ---*Stk. 2-3. ---*

Stk. 4. Varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til de samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkernes kraft-varme-kapacitet vedrører, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 5 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 5 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1. Den del af afgiften, der overstiger 49,8 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Hvis der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 49,8 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i stk. 3. Satserne i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a. Det er en betingelse for tilbagebetalingen, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7, stk. 6, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 5-16. ---

§ 9 a. Varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i virksomheden via interne varmesystemer, jf. dog stk. 2, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1. Den del af afgiften, der overstiger 49,8 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Hvis der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 49,8 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i § 9, stk. 3. Satserne i 2. og 3. pkt. (2015-niveau) reguleres efter § 32 a.

Stk. 2-5. ---

§ 11 a. Tilbagebetalingen af afgift efter § 11 nedsættes med 8,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. april 2023 til og med den 31. december 2024 og 10 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025, jf. dog §§ 11 b, 11 c og 11 d. Afgiftspligtige kan vælge, at tilbagebetalingen efter 1. pkt. kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 8,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. april 2023 til og med den 31. december 2024 og 10 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025 delt med afgiftssatsen i § 9, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2. Satserne for nedsættelse af tilbagebetaling i 1. og 2. pkt. reguleres efter § 32 a.

§ 11 b. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 11 a finder ikke anvendelse for forbrug vedrørende rumop-

8. I § 9, stk. 4, 2. og 3. pkt., og i § 9 a, stk. 1, 2. og 3. pkt., ændres »49,8 kr.« til: »24,1 kr.«.

9. § 11 a affattes således:

»§ 11 a. Tilbagebetalingen af afgift efter § 11 nedsættes med 4,5 kr. pr. GJ for forbrug, hvoraf der ikke svares afgift efter § 9 a, stk. 1, og § 9 b i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. dog § 11 d. Godtgørelsesberettigede kan vælge, at tilbagebetalingen efter 1. pkt. beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 4,5 kr. pr. GJ delt med afgiftssatsen i § 9, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.«

10. § 11 b ophæves.

varmning og varmt vand i staldbygninger, forbrug omfattet af tilbagebetaling efter § 11, stk. 3 og stk. 5, nr. 3, 2.-4. pkt., og andet forbrug, når det udelukkende vedrører afgiftspligtig virksomhed efter merværdiafgiftsloven med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl. For dette forbrug nedsættes tilbagebetalingen af afgift efter § 11 med 1,6 pct., jf. dog § 11 c.

Stk. 2. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 1 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. § 11, stk. 5, nr. 4, finder tilsvarende anvendelse.

§ 14. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Virksomheder, som køber varer, der er afgiftsberigtiget efter bilag 2, nr. 2 og 10, skal føre regnskab over tilgang og udlevering af sådanne varer til andre erhvervsdrivende.

Stk. 5-9. ---

Bilag 1.

Centrale kraftværker og kraft-varme-værker

H. C. Ørstedsværket

Svanemølleværket

Amagerværket

Avedøreværket

Kyndbyværket

Asnæsværket

Stignæsværket

Masnedøværket

Fynsværket

Enstedværket, inkl. Blok 3

Vestkraft, Esbjerg- og Herningsværkerne

Midtkraft, Studstrup- og Århusværkerne

Randersværket

Nordjyllandsværket

Vendsysselværket

Skærbækværket

Østkraft, Rønneværket

11. I § 14, stk. 4, ændres »bilag 2, nr. 2 og 10« til: »§ 1, stk. 1, nr. 2 og 10«.

13. Bilag 1 affattes som bilag 1 til denne lov.

Bilag 1.

Centrale kraftværker og kraft-varme-værker

Amagerværket

Asnæsværket

Avedøreværket

H. C. Ørstedsværket

Kyndbyværket

Svanemølleværket

Stignæsværket

Enstedværket, inkl. Blok 3

Fynsværket

Herningværket

Randersværket

Skærbækværket

Nordjyllandsværket

Studstrupværket

Esbjergværket

Rønneværket

§ 3

I lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1100 af 1. juli 2020, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 2225 af 29. december 2020, og senest ved § 2 i lov nr. 1797 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 2-4, affattes således:

»Stk. 2. Afgiftssatsen udgør i 2015-niveau følgende for:

1) Naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ) pr. normal m³ (Nm³): 114,4 øre pr. Nm³.

2) Gas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³, som er fremstillet på basis af biomasse, når gassen er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som brændsel til opvarmning: 9,8 øre pr. Nm³.

§ 1. ---

Stk. 2. Afgiften udgør for naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ) pr. normal m³ (Nm³) 236,8 øre pr. Nm³ (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Afgiften udgør for gas omfattet af stk. 1, 2. pkt., med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³ 9,8 øre pr. Nm³.

Stk. 3. For afgiftspligtig gas, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof, udgør afgiften dog 295,4 øre pr. Nm³ gas, der reguleres efter § 32 a i lov om mineralolieprodukter m.v. med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ) (2015-niveau). Af gas, der anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraftvarmeværker, betales der afgift efter stk. 2.

Stk. 4. Ved en lavere eller højere brændværdi end den i stk. 2 og 3 nævnte foretages en forholdsmæssig regulering af afgiften.

Stk. 5. ---

Stk. 6. Virksomheder, der skal indbetale afgiften efter § 15, skal indberette værdien af afgiftslempelsen i stk. 2, 2. pkt., til told- og skatteforvaltningen, hvis den samlede værdi af lempelsen overstiger 100.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Opgørelsen af værdien af lempelsen efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed

Stk. 7. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 6 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling. Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 2, 2. pkt., når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

§ 8. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til de samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkernes kraft-varme-kapacitet vedrører, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 5 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 5 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1. Den del af afgiften, der overstiger 49,8 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Hvis der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 49,8 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i stk. 3. Satserne i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Det er en betingelse for tilbagebetalingen, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7, stk. 6, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 5-13. ---

3) Gas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof 146,5 øre pr. Nm³.

Stk. 3. For gas, der anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker, betales der afgift efter stk. 2, nr. 1 og 2. For gas omfattet af 1. pkt. og stk. 2 med en lavere eller højere brændværdi end 39,6 MJ pr. Nm³ foretages en forholdsmæssig regulering af afgiften.

Stk. 4. Satserne nævnt i stk. 2, nr. 1 og 3, reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.«

2. I § 1, stk. 6, 1. pkt., og stk. 7, 2. pkt., ændres »stk. 2, 2. pkt.,« til: »stk. 2, nr. 2,«.

3. I § 8, stk. 4, 2. og 3. pkt., og i § 8 a, stk. 1, 2. og 3. pkt., ændres »49,8 kr.« til: »24,1 kr.«.

§ 8 a. Varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i virksomheden via interne varmesystemer, jf. dog stk. 2, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1. Den del af afgiften, der overstiger 49,8 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Hvis der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 49,8 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i § 8, stk. 3. Satserne i 2. og 3. pkt. (2015-niveau) reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 2-5. ---

§ 10. ---

Stk. 2-14. ---

Stk. 15. Uanset §§ 10 a-10 d nedsættes tilbagebetalingen efter stk. 1-5 for gas omfattet af § 1, stk. 2, 2. pkt., med 4,9 øre pr. Nm³ gas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ. 1. pkt. finder ikke anvendelse for tilbagebetalingen for processer nævnt i § 10 d, stk. 1-5.

Stk. 16-17. ---

§ 10 e. Beløb pr. GJ vedrørende nyttiggjort overskudsvarme fra biogas m.v. omfattet af § 1, stk. 2, 2. pkt., hvor beløbet beregnes efter § 10, stk. 9, kan fastsættes til 1,3 kr. pr. GJ overskudsvarme, jf. dog stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens kraft-varme-anlæg kan beløbet efter 1. pkt. divideres med 1,2.

Stk. 2. Beløb pr. GJ vedrørende nyttiggjort overskudsvarme fra biogas m.v. omfattet af § 1, stk. 2, 2. pkt., der udgør nyttiggjort overskudsvarme omfattet af § 10 d, stk. 1-4, kan fastsættes til 2,5 kr. pr. GJ overskudsvarme, jf. dog stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens kraft-varme-anlæg kan beløbet efter 1. pkt. divideres med 1,2.

Stk. 3. I det omfang overskudsvarmen, jf. stk. 1 eller 2, for en opgørelsesperiode tillige er fremstillet ved brug af andre energiafgiftspligtige brændsler eller elektricitet, ganges overskudsvarmen (GJ) med energiindholdet i mængden af biogas m.v. omfattet af § 1, stk. 2, 2. pkt., som vedrører overskudsvarmen, over det totale energiindhold i afgiftspligtige brændsler og afgiftspligtig elektricitet vedrørende overskudsvarmen.

Stk. 4-5. ---

§ 10 a. Tilbagebetalingen af afgift efter § 10 nedsættes med 8,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. april 2023 til og med den 31. december 2024 og 10 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025, jf. dog §§ 10 b, 10 c og 10 d. Afgiftspligtige kan vælge, at tilbage-

4. I § 10, stk. 15, 1. pkt., og i § 10 e, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 1, stk. 2, 2. pkt.,« til: »§ 1, stk. 2, nr. 2,«.

5. I § 10, stk. 15, 1. pkt., ændres »10 a-10 d« til: »10 a og 10 d«.

6. § 10 a affattes således:

»§ 10 a. Tilbagebetalingen af afgift efter § 10 nedsættes med 4,5 kr. pr. GJ for forbrug, hvoraf der ikke svares afgift efter §§ 9 a og 9 b i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. dog § 10 d. Godtgørelsesberettigede kan

betalingen efter 1. pkt. kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 8,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. april 2023 til og med den 31. december 2024 og 10 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025 delt med afgiftssatsen i § 8, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2. Sætserne for nedsættelse af tilbagebetaling i 1. og 2. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

§ 10 b. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 10 a finder ikke anvendelse for forbrug vedrørende rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, forbrug omfattet af tilbagebetaling efter § 10, stk. 3 og stk. 5, nr. 3, 2.-4. pkt., og andet forbrug, når det udelukkende vedrører afgiftspligtig virksomhed efter merværdiafgiftsloven med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl. For dette forbrug nedsættes tilbagebetalingen af afgift efter § 10 med 1,6 pct., jf. dog § 10 c.

Stk. 2. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 1 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. § 10, stk. 5, nr. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Bilag 1.

Centrale kraftværker og kraft-varme-værker

H. C. Ørstedsværket
Svanemølleværket
Amagerværket
Avedøreværket
Kyndbyværket
Asnæsværket
Stignæsværket
Masnedøværket
Fynsværket
Enstedværket, inkl. Blok 3
Vestkraft, Esbjerg- og Herningsværkerne
Midtkraft, Studstrup- og Århusværkerne
Randersværket
Nordjyllandsværket
Vendsysselværket
Skærbækværket
Østkraft, Rønneværket

§ 1. ---

Stk. 2. Afgiften udgør for

- 1) varer, der er nævnt i stk. 1, nr. 1-4, 59,8 kr. pr. gigajoule (GJ) (2015-niveau),
- 2) varme, der er nævnt i stk. 1, nr. 5, 49,8 kr. pr. gigajoule (GJ) (2015-niveau) og

vælge, at tilbagebetalingen efter 1. pkt. beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 4,5 kr. GJ delt med afgiftssatsen i § 8, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.«

7. § 10 b ophæves.

8. Bilag 1 affattes således som bilag 2 til denne lov.

Centrale kraftværker og kraft-varme-værker

Amagerværket
Asnæsværket
Avedøreværket
H. C. Ørstedsværket
Kyndbyværket
Svanemølleværket
Stignæsværket
Enstedværket, inkl. Blok 3
Fynsværket
Herningværket
Randersværket
Skærbækværket
Nordjyllandsværket
Studstrupværket
Esbjergværket
Rønneværket

§ 4

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1099 af 1. juli 2020, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 2225 af 29. december 2020, og senest ved § 3 i lov nr. 1797 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 2, affattes:

»*Stk. 2.* Afgiften udgør følgende:

- 1) For varer, der er nævnt i stk. 1, nr. 1-4, 28,9 kr. pr. gigajoule (GJ) (2015-niveau).
- 2) For varme, der er nævnt i stk. 1, nr. 5, 24,1 kr. pr. GJ (2015-niveau).

3) affald, der er nævnt i stk. 1, nr. 6, 31,8 kr. pr. gigajoule (GJ).

Stk. 3. ---

Stk. 4. Hvis registrerede virksomheder ikke foretager opgørelse af varernes faktiske brændværdi for varerne nævnt i stk. 1, nr. 1-4, betales afgift efter varernes vægt. Afgiften udgør

1) for varer omfattet af stk. 1, nr. 1 1.674 kr. pr. ton (2015-niveau),

2) for varer omfattet af stk. 1, nr. 2 1.974 kr. pr. ton (2015-niveau),

3) for varer omfattet af stk. 1, nr. 3 1.137 kr. pr. ton (2015-niveau),

4) for varer omfattet af stk. 1, nr. 4, litra a 1.711 kr. pr. ton (2015-niveau) og

5) for varer omfattet af stk. 1, nr. 4, litra b 2.248 kr. pr. ton (2015-niveau).

Stk. 5-7. ---

§ 7. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til de samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkernes kraft-varme-kapacitet vedrører, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 4 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 4 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1. Den del af afgiften, der overstiger 49,8 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Hvis der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 49,8 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i stk. 2. Sætserne i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Det er en betingelse for tilbagebetalingen, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7, stk. 6, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 4-11. ---

§ 7 b. Varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i virksomheden via interne varmesystemer, jf. dog stk. 2, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1. Den del af afgiften, der overstiger 49,8 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 45,4 kr. pr. GJ

3) For affald, der er nævnt i stk. 1, nr. 6, 14,5 kr. pr. gigajoule (GJ).«

2. § 1, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Foretager registrerede virksomheder ikke opgørelse af den faktiske brændværdi for varerne omfattet af stk. 1, nr. 1-4, betales afgift efter varernes vægt. Afgiftssatsen udgør følgende i 2015-niveau:

1) For varer omfattet af stk. 1, nr. 1, 809,0 kr. pr. ton.

2) For varer omfattet af stk. 1, nr. 2, 954,0 kr. pr. ton.

3) For varer omfattet af stk. 1, nr. 3, 549,0 kr. pr. ton.

4) For varer omfattet af stk. 1, nr. 4, litra a, 827,0 kr. pr. ton.

5) For varer omfattet af stk. 1, nr. 4, litra b, 1.087,0 kr. pr. ton.«

3. I § 7, stk. 3, 2. og 3. pkt., og § 7 b, stk. 1, 2. og 3. pkt., ændres »49,8 kr.« til: »24,1 kr.«.

varme af værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i § 7, stk. 2. Satserne i 2. og 3. pkt. (2015-niveau) reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 2-5. ---

§ 8 a. Tilbagebetalingen af afgift efter § 8 nedsættes med 8,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. april 2023 til og med den 31. december 2024 og 10 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025, jf. dog §§ 8 b, 8 c og 8 d. Afgiftspligtige kan vælge, at tilbagebetalingen efter 1. pkt. kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 8,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. april 2023 til og med den 31. december 2024 og 10 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025 delt med afgiftssatsen i § 7, stk. 3, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2. Satserne for nedsættelse af tilbagebetaling i 1. og 2. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

§ 8 b. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 8 a finder ikke anvendelse for forbrug vedrørende rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, forbrug omfattet af tilbagebetaling efter § 8, stk. 4, nr. 3, 2.-4. pkt., og andet forbrug, når det udelukkende vedrører afgiftspligtig virksomhed efter merværdiafgiftsloven med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl. For dette forbrug nedsættes tilbagebetalingen af afgift efter § 8 med 1,6 pct., jf. dog § 8 c.

Stk. 2. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 1 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. § 8, stk. 4, nr. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Bilag 1

Centrale kraftværker og kraft-varme-værker

H. C. Ørstedsværket
Svanemølleværket
Amagerværket
Avedøreværket
Kyndbyværket
Asnæsværket
Stignæsværket
Masnedøværket
Fynsværket
Enstedværket, inkl. Blok 3
Vestkraft, Esbjerg- og Herningsværkerne
Midtkraft, Studstrup- og Århusværkerne
Randersværket
Nordjyllandsværket
Vendsysselværket
Skærbækværket
Østkraft, Rønneværket

4. § 8 a affattes således:

»§ 8 a. Tilbagebetalingen af afgift efter § 8 nedsættes med 4,5 kr. pr. GJ for forbrug, hvoraf der ikke svares afgift efter § 9 a, stk. 1, og § 9 b i lov om kuldioidafgift af visse energiprodukter, jf. dog § 8 d. Godtgørelsesberettigede kan vælge, at tilbagebetalingen efter 1. pkt. beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 4,5 kr. pr. GJ delt med afgiftssatsen i § 7, stk. 3, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.«

5. § 8 b ophæves.

6. Bilag 1 affattes som bilag 3 til denne lov.

Bilag 1

Centrale kraftværker og kraft-varme-værker

Amagerværket
Asnæsværket
Avedøreværket
H. C. Ørstedsværket
Kyndbyværket
Svanemølleværket
Stignæsværket
Enstedværket, inkl. Blok 3
Fynsværket
Herningværket
Randersværket
Skærbækværket
Nordjyllandsværket
Studstrupværket
Esbjergværket
Rønneværket

Bilag 1:

Liste A

1-31) ---

Liste B. ---

§ 32. Uanset fristerne i § 31 kan et afgiftstilsvar eller en godtgørelse af afgift fastsættes eller ændres efter anmodning fra den afgiftspligtige henholdsvis den godtgørelsesberettigede eller efter told- og skatteforvaltningens bestemmelse, hvis:

1-4) ---

Stk. 2-3. ---

§ 7. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. For aftaler om levering af overskudsvarme indgået før den 1. januar 2022 finder de hidtil gældende regler anvendelse indtil den 1. januar 2024. § 20, stk. 1, 3. pkt., i lov om varmforsyning som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, finder dog anvendelse fra den 1. januar 2022.

§ 1. ---

1.-5. ---

6. I § 10 d, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»For disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 10 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau).«

7. I § 10 d, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»For denne varme og disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 10 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau).«

8. I § 10 d, stk. 3, indsættes som 3. pkt.:

1. I bilag 1, liste A, indsættes som nr. 32:

»32) Emissionsafgiftsloven.«

§ 6

I skatteforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 835 af 3. juni 2022, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 1796 af 28. december 2023, foretages følgende ændring:

1. I § 32, stk. 1, indsættes som nr. 5:

»5) Der er indtrådt en ændring i det privatretlige eller offentligretlige grundlag for et afgiftstilsvar eller en godtgørelse af afgift.«

§ 7

I lov nr. 2606 af 28. december 2021 om ændring af lov om varmforsyning, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. (Prisregulering af og energieffektiviseringsordning med afgiftsfritagelse for overskudsvarme), foretages følgende ændring:

1. I § 7, stk. 4, indsættes som 3. pkt.:

»Uanset 1. pkt. kan en virksomhed vælge, at denne lovs § 2, nr. 1, § 3, nr. 1, og § 4, nr. 1, skal finde anvendelse for virksomheden fra den 1. januar 2022.«

§ 8

I lov nr. 329 af 28. marts 2023 om ændring af lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og forskellige andre love (Forhøjelse af energiafgiften for fossile brændsler for erhverv efter »Aftale om Grøn Skattereform af 8. december 2020« m.v.) foretages følgende ændring:

1. § 1, nr. 6-10, § 2, nr. 6-10, og § 3, nr. 7-II, ophæves.

»For denne varme og disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 10 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau).«

9. I § 10 d, stk. 4, indsættes som 3. pkt.:

»For denne varme og disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 10 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau).«

10. I § 10 d indsættes som stk. 7 og 8:

»Stk. 7. Afgiftspligtige kan vælge, at tilbagebetalingen efter stk. 1-4 kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau) delt med afgiftssatsen i § 8, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.

Stk. 8. Satserne i stk. 1-4 og 7 reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.«

11.-12. ---

§ 2. ---

1.-5. ---

6. I § 8 d, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»For disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 8 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau).«

7. I § 8 d, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»For denne varme og disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 8 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau).«

8. I § 8 d, stk. 3, indsættes som 3. pkt.:

»For denne varme og disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 8 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau).«

9. I § 8 d, stk. 4, indsættes som 3. pkt.:

»For denne varme og disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 8 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau).«

10. I § 8 d indsættes som stk. 7 og 8:

»Stk. 7. Afgiftspligtige kan vælge, at tilbagebetalingen efter stk. 1-4 kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau) delt med afgiftssatsen i § 7, stk. 3, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.

Stk. 8. Satserne i stk. 1-4 og 7 reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.«

11. ---

§ 3. ---

1.-6. ---

7. I § 11 d, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»For disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 11 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau).«

8. I § 11 d, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»For denne varme og disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 11 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau).«

9. I § 11 d, stk. 3, indsættes som 3. pkt.:

»For denne varme og disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 11 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau).«

10. I § 11 d, stk. 4, indsættes som 3. pkt.:

»For denne varme og disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 11 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau).«

11. I § 11 d indsættes som stk. 7 og 8:

»Stk. 7. Afgiftspligtige kan vælge, at tilbagebetalingen efter stk. 1-4 kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau) delt med afgiftssatsen i § 9, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.

Stk. 8. Satserne i stk. 1-4 og 7 reguleres efter § 32 a.«

12) ---

§ 4. ---

1. ---

2. I § 2, *stk. 2*, indsættes som *3. pkt.*:

»Registrerede virksomheder kan som alternativ til *stk. 1*, nr. 19, vælge, at den afgiftspligtige vares CO₂-udledning beregnes eller analyseres på baggrund af akkrediterede målinger eller andre målinger af tilsvarende kvalitet, jf. *stk. 8*, og pålægges en afgiftssats på 170 kr. pr. ton CO₂ (2015-niveau).«

3. I § 2 indsættes som *stk. 8*:

»*Stk. 8*. Skatteministeren fastsætter regler for opgørelse af CO₂-udledning, herunder krav til opgørelse af CO₂-udledning og kontrol af afgiften efter *stk. 2, 3. pkt.*«

4. ---

§ 13. ---

Stk. 1-2. ---

Stk. 3. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 4, nr. 2 og 3.